

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

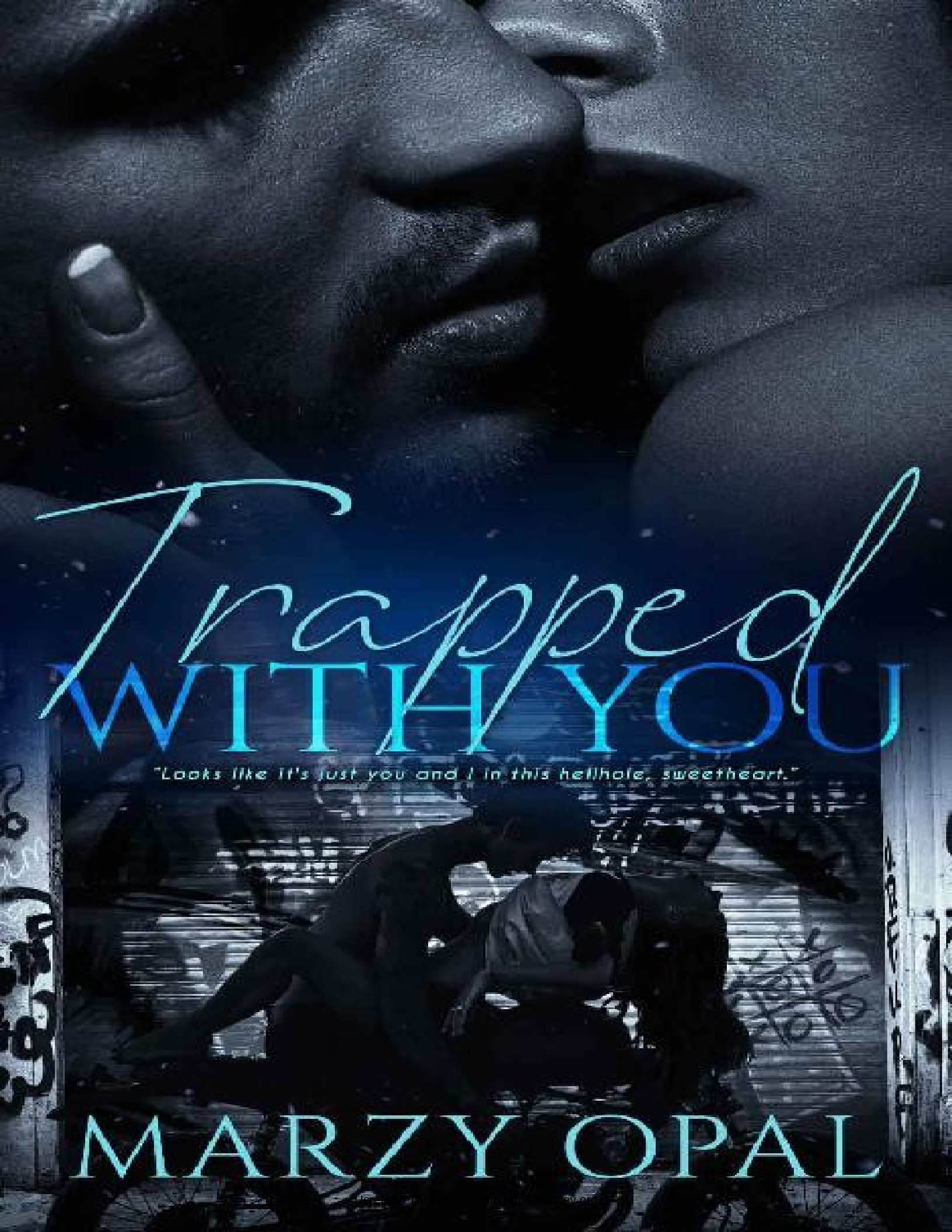
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Trapped WITH YOU

"Looks like it's just you and I in this hellhole, sweetheart."

MARZY OPAL

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

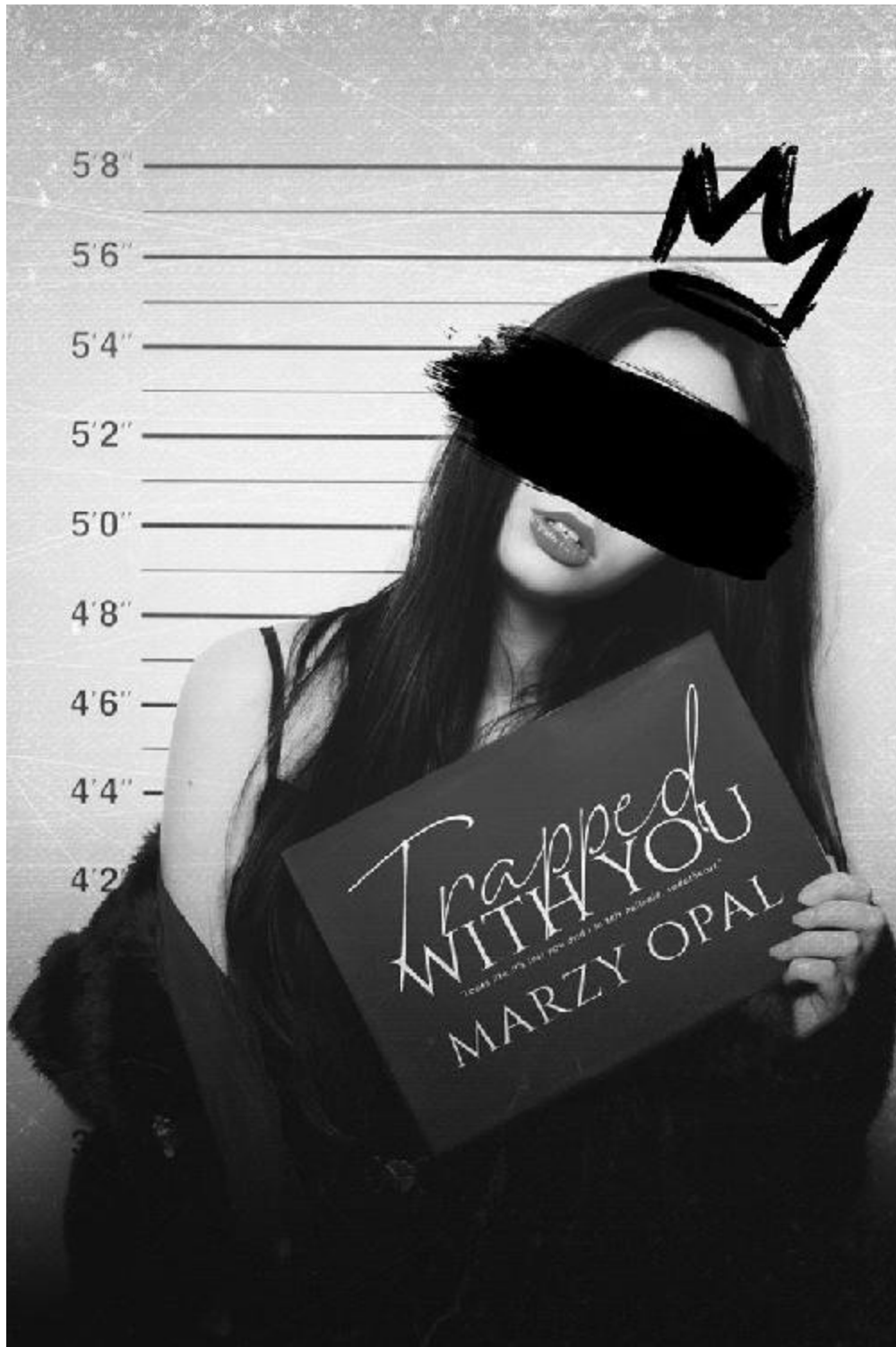
Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Seninle Kapana Kısıldım
Copyright © 2021 by Marzy Opal

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, incelemelerde küçük alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmadan herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla dağıtılamaz, çoğaltılamaz veya iletilemez.

İzinsiz kopyalama, dağıtım, çoğaltma, çeviri, aktarma telif hakkı ihlalidir ve yasalarca cezalandırılabilir.

Bu kitap bir eserdir. Bu kitapta kullanılan tüm karakterler, isimler, yerler, olaylar, kuruluşlar, işletmeler yazarın hayal gücünün bir ürünüdür veya gerçek ise temsili olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş herhangi bir kişiye benzerlik tamamen tesadüfidir.

Marzy Opal tarafından yayınlandı

www.marzyopal.com

Editör: Emily A. Lawrence (Lawrence Editing) Kapak:

Booksandmoods

İç mekan: Qamber Tasarımları

K A R N I N G

bu kitapta ağır bir dil, cinsel içerik ve bazı kişiler için tetikleyici olabilecek diğer karanlık temalar bulunmaktadır. Okuyucuların sağduyulu olması tavsiye edilir.

AUTHOR'S NOTE

Sevgili okuyucu,

Trapped With You'yu seçtiğiniz için çok teşekkür ederim. Neredeyse on yıldır internet üzerinden yazıyordum ve nihayet ilk romanımı yayınlamaya karar verdim, yüzden Ella ve Cade'in hikâyesine şans vermeniz benim için dünyalara bedel. Bu karakterler benim için çok değerli. Çılgın, vahşi, kusurlular ama kocaman kalpleri var. Umarım onlara ve Montardor'un hikaye dünyasına aşık olursunuz.

Bu kitap okurlarıma, binenlerime ya da ölenlerime, kraliçelerime adanmıştır. Sizin sayenizde yayınlamayı başardım. Bana ve karakterlerime olan sevginiz, desteğiniz ve bağlılığınız çok şey ifade etti. Yazdığım her şeyi sizi düşünerek yazıyorum. Düşüncelerimden asla uzak değilsiniz ve her zaman kalbimdesiniz. yolculuğumun bir parçası olduğunuz ve hayallerime bir adım daha yaklaşmama yardımcı için teşekkür ederim.

Bu hikâyenin orijinal versiyonunun 2013 yılında Watty Ödülü kazanmasına yardımcı olduğunuz için teşekkür ederim. Bu benim için çok önemli bir andı ve her oy, her okuma, her yorum için sonsuza kadar minnettar kalacağım. Size sonsuza dek minnettar olacağım.

Seni ölesiye seviyorum. Son dokuz yıldır seviyorum. İyi okumalar hanımlar.

Her zaman sevgiyle,

Marzy

PLAYLIST

21 Pilots - Heathens
Ariana Grande - Best Mistake
Ariana Grande - Bad Decisions
Ava Max - Sweet but Psycho
Beyoncé - I Miss You Beyoncé
& Jay-Z - Bonnie and Clyde
Beyoncé & Jay-Z - Part II (On the Run)
Drake - Shot For Me
Eminem ft. Rihanna - Love the Way You Lie
Eminem ft. Rihanna - Canavar
G-Eazy & Halsey - Him & I
Jay-Z ft. Rihanna ve Kanye - Run this town
Jhené Aiko - the Worst
Jhené Aiko - 3:16AM
Kehlani - Gangsta
Nelly Furtado - All Good things
Nicki Minaj - Grand Piano Rihanna
- Desperado
Rihanna - Disturbia Rihanna
- Skin
the Carters - Hakkımızda Duyduklarınız
the Weeknd - Call Out My Name Travis
Scott ft. Kendrick Lamar - Goosebumps
Travis Scott - Highest In the Room

i:: """"Y tšš' -!xitN \$ERId "TON

PROLOJE

7 Ağustos 2012

18:37.

Cade, 16 yaşında.

Ella Ximena Cordova'yı ilk gördüğümde taş balkonuna tünemişti. Siyah saçlı bir prenses gibi görünüyordu, yüzünde sıkılmış bir ifadeyle bahçeleri inceliyordu, parmaklarının arasına düzgünce bir cigara sıkıştırmıştı.

Onun ünü de benimki gibi ondan önce gelmişti. Sevgili kızı ve küçük bir imparatorluğun varisi. St. Victoria'nın amigo takımının eş kaptanı. Güney Yakası, Montardor'un başkalarını memnun etmek için yaşayan iyi kızı.

Parlak. Pahalı.

Benim tam tersim.

e Remington klanı - Julia teyzem, Vance amcam ve oğulları Joshua -Üç yaşındaki kız kardeşim Olivia'yı ve beni Cordova'larla yemeğe sürükledi. Uzun zamandır arkadaş ve iş ortağıydılar. Ya da buna benzer bir şey.

Evlerine girmeden önce izin istedim. "Bir dakikaya geliyorum.

Sigara içmem lazım."

Julia Teyze kaşlarını çatarak, "Onları bekletmek terbiyesizlik, Cade," dedi. Ne demek istediğini kanıtlamak için Cartier marka saatine baktı ve sanki anlamam için yalvarıyormuş gibi gözlerini bana doğru çevirdi. "Zaten geç kaldık."

Aslında söylemek istediği şeydu: Neden hâlâ sigarayı bırakmadın? Neredeyse,

Vance Remington biz ayrılmadan önce Julia Havilland'ı puro salonunda becermek için ısrar etmeseydi geç kalmayacağımızı da ekleyecektim. Akşam yemeğinden önce bir şeyler atıştırmak için mutfağa gidiyordum - ne kadar kültürsüzüm, biliyorum - o sırada çılgın hayvanlar gibi birbirlerine girdiklerini duydum. Ne yazık ki iştahımı kaybettim ve yeni evlat edinen ailemin

Neyse ki, uşakları dışında kimse beni kapının dışında kuru kuru boşalırken yakalamadı. Yani, son baktığımda, geç kalmak onların suçuydu.

Bunu söylemek yerine, "Şimdi sigara içmezsem, içeri girdiğimizde huysuz olacağım ve eminim seni arkadaşlarının önünde utandırmamı istemezsin" diye cevap verdim.

Özellikle de Olivia ve ben Cordova'larla ilk kez resmi olarak tanışırken.

Julia Teyze kocasına endişeli bir bakış attı ve sessizce benimle ilgilenmesini istedi. Bizi resmen evlat edinmelerinin üzerinden iki ay geçmişti. Kanada'da yapmaları aylar, hatta yıllar alması gereken evrak işlerini birkaç gün içinde halletmişlerdi. Para gücü ve onlarla yaşamının avantajları vardı (cinsel aktivitelerini duymadığım zamanlarda), ama evde ve toplum içinde uymamız gereken saçma sapan bir görgü kuralları kitabımız olduğu açıktı.

Bunlardan biri de sigara içmeme kuralı.

Ama her şeyle başa çıkabilmemin tek yolu buydu. e stres. e kabuslar. e tüm bunların sonrası.

Joshua, yeni kardeşim, kollarını kavuşturdu ve Mercedes'lerine yaslandı. Sırada ne olduğunu bekliyormuş gibi iç çekti. Yani Vance'in derslerinden birini.

Gerginliği hisseden Olivia kocaman kahverengi gözlerini kırpıştırarak bana baktı. Koyu renk buklelerini küçük bir gülümsemeyle . Genelde pek konuşmazdı ve şu anda da bir şey söylememeyi tercih etti. Sözsüz bir şekilde elimi bıraktı ve dayanışma için diğerlerinin yanına geçti. Julia Teyze onu kucağına aldı ve küçük Livvy başını onun omzuna koydu.

Ben hep dışlanmış biriydim. Buna alışmıştım.

"Hayır, senin için bırakın bir saniyeyi, bir dakika bile beklemeyeceğiz." Vance Amca boynunu kırmadan önce bir nefes verdi. Benimki gibi siyah saçları ve mavi gözleri olan, uzun boylu, kaslı, korkutucu bir orospu çocuğuydu. Ve beni kolayca korkutabilme yeteneğine sahip olmasına rağmen bunu nadiren kullanırdı. "Sana sigarayı bırakmanı söyledim ama sen denemeyi bile reddediyorsun. Yemek sırasında sinirlenmeye başlasan da umurumda değil. Şimdi içeri giriyoruz."

Aslında söylemek istediği şeydi: Neden bu kadar nankörsün? Sana başını sokacak bir ev, karnını doyuracak bir sofra, istikrarlı bir yuva verdim ve sen benim tek önemli kuralıma uymayı reddediyorsun.

Ebeveynlerim ve kardeşlerim, Cordova'ların onları karşılamak için durduğu ön kapıya doğru ilerlediler. Ben cebimden bir sigara çıkararak ters yöne doğru yürüdüm. "Üzgünüm, Vance Amca. Ne dedin sen? Sigara içmemi sorun etmiyor musun? anks."

Vance Amca'nın tüyler ürpertici bir şekilde adımı haykırmasına aldırmadan hızla konağın yan tarafına geçip sigaramı yaktım. Eğer rastgele insanlarla sosyalleşecek ve sahte bir hıyar gibi davranacaksam (ya da zengin insanlar yemek sırasında ne yapıyorsa), o zaman biraz rahatlamam gerekiyordu.

Daha ilk nefesimi almış ve kışımı süslü melek heykellerinin hemen yanındaki bir bahçe bankına park etmişim ki onu balkonda dikilirken gördüm.

Bakışlarımız sanki manyetik bir güç bizi çağırıyormuş gibi uzaktan çarpıştı. Bir an için nefesimin kesildiğini hissettim.

Neredeyse nazlı ve zarif bir şekilde güzeldi. Uzun siyah saçları usulca dalgalanıyor, yıllarca amigoluk yaptığı için ince bir vücuda sahipti ve bronzlaşmış teni baştan çıkarıcı kırmızı bir sarılmıştı.

Başını eğdi, merakla bana baktı. Esrarını dudaklarına götürdü ve kaşlarını çatarak bir fırt çekti. Muhtemelen Kanada'nın Batı Yakası'nda Ağustos ayının ortasında neden kot pantolon ve kalın siyah bir kazak giydiğimi merak ediyordu.

Üzerinde bol, son derece kısa, beyaz bir elbise varken, büyük kötü kurt ona doğru üfleyecek olsa, ying o'dan iplikler kopacakmış gibi görünüyordu.

Gözlerimi ondan alamıyordum.

Sigara içerken birbirimizi izlemeye devam ettik. O, bir meydan okuma olarak.

Ben, onu daha önce nerede gördüğümü anlamaya çalışıyordum.

Onda tanıdık gelen bir şeyler vardı. Yine de mantıklı gelmiyordu. İkimiz de Güney Yakası'ndan olsak bile farklı çevrelerde koşuyorduk.

Oh, lanet olsun.

Öne doğru eğilip kollarını balkona dayadığında aklıma geldi.

ve bana göğüs dekoltesinin en iyi görüntüsünü veriyordu.

Geçen hafta MacGregor'un arka sokağında bir paket marihuana sattığım kızdı. O zaman kılık değiştirmişti, yüzünü zar zor koruyan bir başlığı vardı. Ama biliyordum, o olduğunu biliyordum.

Benimle aynı anda onun da farkına vardığı bir şey oldu.

Çılgına dönüp Cordova Baba'ya yemekteki konuklardan birinin uyuşturucu satıcısı olduğunu söylemek için içeri koşmak yerine, kaşlarını kaldırıp bana baktı. Yüzünde sinsi bir gülümseme belirdi.

Bu kız beni tamamen büyülemişti, sigaramın külü sıktığım elime tısladım. Onu kıkırdarken yakaladığımı sandım, dili dışarı çıkmış ve alt dudaklarını siliyordu.

çabucak bitirdi ve içeride kaybolmadan önce bana şuh bir göz kırptı. Bu anı, asla tanışmaması gereken iki insan arasındaki gizli bir randevu gibi hissettirdi.

Bir aptal gibi boşalttığı yere baktım, gözlerim onun sıkı vücudunu ve geride bıraktığı güven havasını çağırıyordu.

Göğsümün içinde garip bir his kıpırdandı.

utanmadan beni kontrol etmişti. Ama, her şeyden önce, o

Uzun zamandır bana acıyarak bakmayan ilk kişi. Çevremdeki pek çok insanın aksine.

Belki de yüzümdeki gülümsemenin sebebi budur.

Bu yaz ilk defa kendimi on altı yaşında normal bir çocuk gibi hissetmemi sağladı, derisinde sayamayacağı kadar çok yara izi olan kırık bir çocuk gibi değil.

Sigaramı bitirip ön verandadaki ailemin yanına gittiğimde adımlarımda bir sıçrama oldu. Julia Teyze boyun eğmiş görünüyordu.

Olivia'yı kucağına almış, sarı saçlarını okşuyordu. Joshua sıkılmış görünüyordu ve biz içeri girerken Vance Amca'nın kızgın ifadesini tamamen görmezden geldim.

Onu tekrar görme ihtimaliyle içimde sessiz bir heyecan kaynadı.

O zamanlar Ella Ximena Cordova'nın

Sevdiğim ilk kız.

Ya da kalbimi sökecek ilk kişinin o olacağını.

CHAPTER 1

Yeryüzündeki Cehennem

17 Ekim 2014

11:40.

E a, 18

Victoria'nın seçkinleri arasında çarpık bir gelenek vardı.

Kabul Gecesi.

Ekim üçüncü haftasında Şeytan'ın tatilini başlatmak için düzenlenen bir gece. Hem imrenilen hem de korkulan, cesaret ve korkutucu şakalarla dolu bir gece. Amigo kız ve hokey takımlarından üyelerin okula girip birinci sınıf öğrencilerine kendilerinden daha büyük bir amaca bağlılık yemini ettirdikleri yirmi yıllık bir gelenek. Kadrodaki yerlerini belirlemek için bir açılış töreni.

Öğrencilere ahlaksızca davranmaları ve lisede gerçekten zirveye ulaşmış gibi hissetmeleri için bahane veren bir gece.

Kabul Gecesi bir geçiş töreniydi. Bir onur.

Bu insanların ruhlarının en derin, en ahlaksız kısımlarına seslenen yozlaşmış bir tören. Ne de olsa Şeytan herkesin omuzlarında dans ediyordu ve Aziz Victoria halkı onunla vals yapmakla ünlüydü.

Ebeveynleriniz bir uent olduğunda ve siz sıkılmış, yetkili ve züppe olduğunuzda olan şey buydu. Tehlike, uyuşturucu ve sizi geçici olarak uçuran her şey en iyi arkadaşlarınızdı.

Aziz Victoria'nın perili olduğu söylenen fuayesinde toplanan ve talimatları bekleyen otuz kişilik kalabalığın içinde huzursuz bir enerji ve beklenti vardı.

Sefahat gecesinin nihayet başlamasını bekliyorum.

Yüzyıllar önce, St. Victoria köklü bir ana eviydi - bir manastır da diyebilirsiniz. Yüz yıl önce liseye dönüştürüldü. Yıllar içinde hafifçe yenilenmiş olsa da, gotik tarzdaki binanın ürkütücü atmosferi her zaman varlığını sürdürmüştü.

Gün ışığında, katlanılabiliyordu. Gece olduğunda ise tam bir canavardı. Sanki duvarlar kocakarı masallarıyla yaşar ve nefes alırdı.

Gözlerim hızlı bir tarama yaptı ama beni karanlık karşıladı. Karanlık, el fenerlerimizden yayılan ışık dilimleriyle bölünmüştü. Yakalanma korkusu, okula gizlice girdikten sonra ışıkları açmamızı engelledi.

En iyi arkadaşım Callie Mackowski yanıma sokuldu. "Ne zaman başlayacaklar?" diye fısıldadı ellerini kollarında aşağı yukarı gezdirirken. "Çok üşüyorum."

"İşte giyinirsen böyle olur," diye mırıldandım alaycı bir şekilde.

Callie kırmızı pelerinli sade beyaz bir kılıf giymişti ve bir çift bale atleti dışında bacakları çıplaktı. Yüzünün etrafını saran peri saçlarıyla, sürtük bir Kırmızı Başlıklı Kız yerine bir melek gibi görünüyordu. Callie Cadılar Bayramı'nı ve dolayısıyla bu kıyafeti çok seviyordu.

Beau Mackenzie arkamızdan bir yerden, "Kostümünü beğendim," diye seslendi.

Burada olduğunu unutmuşum. Beau hokey takımında defans oyuncusuydu. Rüya gibi mavi gözleri ve sarı saçlarıyla, sekiz beri Callie'ye aşık olan çok tatlı biriydi.

Callie'nin kızardığını anlamak için yüzünü görmeme gerek yoktu. "Teşekkür , Beau. Birinin benim dış görünüşümü takdir sevindim."

İyi huylu bir şekilde gözlerimi devirdim ve önümdeki sahneye odaklanmaya geri döndüm. Çoğu insan amigo kız üniforması ya da hokey forması giymiş, bazıları da şatafatlı maskeler ve gerçek Cadılar Bayramı kostümleri takmıştı.

Yüksek belli dar kot pantolon, siyah deri ceket, turuncu örgü bralet ve kül fenerim gibi ihtiyaçlarımı koyduğum küçük çapraz askılı bir çanta ile daha az dikkat çekici bir şey seçtim. Sadece güvende olmak için

İmzalı siyah kar maskesi. Her şey tersine dönerse yakalanma riskini göze almamın imkanı yoktu. Ailemin, cici kızlarının böyle kötü şeylere bulaşan bir asi olduğunu öğrenmesinin sonuçları, olası bir dayak yemeye değmezdi.

ey, araba haklarımı iptal ederek, beni cezalandırarak ve hayatımı tam bir araf haline getirerek beni küçük kardeşim Emilio için bir örnek haline getirecekti. On sekiz yaşında olmamın bir önemi yoktu. Onların gözünde sonsuza dek küçük bir kız olarak kalacaktım.

Kıkırdamalar sağımdan geliyordu. Hex Kızları gibi giyinmiş bir grup birinci sınıf amigo kız, sinir bozucu ördek suratlarıyla selamı aldı. Hokey takımından bir genç, Guy Fawkes maskelerini başlarının üzerine kaldırarak onlara kaslarını gösteriyormuş gibi yaptı.

amigo kız takımındaki eş kaptanım Darla Hill'in ellerini geçici bir hoparlör gibi ağzının etrafına kapatıp konuşmasıyla gevezelikler kısa sürede sona erdi. "St. Victoria'nın yirmi birinci geleneksel Kabul Gecesi'ne hoş geldiniz!"

Kalabalık coşkulu alkışlarla tezahürat yaptı. Callie ve ben hareketsiz kaldık ve birbirimize anlayışla baktık. Darla ilginin tadını çıkarıyor, kuzguni saçlarını güzellik kraliçesi gülümsemesiyle omuzlarının arkasına atıyordu.

Onun yanında, Rangers hokey takımının kaptanı 3. Shaun Jacobsen ellerini havaya kaldırarak kükredi. Tezahürat birkaç desibel arttı ve ben irkildim.

Shaun sınıf palyaçosu olarak sınıflandırılabilir biriydi. Sık sık ukala biri gibi görünürdü ama altın gibi bir kalbi vardı. Nefret ve aşk vardı, ilkinde vurgu yapıyorum. Lisenin son yılları birbirimize şakalar yapmakla geçti.

Bu gece, Darla ve Shaun elebaşlarıydı. Geleneklere göre her iki takımın kaptanı da geceye liderlik ederdi. Darla'nın hedefleri bir reality yıldızı ve sunucu olmak arasında gidip geldiğinden, ilgi odağı olmasına izin verdim. Shaun'la birlikte şovu yönetebilirdi, umurumda bile değildi.

Bu akşamki oyunda aktif bir katılımcı olmayı tercih ederim.

"Burada toplanmış bulunuyoruz çünkü bu mirası devam ettireceğimize inanıyoruz.

bizden öncekiler tarafından kuruldu" diye bağırdı Darla. "Ekibimizin yeni üyelerini kutlamak için toplandık. Ve en önemlisi, size bu gizli çembere bağlılık yemini etmenin ne anlama geldiğini göstermek için toplandık." Shaun herkesi susturana kadar Rangers, Rangers, Rangers sloganları yükseldi. "Sadakat ve güven her ilişkinin temel direğidir. Kabul Gecesi de bundan farklı değil.

Size verilen her görevi tamamlamak için takım arkadaşlarınızla birlikte çalışarak güveninizi göstereceksiniz. Sadakatinizi ise bu gece hakkında asla ama asla dışarıdan biriyle konuşmayarak göstereceksiniz. Bunu yapmazsanız, takımdaki pozisyonunuza veda edebilirsiniz." Shaun, Darla'nın bıraktığı yerden devam etti, gür sesi kalabalığın içinde yankılanıyordu. Yeni gelenler pür dikkat dinlerken, Callie ve benim gibi bunu üç kez yapmış olanlar kenarda sabırsızlıkla oyunun başlamasını bekliyordu. " e kurallar basit.

Fotoğraf çekmek yok. Takımınızdaki kişi dışında konuşmak yok. Bay Crowley'nin tahtasına penis çizmek dışında okul mülkünde hiçbir şeyi kırmak yok." İnsanlar buna güldü. "Şakalara gelince, her şey fiziksel olmayan ya da kampüste bir şeyleri kırmayı içermeyen her şey serbesttir."

Shaun'un gözleri benimkilerle buluştu ve bana alaycı bir bakış attı. Ben de ona açıkça vurdum. "Siktir git, Shaun. bile geçirme."

Takım arkadaşlarımız kıkırdadı.

Sırıttım, gözlerim Shaun'un yanındaki hokey oyuncularına kaydı. Onu gördüğümü düşünerek bir an donakaldım.

Ama gözlerim bana oynuyordu.

Asla ortaya çıkmayacaktı.

Üzerime çöken korku hissinden sıyrılarak talimatlara geri döndüm. Darla ödülü sıralamaya başladı. "Gizli çemberde övünme hakkı, iki taç ve adınız sonsuza dek İnisiyasyonun Kara Kitabı'nda ölümsüzleştirilecek."

Rahibe Victoria'nın tablosunun arkasında, ayaklarımızın altındaki mahzende, istirahat ettiği yerin yanındaki duvarda saygısızca gizlenmişti. Okulumuzun tarihinin azizlerle bağlantılı olmasına rağmen biz öğrencilerin, onların kurtulmaya çalıştığı şeytanları kutlamayı seçmemiz ne kadar da ironikti.

"Başlatma Gecesi başladığında, sonuna kadar gitmelisiniz. e rst ones to

tüm cesaretlerini bitirenler kazanır. Kaybetmek bir seçenek değildir. Bunu yapmayı seçerseniz, Shaun ve ben takımdan ayrıldığınızı varsayacağız. St. Victoria'da pes edenlere yer yoktur."

Etrafımızda şok olmuş soluklar ve mırıltılar yükseldi. Shaun kalabalığı bir kez daha susturmadan önce Beau ve Callie kıs kıs güldüler.

Amigo kız ve hokey takımlarından insanları atmanın biraz fazla aşırı olduğunu düşünmüşümdür hep. Ama Darla ve Shaun bizden çok önce konulmuş kurallara bağlı kalmamızda ısrar ettiler. Darla ve benim amigo takımından herhangi birini tekmeleme yetkimiz vardı. Amigo koçumuz Bayan Nova paspas gibiydi. Birinin atılmasını istediğimizde tek yapmamız gereken xyz'in nasıl kaydardığını fısıldamaktı ve sihirli bir değnek değmiş gibi o kişi giderdi. Shaun ve sporcuları için de aynısı geçerliydi. Koç Rory'yi birini takımdan atması için kolayca ikna edebilirlerdi, çünkü St. Victoriadaki çocukların çoğu, fakülte sta'larının maaşını ödeyen ve konuşan eski paradan geliyordu.

Saf yetenek sizi listede tutmazdı. St. Victoria'nın seçkinleri tarafından konulan kurallara uymadığınız sürece. Komik gerçek: Hokey takımı geçen yıl kurallara uymadığı için arkadaşlarından birini düşürdü.

Esasen, Kabul Gecesi bizim için kutsaldı, tıpkı enchiladaların annem için kutsal olduğu gibi.

"Tuvalet molalarına izin var. Bir sorun çıkarsa Darla ve ben hep burada olacağız. Unutmayın, bu sadece bir yarışma değil." Shaun komplocu bir tavırla çemberin etrafına baktı, kül rengi gözleri . "Bu kendinizi takımınıza layık olduğunuzu kanıtlamak için bir şans. En önemlisi, yeni bağlar kurma ve iyi vakit geçirme şansı!"

e kalabalık böğürdü.

"Son bir şey daha. Her ne sebeple olursa olsun, polisler gelirse, cehennem gibi kaç. Eğer yakalanırsak, suçu birlikte üstleniriz. Eğer sadece sen yakalanırsan, arkadaşlarını ispiyonlamadan tek başına cezayı çekeceksin. Bu en büyük fedakârlık olarak kabul edilecek ve takımdaki yerin güvence altına alınacak. Her zaman olduğu gibi, sadakat ve güven. Yeterince açık olabildim mi?"

İnsanlar dolap sıralarına vurarak, bir kulüpteki yüksek sesli basları taklit eden bir ritim yaratıyorlardı. Ya da en azından benim kalbimde aynı yarattı.

Kabul Gecesi'ni sevmiştim. heyecan bağımlısına hitap eden bir yanı vardı. Diğer liseler hazing'i çok ileri götürmekle ünlüydü, ama biz güvenli ve tamamen delilik çizgisi arasında kaldık.

ncak sevmediğim tek şey kampüsün üzerine çöken karanlıktı. St. Victoria'da ışıkların sönmesi, korku filmlerini seven deneyimli kişileri bile korkuturdu. Rahibe Victoria'nın hayaleti her an ortaya çıkabilirmiş gibi hissediyordum.

Satranç kulübünde ikinci sınıf öğrencisi olan Cassidy Johansson'un geçen yıl ceza sırasında mahzeni temizlemek için geri kaldığında bayıldığına dair bir söylenti vardı. Görünüşe göre, Rahibe Victoria'nın yattığı yerden ona ters ters baktığını görmüş.

Katıldığım her yıl biraz tedirgin olmadığımı söylersem yalan söylemiş olurum.

Darla tüm Girişimcilerden telefonlarını Callie'ye bırakmalarını istedi.

Callie kahverengi bir bez çanta uzatırken kenara çekildim. Öğrenciler telefonlarını ona bırakarak yığıldılar. Callie ve Beau aslında İnisiyasyon'da oynamayacaklardı. rolleri dışarıda onun arabasında oturmak, cihazlarımızı korumak ve yetkililer için olmaktan ibaretti. bir şey olursa Darla ve Shaun'u arayacaklardı.

Umarım, Beau ve Callie sonunda gizlice öpüşme seansına girerlerdi. da iyisi, belki sevişirlerdi. En iyi arkadaşım Beau'ya irtingin anlamını öğrendiğinden beri gülümsüyordu ve Beau da on yıldır onun etrafında bir tavuk gibi dans ediyordu. Umarım bu gece nihayet biraz hareket olacak.

Herkes telefonlarını Callie'nin çantasına bırakmayı bitirene kadar bekledim. Benimkini kilitledikten sonra pelerinin cebine yerleştirdim. "Lütfen ona iyi bak."

Bana göz kırptı. "Telefonun olmadan üç saat hayatta kalabilirsin. I

seni , bebeğim."

Bu lakaptan nefret ederdim.

Callie kulağıma fısıldamadan önce aniden gergin görünüyordu, "Şimdi bakma ama Darla sana doğru hançer fırlatıyor."

Sinirlerim tepeme çıktı. Birkaç saniye sonra gözlerim yardımcı kaptanıma kaydı ve gerçekten de Darla bana ters ters bakıyordu.

yeni bir şey değildi.

Geçen yıl bir yerlerde Darla Hill benden nefret etmeye karar verdi. Göz göze gelmeyi bıraktık ve üç yaşımdan beri en iyi arkadaşlarımdan biri olan kız birdenbire beni düşmanı olarak görmeye başladı. Bu üzücüydü, çünkü Darla ve ben Callie ile tanışmadan önce de arkadaştık.

Ona karşı hâlâ iyi davranmamın tek nedeni neşelenmekti.

Eskiden harika bir arkadaşlığımız vardı. Darla, Callie ve ben bir üçlüydük. Artık iyi bir günde birbirimize tahammül edebilirsek şanslıydık. Ben asla

Darla ve benim aramda neyin yanlış gittiğini anladı ve konuşmayı reddetti.

Zihnim paylaştığımız her anı gözden geçirdi ve hiçbir şey bulamadı. Bu kızı asla kasıtlı olarak incitmedim ama o sürekli ona haksızlık etmişim gibi davranıyordu. Çoğu zaman bana karşı farklı ve resmi davranıyordu. Bu beni deli ediyordu.

Başlangıçta aramızdaki bağı onarmaya çalıştım.

x hiç kırmadığın bir şey.

Shaun ve Rangers'dan bir orta oyuncu geçen sezonun hokey şampiyonluğu kupasını getirdiler. Altın şehirlerarası kupa, ilk cesaretleri ve takım numaralarımızı içeren katlanmış kağıt parçalarıyla doluydu.

Heyecan ve konuşmalar arttı. e beklenti yavaş yavaş sona eriyordu ve midemdeki yağlar da öyle.

Biz daha ilk cesaretimizi ortaya koyamadan Darla elinde kırmızı boyayla kaplı bir kadehle etrafta dolaşmaya başladı. Ellerimizin arkasına kırmızı boyaya batırılmış üç nger sürerek bizi cehennem köpeğinin geleneksel yanık izleriyle, yani Şeytan'ın kendi nger izleriyle damgaladı. Yıllar önce kurulmuş bir başka dramatik gelenek.

Bana geldiğinde, ilgisiz bir bakışla elimi uzattım. "Bağlılık yemini ediyor musun?"

Çenem gerildi. "Evet."

Kahverengi bakışlarını soğuk ve ölümcül bir şekilde üzerimde tuttu ve elimin arkasını üç tırnağıyla sıyırdı. Neyse ki, kaltak herhangi bir deri kırmadı. Ama bu onun yanına kâr kalacağı anlamına gelmiyordu. Serbest bileğini yakaladım ve elimi onunkinin arkasına geçirerek izimi bulaştırdım. "Oopsies."

Kızdı ama tek kelime etmedi, bir sonraki kişiye geçti. Bütün yıl boyunca yaptığı gibi beni görmezden geldi. Kızgınlığımla boğuştum.

Darla'nın hemen ardından, kupayı Kutsal Kase gibi ellerinde tutan çocuklar bana doğru geldiler. Katlanmış bir kâğıt parçası kopardım ve Shaun daha iyi görebilmek için daha yakına eğildi. "Ne aldın?"

Fenerimi Shaun'un çirkin karalamasının üzerine tuttum. Altı numaralı takım. e dare read: e key resides in the land of ction.

"Hm. İlginç." Shaun yoluna devam etmeden önce dilini şaklattı.

Ona kaşlarımı çattım.

nsanlar eşleriyle eşleştikçe kısık sesli konuşmalar yeniden başladı. Memnuniyet çılgınlıkları ve hayal kırıklığına uğramış iniltiler havada uçuşuyordu. Etrafta amaçsızca dolaşarak ve altı numaraya seslenerek eşimi bulmaya çalıştım ama kimse yoktu.

Callie ve Beau bana şaşkın şaşkın baktılar.

Darla yüksek sesle, "Kabul töreninizi tamamlamak için üç saatiniz var," dedi. "Unutmayın, Shaun ve ben kazananları burada bekliyor olacağız."

Shaun ngers ile bir düdük çaldı. "İyi şanslar!"

Etrafta koşuşturan bedenler, ben dolaplara doğru itilene kadar bedenimi itip kaktı. nsanlar cesaretlerine başlamak için ayrıldıkça ayak sesleri yankılandı.

Ben hariç herkes çiftler halindeydi.

"Benim bir partnerim yok," diye

kestirip attım.

Callie omzumu ovdu. "Bu nasıl mümkün olabilir?" Sorusunu telefonuyla meşgulumuş gibi davranan Darla'ya yöneltti.

Beau başını kaşıdı. Shaun kollarını kaslı göğsünün üzerinde kavuşturdu ve bir dolaba yaslandı. Elini sarı saçlarının üzerinde gezdirmekten önce hesapçı bir bakışla beni izledi. "Otuz ikiniz de eşleştiniz. On altı takım. Belki de ortağınız daha önce başlamıştır?"

"Bensiz mi?" İtiraz ettim.

Rangers kaptanı abartılı bir tavırla omuz silkti. "Asla bilemezsin," dedi sinsice.

Darla araya girdiğinde gözlerimi kısmış, konuşmak üzereydim. "Callie. Beau.

Kapıyı kilitleyebilmem için gitmeye hazır mısınız?"

Darla'nın kullandığı çirkin ton karşısında dişlerimi göstermek istedim. Callie gülümseyerek beni kucakladı ve yanağıma bir öpücük kondurdu. "Ne olacaksın. Partnerin olmadan başla. Kızlarına tekme basacak ve bu işi kazanacaksın."

Callie ve Beau el ele, birlikte çok sevimli görünerek ayrıldılar. Darla peşlerinden dörtlüyle koştu ve kapıyı kilitledi.

Darla'nın annesi Diane Hill okul müdürü olduğu için her yıl Kabul Gecesi'nden kurtulurduk. Kabul Gecesi geleneği yıllar önce Hill kadınları tarafından başlatılmıştı. Bizim bildiğimiz Diane de gençliğinde bu geceye katılmıştı. Belli ki bu gece görmezden gelmeyi tercih etmişti. Gece 03:00'e kadar Kabul Gecesi tamamlanmış olacak ve Pazartesi sabahı hafta sonu bittiğinde her şey normal seyrinde devam edecekti.

Bu gece yaşanan maskaralıklardan eser yoktu.

Shaun, "Bunu sen halledersin Ella," dedi.

Espri yapmadan güldüm, gözlerim avucumdaki cürete dikilmişti. Kafamda bir yere oturana kadar kelimeler üzerinde tekrar tekrar düşündüm.

e anahtar, eylem ülkesinde bulunmaktadır.

e kütüphane.

Vakit kaybetmeden doğu kanadının merdivenlerini kovaladım, bir sürü insanı iterek geçtim ve bana rehberlik etmesi için kül ışığımı kullandım. ey alay etti

maskelerinin arasından. Bir gülümsemeyi bastırdım. Karanlıktan korkuyor olabilirdim, ama rekabetçi yanım üstün geliyordu.

Geçen yıl Callie ve ben kazandık. Ondan önceki yıllarda ben ikinciydim.

Son senemde yine birinci olmaya kararlıyım.

Kütüphaneye aralık kapıdan girdim. Kapı neden açıktı ki?

Arkamdan usulca kapandı.

Işıkları açmadan önce, bilim koridorundaki kitap raflarının yanında duran bir fark ettim.

Yani ortağım zaten buradaydı. Önemli bir değil. Beni terk ettikleri için üzülmedim. Aslında, hızlı davrandıkları için etkilenmeliydim - bilmeceyi benden önce çözdükleri için, değil mi? Doğru.

"Alo?" Seslendim. "Orada olduğunu biliyorum."

Sesim büyük kütüphanenin sessizliğinde yankılandı. Kendimi kullandım.

Uzun beden yumuşak bir lanetle karanlığın içinde eriyip gitmeden önce kül ışığı durdukları yeri işaret ediyordu.

Neden benden saklanıyorlardı?

Onları bulmaya kararlı bir şekilde kütüphaneye doğru ilerledim.

Nabzım pompalanıyordu. Kovalamacayı seviyordum. Beni aynı anda hem korkutuyor hem de heyecanlandırıyordu.

Benden kaçan gizemli varlığı ortaya çıkarırdım, tıpkı bir sihirbazın çenesini kırıp şapkasından son parti numarasını çıkarması gibi.

"Çık dışarı, çık dışarı, her ," diye takıldım. "Isırmayacağıma söz veriyorum."

Yani, esh'i yırtacak kadar sert değil.

Ardından küçümseyici bir homurtu geldi. Kısa bir süre durdum, bir kaşımı kaldırdım.

döndüm, etrafımda bir daire çizerek ışık saçtım. Kesinlikle hiçbir şey bulamadım.

Saniyeler yavaş yavaş aktı ve bir zaman sınırimız olduğunu hatırladığımda sinirlendim. "Beni aşağıda bekletmen pek hoş değil, ha?"

"Mhm." Boğuk bir erkek kıkırdaması gök gürültüsü kadar hızlı geldi ve gitti.

Başımı eğerek durakladım. e masalar tersine dönmüş gibiydi ve bu hoşuma gitmedi

Bir parça. Avcı olmayı severdim, av olmayı değil. "Yine on bir yaşımdaymışız gibi saklambaç mı oynuyoruz?"

"Mhm."

Birkaç saniye daha anlamsızca onu aradım.

Romantizm koridorunda ilerlerken sinirlenmeye başladım. "Bunu tüm gece boyunca yapmak istemiyorum. Bu şeyi birlikte kazanmaya çalışabiliriz ya da-"

Birdenbire kocaman bir el omzuma bastırdı. Birden ve kendimi rafa yapıştırdım. Çarpışmanın etkisiyle belim zonklamaya başladı.

"Yakaladım seni," diye fısıldadı karanlığın içinde. Ortağım karşı rafa yaslandı.

Titreyerek ışığımı ona doğru tuttum ve onu neredeyse kör ettim. Yüzünü kapatmak için telaşla elini uzattı. "Aman Tanrım! Bunu kim yapar ki? Bana gizlice yaklaşmak yerine bir şeyler söyleyebilirdin ve..."

Kalan kelimeler boğazımda düğümlendi.

şaka bana yapılmıştı. Bir sihirbaz gibi, şapkamdaki son eğlence parçasını da çıkarıp attım, ancak kendi kabus versiyonumu yarattığımı fark ettim. Sevimli, aptal bir tavşan değil.

Hayır. Hayır. Hayır.

"Görüyorum ki hâlâ her zamanki gibi gürültücüsün," diye alay etti, neredeyse şarkı söyler gibi bir sesle.

En son seviştiğimizde şikayet ettiğini duymadım ve adını haykırdım.

"Ne tatsız bir sürpriz!" Neşeyle söylemeye çalıştım ama sesimin tınısı kendi kulaklarıma bile geliyordu. "Cade."

"Ella. Sizi burada görmek ne güzel, Prenses."

Bu lakapla ilişkili anılar, bir mezar taşından çıkan hortlaklar gibi yüzeye tırmandı. Onları yedi numara Prada botlarımla birlikte ait oldukları yere geri gönderdim. Zihnimin karanlık uçurumuna.

Rekabeti unutun. Kazanmayı unut. Rus Ruleti oynamayı tercih ederim.

bu yalancı herifle üç saat boyunca birlikte olmaksansa bir pompalı tüfekte ayrılmayı tercih ederdim. İşi bıraktığım için Darla'nın bana kızıp kızmayacağı umurumda değildiKıçımı öpebilirdi. Ailem kızlarının mutlu olması, eve şikâyet getirmemesi ve ceza almaması için her yıl St. Victoria'ya cömert bir çek kesiyordu.

Bu da amigo kızlar listesindeki görev süremi uzattı.

Takımdaki pozisyonum garanti altındaydı. Bu gerekçelerle dokunulmazlığım devam ediyordu.

"Nereye gidiyorsun?" Cade sordu. Senden uzağa.

Benden cevap almayı hak etmiyordu. O daha iyi bilmeli.

Cade elini tekrar omzuma koydu ve ben de kıpırdandım, arkamı döndüm ve "Dokunma bana!" diye bağırdım.

O mavi gözlerdeki acı küllendi. Bir an için geçmişte olan her şeyi unuttum.

bir ay. Temmuzdan beri ondan uzak durmayı başarmıştım.

Onu okulda gördüğümde, etrafımda döndüm ve ters yöne doğru yürüdüm. Aynı sınıfı paylaşıyorsak, ondan en uzaktaki sıraya oturdum. Ailem amcasını ve yengesini akşam yemeğine davet ettiğinde ortalıkta görünmemeye çalıştım. Üç ay boyunca onun varlığını zihnimden silmeye çalıştım.

Onu esh'te görünce, tüm bu ilerleme mahvoldu. Her şey gözümün önüne geldi, yani her şeyi berbat ettiği o meşhur parti.

Cade dudağını ısırdı ve gözlerini sol tarafımızdaki büyük cumbalı pencerelere dikerek uzaklara baktı. Dili yanağının arkasına sokuldu. Kızgınlığını yatıştırmak için yaptığı bir hareketti bu - misilleme yapmaktan kendini alıkoymak için.

Gök gürültülü bir fırtına başladı, sağanak yağmur cam pencerelere çarptı. şimşekler yüzlerimizi bir anlığına aydınlatacak kadar ışıık saçtı.

Bir an için, ona bakarken kendimi kaybettim. İlk kez bilinçli olarak ona bakıyordum. Göğsümde bir şey yumuşadı çünkü bu çocuk söz konusu olduğunda ben zayıf bir kızdım.

Koyu kahverengi saçlarının tepesi daha uzun, yanları ise kısa kesilmişti. Uzun kirpikleri berrak bir gökyüzünü andıran gözlerini çerçeveliyordu. Yontulmuş çene hattı her zamankinden daha belirgindi - yaklaşık bir yıl önce yumuşak kenarını kaybetmişti- ve sonra teni vardı, benimki gibi biraz daha bronzdu.

Cade kot pantolon ve deri ceket giymiş ama altına siyah bir kapüşon takmıştı. Her nasılsa bu kıyafet sadece boyunu ve atletik yapısını vurguluyordu. Benim gibi o da Cadılar Bayramı için bir aksesuar taşııyordu. Ama benim gibi, siyah örgü kayak maskesinin muhtemelen cebinde güvenle saklandığını biliyordum.

kötü bir fikirdi.

"Kaybediyoruz. Bu bir hata." Konuşmadan önce onu susturmak için elimi kaldırdım. "Shaun ve Darla bir bok yapmaz." Babam ve Vance amcam takımlarımızdaki pozisyonlarımıza bir şey olmasına izin vermezlerdi. "Hadi buradan çıkalım ve bu işi bitirelim."

Birbirimizi öldürmeden önce.

Tek kelime etmesine fırsat vermedim. Topuklarımın üzerinde dönerek kütüphane kapısına doğru yöneldim. Cade güvenli bir mesafeyi koruyarak beni takip etti. Kül ışığını kullanmayı reddediyordu. Bütün işi bana yaptırıyordu.

Kapıyı açmaya çalıştığımda dışarıdan kilitliydi.

Göğsüm kabardı ve gözlerim büyüdü. Tekrar denedim, kolu her yöne çevirip çektim. Tekmelemeye kadar gittim (ki ayak parmağıma saplanan acı sayesinde pişman oldum) ve hatta eski ahşap kapıyı tüm gücümle itmeye çalıştım.

Ama yerinden kımıldamadı.

"Aman Tanrım." Saçlarımı diplerinden tuttum. "Seninle sıkışıp kaldım."

Arkamda Cade hiç istifini bozmadan güldü. "Sanırım seninle birlikte kapana kısıldığını söylemek istiyorsun."

Omzumun üzerinden ona ters ters baktım. "hiç komik değil. Bana yardım et!"

Sanki bir şey anlamaya çalışıyormuş gibi pasif bir bakışla beni izlediğinde kaybettim. Elimle kapıya vurmaya başladım.

Birinin bizi duyması için dua ediyordum. Avuçlarım nemli ve nabzım

düzensizdi.

Pencereden hokey forması giymiş, yüzleri Guy Fawkes maskeleriyle kaplı bir adam geçti. Dışarıdan kapıyı açmaları için işaret ettim. Jamie Callahan, birinci sınıf öğrencisi, bana bir öpücük verdi. O ve takım arkadaşı belli belirsiz güldüler ve kaçtılar.

" tam bir şaka." Kolu tekrar çekerek hırladım.

" lanet olası bir yarışma," diye düzeltti Cade. "Ne bekliyordun ki? bize yardım edecekler miydi? Herkes kazanmak için işin içinde."

Alnımı kapıya dayadım ve keskin bir nefes çektim.

Cade yaklaşırken sıcaklığı arkamdan beni içine çekti. İstedğim gibi bana dokunmuyordu. Ama yine de ağzını kulağıma yakın hissediyordum, nefesi siyah saç tellerimi karıştırıyordu. "Görünüşe göre bu cehennem çukurunda sadece sen ve ben varız, tatlım."

e Başlatma Gecesi'nin büyüklüğü çöktü. e Yarışma üç saat sürdü ve ben kendi Şeytanımla eşleştirildim.

Cade Killian Remington, eski erkek arkadaşım.

CHAPTER 2

Kalbimdeki Kargaşa

18 Ekim 2014

12:13.

Cade, 18 yaşında.

Çok şaşırdım. Tüm olasılıklar arasından, karmaya bağlı kıcıım eski kız arkadaşım ile eşleşti.

Shaun herkesin arkasından Jamie'nin ve benim cesaretlerimizi değiştirdiğinde (çaylağın ona karşı çıkmayacağını bilerek), kaptanımın bu cehennem kâbusunu tamamlamam için bana daha kolay bir yol sunarak bana iyilik yaptığını düşündüm.

Yanlış.

Shaun bana büyük kazık attı. Ella'nın ve benim geçmişimin farkındaydı ve yine de kendini araya sokup bana ekürilik yapma dürtüsünü hissetti.

Bir eküriye ihtiyacım yoktu, hele işime karışan birine hiç. Ella ile bu durumda olması gereken kişi Jamie Callahan'dı.

Ben değil.

Koridorda altı rakamını seslendiğinde, kalbim umutla dolup taşarken bile korkudan midem bulandı. Herkesin önünde bir yüzleşmeden kaçınmak isteyerek, kendime zaman kazandırmaya çalışarak bir korkak gibi koştum. Benimle hiçbir şey yapmak istemezken onunla nasıl başa çıkacağımı bulmaya çalışıyordum.

Kabul Gecesi'nden nefret ettim.

İki yıl önce ben de katılmıştım ve son cüretim takım arkadaşımı öpmekten ibaretti, o da amigo kız ikinci sınıf öğrencisi olan Irene Black'ti. Birinciliği kazanmaya çok yaklaşıştık ki Irene siktir et dedi ve beni öptü. Hayatımın en berbat öpücüğüydü ve bunu herkesin önünde yapmıştım.

O gece orada bulunan herkes.

Yüzünde ihanete uğramış bir ifade olan yeni kız arkadaşım Ella da buna dahildi.

Irene takım arkadaşıyla gizlice çıktığımı bilmiyordu. Ella ve ben sadece bir ay sonra halka açıldık. Ve her ne kadar kız arkadaşım yarışma uğruna beni affetmiş olsa da, onu derinden yaraladığımı biliyordum - Ellie'mi yaralamıştım.

Bu yüzden bu gelenekten nefret ettim.

"Neden buradasın ki?" Ella'nın sesi o kadar yumuşak, o kadar alçaktı ki onu duymak için zorlandım.

Bana dönüp bakmadı, ben de yaklaşmaya çalışmadım. En iyisi kendi duvarlarımızın arkasına saklanmaktı.

Dokunmayın. Dokunma. Bana.

Göğsüm, üç ay önce bana söylediği diğer her şeyle birlikte bu yakıcı sözlerle de yandı.

"Başka nerede ki?" Gru y dedim.

Burada olmamın asıl nedeni takım arkadaşlarımın bana yalvarmasıydı. Joshua evde 'arkadaşı' Layla ile meşguldü, bu yüzden onları engellemek istemedim... ve Ella'ya bir göz atmak istedim.

Fuayedeki kalabalık yoğundu, bu yüzden Ella beni görmeden önce eğildim ve kaçtım. Bu gece sırf ben burada olmayacağım için geldiğine yemin edebilirim.

Tekrar tahmin et, Prens.

Ella, Başlatma Gecesi Kraliçesi olarak statüsünü korumak istiyordu. Aptalca bir unvandı ama onun için önemliydi. Bu nedenle, hoşuna gitse de gitmese de bu oyunun içindeydik.

İyi oynardım.

Ayrıca iyi oynamak zorunda kalacaktı. Bana vurmayı tercih etse bile.

"Geri çekilmek için çok geç. Sadece bu işi bitirmek için benimle çalış, tamam mı?"

Arkasını döndü, gözlerinde kızgın bir öfke vardı. "Bana ne yapacağımı söyleme."

Sırıttım, bir yanımla onun tepkisini seviyordu. Öfke iyiydi. Öfke, bağımsızlıktan daha iyiydi.

Öfkeli bir şekilde geçti. "Joder mi vida."

Hayatımı sikeyim. Gülümsemem düştü ve bakışlarım fırtınayı gösteren büyük pencerelere doğru yürürken silüetini takip etti.

"Hep Başlatma Gecesi için eşleşmemizi isterdin. İşte şimdi şansımız yavrum," diye takıldım, ona yaklaşıırken havayı yumuşatmaya çalışıyordum.

Elleri kalçalarında ve vücudu benden uzaklaşmış bir şekilde homurdandı. "O zamanlar senin bir topluluk aletin olduğunu öğrenmeden önceydi, seni bok parçası."

Bok parçası. Bok parçası. Bok parçası.

Üç ay boyunca yaptığım gibi, acımı yuttum ve duygularımı sakladım.

Kırık bir kalp ve asabi bir öfke tehlikeli bir kombinasyondur ve Ella Ximena Cordova her ikisini de barındırıyordu. Eğer fırsat verilirse, muhtemelen cadı pençeleriyle hayalarımı oyar ve onları Francisco Cordova'nın bekçi köpeklerine yedirirdi.

"Çok tatlısın. Siki mi özledin mi? Bu kadar mı, mahallede bir tur daha mı istiyorsun?"

İğrenmeye dönüştüğünü anlamak için yüz ifadesini görmeme gerek yoktu. Ama onu bu durumda, bağımsızlıktan uzak tutmak için her şeyi söyleyebilirdim.

"Dünyadaki son erkek olsan bile seninle yatmazdım."

Boğazımda yavaşça sızlayan bir ağrı başladı ve zehir gibi içime yayıldı. Kendimden nefret eden düşünceler yüzeye çıktı, ta ki ben kendimi tutana, derin ve düzensiz nefes alana kadar. "Kendine bunu söylemeye devam et, tatlım."

Ella kafese kapatılmış huzursuz bir yaratık gibiydi, volta atıyor, parmaklıkların arasından kendisini yakalayana bağarmaya hazırlanıyordu. Bu duyguyu çok iyi anlıyordum. Aylar önce beni sürgüne gönderdiğinden beri onu düşünerek tek başıma yaşıyordum.

Onu alıkoyan benmişim gibi davranabilir, kendi eğlencem için onu buraya zincirleyebilirdi ama durum böyle değildi. çok fazla geçmiş vardı ve bu

Burası yüzleşmediğimiz tüm duygu ve hisleri büyüttü.

Huzur bulmamıza izin vermeyen bir oyun alanında sıkışıp kalmıştık ve hiçbirimiz kendimizi kapana kısılmış bulduğumuz bu ıssız krallıktan anahtarlarına sahip değildik.

Ella sabırsız bir elini yüzünde gezdirdi. "Bir plana ihtiyacımız var."

"Söylemiyorsun." Bir çalışma masasının üzerine tünemiş, onun düz bir çizgi üzerinde ileri geri yürüyüşünü izliyordum. Kalın kışını -yetişkinlere özgü şeyler yapmadan önce ısırma bayıldığım kışını- hüsrarla tararken görmek hoşuma gidiyordu.

saçlarını karıştırdı. Kısa süre önce saçlarını omuzlarına kadar kestirmişti. Ondan önce, beline kadar inen tatlı siyah saçları vardı. O benim saçlarımı emerken, ben onun saçlarını okşamaya bayılırdım.

Hayır. Oraya gitmiyorum. İlk kez çıplak bir kadın gören bir bakireden daha hızlı sertleştiğimi görmeden önce kendimi ayarladım.

Eski kız arkadaşım yanımdayken ne kadar hızlı azgınlaştığımı bilseydi, her fırsatta kendini önümde günahkâr bir ikram gibi sallardı.

Üç ay önce tamamen kontrolüm dışında olan bir şeyin intikamı olarak.

Ella her zamanki şeffaf dudak parlatıcısını, altın halkalarını ve parfümünü sürmüştü ama boynunda ona verdiğim hediye yoktu. e kalbimin kenarları kendi üzerine kıvrıldı, göğsümde kara bir delik ve bir ton özlem doğurdu.

Onu gördüğüm güne lanet ettim.

Hiçbir şey kalp kırıklığının acısıyla kıyaslanamaz. Sizi bütünüyle tüketir. O dört harfli kelimeyi hiç yaşamamış olmayı dilemenize neden olur.

Keşke yapmasaydım dedim.

Josh'u Layla'ya açılmasının onu hiçbir yere götürmeyeceği konusunda uarmıştım. Hiç dinlemedi. Kalbini kırdıysa, ağlayarak Olivia'ya . Olivia, kırık bir kalbin çaresi Barbie bebeklerle oynamak ve çay partileri düzenlemektir. Bunu bilmeliydim çünkü Ella kalbimi kırdıktan sonra ben de kendi payıma düşeni yapmıştım. ey iyi bir dikkat dağıtıcıydı ama içimi bir arada tutmak için ihtiyacım olan dev bir bandaj değildi.

" hepsi İnisiyasyon'un bir parçası," diye mırıldandı Ella kendi kendine. " e kapı

kilitlenmesi gerekiyordu. Gerçekten kapana kısılmış değiliz."

"Bunu , ha?" Deri ceketimin cebinden bir lolipop çıkardım. Dilimde kiraz aş patladı. " e anahtar

bir anahtar arıyoruz. Bir anahtar arıyoruz."

"Bunu biliyorum." Bana ters ters baktı ve bir elini köprücük kemiğinin üzerinde gezdirerek gerginmiş gibi terini sildi.

Sanki nefes alamıyormuş gibi deri ceketinin fermuarını açtı.

Kapalı tutmalıydı.

Çünkü artık nefes alamıyordum.

Turuncu bir sütyenden başka bir şey giymemiş, çıplak, minicik, manken gibi ince belini ve küçük göğüslerini (ellerimi mükemmel şekilde kavrayan türden) görünce sikime kan hücum etti.

Ella, bunu gerçek bir yan iş olarak sürdürmeye karar vermeden önce hobi olarak küçük üstler ve braletler örüyordu. St. Victoria'daki kızlar onun yarattıklarına bayılırdı. Ayrıca ceketlerinin arkasını resimler ve sözlerle süslemek gibi bir alışkanlığı da vardı. Bu gece, kırpılmış deri ceketinde beyaza boyanmış bir kafatası vardı.

Babasının onu şirketinde haleflik için hazırlamaya başladığını biliyordum. , tutkusundan yararlanmaya karar verdi ve hatta kendi çevrimiçi mağazasını açmayı bile düşündü. Bunu yapıp yapmadığını merak ettim.

Ella zekiydi ve bundan sonra hangi işi seçerse seçsin başarılı olacaktı.

Çok fazla sorum vardı ama sormaya hakkım yoktu.

Bu yüzden dilimi ısırđım ve üç aydır yaptığım gibi gölgelerin arasına geri çekildim. İyi olduğundan emin olmak için onu uzaktan izliyordum. Yine de onu o kadar yakından izliyordum ki, eğer dönüp benden cevaplar isterse, ona gerçeklerimden başka bir şey söylemeyecektim.

Ella içimdeki kargaşayı ya da ereksiyon halimi fark etmedi, neyse ki dikkati ağzımdaki lolipopa takılmıştı. "Hey! Nereden aldın bunu?"

"Shaun bunları takımdaki herkese dağıttı." Onu

hafifçe dudaklarıma sürterek bir patlamayla ağzıma attı. "Neden, bir tane mi istiyorsun?"

İkimiz de onun lolipoplarla ne kadar eğlendiğini biliyorduk.

"Hayır! Tek istediğim buradan siktir olup gitmek ve sen hiçbir şey yapmayarak bana yardımcı olmuyorsun-"

"Emin misin?" Kaşlarımı oynattım. "Benim de turuncu renkli bir tane var."

Ella'nın kulakları . Kız tam bir turuncu fanatıydı. Yatak odasında turuncu vurgular. Gardırobunda. Hatta Cordova Baba, küçük kızını memnun etmek için turuncu bir Porsche Cayenne bile satın almıştı. Ella'ya gerçek bir meyve verdiğinizde onu bir hayvan zarafetiyle yemesinden bahsetmiyorum bile. Benim naçizane fikrime göre, gerçekten herkesin tanık olması gereken bir manzara.

"Evet," diye . "Bana bir tane ver."

Ateş ettim ve o da kolayca yakaladı. Ella hiç vakit kaybetmeden lolipopu açtı ve dudaklarının arasından emdi. Lolipopu sikimin ucu olarak mı hayal etmişim? Yüzde yüz. Bunu hayal ettiğim için kendimi bir pislik gibi hissettim mi? Hiç de değil.

Mutlu bir şekilde tatlıyı emdi ve ben de utanarak onu dizlerinin üzerinde lolipopumu emerken hayal ettim. Ella görüldüğü kadar . Gözleri benimkilere kaydı ve tüm tehditlerinin ardında şehvetin karanlık bir tonu vardı.

Beni terk ettiğinden beri seks yapmamıştım çünkü ondan başka kimseyi istemiyordum.

işkenceydi.

Dünyadaki son erkek olsan bile seni sıkmezdim, kıcımın kenarı. Adrenalinin sistemlerimize pompalandığı bir kötülük gecesinden sonra onu motosikletimin üzerine eğdiğimde nasıl hissettiğini hala hatırlıyordu.

Ella boğazını temizledi. "Kütüphanecinin masasından başlayacağım. Neden her çalışma masasının ve sandalyenin altına ve üstüne bakmıyorsunuz?"

Omuzlarımı devirdim ve şekerimi tekrar ağzıma attım. "Kulağa hoş geliyor."

"Seninle ne kadar az zaman geçirirsem o kadar iyi," diye mırıldandı kendi kendine. Ahh.

Açıklama yapma zamanı çoktan geçmişti. O bunu duymak istemiyordu ve açıkçası ben de o geceyi yeniden anlatmak istemiyordum. Üç ay önce kendimi savunmanın faydasız olduğu kanıtlanmıştı. Kulakları, çevremizdeki kıskanç fısıltıların oluşturduğu aşılmaz bariyerlerle tıkanmıştı.

Siktir et onları. Siktir et onu. Beni bu duruma sokan her şeyin canı cehenneme.

ıllar önce öğrendiğim en değerli ders: sizinle hiçbir şey yapmak istemeyen insanlarla uğraşmayı bırakın.

Reddedilme, en önemli kişilerden geldiğinde derinden yakardı. Duruşunuzu savunmaya çalışırken kendinizi yeniden savunmasız hissetmenizden, karakteriniz hakkında en kötüsünü düşünmeleri daha iyidir. Özellikle de sesinizin yankısı onların çelik duvarlarına ulaşmadığında.

Hiçbir şey eski bir yaranın, içine daha fazla tuz dökülmesi için tamamen açıldığını hissetmeye değmezdi. Vücudumun her bir zamanlar kabuk bağlamıştı. Geçmişini yeniden yaşamaktan hoşlanmıyordum.

Ama içimde bir mazoşist yaşıyor olmalı çünkü ağzım söylemeyi reddetse bile kızın gerçeği bilmesini arzuluyordum.

Sözlerini salladım ve görevime devam ettim.

Aziz Victoria'nın kütüphanesi bir kalıntıdan başka bir şey değildi. Eski, devasa, yüksek tavanlı, kirişlerden sarkan alçak şamdanlı avizeler. Rengârenk mozaik pencereler ve bu kasvetli atmosferde kutsaldan çok saygısızlık gibi görünen tablolar. Sıra sıra ahşap kitap raflarına açılan yüksek kemerler ve çalışma alanları için küçük oyuklar (ve eski kız arkadaşınızla sevişmek için mükemmel) tüm oda boyunca uzanıyordu.

Mobilyaların her parçasını aradım ama hiçbir şey bulamadım. Ella'nın hayal kırıklığını kütüphanenin diğer tarafından duyabiliyordum. Kâğıtların hışırtısı ve bir klavyenin kabaca kenara itilmesi yüksek sesle yankılanıyordu.

Hatta kütüphanede bir tur daha , el fenerimi duvarlarda gezdirdim ve sıra dışı bir şey var mı diye ellerimi tablolar ve pencerelerde gezdirdim. "Bir şey

buldun mu?" Birkaç dakika aradıktan sonra bağırdım. "Sandalyeleri, masaları, pencereleri, tabloları kontrol ettim. hiçbir şey yok!"

" burada da hiçbir şey yok!"

İkimiz de sabırsızlanıyorduk ve saat . "Shaun'un en sevdiği kitap hangisi?" Ella saniyeler sonra sordu.

"Shaun okumaz. Resimli bir kitap olmadığı sürecePlayboy ya da Hustler, ne demek istediğimi anlıyorsanız."

"Şok edici." Halı gibi sessiz ayak sesleri duyuldu ve sonra Ella önümdeydi, lolipop yanağının içini dürtüyordu. Tıpkı sikimin eskiden yaptığı gibi. "Bir teorim var."

Bir kaşımı kaldırdım.

"Sanırım anahtar bir kitapta saklı. Ction Ülkesi, anladın mı?" Sanki bir aydınlanma yaşamış gibi parmaklarını şıklattı. "Aman Tanrım. Darla Alacakaranlık'a bayılıyor. Bu seri hakkında hiç susmuyor."

"Kahretsin, gerçekten bir şeylerin peşinde olabilirsin."

Aceleyle romanlar reyonuna doğru koşarken heyecanı gözlerinden okunuyordu. Peşinden koştum ve onu hızla bir kitap rafını tararken buldum. "Aha!" Ağır ciltli bir kitap çıkardı. Ella'nın Alacakaranlık takıntısı azalmıştı ama ilk flört günlerimizde bana dört kitabı da okutmuştu. Kurt adam ve #TeamJacob hakkında bir şeyler.

e kitap açıldı ve sayfanın tam ortasında bronz bir kitap duruyordu. Anahtar.

"!" Ella bir sonraki cesaretle birlikte onu da kaptı. Bir adım daha yaklaştım. Ona dokunmadan, çünkü dokunmamamı istemişti. Katlanmış küçük kâğıt parçasına bir ışık tuttum ve Ella burnunu buruşturdu. "Matematik. Senin bölümün."

Ağzından aldım ve inceledim. Beni izlediğini hissettim; yukarı baktım.

Belki de yakınlığım onu rahatsız ediyordu. İhtiyatlı bir şekilde geri ed.

e cüret bir bilmece değildi, sadece ortasında N harfi yazılı dağınık sayılardan oluşan bir karmakarışıklı. Ne kadar çok bakarsam o kadar mantıklı gelmeye başladı. Muhtemelen kuzey kanadındaki bir dolap numarası ve şifresi. "Bunu kazanıyoruz, Ellie."

Benim trajik bir hata, onun eski sevgilerinden birini bu kadar gelişigüzel bir şekilde düşürmek. Çevresel görüşümden Ella'nın tüm vücudunun gördüm.

Anahtarı yüzüne doğru salladım. "Bu onuru yaşamak ister misin?"

"Gidip tacımı alalım." Onu elimden aldı, parmaklarımız birbirine değdi. Aramızda bir elektrik şoku kıvılcımlandı ve ikimiz de . Aramızdaki tehlikeli kimyayı bir kez daha görmezden geldik.

Ella bizi bu Allah'ın belası kütüphaneden çıkardığında -ki burası çok fazla çalıntı an ve mutlu hatırayla doluydu- nihayet nefes alabileceğimi hissettim.

her yer güzel olan her şeyle dolup taşıyordu ve bir zamanlar
Biz.

Ama şimdi onarılamayacak kadar lekeli.

CHAPTER 3

Princepin ve Prensesi

4 Eylül 2012

:55.

E a, 16

Dacia Hill ve Naomi Oduro, Miss Nova monitoring ile birlikte okuldan sonra amigo antrenmanını yönetti. Spor salonunda toplanan yeni öğrenciler umutlu ve gergin görünüyor, bir yandan da takımla buzları eritmeye çalışıyorlardı. Callie, Darla ve ben - kadrodaki tek ikinci sınıf öğrencileri - birinci sınıf öğrencilerini rahatlatmaya çalıştık. Amigoluk eğlenceli bir spordu, hele etrafınızda sizinle gerçekten arkadaşlık kurmak isteyen takım arkadaşlarınız varsa daha da eğlenceliydi. Dacia ve Naomi baharda mezun olacak, Darla ve ben de kalan iki yılımızda onların yerini alacaktık. Yeni üyelerle kaynaşmak çok .

Bu gece kızlarla yatıya kalmak için ota ihtiyacım olduğu gerçeği de öyleydi.

Tuğla duvarın üstündeki saate hızlıca bir göz attım. Altıya beş dakika vardı.

"Onunla yakında tanışacak mısın?" Callie, çevremizdeki kızların duymayacağı kadar alçak sesle . oturmuş, soruların yanıtlarını tartışıyorduk.

"Evet." Kollarımı geriye çektim ve gerindim.

"Naomi ve kız kardeşime hangi bahaneyi sundun?" Darla mırıldandı. Üçümüz arasında yakalanmaktan en çok korkan oydu.

"Dışarı çıkıp bakıcı Anna'yı aramam gerekiyor. Küçük kardeşi benimkiyle arkadaş, bu gece onlara bakacak. Ben sadece

iyi olduğundan emin olmak istiyorum." Tamamen yalan değildi, dürüstçe konuşmak gerekirse. 'Ticari işlemimi' yaptıktan sonra Emilio'yu kontrol etmek için arardım.

"Yasal görünüyor. Bu arada satıcın kim?" Callie bacaklarını uzatırken sordu.

"Adını gerçekten bilmiyorum," diye yalan söyledim en iyi arkadaşıma. "Bana telefon numarasını verdiler, hepsi bu. Ona mesaj atıyorum, o da geliyor."

Cade'in adını söylemek istemedim. Artık St. Victoria'ya gittiği için kimliğinin korunmasını istediğini düşündüm. Northwind Lisesi'ne giden Joshua'nın aksine. Cade'in etrafında zaten bir vızıltı vardı ama bu hafta pek fazla derse girmemişti, bu yüzden onu koridorlarda zar zor yakalayabildim.

Bu beni hayal kırıklığına uğrattı, çünkü onun yeni arkadaşı olmaya niyetliydim.

Kafamda bu adamla ilgili bir sürü soru vardı.

Neden aniden Remington'ların yanına taşındı? Julia ve Vance ailelerinin yeni üyeleriyle ilgili ayrıntıları paylaşma konusunda oldukça isteksizdi. Neden uyuşturucu satıyordu? e Remington'ların küçük bir Avrupa ülkesini yönetecek kadar serveti vardı. Ve... Joshua gu yemek sırasında huşu içindeyken neden benim şakalarım gülmsemedi? Emilio'kısa sürede takıntı haline getirdiği küçük Olivia bile bana sırtıttı.

Cade'in gülmsememesinden bu kadar hoşlanmam garipti. Dört hafta önceki akşam yemeğinin tamamı boyunca tarafsız bir yüz ifadesi takındı. Ufak bir şey,

Arada sırada dudaklarını bir gülmseme kaplıyordu ama pek konuşmuyordu. Hayatın ona gülmseyecek çok şey verip vermediğini merak ettim.

Belki de utangaçtı. Pek çok insanın soğuk ya da sert göründüğünü anlıyordum, öyle oldukları için değil, sadece kabuklarının arkasına saklanmakla meşgul oldukları için. Cade'in küçük kaşları ve kıvrık omuzları çok şey anlatıyordu. Bana doğru attığı utangaç bakışlar da öyle.

Çok.

Sanki ikimiz de kimsenin bilmediği bir sırrın içindeydik. balkonumdaki an kutsaldı, sadece bizim için hazine değerinde bir şeydi.

Onunla tanışmadan önce Cade'in adını duymuştum. Genç bir adamın

büyüyen fısıltıları,

Doğu ve Güney Yakası'ndaki gençlere yasadışı maddeler satan, hırslı bir çocuk. Yerel çeteler arasında ün kazanmış sözde kötü bir çocuktur. Görünüşe göre, on dört yaşından beri onlar için çalışıyormuş.

MacGregor'un sokağının arkasında onunla ilk karşılaştığımda, onun korkunç bir uyuşturucu satıcısı olduğuna dair tüm düşüncelerimi yerle bir etti. Başını saygıyla eğdi, otumu verirken nazıkçe konuştu, günümün nasıl geçtiğini sordu ve sonra dikkatlice caddeyi geçip arkadaşlarımın beni beklediği Marnie's Shack'e geri dönmemi sağladı.

Bütün bu süre boyunca gözlerinin ne kadar değerli olduğunu, çamaşır ve yağmur gibi ne kadar temiz koktuğunu ve bakışlarını boynumun üzerinde nasıl tuttuğunu düşündüm. Herkesin kafamda çizdiği şiddet dolu resmin aksine, onunla ilgili her şey iyi diye bağıırıyordu.

Her iyi çocuğun bir kötü çocuk tarafı vardır ve Cade'inkin benim favorim olacağına bahse girmeye hazırdım.

Saat tam 18:00'de küçük çemberimizden ayrıldım. Callie bana onaylayan bir bakış atarken Darla gergin bir şekilde tırnaklarını kemiriyordu.

Spor salonundan çıkarken Cade'e onu beklediğime dair mesaj attım.

ılık Eylül esintisi çıplak bacaklarımı hoş bir gibi karşıladı. Alacakaranlık şehrin üzerine çökerken altın maviye karışıyordu. Victoria'nın kampüsü küçük bir tepenin üzerine kurulmuş, bir dizi güzel uzun ağaç ve kesilmiş çitlerle çevriliydi. Hava, avlu bahçelerinin güçlü oral kokusuyla doluydu. Okulun kapısında durmuş, çakıl taşlarını tekmeliyor, onu göreceğim için endişeli ve sersemlemiş bir haldeyken telefonumdan bir cevap geldi.

Ağacın altındaki bankta oturuyorum. Okulun önünde. -
Şakalarım gülmeyen adam.

Hedefime doğru hızla ilerlerken kalp atış hızım utanç verici bir şekilde iki katına çıktı.

Cade bir erkek kıyafeti içinde oturuyordu, kolları bankın arkası boyunca kanat gibi açılmıştı. Uzaktan bakıldığında, tahta tahtında oturan sorunsuz bir prens gibi görünüyordu. Gizemli bir cazibesi olan on altı yaşında bir çocuk değil.

Perili gözleri başkalarının anlayamayacağı kadar karmaşık bir hikâye anlatıyordu.

Geldiğimi görmedi.

hiç .

Bankın diğer tarafında belirerek onu irkilttiğimde Cade'in yüzü başka yöne dönmüştü. "Merhaba," diye cıvıladım ve yanına oturdum. "Nasılsın?"

Sarsıldı ve nefesinin altında bir küfür mırıldandı. Ağzımın kıvrımı artık delilik sınırındaydı. Ondan tepki almak hoşuma gidiyordu.

"Güzel." Boğazını temizledi ve bana yan gözle baktı. "Sen mi?"

Bacaklarımı çaprazladım ve kirpiklerimi kırpıştırarak ona baktım. "Sen burada olduğun için çok iyiyim."

Balkonumdan beni izlerkenki aynı hararetli bakışları geri döndü ve irkilmeme kaşlarını kaldırdı. Küçümser bir tavırla değil. Daha çok bana ve ona olan ilgime inanamamış gibiydi.

Cade'in gözleri çıplak bacaklarıma kaydı ve eteğime ulaşana kadar yavaşça kalçalarıma doğru ilerledi. Sanki etek boyunu biraz daha yukarı çekip altına bakmak istermiş gibi, uygun olandan biraz daha uzun süre bakarak durakladı. Alt dudağını yalayarak, "Amigo kız kostümünle mi takılıyorsun?" diye sordu.

"Üniforma," diye , yüzümde oluşan kızarıklığa rağmen kaşlarımı kaldırdım. "Ve hayır, bilgin olsun. Seni görmeye gelmek için tezahürat antrenmanını kestim, gangster."

Vücut dili bu kelimeyle değişti, göğsü eğildi ve sırtı neredeyse gururla dikleşti. Onunla alay etmemden hoşlanıyordu.

Bakışları benimkine doğru yükseldi ve fırtına öncesi gökyüzünü andıran bir mavilikle beni sabitledi. kalp atışları geçti, su havayı sizi yutkunmaya ve beklentiyle dudaklarınızı ısirmaya zorlayan türden bir gerilimle kullandı.

Ben kendiminkini ısırdım, ama Cade , tararken düzensiz bir şekilde nefes alıyordu.

Saçları en sevdiğim bitter çikolatanın rengindeydi, tepede daha uzun, yanlarda daha kısa kesilmişti. Benim

...biz koştukça sinirler de koşmak için can atıyordu.

"bakalım." Cade kot ceketinin içine uzandı ve bir paket marihuana çıkardı. Konuşurken sesi daha kalındı, bana bunu onun da hissettiğini ve cazibeme karşı tamamen bağışık olmadığını söylüyordu.

"Yine ne kadar?" Zaten biliyordum ama sakinleştirici, boğuk bir sesi vardı ve ben sadece onu duymaya devam etmek istiyordum.

"Senin için mi? Bedava yapacağım."

Kalp atışım üç katına çıktı. Kendimi sakin davranmaya zorladım.

"Ooh," dedim ve uzattığı elindeki şekerlemeleri kaptım. Ağzımız birbirine değdi ve bir elektrik çarpması hissettiğime yemin edebilirim. Cade'in parmakları sertleşti, adem elması diken diken oldu. "Ne oluyor, querido?"

"Başka şekilde ifade edeyim: Anlaştığımı kimseye söylemeyeceğine söz verirsen bedava. Bunun teyzem ve amcama geri dönmesini istemiyorum." Kaşlarını çatarak ekledi: "Querido ne demek?"

"Querido bir sevgi sözcüğüdür. Bak ne diyeceğim-" Amigo üstümün yakasını, yüz dolarlık banknotu sıkıştırdığım sütyen askımı ortaya çıkaracak kadar yana kaydardım. Sol omzumun derisi biraz buruşmuştu. Cade'in gözleri sanki transa geçmiş gibi hareketlerimi takip ediyordu. "İşte sana olan borcum ve çenemi kapalı tutacağım. Kulağa hoş geliyor mu?"

Sözsüzce parayı benden aldı, başparmağı yüzlüğü üzerinde gezinerek... okşadı.

Henüz ayrılmak istemiyordum. "Haftaya buluşmayı düşünüyorum, böylece daha fazlasını alabilirim. Aynı saatte ve yerde. Bunu haftalık bir şey haline getirelim. Ne dersin, Princepin?"

Kingpin olmak için çok gençti, Princepin -sokak kimliği sayesinde- ona uyuyordu. Büyüleyici, biraz belalı ve özgü.

Cade yeni lakabım karşısında şaşırmış görünüyordu ama ben görmeden önce gülümsemesini altına aldı. Lanet . "Yapamam. Son zulamı sana satıyorum. Artık satmayacağım."

"Nasıl olur?" Güney Yakası'nda sağlam bir duruşu vardı.

"Artık ihtiyacım yok." Artık Remington'larla yaşadığına göre, bunu ima etmek istiyordu. Cade benimle çok fazla şey paylaşmaktan rahatsız görünüyordu. , beni o kadar iyi tanııyordu. Henüz. "Amca

Vance hokey takımına katılmamı istedi, bu yüzden bu stüdyoda olamam."

Okuldaki pek çok öğrencinin kötü bir uyuşturucu alışkanlığı vardı - özellikle sporcuların- ama Aziz Victorialıların mükemmel olduğu bir şey varsa o da sırlarını saklamaktı.

Cade'e hayatının bu kısmından uzaklaştığı için saygı duyuyordum. kendisinin de pek kullanıcı olmadığından şüpheleniyordum. Saçlarımla oynadım ve o da siyah tellerimin işaret parmağımın etrafında izledi. "Yani artık bir korucu mu olacaksın?"

Başını salladı, dudaklarını tekrar yaladı. Bunu çok sık yapıyordu. "Evet, bu yüzden tertemiz bir şöhrete ihtiyacım var. Bunu kendine saklarsan memnun olurum."

"Sırrın benimle güvende," diye şımarık bir gülümsemeyle başımı salladım. "Maçlarında senin için tezahürat yapıyor olacağım, Cade."

İlk kez onun adını yüksek sesle söyledim. Dilimden kolayca yuvarlandı, telaffuz ağzımda ekşi ve bir parça tatlılıkla dönüyordu. Cade Remington. Edinilmiş bir tat, tıpkı şarap gibi.

Cade, çoğu insanın kendilerini aşan bir şeyi anlamaya çalışırken yaptığı gibi bana baktı. Bir tür muamma gibi.

"Daha önce hokey oynadın mı yoksa..."

"Mhm. Yaklaşık iki yıl önce bıraktım." Bir rüzgâr saç tellerini darmadağın etti ve kot ceketini gövdesine daha sıkı bastırdı. Kokusu - taze, topraksı ve ona özel bir koku - içime işledi. "Benim de Josh gibi Northwind Lisesi'ne gitmem gerekiyordu ama hokey takımları yok. Amcam oynamaya devam etmemi istedi ve beni buraya yazdırdı."

Vance Remington'ı bir daha gördüğümde ona kocaman sarılırdım.

"Seni oynarken görmek için sabırsızlanıyorum. Bu, buradaki ilk arkadaşın olduğum anlamına mı geliyor?" Boğazını temizleyerek biraz garip bir şekilde güldü. Elmacık kemiklerinde pembe bir ton yakaladığımı sandım ama güneş güzelce eriyordu ve bu an gül altınıyla aydınlatılmıştı. "Tabii, eğer aramak istersen

Bunu." Bana meraklı bir bakış fırlattı. "Benimle arkadaş olmak mı istiyorsun?"

"Evet. Bunda yanlış olan ne?" Biraz fazla savunmacı konuştum. Ne oldu?

Ona olan ilgim çok mu güçlü? Annem çok fazla olduğumu söyledi.

tutkulu, bazen çok ileri. Belki de enerjim onu korkutuyordu. "Ah, yok bir şey." Bana inanmadı mı? Onu tanımak istiyordum. Daha fazla. Cade cebinden bir sigara ve bir zippo çıkardı. "Sakıncası var mı?"

Sigara mı? Evet. Ara sıra ot? Hayır. İlkini içmekten kaçınıyordum ama bunu ona söyleyemezdim. Onun gözüne girmeye çalışıyordum.

Başımı salladım, sonra da sigarayı dudaklarında yuvarlayıp ağzının kenarına sıkıştırmasını hayranlıkla izledim. Başını eğdi, rüzgârdan korunmak için elini kavradı ve ustaca bir başparmak hareketiyle sigarayı yaktı. Küçük bir ame tutuştu ve mensesini yakarken bakışları yakıcı bir yoğunlukla benimkilerle çarpıştı.

Neden bu kadar seksi buldum? Rutinini düzenleme biçiminde bir zarafet vardı. Bu kötü çocuğu düşündüğümde aklıma genç, siyah saçlı, modern James Dean geldi.

Cade bir nefes çekti, yanakları çukurlaştı ve tek düşünebildiğim köşeli çene hattı ve arkasındaki uzun ağaçlar ve alçalan gün batımıyla ne kadar yakışıklı görüldüğü, neredeyse ruhani olan güzel bir tuval çizdiydi.

Sinir uçlarımdan kavurucu bir sıcaklık akıyordu. Nefesim kesilmiş, nutkum tutulmuştu; evrenin fısıldadığı gibi, ilgiden çok daha büyük bir şeye kapılmışım. Henüz kabul edemediğim bir şeyin vaadiyle örülmüş, yuvasında karasevda. Düşüncelerimi yeniden körükledi, cesaret etmeye hazır olduğum bir fırtınayı doğurdu.

Bilinçsizce öne doğru eğildim, beni balkondaki yerime mihlayan aynı gücün çekimini hissediyordum. adamda beni kendi merakıma sürükleyen bir şey vardı. e onu tanıma, zihninin nasıl çalıştığını görme dürtüsü, yollarımız kesiştiğinden beri beni yönetiyordu.

O da bunu hissediyor olabilir mi?

Cade dumanını üfledi, duruşu bankın üzerinde gevşedi. Vücudumu ona çevirdim, sağ ayağımı sol uyluğumun altına sokarak oturdum. Bu eteğimin yukarı kalkmasına neden oldu. Hiçbir şeyi kaçırmadı.

"Yani arkadaşlar?" Elim dizimin üzerinde küçük bir davul sesi çıkararak ilerledim.

Bir nefes daha çekti. Onu sinirlendirdim mi? "Mhm."

"Arkadaşlar birbirleri hakkında bir şeyler bilir. En sevdiğin renk ne? Benimki mavi." Aslında turuncuydu ama onun bebek mavisi gözlerine olan saplantım seçimimi değiştiriyor olabilir. Bu aynı zamanda onunla irt kurmanın başka bir yoluydu.

"Yok." Dolgun dudaklarındaki küçük gülümseme şakalaşmamızdan hoşlandığının işaretiydi.

"Herkesin favori bir rengi vardır."

"Siyah."

" at's a shade."

" en blue, too." Bana dikkatle baktı, anlamamı istiyordu. Sırıttım.

Tüm niyet ve amaçlar için, gözlerim şu anda maviydi.

"Şuna bak, şimdiden anlaştık. Yakında çok iyi arkadaş olacağız. Söylesene, göbek adın ne? Senin var mı? Benimki Ximena."

"Killian," diye homurdandı Cade, Fransız sigarasını içine çekerek ve kapüşonlu gözlerle bana bakarak.

Ben de bunu çok ateşli buldum.

Onunla konuşmamdan da rahatsız olmamış gibi görünüyordu. Az konuşan bir adama benziyordu ama açıldığında bunun değişeceğinden şüpheleniyordum.

"Cade Killian Remington. Kulağa hoş geliyor." Mırıldandım. "Nasıl oldu da seni daha önce hiç görmedim?" Ailem Remington'larla Josh ve benim beri arkadaş.

Belki tehlikeli bir bölgeye giriyordum ama umurumda değildi. Onun hakkında daha fazla şey öğrenmek istiyordum.

Josh ve Cade, benzer renklere sahip olmalarına rağmen, birbirlerinden daha zıt kutuplar olamazlardı. Cade'in güzel gözleri, kuzeninin toprak rengi kahverengisinin aksine maviydi. Cade'in boyu bir metreye yakındı ama yine de on altı yaşındaki bir çocuk için uzun sayılırdı, tıpkı Josh gibi. Ama futbol topu gibi cüssesi olan kuzeninin aksine, Cade çok daha zayıftı. Dört hafta önce akşam yemeğini yiyişine bakılırsa, hayatının bir döneminde yetersiz beslenmiş olduğunu düşünebilirdiniz.

Northwind Lisesi'nde Joshua Remington altın çocuktur. Futbol oynayan, diğerlerini güldüren bir sınıf palyaçosuydu. kolaydı. Herkesle iyi geçinirdi.

Cade gibi omzunda bir çiple dolaşmıyordu.

Belki de bu yüzden ona arıların bala çekildiği gibi çekildim. Kırıklara karşı hep bir zaafım vardı. Kötü çocuklara. Ne kadar denesiniz de evcilleştiremediklerinize.

Ama hiçbir kötü çocuğu evcilleştirmek istemedim. Özellikle de bunu.

Kötü çocuklarla takılmayı severdim. Bana iyi vakit geçirtmekten korkmazlardı; kibarca rica edersem beni ellemekten çekinmezlerdi. Ya da güneşin parlamadığı bir yerime dokunmaktan.

Doğru dokunulduğunda yıldızları görmemi sağlayan türden bir yer.

Sıkıcı hayatıma getirdikleri farklılık hoşuma gidiyordu. Her süslü davette ailemi memnun etmekten ibaret olan ayrıcalıklı hayatımdan farklı bir şey.

"Yakın zamana kadar baba tarafından amcam ve onun kızı Olivia ile yaşıyordum. e Remingtonlar bizi yaklaşık üç ay önce yanlarına aldılar. Annem ve Vance Amcam aslında kardeştiler."

"Oh." Noktaları birleştirmeye çalıştım.

Cade sessizce sigara içti ve ben de detaylandırmasını bekledim. "Evet," dedi. "Ama annem, ah, babamla birlikte olmak için kaçtı. Büyükanne ve büyükbabam onu evlatlıktan reddetti. Ben bir Brown olarak doğmuşum. Annem büyükanne ve büyükbabamın gazabına uğramak istemedi, bu yüzden ailelerimiz birbirlerinden uzak durdu."

Kalbim biraz kırıldı. Aileler çok önemliydi. Ailemin kabul etmediği biriyle birlikte olmayı hayal bile edemezdim, bu benim hayatım olsa bile. Sevdikleriniz tarafından kabul edilmek çok değerliydi.

"Bunu duyduğuma üzüldüm ama bana inandığınız için teşekkür ederim." Dalgınca başını salladı.

Aklımda birçok soru dönüp duruyordu ve ben de boşlukların çoğunu doldurdum. Eğer Cade ve Olivia şimdi Remington'larla yaşıyorlarsa... bu Cade'in biyolojik ebeveynlerinin öldüğü anlamına mı geliyordu? Cade'in babasının kardeşine ne olmuştu?

Olivia'nın yakın zamana kadar birlikte yaşadığı babası mı? Olivia da Remington'larla yaşadığına göre o da öldü mü? Joshua ve Cade ilk kuzenlerdi, Cade ve Olivia da ilk kuzenlerdi. Yemekte bize sunuldukları gibi kardeş değillerdi. Julia ve Vance neden birdenbire Cade ve Olivia'yı yanlarına almışlardı?

"Sorabilir miyim, ailen nerede?"

Sessizlik ama söylemediği şeyin özünü anladım.

Daha o kelimeleri söylemeden yüzüm
buruştu. " ey ben on dört
yaşındayken öldü."

Kendimi kontrol edemedim uzandım ve elimi sol kalçasının üzerine
koydum. "Çok üzgünüm, Cade."

Gözleri elimden yüzüme doğru kaydı ve gerçek pişmanlığımı görünce
tekrar rahatladı. " teşekkür ."

Cade'in tıpkı çoğumuz gibi çıplak gözle görülemeyen yaraları ve izleri
olduğunu anladım. Hayat onun başına geldiği için doğası gereği yalnız bir
kurttu. Sert dış görünüşünün altında bir nezaket ve utangaçlık katmanı
yatıyordu ve belki de onu bu kadar sevimli bulmamın nedeni buydu. Bizim
ame yeni tutuşmuştu ve bu yeni keşfedilen ilişki, tadını çıkaracağım yavaş
bir yanma olacaktı.

"Seni buralarda daha sık göreceğimi bilmek beni mutlu ediyor." Bizi
daha güvenli bir yere geri götürdüm. "Bence burayı seveceksin."

"Sanırım ben de öyle yapacağım." Rüzgâr gibi, bu sözler beni usulca
okşadı ve bir itiraf gibi hissettirdi. Sanki Cade de bunun farkındaydı.

"Antrenmana dönmeliyim. Nereye merak edecekler." Tekrar başını
salladı, hayal kırıklığına uğramıştı ama bu sadece benim neşemi artırdı.

Yine de gülümseme yok.

Hayatta bir şey istediğinizde, bunu açıkça istemeniz gerektiğini
öğrendim. Lafı dolandırmaya gerek yok. Çoğu insan, temel düzeyde
kendilerine bir şeylerin açıklanmasına ihtiyaç duyar.

"Cade, yirmi dakikadır konuşuyoruz ve ben bu sürenin büyük bir
kısımını gülümseyerek geçirdim, sen ise bu sürenin büyük bir kısmını
eteğime bakarak geçirdin -ki teşekkür ederim, anladığım kadarıyla amigo
üniformamı beğenmişsin-.

gözleri."

Cade sigarasından bir nefes çekerken bir an duraksadı ve boğulmaya başladı.

"Yemekte bile zar zor gülümsedin. Merak ediyorum, nasıl gülümseyeceğini biliyor musun yoksa sana öğretmeli miyim?"

"?" "Benim için gülümseyin, lütfen."

Ağzını kapattı ve dirseğinin boğulma seansını bitirdi. İnsanların yüzüne karşı öksürmemesini takdir ediyordum. "Bunu neden sordun ki?"

"Çünkü gerçekten güzel bir gülümsemeniz olduğunu düşünüyorum," dedim dürüstçe. "Seni balkonumdan gördüğümünden beri görmek istiyordum."

Bakışlarımız kilitlendiğinde zaman durdu. Sessiz bir cesaretlendirmeye elini sıktım. Cade bu dokunuş karşısında gözle görülür bir şekilde yutkundu. Yanaklarına yavaşça bir kızarıklık yayıldı. Aman Tanrım. Dudaklarını tekrar yaladı ve ben bunu gergin bir özellik olarak değerlendirdim. Kesinlikle sevimli bulduğum bir özellik.

Ve sonra oldu.

Cade'in ağzı yavaşça seğirdi ve sol köşesi hafifçe yukarı kalktı. Zaferimden dolayı gülümsedim ve belki de bu kadar küçük bir şeyden duyduğum sevinci görmek dudaklarında tam bir sırtışıya neden oldu.

Yanılmışım.

Gülümsemesi hoş
değildi. Çok
güzeldi.

Cade'e daha önce eksik olan genç bir çocuksuluk veriyordu. Her zamanki sert çenesiyle bir tezat oluşturunuyordu. Başını salladı ve küçük bir kahkaha attı. "Sen biraz delisin, Ella."

"Sanırım benim tipimdeki delileri seviyorsun, querido."

Başımı belaya sokabilecek türden bir tehlike ve gayretle dolu sırtışıya hınzır bir dokunuş karıştı.

Gözümün önünde Güney Yakası'nın kötü şöhretli Princepin'ine dönüştü. Kalbim neredeyse küt atıyordu.

Cade sigarasından bir nefes daha çekip başını arkaya yatırdı. Onun

Ağız açık kaldı ve duman havaya yükselerek yükseldi. "Bana gerçek yüzünü daha fazla göstermeden önce geri dönmelisin, Ella," diye ters ters konuştu. "Sanırım senin içini görmeye başlıyorum."

Tanrım, o da benim tipimde bir deli olabilir.

"Bunu sana söyleten ne?" görünmez bir çekişle beni ona yaklaştırdı.

Başını ve gözlerimiz iki çalkantılı dalganın buluştuğu gibi buluştu. "Baba Cordova'nın küçük prensesi balkonundan bana göz kırptıyor, sonra da uyuşturucu satıcısı ve ailesiyle akşam yemeğinde etiketli iyi kızı oynuyor - hem de ona sattığım ottan kafası güzelken? Evet, senin içini görebiliyorum tatlım."

"Yakaladın beni," diye fısıldadım alaycı bir şekilde, dudağımı ısırarak. Cade'in gözleri bir pervanenin beni çekmesi gibi hareketi takip etti. "Yani ben biraz asiyim. Dava et beni."

"Hayır. Sanırım seni olduğun gibi seviyorum." "Sanırım ben de senden hoşlanıyorum."

Cade çenesini otlara doğru uzattı. "Eğer daha fazlasına ihtiyacın olursa, seni satan bir adamla görüştürebilirim."

"Sanırım pas geçeceğim." Ayağa kalktım, eteğimin kırıksıklıklarını fırçaladım. Cade bankın etrafından dolanıp arkasında dururken beni izledi, kulak memesine ulaşmak için eğildim. "Seninki şimdiye kadar sahip olduklarımdan en iyisi. Başka kimsenin kıyaslayabileceğinden şüpheliyim."

Fısıltım boynunun kenarını sıyırdığında vücudu gerildi, sanki onu bir kırbaçla kamçılamaşım gibi. Erkeklerin bu kadar kolay olabilmesine neredeyse gülecektim. Bana verdiği ottan bahsettim. Ama o ne isterse onu hayal edebilirdi.

"Oh, ve, Cade?" Sigarasını çaldım ve ağızma götürdüm. Bir nefes çektikten sonra ona geri uzattım. Pembe dudak parlaticımın izleri etrafına bulaşmıştı. Bana baktı, büyülenmiş gibiydi, diyebilirim. Ayrılmış ağızdan birkaç santim uzağa duman üfledim. "Ben her zaman bir prenses değilim."

"Ella..." Dudaklarında adım, işkence. Çok hoşuma gitti. Ona göz kırptım. "Görüşürüz, Princepin."

Eteğimin içindeki kıcımı yüzündeki o hayran bakışla izlediğini çok iyi bilerek amigo antrenmanına geri döndüm.

Gece telefonumdaki adını Mine olarak değiştirdim.

CHAPTER 4

Çirkin Yalanlar

18 Ekim 2014

12:39.

E a, 18

İşeyebilmek için yoldan saptık.

İlişkimizin durumu (ya da yokluğu) göz önüne alındığında, idrarım arka planda bizim için bir çalma listesi gibi hareket ederken, Cade'in banyo kabinlerinin dışında durması garip olmalıydı. Ama bu kadar uzun süre birlikte olmak bu garipliği ortadan kaldırdı.

Ellerimi yıkamak için kabinden çıktığımda, Cade banyo tezgâhının üzerine oturmuş, bir esrar sarıyor ve kalçasını geçici bir masa olarak kullanıyordu. Ayrılığımızdan sonra ne yaptığı umurumda -ciğerlerini mahvetmesi bir yana- ama değildi. Birlikte sadece eğlenmek için sigara içeceğimize dair bir anlaşma yapmıştık, o da sadece ara sıra.

Cade bıraktıktan sonra tekrar sigara içmeye başladı mı?

Bu gece ilk kez kendine özgü gümüş yüzüklerini taktığını fark ettim. Sol elinin orta parmağında karmaşık, kabarık bir kurt başı ve sağ elinin başparmağı ile işaret parmağında iki kalın bant. İlkinin ona bir yıl dönümü hediyesi olarak vermiştim, sık sık yalnız kurt olmasıyla dalga geçerdim.

Ayrıldıktan sonra birbirimize verdiğimiz her kişisel eşyayı atacağını düşünmüştüm.

Göğsümdeki gerginlik üzerinde durmamaya çalıştım. Onun yerine, biz zamanlayıcıyı çalıştırırken banyoda gelişigüzel esrar sarıyor olmasına duyduğum kızgınlığı bastırmaya çalıştım.

Cade başını kaldırıp baktı ve beni görmezden gelerek hızla uzaklaştı. Ben de onu kızdırmak için altın halkalarımı düzelttim, dişlerimi kontrol ettim ve dudak parlatıcımı tekrar sürdüm. Dudaklarımı daha yüksek sesle şapırdattığımdan emin oldum. Sahip olmadığımız zamanı bilerek boşa harcıyorduk.

İşe yaradı.

"Kendinize bakmayı bitirdiyseniz Prenses" -dişlerini sıkarak bastırdı- "Bu boku bitirmeye geri dönmek istiyorum."

Kalbimin ne kadar sert çarptığını gizlemek için gözlerimi devirdim. Prenses. at onun için olduğum tek şeydi. Başka kimse beni böyle çağırmazdı.

Duygular gibi şüpheli bir şey (zaten öldürdüğümü düşündüklerim) içimde dile geldi. Ama ona duyduğum öfke, yeniden alevlenmeye çalışan umut ışığını gölgeledi.

Siktir et onu.

"Elbette." Nefret ettiği o kaltak tavrıyla, mide bulandırıcı bir tatlılıkla gülümsedim. "Sadece seni bekliyorum şampiyon. Son hatırladığım, bir sonraki cesareti bulduğunu söylemiştin."

Dili yanağının iç tarafını dürttü. Akıllı adam, misilleme yapmamayı seçti. Sarılmış esrarı cebine koydu ve tek bir hareketle tezgâha atladı. Uzun boylu, zayıf, kaslı vücudu yüzümü kızarttı. Gözlerimi başka tarafa çevirip sarı, soyulmuş duvar kağıdına baktım.

"Kuzey kanadındaki bir dolabın şifresi. Hadi ," dedi.

Kollarımı iki yana açarak büyük bir jest yaptım -bir tür küçümseme-. "Önce arkadaşlar."

Cade'in misillemesi beni duvara yaslamak, boyu ve kaslarıyla gözümü korkutmak şeklinde oldu. Yakınlığı kalbimin tellerini koparmış olsa da kaşlarımı kaldırdım. "Kaltak olmak sana yakışmıyor, Ella."

"da öyle. Sanırım ikimiz de bununla yaşamak zorundayız, eh?"

Hayal kırıklığı dalga dalga vücuduna yayıldı ve ben de bunu içime çektim.

benimkini güçlendirdi. Bu duruma düşmemizin sebebi kendisiyken bana hakaretler yağdırmaya hakkı yoktu.

Cade çenesini sıktı, bir kası patladı. Çenemi dışarı çıkardım. Yüzlerimiz arasındaki mesafe ama romantik bir yanı yoktu.

Eğer Cade bu gece savaş istiyorsa, bunu alacaktı.

İçimdeki küçük canavar bir savaşa hazırlanıyordu. Ona daha fazla hakaret , sadece kanamasını ve sefaletinde boğulmasını izlemek istiyordum.

Aylar önce kalbimi paramparça ettiği zamanki gibi. Biz sonra hiç dava açtı mı?

Alaycı bir şekilde dudak büktüm ve yumruğumu gövdesinde gezdirdim, kapüşonunun ipini topladım ve çekiştirdim. Cade kıpırdamadı, mavi gözleri yüzüme dikilmişti. "Sorun ne bebeğim? Dilini kedi mi yuttu?"

"Unut gitsin, Ella." Cade elimi ondan çekerken hoşnutsuzca başını salladı. benim sertleşmiş halim onun tanımadığı bir resimdi.

Geri çekildi, bakışları boynuma düştü, sanki artık giymediğim şeylerin envanterini çıkarıyormuş gibi. Soğuk bir şekilde sııttım.

Arkasını döndü ve banyodan çıktı. Sanki buna değmeyeceğimi söyler gibiydi.

Ve belki de en çok acı veren şey buydu. Cade'in sahip olduğumuz her şeyi ne kadar çabuk yakıp kül ettiği. Bizim için nasıl mücadele etmedi.

Benim için.

İlk ay onun ağladım. İkinci ay hissizleştım. Üçüncü ay, onu her gördüğümde içimdeki tüm nefret duygusunu ona doğru yansıttım. Ne zaman onunla aynı sınıfta otursam omuzları geriliyordu. Gözleri takımımınla birlikte durduğum tribüne her kaydığında vücudu geriliyor, son sezon öncesi maçlarında o meşhur şutuyla gol attığında daha az coşkuyla tezahürat yapıyordu.

Cade Killian Remington bana ihanet ederek kendi mezarını kazdı.

Şimdi onu ait olduğu yere, zihnimdeki hayali mezarlığın toprağının altı metre altına itmeye çalışıyordum. Her şeyi gömdüğüm yer

yargılayıcı bakışlar, istenmeyen fikirler ve ihanet.

Derin bir nefes alarak zırhımdaki küçük yarayı onardım ve banyodan çıktım.

Beni bırakıp gideceğini düşünmüştüm ama Cade tuğla duvara yaslanmış, huysuz görünümlü bir su çeşmesinin hemen yanında duruyordu. Sabırla beni bekliyordu. Altın rengi Zippo'suyla oynuyordu... ona on yedinci yaş gününde hediye ettiğim Zippo.

Önüne bakarken yüzünde boş bir ifade belirdi ama varlığını hissettiğini biliyordum. Duvarı tekmeledi ve karanlık koridorda ilerlemeye başladı.

Hızlı adımlarla ona yetiştim. Diğer İnisiyatörlerin aylak aylak dolaştığını ve bir sonraki cesaretlerini düşündüklerini fark ettiğimiz anda maskem yerine oturdu. Birkaçı bize hızlı bakışlar attı. Bazıları kendi işlerine bakmayı tercih ederken, e Hex kızları açıkça aval aval baktı.

Kül fenerimi sıkıca kavradım.

"mi?"

"Onu aldattığını duydum."

"Kahretsin, bu berbat."

Her fısıltıyı, her bakışı, herkesin önünde ayrıldığımızdan beri yaptığım gibi geçiştirdim.

Herkes bizi biliyordu.

Cade ve ben eskiden o çifttik, bu duvarların içindeki o çift. Başkalarının önünde açıkça öpüşürdük, PDA hakkında tek bir saçmalık bile yapmazdık. Etrafta dolaşmak için dersi kaç kez ektiğimizi iki elin parmaklarını geçmez.

ürküttüğümüz özgüven sayesinde koridorlarda dolaşırken bizi gören insanlar her zaman yolumuzdan çekilirdi. Bu bize kendimizi dokunulmaz hissettirirdi. Yenilmez. Güçlü.

Bu insanların kıskançlık dolu yorumlarının ve haset dolu bakışlarının tadını çıkarırdım. Bu beni güldürürdü. Herkesin istediği şeye sahiptik: sıkı, kopmaz bir bağ, her sırrı bilen bir en iyi arkadaş ve ne kadar karanlık ve çarpık olursa olsun her şeye hazır bir sevgili.

Dışarıdan bakıldığında, eski erkek arkadaşım sessiz, düşünceli bir sporcuymuş ve ben

onun kabarcıklı amigo kız arkadaşı. Kapalı kapılar ardında, o ağzı bozuk kötü bir çocuktı ve ben de onunkine rakip asi bir tarafı olan kötü bir kızdım.

Ve şimdi biz bir hiçtik.

Hepsi o pis aletini tatmin etmek için yeterli olmadığımı karar verdiği kader gecesi yüzünden.

Yine de, yüz ifadelerimiz sert ve omuzlarımız gururla dikleşmiş bir şekilde kuzey kanadına doğru yürürken birleşik bir cephe görüntüsü çizdik.

Ne kadar uzağa yürürsek o kadar çok mırıltıyla karşılaşıyorduk. Diğer Başlatıcılarla çatışmaya girmedik. Bariyerimiz aşılmazdı.

Cade eski kâğıtlarını yeni bir desteyle değiştirmiş olabilirdi ama Güney Yakası'nda Mary Janes ve Mollies dağıtırken yanında taşıdığı avantajı asla kaybetmemişti. Eğer onları terslemek isteseydi, tersleyebilirdi. Ama tıpkı benim gibi o da bu insanların hiçbir değeri olmadığını biliyordu.

Gideceğimiz yere doğru giderken fuayeden geçtik. "İyi şanslar çocuklar!" Shaun biraz fazla heyecanlı bir şekilde bağırdı. Ben ona işaret ettim ve Cade arkadaşını görmezden geldi.

Darla hiçbir şey söylemedi, sanki beni görmek onu tiksindiriyormuş gibi yüzünü başka yöne çevirmeyi tercih etti. Bana göre hava hoş. Artık beni umursamayanların fikirleri hakkında endişelenmeyi bırakmayı bir yıl önce öğrendim.

Yine de bana hiç laf şaşırdım. Beni aldatan eski erkek arkadaşımın eşleştirilerek aşağılanmamın tadını çıkarmaya bayılacağını düşünmüştüm. Bu benim için yepyeni bir aşağılanmaydı.

Kuzey kanadındaki dolaba ulaşana kadar sessiz bir sohbet bizi takip etti. Yanındakine yaslandım, kollarımı kavuşturdum ve topuklarımı metal yüzeye dayadım. Savunma duruşu.

Cade belinden eğildi ve kilide dokundu. Küfrederek geri çekildi ve parmaklarını kot pantolonuna sildi. "Lanet olsun."

Yüzüne bakmak istemedim, bu yüzden ilgisizmiş gibi davranarak koyu renkli savaş botlarına baktım. "Ne oldu?"

" ey vazelinle kapladı."

Sözlerine sadık kalarak, kilidin her tarafına kalın bir krema bulaşmış, bulanıklaşmıştı.

Sayılar.

Çapraz çantamı karıştırdım ve bir paket mendil çıkardım. "Al."

Kilidi bir tanesiyle sildi ve cüretkârlıktan deşifre ettiği şifreyi girdi. Bir grup insan yanımdan gitti, nefeslerinin altından bir şeyler söylüyorlardı. Hatta bize ıslık çalma cüretini bile gösterdiler.

Onları görmezden geldim.

Cade dolabı bir gıcırtyla açtı. "Şuna bakar mısın?"

İkimiz de içeri baktık ve kafalarımız çarpıştı. Ona ters ters baktım, o da aynısını yaptı. Meşalesini içeriye tuttu ve...

Siyah bir örümcek dışarı fırladı.

Yüksek sesle çığlık attık ve geri çekildik. Ellerimiz telaşla birbirine dolandı, zihinlerimiz artık aynı dalga boyunda olmasa da kalplerimiz teselli arıyordu.

Eski alışkanlıklar ve korkular zor ölür ve örümcekler benim ve Cade'in en büyük korkusuydu.

Shaun ve Darla kıkırdadılar.

Cade ve ben aynı anda bilinçsizce el ele tutuştüğümüzü fark ettik. O benimkini sıcak patates çuvalı gibi bıraktı, ben de benimkini kot pantolonumun kalçasına silerek dokunuşunun beni ne kadar iğrendirdiğini ona gösterdim.

"Dolabı kontrol edin. e dare içeride olmalı."

"Evet, hiç sanmıyorum," diye tısladı Cade. "Bir daha oraya bakmayacağım." "Sıra sende," diye ısırıldım. "İlkini ben çözdüm. Korkaklığı bırak." "Bana korkak deme. Sen de örümcekleri sevmiyorsun."

Göz göze . Cade ilk önce göz kırptı. Ben kazandım.

Soluğunun altında bir dua mırıldandı ve kül ışığının etrafına sarılmış parmak eklemleri beyazlaşarak yavaşça öne doğru eğildi. Koridorun yüksek kemerlerini süsleyen Cadılar Bayramı çelenkleri ve gürültülü kalp atışlarımız dışında boş olan çevremizde devriye geziyormuş gibi yaptım.

Cade şingirdayan bir şey çıkardı. Kırmızı bir kese.

"Kancalardan birinde asılıydı. Sanırım bozuk para." Cade onu itti

benim yolum.

Ondan geri çekildim. "Aç ."

"Siktir et. Sen ." Tercümesi: Başka bir örümcek olmasından korkuyorum. "Korkak olmayı bırak, Ella."

Bana kendi ilacımdan bir doz vererek ona kaşlarımı çattım ve turuncu akriliklerimin uçlarıyla keseyi kapalı tutan altın düğümü cesurca çözdüm. Cade nefesini tuttu. Ben de öyle. İkimiz de ayrı durduk, başka bir yaratık fırlarsa hazırдық.

e kese ağzına kadar bozuk parayla doluydu. sonraki görev yığının üstünde katlanmış olarak duruyordu. Koparıp aldım.

"Açlık grevi yaptığında..." Cade kaşlarını çatarak okudu. Notun sağ alt köşesine B4 yazılmıştı.

Bu da ne demek oluyor? "Bu iş bittiğinde Darla ve Shaun'u öldüreceğim."

Bu onların hatası değildi.

inisiyasyon Gecesi ile ilgili olarak bir çift kaptandan diğerine aktarılan koca bir kural kitabı vardı. Bu cüretlerin çoğu on yıldır varlığını sürdürüyor ve her birkaç yılda bir yeniden değerlendiriliyordu. Bu gecenin planını hazırlayanlar Shaun ve Darla değildi. Biz doğmadan çok önce zaten vardı.

"Hızlı mürekkep." Cade parmaklarını şıklattı. "Açlık grevi yaptığında ne olur?"

"Bilmiyorum." Ellerimi havaya kaldırdım ve koridorda volta attım. "Açlık baş gösterdiğinde sinirleniyorum. Yemek yemek istiyorum. Herkesin beni yalnız bırakmasını istiyorum."

Kaykıldı ve ağırlığını açık dolaba yasladı. "Bilmiyor muyum?"

Yumuşak, alçak tenoru nostalji yüklüdü ve bundan nefret ettim. Beni, ihtiyaçlarımı ya da isteklerimi bu adamlar aynı seviyede anlayan birinin hiç olmadığını hatırlatmasından nefret ediyordum.

Göğsümde bir sızı yankılandı ve o hüznü göremeden dönüp uzaklaştım.

Neden bizi mahvettin, Cade?

12:57.

Açlık baş gösterdiğinde... Yemek yersin.

B4'ün otomattaki atıştırma kodları için bir kod olduğunu anladık.

Cade'in yanında durdum, o kesedeki paraları sayarken ben de kollarımı kavuşturmuş, külümü koltuk altına sıkıştırmıştım. "Tam olarak bir dolar yetmiş beş sent."

B4 çikolatalı şekerdi. "Sanırım bir sonraki cesaret Aero'nun arkasında bantlanmış."

"Sen söyleme, bebeğim."

Umarım otomat başka kimse kullanmamıştır. Canları bir Aero çekmiş, cesaretimizi bulmuş ve onu atmış olma ihtimalleri neydi? Girişimcilerin birbirlerini sabote ettikleri biliniyordu. Yaramazlık gecenin büyük bir parçasıydı.

Cade paraları yuvaya yerleştirdi ve B4 tuşuna bastı. Makine yavaşça gümbürdedi ve ikimiz de gergin bir sessizlik içinde şeker çubuğunun aşağı düşmesini izledik.

Eğildim ve otomatın tepsisini karıştırdım. Parmaklarım Aero'nun arkasında düzgünce katlanmış bir kâğıt parçasına değdi. "Aman Tanrım. !"

Cade yanıma eğildi ve inançsızlıkla karışık bir kahkaha attı. Cesareti kaptı ve çikolatanın bende kalmasına izin verdi. Ne kadar da centilmendi. " bu çok kolaydı."

"Değil mi?" Gözlerim ona kaydı ve bakışlarındaki yoğunluğu fark ettiğimde neredeyse kırımın üstüne düşecektim. Gözlerin ruha açılan pencereler olduğunu söylerlerdi ve Cade benimle sevişirken her zaman bu ifadenin kişisel olduğunu hissettirirdi.

Zar zor sakinleşmeyi başaran kalbim kafesinde çırpınıyordu. Yere inip yoldaşının -Cade'in kalbinin- yanına konmak ve sadece sevgi, aşinalık ve mutlak memnuniyet içinde sevinmek istiyordu.

Ama bu hatayı bir daha yapmam. Beni bir kez kandırdın, bu benim hatam. Beni iki kere kandırırsan, ölürsün.

Makineden yayılan floresan ışığı yüz hatlarına gölge düşürüyordu. Ne kadar yakışıklı olduğunu asla unutamazdım. Bu açıdan her kahverengi kirpiği, o muhteşem mavilerdeki her nüansı ve yontulmuş çenesindeki ince kirli sakalı görebiliyordum. e n son üç ay önce bu kadar yakın olmuştuk.

"Sen..." diye fısıldadı. Kaşlarının arasındaki boşlukta bir kırışıklık belirdi. "Lens takıyorsun."

Cade geçmişimizi bir kez daha yüzüme vurarak beni eskiden birbirimizin hayatına ne kadar derinden gömülü olduğumuzu kabul etmeye zorladı. Şaşkın bakışlarım hakkındaki gerçeği biliyordu. Ve bunun için kendimi asla korkunç hissettirmedi.

"Evet, öyleyim." Ayağa kalktım ve bizi ortak paydalara geri getirdim: Nefret. "Ne olmuş yani? Saçım hakkında da mı yorum yapacaksın? Belki de siyahımı sarıya boyatmalıyım."

"Siktir," diye tükürdü ve benden uzaklaştı. "Bunu şimdi yapma."

Çikolatayı yırtıp açtım ve ağzıma iki kare attım. Cade insanların ağızları doluyken konuşmalarından nefret ederdi. "Ne yani, sarışınken çirkin görüneceğimi mi düşünüyorsun? Hiç denemedim ama ben varım. Belki de seni birlikte yakaladığım kıza daha çok benzerim. at senin tipin, değil mi querido? Sarışınlar."

Beni aldattığı kıza karşı herhangi bir yoktu. Pek sayılmaz. Ne de olsa onun da bana karşı bir sadakati yoktu. Ama bu orospu çocuğunun olması gerekiyordu.

"Neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrin yok," diye homurdandı, acı çekmiş gibi görünüyordu. Nasırlı parmaklarını koyu kahverengi saç tellerinin arasından geçirdi ve ensesini sertçe kavrayana kadar geriye doğru götürdü. Yutkundu, sanki daha da açılmasına neden olacak kelimeleri zorlayarak söylüyordu. "Hayır. Lanet olası. Fikir."

Zaten derin sularda olduğumuzu düşünürsek birkaç yalanın daha zararı olmazdı.

Sadece onları dinleyecek sabrım yoktu.

"Meh. Seni suçlamıyorum. Hepimizin bir tipi var, değil mi?" Çeneme düşünceli şekilde vuruyormuş gibi yaptım. "Biliyor musun, sanırım ben sıcak kahverengi gözlü esmerleri tercih ediyorum... Josh gibi."

Kardeşinden bahsedilince Cade bir heykel gibi dondu kaldı.

Gülümsemem damarlarımda dolaşan re ile besleniyordu. Bu onu eritmeye ve heyecanlandırmaya yetti.

"En iyi kısmı neydi biliyor musun?" Ona yaklaştım, çizmeli topuklarım zemine çarpıyor ve kalp atışlarımın gümbürtüsünü taklit ediyordu. Dudaklarımı kulağına yaklaştırdım ve nefesimin beklentiyle tenini okşamasına izin verdim. Cade titredi. "Senin gibi öptü ama daha iyisini. İki yılımı seninle harcamak yerine ailemi dinleyip onunla çıkmalıydım, değil mi?"

Çirkin yalanımı özümserken acı dolu bakışları benimkilerle çarpıştı.

Bu ayrılık alayıyla, bir sonraki cesareti elinden aldım ve uzaklaştım.

Gururum kırılmadı.

Dudaklarımda şeytani bir
gülümseme asılı. Görünmez tacım
yerinde.

Peki ya kırık kalbim?

Arkamda kan izleri bırakarak.

CHAPTER 5

Yalnız Bir Kurdun İstenmeyen Anıları

10 Ekim 2012

19:32.

E a, 16

Cade bu gece gizlice gelecekti.

Annem ağız sulandıran enchiladalar yaptı ve ben iki tabak dolusu yedim. Yemekten sonra beni bulaşıkları yıkamam için mutfığa gönderdi, çünkü hizmetçimiz ailevi bir acil durum nedeniyle gitmişti.

"Ne yemek yapıyorsun ne de temizlik. Gerçek bir hanımefendi ikisini de yapmasını bilir," diye akıl yürüttü annem.

21. yüzyıldaydık. Neden bir kadının tanımı hala bu iki şeye indirgeniyordu? Yemek pişirmek ve temizlik yapmak sadece bizim işimiz olmamalıydı. Peki ya lanet ataerkillik? Onlar ne işe yarıyordu ki? Kadınların çok sayıda katmandan oluşan büyüleyici yaratıklar olmalarına rağmen çoğu zaman histerik ve diğer hak etmediğimiz etiketlerle yaftalanmamız gerçekten üzücüydü.

Annem ve babam bazı açılardan eski kafalı olabilirler ama diğer birçok açıdan ileri görüşlüydüler. Örneğin, babam beni şirketinde gelecek yıl gibi erken bir tarihte haleflik için eğitmeye başlayacağını söyledi. Aile işinin bir parçası olacağıma söz verdi. Bu benim doğuştan hakkımdı. Emilio'nun sıradaki erkek olduğu için otomatik olarak miras alacağı bir şey değildi.

Bir kadın olmama rağmen masada bana da yer olacağı sözü verildi. Sesim duyulacaktı. Fikirlerim yönetim kurulunda oturan herhangi bir kişi değerli olacaktı.

Kadınlar yarının liderleriydi.

Tüm bunları aklımda tutarak, bu evde cinsiyet eşitliğinin devam etmesini sağlamak için küçük kardeşimi benimle birlikte bulaşıkları yıkaması için sürükledim. Küçük yaşta başlamaları daha iyi, değil mi?

Emilio'yu tezgâhın üzerine oturtup eline bir bez verdiğimde heyecanla vızıldadı. Her bir tabağı iyice duruladıktan sonra dikkatlice önüne koydum ve o küçük bedenindeki tüm güçle dairesel hareketler yaparak özenle sildi.

"Eğlenceli, değil mi?" Ona mırıldandım, arkasını kurulayabilmesi için tabağı kaldırdım.

Bana dişlek bir sırıtış attı ve coşkuyla başını salladı.

"Anlıyor musun, **manito**?" İşimiz bittiğinde ellerimi yedek bir havluya kuruladım. "Erkekler de bulaşık yıkar ve arkalarını temizler, Emilio."

"Sı, Ella." Başını salladı, o iri kahverengi gözlerini bana kırıştırdı. "Çocuklar temiz."

"bakalım, Emy!" Onu kollarımın arasına aldım ve yüzünün her yerini gagaladım. Bir öpüşme canavarı gibi davranmamdan hoşlanarak kıkırdadı. Emilio'nun kolları omuzlarıma dolandı ve çocuksu kahkahasını boynuma gömdü. Mutfağın ışıklarını kapattım ve onu yukarı taşıdım.

Gece rutini tamamlandıktan sonra, ailem ve ben Emilio'yu yatağına yatırdık ve ona iyi geceler öpücüğü verdik. Telefonum bir mesajla aydınlandı.

20 dakika içinde orada ol. -Princepin

Esniyormuş gibi yaptım. "Ben yatmaya gidiyorum."

Annem ve babam bana şüpheyle baktılar. Saat daha :00'di.

"Dünkü amigo antrenmanından dolayı hâlâ ağrım var." Tamamen yalan. Cade bu haftanın matematik ödevinin cevaplarını teslim etmeye gidiyordu. Matematik benim uzmanlık alanım değildi ve Cade sayılarla ilgili her konuda bir dahiydi. Bu yüzden haftalık olarak bana yardım etmeyi kendine görev edinmişti.

", kızım," dedi babam. "Yatağına git ve biraz ağrı kesici al."

Annemle babam yatak odalarına çekildiklerinde, içimi kaplayan huzursuzlukla mutfığa geri döndüm. Onu görmek için sabırsızlanıyordum, bu yüzden hazırlandım.

Cade'in favorisi: bir tutam acı biberli iki champurrados-Meksika sıcak ikolatası.

Annemle babam Joshua'ya bayılıyorlardı ama Cade'e karşı temkinli davranıyorlardı. Ortak aile yemeklerimizde ona attıkları sahte gülümsemeleri ve şüpheli bakışları fark ettim. ey, Cade ve Olivia'nın resme nasıl girdiğini garip buldu ve Remington'ların yeni çocukları konusunda ağzını sıkı tutmasını daha da garip buldu.

oplumumuzdaki akbabalar arasındaki dedikodular, Vance Remington'ın bir havası olduğu ve nihayet piç yavrularını almaya karar verdiği yönündeydi. Toplumumuzun her zaman güçlü çifti olan Vance ve Julia, herkesin üzüntüsüne rağmen bu durumdan rahatsız olmadılar.

Yine de ailem Cade'i tanımaya çalışsaydı, onun sadece kasabanın kaba kesiminden gelen ve hayatta kalmak için ne gerekiyorsa yapan bir çocuk olduğunu fark ederdi. Sert dış görünüşü ve kısık gözleri çok şey anlatıyordu.

ona şöyle şeyler sormalısın: Cade, bugün nasılsın? İyi besleniyor musun? Yeni evine nasıl alışyorsun? Zihinsel, fiziksel ve duygusal sağlığın nasıl?

Bunun yerine, ona kısa ve kibar cevaplarla sonuçlanan yüzeysel sorular sordular: Cade, yeni okulunu seviyor musun? Çok arkadaş edindin mi? Herhangi bir derste musun? Yeni hokey sezonunu dört gözle bekliyor musun?

zorlandığı için onu suçlayabilir misiniz?

Cade yalnız kurt ruhuna sahip nazik biriydi. Korunaklıydı, ancak bu engelleri bir kez yıktığınızda, altında bir elmas parlıyordu. Kolayca kızardığını, kaba olmadığını ve etrafınızda rahat hissediyorsa fikrini açıkça söylediğini fark ettim. Her ne kadar okulda benimle uğraşma diye bağırarak karanlık bir aura ile dolaşsa da, bunun ona zarar verme potansiyeli olan herkesi korumak için orada olduğunu hayal ettim.

Son haftalarda, Cade ve ben bir dostluk kurduk.

Her şey okulun ilk haftasında matematik onun yanında oturmamla başladı. Bildiri üzerinde çalışırken Cade'in ne kadar zeki olduğunu öğrendim. Bana derslerimde yardım edeceğine söz verirse en iyi arkadaşım olabileceğini söyledim.

matematik ödevleri. Sessizce kıkırdadı kabul etti. Öğle yemeği sırasında bir meşe ağacının altında oturup kafeteryadan aldığımız ızgara tereyağlı sandviçi paylaşmamızla devam etti. Arkadaşça bir sessizlik içinde dinlendik. Hatta amigo ve hokey antrenmanlarından sonra Marnie's Shack'te takılmaya başladık ve onun geçmişi hariç her şey hakkında konuştuk.

Ama yakında oraya varacağımızı biliyordum.

Bu karmaşık ve harika adamı dış dünyanın öğrenemediği bir şekilde öğrenebileceğim düşüncesi beni gururlandırdı. Bana güveniyordu ama hâlâ bana kendinden daha fazla parça vermeyi öğreniyordu. Aramızdaki şakalaşma ve kimya kolaylıkla ortaya çıktı. Yıllardır pek çok arkadaşımı tanıyordum ama Cade'le aramızdaki bu bağda farklı bir şeyler vardı.

Beni anladı. Bana

gülümsedi.

O da benimle birlikte güldü.

Bunu başkalarına yapmadı.

Callie ve Darla sonsuza dek en iyi arkadaşlarım olmuştu ama yine de Cade'in yanında olduğum kadar rahat hissettiğim biri olmamıştı. Onun enerjisi benimkini dengeliyordu. Benim alıngan ve enerjik halime karşı o sessiz ve gözlemciydi.

O benim fırtınamın
sakinliğiymiş. O mükemmeldi,
nokta.

Cade'i St. Victoria'da tanıtma onuruna eriştim. e hokey takımı onu yeteneği nedeniyle bağrına bastı ve takımdaki kızlar onu çok ateşli buldu. İç sahadaki son açılış maçında tribünlerde biraz fazla hevesli tezahürat yaptıklarını gördüm. Cade korkutucu şutu olan yetenekli bir savunma oyuncusuydu, ancak onların ciyaklamalarının hokey oynama yeteneğiyle hiçbir ilgisi yoktu.

Ben de iddiamı ortaya koymayı kendime görev edindim.

Artık tüm amigo kızlar onun benim en iyi **erkek** arkadaşım olduğunu biliyordu. Eğer ona yaklaşmak istiyorsan, önce beni geçmen gerekiyordu.

Ve ben dirençli bir kaltaktım.

Cade Killian Remington benimdi.

Odama döndüğümde lambaları söndürdüm, mumları yaktım ve bebek mavisi yüksek belli eşofman altımı ve ona uygun örgü bir sütyen giydim, ardından balkon kapımdaki tıkırtı beni yerimden .

Omzumun üzerinden baktım ve...Aman Tanrım. Cade.

Aşağıdayken bana mesaj atması gerekiyordu, böylece onu gizlice içeri sokabilirdim. Aklından ne geçiyordu?

Elini cam yüzeye vurdu ve ben de ona doğru koştum. Kapıları açarak ona bakakaldım. "Delirdin mi sen?" Fısıldayarak bağırdım ve onu odama sürükledim. Eşikte ayakkabılarını çıkarırken ayağı takıldı. "Buraya nasıl çıktın?"

Arkasında, alacakaranlık saf karanlığın içinde kayboldu.

Cade'in yanakları soğuktan pembeleşmişti. Okul çantasını silkti ve ayaklarımızın dibine bıraktı. "Balkonunuzun kenarına uygun bir şekilde yerleştirilmiş merdiveni kullandım."

Deri ceketini avuçladım ve onu sarstım. "Düşseydin ölebilirdin! Ya da en azından yaralanabilirdin! Bunu bir daha yapma!"

Başını sallayarak güldü. "Ben ne, Ella. Sana sürpriz yapmak istedim."

"Bu ne sürpriz!" Sesimi alçaltmadan önce havladım. Kalbim göğsümde korkuyla çarpıyordu. Genelde bir heyecan bağımlısıydım ama onun güvenliği söz konusu olduğunda öyle değildim. Ya ayağı ya da eli kaymış olsaydı? "Çok dikkatsiz davrandın."

"...asi davranışlardan hoşlanıyor muydunuz?"

"Seni kaybetmek anlamına geliyorsa değil... seni daha yeni bulmuşken." Ağzı bir puh ile ayrıldı.

Çok fazla şey açığa vurduğumu fark ederek gözlerimi kapattım. Cade'in boğazı kült bir yutkunmayla çalıştı.

Birdenbire beni kollarına çağırdı ve ruhumu parçalayan bir sarılma teklif etti. Kollarımı beline doladım ve onun tanıdık, rahatlatıcı

Koku.

Aramızdaki hava heyecan verici bir enerjiyle doldu ve ben en iyi arkadaşım tarafından dokunulmanın verdiği bu yeni duyguya konsantre oldum.

"Özür dilerim Prenses. Bir daha yapmayacağım," diye mırıldanarak yanağını başımın üstüne koydu. Sesi kafa derimi gıdıklıyordu.

Bana ilk kez Prenses diyordu. Gülümsedim, bana bu unvanı bahşetmesi hoşuma gitmişti.

Cade'e daha sıkı sarıldım, alnım kalbinin şiddetle attığı yere yaslandı. "Tamam, Princepin."

Gülümsemesini orta kısmımda hissedebiliyordum. Ona böyle seslenmemden hoşlanıyordu. Belki bu bizim olayımız olabilirdi. Birbirimize sevimsiz lakaplar takmak.

Ayrıldığımızda, Cade siyah saçlarımın telleri üzerinden yüzümü nazikçe çerçeveledi. "Ella, gözlerin," dedi nefes nefese.

gelmeden önce kaşlarımı çattım. O gelmeden önce lenslerimi . "Um, bu konuda..."

"Kahverengi gözleriniz var ama sağ gözünüz maviye çalan bir renkte." Şaşkınlıkla bana bakmaya devam etti. "Bu nasıl mümkün olabilir?"

Yara bandını yırtsak da olur. "Doğduğumdan beri sektörel heterokromim var. Gözlerim yüzünden büyürken zorbalığa uğradım. sadece... Ucube olarak adlandırılmamak için liseden beri mavi lens takıyorum," diye geveledim. "Eğer benim de öyle olduğumu düşünüyorsan, şimdi söyle de aradan çıksın. Gözlerimin insanları rahatsız etmeye meyilli olduğunu biliyorum."

"Tatlım, ucube gibi görünmüyorsun ve beni rahatsız etmiyorsun. Göz rengine bayıldım. Çok eşsiz."

Yutkunma sırası bana gelmişti di culty. "Gerçekten ciddi misin?"

"Kahverengiye severim; zenginliklerle doludur. Çikolatanın, saçımın ve üzerinde yürüdüğümüz toprağın rengidir. Maviyi de severim; ruhla doludur. Gökyüzünün ve giydiğin bu küçük şirin tişörtün rengidir," diyerek benim de karşılık verdiğim bir sırtışıla bana takıldı. "Sağ gözün bana yeryüzünü hatırlatıyor. İrisinin alt yarısı kahverengi, üst yarısı ise mavi renkte. Benim kitabımda, sen bir ucube değilsin. Gözlerin, sözde kusurlu olsan bile, çok güzel ve aksini söyleyen herkes sadece lanet olası

kıskanıyorum."

Aman Tanrım.

Bu çocuğun kollarında bayılmıştım. Az önce güzel dediği gözlerim yaşlarla doldu çünkü hayatımda hiç kimse bana böyle hayranlık uyandıran sözler söylememişti. Ailem bile.

Cade güvensizliğimi aldı, Molotof kokteyli yaptı ve uzaklara fırlattı, orada .

"Çok güzelsin Ella," diye mırıldandı, yanaklarımı usulca okşayarak. "Lütfen, inan bana."

Sesindeki samimiyet beni mahvetti.

"Seni öpmek istiyorum," diye itiraf ettim, dudaklarımı yalayarak. "Lütfen seni öpebilir miyim, Cade?"

Onun rızası benim için önemliydi.

Cade şok olmuş gibi gözlerini kırıştırdı, hâlâ elleriyle yüzümü tutuyordu. Çabucak toparlandı. "Evet."

Parmak uçlarımın üzerine eğildim ve ağzını gagaladım. Yumuşaktı. Hızlıydı. Damarlarımda bir elektrik çarpması oldu. "Bunu tekrar yapmak istiyorum, querido."

" en do it."

Dudaklarımı bu kez daha uzun süre gülümseyerek onunkilere bastırdım. en dolgun dudaklarının kıvrımlarına minik öpücükler kondurdum. Tepkisini ölçmek için geri çekildim ve kıkırdamasının göğsümde yankılandığını hissettim.

O kendine özgü kötü çocuk tavrıyla sırıttı. bir havuza dönüştüm.

"Ciddiymişsin gibi öp beni Ella," diye alay etti, eli başımın arkasına gitti ve saçlarımı kabaca kavradı. Benden küçük bir ses kaçtı. "Tüm takımına bana asılamayacaklarını söyleyen o sahiplenici kız gibi öp beni."

Gözlerim açıldı.

Nasıl dışarı çıktı?

"Darla antrenmanda kızların bana neden tuhaf davrandığını anlattı," diye sorumu yanıtladı Cade, eğilip alt dudağımı yalayarak. "Benden

Prenses?"

"Evet. Açgözlüyüm." Kendimi suçüstü yakalanmış bir çocuk gibi hissettim.

dokunmamam gereken bir kurabiye kavanozunda.

Cade'in gözleri zevkle parlıyordu, sırtarak meşhur Princepin'e dönüştü. Boğuk fısıltısı iki yana ayrılmış ağzımın üzerinde gezindi: "Ben de seni tamamen kendime istiyorum Ella."

İç gıcıklayıcı bir öpücükle dudaklarımızı birleştirdi.

Cade Killian Remington paylaşacak bir sırrı varmış gibi beni öptü. Dudaklarıyla, beni balkonumda gördüğü andan beri beni tatmak için nasıl can attığını ifade etti.

Tutku ve dürüstlük bu öpücüğün temelini oluşturuyordu. Son birkaç hafta içinde neye dönüştüğümüz gerçeğinin etrafında dans etmemizden kaynaklanan kafa karışıklığı yavaş yavaş ortadan kalktı. Bir kız ve erkeğin basit arkadaşlığının ötesinde şeyler hissettiğimizi itiraf ettiğimiz yeni bir sayfa açtık.

Başını eğip alt dudağımı nazik bir okşamayla yakaladığında yanağına dokundum. Dili dikiş yerimde baştan çıkarıcı bir şekilde gezinirken ürperdim ve ona erişim izni verdim. Dillerimiz ilk başta, erotik bir dansa birbirine dolanmadan önce ilk kez tanışan tango partnerleri gibi yavaşça buluştu. Geçici olarak, sonra daha dikkatli bir şekilde, birbirimizin avour.

Elleri çıplak sırtımın genişliğini keşfetti ve başka bir heyecan geçti. Tam popomun önünde durdu. Bana her yerimden dokunmayı ne kadar arzuladığını hissedebiliyordum. Ben de ellerini aşağı indirerek ona onay verdim. Güçlü elleriyle popomu kavradı ve gökkuşağının sonunda altın küpü bulmuş gibi ağzıma doğru inledi.

Oh, o çok seksi.

Cade'i inkâr edemezdim, kendi ellerim onun dalgalı göğsünün üzerinde dolaşırken, karnının her sert düzlemini haritalandırırken değil. Göğsüm şefkatle kabardı. Sonunda yeterince kilo almış, önemli olan her yerinde sağlıklı ve güçlü olmuştu. Artık onunla ilk tanıştığımdaya büyük boy kapüşonlarının altına saklamaya çalıştığı zayıf, yetersiz beslenmiş hali yoktu.

Ağızlarımız sürekli birbirini yudumluyor, dudaklarımızın sesi

bir araya gelerek ayak parmaklarımın kıvrılmasına neden oldu. Dillerimiz dağınık bir şekilde, neredeyse özensizce birbirine dolandı.

ilk gerçek öpücüğüm gibi hissettirdi.

Nefes almak için ayrılana kadar gökyüzünde yükseldim. Soluk soluğa nefeslerimiz aramızdaki boşluğu doldurdu ve düşüşümü hafifletecek hiçbir güvenlik ağı olmadan yere geri indim.

"Matematik ödevi," diye mırıldandı Cade, elleri belimde kıvrılırken. "koyulmalıyız."

"Boş ver. Bu daha eğlenceli." Kendimi kaldırmak ve bacaklarımı kalçalarına dolamak için omuzlarımı kullandım. Cade güçlükle irkildi, elleri popomu kavrarken şakacı bir tokat attı.

Bu hoşuma gitti.

Tekrar yapması için ona yalvardım.

"Oh, lanet olsun." Beni yatak odama doğru götürürken tekrar, daha ısrarlı bir şekilde öptü. "Sen bir belasın, Ella."

"Belayı severim." Cade bizi yatağımın kenarına indirdi. Kucağında kaldım ve çenesini tereyağı yumuşaklığında öpücük yağmuruna tuttum.

"Bilmiyor , seni küçük baş belası. Geçen hafta hokey antrenmanından sonra Shaun'un temiz boxer'ını çaldın ve resim dersinde bir sürü penis çizdin, değil mi? Onları dolabına geri koymadan hemen önce. Sen delisin."

"Bunu hak etti. Önce bana bir eşek şakası yaptı," diye açıkladım, hiç de kötü hissetmiyordum. "Ve sen benim tipimdeki delilerden hoşlanıyorsun, querido."

"İstiyorum," dedi gözlerinde bir parıltıyla. "Gerçekten istiyorum. Seni ilk gördüğümünden beri öpmek istiyordum. Sen temiz bir nefes gibisin. En başından beri bana normal bir insanmışım gibi davrandın. Bana diğerleri gibi dikkatle bakmadın. St. Victoria'da arkadaş edinmemi sağlamayı kendine görev edindin. Tek istediğim arkasına saklanmakken sen duvarımı yıktın."

Parmaklarım şakağını okşadı. "Ben her zaman senin yanında olacağım. Benden saklanmak zorunda değilsin. Ya da benim için değişmene."

Cade sertçe nefesini verdi ve alnını benimkine dayadı. "Teşekkür ederim, Ellie."

"Ellie?"

"Bu benim sana taktığım yeni lakap."

"Hoşuma gitti." Onu öperek ağzını açtım ve dilini emdim. Tadı kiraz emici gibiydi. İnledi ve bu çok çekiciydi.

Cade nefes nefese kıcıma tekrar vurdu. "Hoşuna biliyorum. Ben de seviyorum." "Amigo üniformamı sevdiğin kadar mı?" Çenesini ısırdım.

"Oh evet." Güldü, battaniyeme yaslandı ve beni de yanına aldı, böylece onun üstüne düştüm. Cade parmak uçlarıyla sırtımın açıkta kalan derisini sıyırdı ve hatta sütyenimin askısıyla oynadı.

"Bu bizi nereye götürüyor?" Artık onu öptüğüme göre, asla durmak istemiyordum.

"Sen hâlâ benim en iyi arkadaşısın, ama . Sen benim Ellie'm, sevgilim ve prensesimsin," diye fısıldadı muzipçe.

Güney Yakası'nın prensesi değil. "Yani değişen bir şey yok. İyi miyiz?"

"Sorun ," diye ikna etti. "Artık ne zaman istersen beni öpmekte özgürsün." Popomu okşadı, sonra da doyamamış gibi eşofmanımın üzerinden hafifçe sıvazladı.

Dikkatimi vermediğimi düşündüğü anlarda onu birkaç kez daha arkama bakarken görmüştüm. "Bana PDA'yı seven bir adam gibi gelmiyorsun."

". Ama seninle?" Omuz silkti. "Benim sorun değil. Kıskanç bir tip olduğumu da biliyorum, bu yüzden muhtemelen herkesin önünde beni sahiplenmek isteyeceksin." Dramatik bir şekilde iç çekti. "Sanırım bu beni senin erkek arkadaşın yapıyor."

"Emin ol öyle." Yanaklarına daha hararetli öpücükler kondurdum. "Bize sıcak çikolata yaptım ama muhtemelen şimdi soğumuştur."

"Bir dakikadan az bir süredir birlikteyiz ve sen şimdiden gelmiş geçmiş en iyi kız arkadaşsın."

Kucağından emekledim ve dizlerimi kullanarak yatağımda, bardak altlıklarının üzerinde iki kupanın durduğu komodine doğru yürüdüm. Ona bir tane uzattım. "Madem ki ben senin kız arkadaşım, bence bir tur yirmi bir oynayalım."

Birbirimizi daha iyi tanımak için sorular ."

Yatağımın başlığına yaslanarak bana katıldı, bacağı benimkine süründü. "Beni zaten herkesten daha iyi tanıyorsun. Kahretsin, seninle Josh'la konuğuğumdan daha fazla konuşuyorum ve o benim kardeşim."

Cade'in evlat edinen ailesini kabullenmesini çok sevdim. Bir aileden tamamen yeni bir aileye , Olivia ve onun için çok büyük bir değişim olmalı. " senin için hala çok daha fazlası var."

"Ne bilmek istiyorsun, bebeğim?" Başka bir lakap. Bunu da sevdim.

"Hokey oynamak dışında, ki daha önce söylemediysem çok iyisin, hoşlandığın başka hobilerin ya da aktivitelerin var mı?" Takımdaki en iyi defans oyuncularından biriydi.

"Teşekkür ." Sıcak çikolatadan bir yudum aldı ve miktar baharat damağına çarptığında hırıldadı. Gülümsedim ve düşüncelerini toparlamasını bekledim. "Okumayı çok severim. Yılda en az otuz kitap okurum. Edebiyat en iyi kaçış yoludur. Ne zaman en boktan günlerimi geçirsem kurgusal dünyalara yönelmişimdir. Bu benim için en iyi başa çıkma mekanizması."

Cade çok etkili ve zekiydi.

"Daha sık okumalıyım. okuduğum tek şey Teen Vogue. Bir de Twilight'ı okudum ama bu kadar."

"Herkes o kitaplardan övgüyle bahsediyor."

"Onları okumalısın. ey insanlığın başına gelen en iyi şey."

Kupanın dudağına bir gülümseme gizledi. "Bundan şüpheliyim ama düşüneneğim. Amigoluk dışında ne yapmaktan hoşlanırsın?"

"Ceketlerimin arkasını eğlenceli çizimler ve sözlerle boyamayı seviyorum. Bazen boncuk ve yama işi yapıyorum. Bodrum katında sanatıma adanmış koca bir odam var. Sanatçı falan değilim ama sanat beni rahatlatıyor. Örgü örmekte de çok iyiyimdir. büyükannem öğretmişti. Aslında bunu ben yaptım" -bebek mavisii sütyenimin yakasına dokundum- "kendim."

"Sanat konusunda yetenekli olduğunu bilmiyordum. Çok yaratıcısın."

Kulaklarının ucu yanıyordu. Bilmiş bir sırıtışla ona sordum.

Benim yanımdayken gergin misin?"

Gözleri vücudumda gezindi, beyaz boyalı ayak parmaklarımdan başladı, mavi eşofmanımın üzerinden geçti ve köprücük kemiğimde son buldu. "Sadece o küçük bahane üstünü giydiğin için."

Sıcak çikolatamı bir kenara koydum, o da aynısını yaptı. düşük, zonklayan bir sıcaklık kaynıyordu.

Aramızdaki mesafeyi aynı anda kapattık. Dudaklarımız çarpışıp birlikte hareket ederken Cade'in eli yüzümü kavradı. Parmaklarımı deri ceketinin yakalarına geçirdim. Yaramazlık yapan elleri beni onun üstüne çıkarmaya yardım etti. Daha yukarılara çıkmadan önce kıcımı yoğurdu ve sırtımdaki çizgilerin izini sürdü. Sütyenimin bağıyla oynadı. Onu almak istediğini ama tereddüt ettiğini hissedebiliyordum... hareketleri neredeyse utangaçtı.

"Bakire misin?" fısıldadım.

Biri gibi öpüşmüyordu, ama iplik geçirme şekli aksini söylüyordu.

Cade boğazını temizledi ve bana baktı. Sanki beni hayal kırıklığına uğratmaktan korkuyormuş gibi bir sonraki sözlerini dikkatle tarttı. "Hayır. Ama sadece bir kez seks yaptım."

"Anlat bana." Kıskançlık çirkin başını kaldırdı ve kendini kızı hayal etmeye çalıştı. Güzel miydi?

"Geçtiğimiz Haziran ayında bir partideydi. Sarhoştum ve kız da öyleydi. Utanç vericiydi. Bir sürü beceriksizlik ve prezervatif kullanmamız dışında hiçbir şey hatırlamıyorum. Daha önce seks yaptınız mı?"

Bunun seksten öte bir anlamı olmadığı için kendimi daha iyi hissettim. Bu benden kaynaklanıyordu ama daha önce hiç sevişmemiştim ve bunu yaptığı tek kız olmak istiyordum. "Evet. Geçen yıl."

"On beş yaş bekaretini kaybetmek için biraz genç bir yaş." Boğazını temizledi. "Kimdi o?"

"Eastwood Lisesi basketbol oyuncularından Kyan Landon'la yattım."

Dört kez seks yaptık, ama hiçbir anlamı yoktu. Aramalarıma cevap vermeyi bıraktığında gururum incindi.

Callie ve Darla ile birkaç ağlama seansından sonra, Eastwood Lisesi'nden ikinci sınıf öğrencisi Caleb Wright'a geçtim. Seks yapmadığımız halde,

Bana nasıl sakso çekileceğini öğretti ve ilk orgazmımı yaşattı. Onunla geçirdiğim o çalıntı anlar cinsel açıdan vücudumun farkına varmamı sağladı. Bana ne yapılmasından hoşlandığımı ve kendime ne yapmaktan hoşlandığımı öğrendim. Caleb ve ben uzun süreli bir ilişki içinde değildik - ortak bir karardı bu - ama ona iyi dileklerde .

"Bu Kyan kim bilmiyorum ama benim bok listemde. Sporcular senin tipin mi?"

Sen benim tipimsin. "Kız kimdi?"

"O önemli değil," diye cevap verdi çok hızlı bir şekilde. Cade başını eğdi ve bana sırıttı. "Kıskanıyorsun."

"Hayır." Evet.

"Olmamalısın. Başka hiçbir kız senin kadar önemli değil. Her hokey maçını iple çekmeme neden oluyorsun çünkü tribünlerde bana tezahürat yapacağını biliyorum. Okuldaki her günümü iple çekmeme neden oluyorsun çünkü girişte beni beklediğini biliyorum, böylece güne birlikte başlayabiliriz."

Erkek kartının elinden alınmasından endişe etmeden düşüncelerini açıkça tartışabilen bir erkeği sevdim.

"Sen benim en iyi arkadaşımdan daha fazlasısın. Hiç böyle hissetmemiştim." Başımı omzuna koydum. "Sanki birine her şeyi söyleyebilmişim ve yargılanmamışım gibi. Bazen başkalarının yanında kişiliğimi yumuşatma ihtiyacı hissediyorum. Ama sen beni olduğum gibi kabul ediyorsun."

"Çünkü sen de benim için aynısını yaptın," dedi. "Uyuşturucu satan bir adamdan daha fazlasını gördün ve bu konuda kendimi asla kötü hissettirmedin. Beni olduğum gibi kabul ettin. Ben... senin bu yönünü seviyorum."

Sakin ol, lanet kalbim.

kaldırdım ve mavi derinliklerinde dönen bir ışık gördüm.

Bu yeni ilişkiyi daha fazla öpücükle mühürledik.

Dakikalar ilerledikçe Cade dokunuşlarıyla daha da rahatladı. O belimi kavrarken ben de kollarımı boynuna doladım. Ona, gitmesine asla izin vermeyeceğimi fısıldadım. O da bana sözümü tutacağımı fısıldadı. Her şey hakkında konuştuk ve

Güneşin altındaki her şeyi. Kucağından inmedim, parmaklarımı kahverengi saçlarının arasında usulca gezdirdim. Odamdaki loş ışık atmosferi daha da artırıyordu.

havadaki hissi mutluluk vericiydi.

Endişesini dile getirdiğinde, "Başlatma Gecesi hakkında çok fazla endişelenme," diye mırıldandım. "Aslında oldukça eğlenceli. Anonim olarak eşleştirildiğiniz bir partnerle bir dizi cesaret gösterisi. Elinden gelenin en iyisini yap, kurallara uy ve keyfine bak."

"Madem öyle diyorsun. Umarım birlikte eşleşiriz." "Ben de."

Ağzlarımız mıknatısmış gibi öpüştük, karşı konulmaz bir şekilde birbirimize çekildik. Cade boynuma doğru ve beni sıcak bedeninin altına almadan önce yağmur damlacıkları gibi öpücükler gönderirken zevkle iç çektim. "Bu iyi mi?"

Mutluluğumu dizginlemeye çalışarak başımı salladım. Beni öptü ve ben ciyaktım. Bu, Cade'in boğuk kahkahasını ağzımda tetikledi. Ellerim onun deri ceketini alıp yatağımın üzerinde bir yere atmakla meşguldü. Ceketinin yakasına yapıştım ve bacaklarımı kalçalarına dolayarak onu kendime doğru çektim. Cade parmaklarını uzun saç tellerimde gezdirdi ve çenesini öptüğümde hıçkırdı.

"Benden önce başka erkeklerin olmasından nefret ediyorum," diye itiraf etti, sesi düzensiz bir kaliteyle çınlıyordu. "Başka erkeklerin sana dokunduğunu bilmek beni kışkandırıyor. Seni görmek."

"Önemli değil, Cade." Kendi sözlerini ona fırlattım. "Bana olmadığını göster."

Cade'in kolları başımın iki yanında dururken neredeyse öfkeyle dudaklarıma yapıştı. Bana meydan okumamı kabul ettiğini yankıladı. Bir hırsız gibi her nefesimi çaldı. Tüm kontrolümü ona bıraktım.

Böyle anlarda hep .

"Sadece sen, Cade. Daha önce kimse bana davranmadı," diye güvence verdim. Ondan daha tecrübeli olabilirdim, ama bu büyük şemada hiçbir ifade etmiyordu.

Ben aşkı hiç bulamadım. O da bulamadı. Belki birbirimizin ilk 'u olabiliriz.

Kyan bana bir oyuncakmışım gibi davranmıştı ve ben de ona izin vermiştim -ham bam teşekkürler hanımefendi- çünkü o zamanlar kendi değerimi bilmiyordum. Caleb'a kadar pek çok erkeğin varlığımın ayrıcalığına değmediğini fark etmemiştim. Ben harikaydım ve eğer bunu göremiyorlarsa, o zaman kördüler. Şimdi isimsiz, yüz­süz erkeklerle oynamayı ve takılmayı seçiyorsam, bunun nedeni özgüvenimi artırmaya ihtiyacım olması değildi; sadece bu çocukların benden daha fazlasını hak ettiğini düşünmüyordum.

ey bildiğim sevgiyi hak etmiyorlardı.

Ama Cade buna değ­erdi. O beni hak ediyordu ve ben onu hak ettiğimi düşünmek hoşuma gidiyordu. Doğuştan iyiydi, içinde doğru miktarda kötülük de vardı. Sert dış görünüşü beni yanıltmadı. Princepin. Gangster. Kötü çocuk. Bu çizgiler arasındaki her şey. Altında tam bir yumuşaklık vardı.

"Hiçbirinin önemi yok, bebeğim," diye sustu Cade, alnımda bir nger gezdirdi ve siyah saçlarımı kenara itti. Sesi neredeyse hüzünlüydü. Boynumu bir kez daha öptü. "Yap." Öpücük. "Seni." Öpücük. "Hatırla." Öpücük. "eir." Öpücük. "İsimler?"

"I-"

"Hayır, bilmiyorsun." Boğazımın çukurundaki hassas deriyi ısırdı. Nefesim kesildi. Onu emdi, beni bir aşk ısırtığıyla damgaladı. "Benden başka kimseyi hatırlamıyorsun. Doğru değil mi?"

"Senden başka kimse yok," diye nefes nefese kaldım o aşağıya dalarken.

"C-Cade."

"Doğru. Sadece ben," diye fısıldadı yaramazca, başını kaldırarak. ederim, gözlerindeki o bakış bana aşk gibi göründü. Belki de o kadar harika değildim. Belki de lanet olası bir deliydim. Baş döndürücü hisler zihnimi heyecan ve şehvet karışımıyla döndürüyordu.

Cade'in ağzı tekrar benimkinin üzerindeydi ve şehvetten deliye dönmüş iki genç gibi öpüştük. Görüş alanımdaki tek şey oydu, mavi gözleri çok canlı, saçları benim öpücüğümlle karışmış, tepemde güzel bir serap gibi duruyordu.

ve öpücüklerle şişmiş bir ağzı vardı. Harika bir dili vardı. Sihirliydi. O

sihirliydi.

Öpüştük, dokunduk ve sanki dünya kadar vaktimiz varmış gibi şakalaştık.

"Çok güzelsin, Ella."

Kalbim Cade-Killian-Remington-şimdi-sahibim- diye bilinen bir şarkı söylüyordu. Ben güzeldim, ama bu çocuğun bunu yüksek sesle söylediğini duymak? Bu beni tamamladı.

"Sana tapıyorum," diye fısıldadım ona. "Gömleğini çıkarır mısın? Seni görmek istiyorum. **Por favor.**"

Cade tereddüt etti. Utanarak değil ama. Sanki bir şeyler hesaplıyormuş gibiydi. Derin bir nefes alarak eğildi ve bedenimi bir kez daha örtmeden önce yakasını çekiştirdi. Onu zar zor görebildim. Beni tekrar öpmeye başlamadan önce Cade'in karın kaslarının bir ipucunu yakalayacak kadar zamanım vardı.

Odam karanlıktı ama tam olarak göremediğim şeyleri hayal gücüm fazlasıyla telafi ediyordu. Öpücükleri beni bulutların üzerindeymişim gibi hissettiriyordu. Gözlerimi kapattım ve adını tekrar tekrar içimden geçirdim.

"Seni böyle öpmemden hoşlanıyor musun, Prens?" Cade kulak mememi öptü ve dişlerinin arasından hafifçe çekiştirdi.

"Evet."

e aramızdaki aşk dolu an, onun şefkatli dokunuşu, kötü çocuk öpücükleri ve benim yeni fethettiğim bölgede dolaşan açgözlü ellerimle vurgulandı. Yani onun karın kasları. Onun şişkinliğini hissettiğimde, öpüşmekten daha fazlasını yapmak istediğimi fark ettim.

Yüzüme tembel bir gülümseme yapıştırarak dirseklerimin üzerinde yükseldim ve terli saçlarımı yüzümden uzaklaştırdım. "Sana dokunabilir miyim, Cade?" -mesajımı anlaması için kalçasına yaklaştım- "Dokunabilir miyim, Cade?"

Oturur pozisyona gelene kadar onu geri ittim ve kucağına tırmandım. Ağzımı onunkinin üzerine bastırdım yumuşak bir ses çıkardım. "Lütfen, seninle oynamak istiyorum."

"Ella, sana söylemeliyim-" Ellerim gövdesinde gezinirken eğildi.

"Neyin var?" Duraksadım, omzunu hafifçe okşadım ve... pürüzlü, dokulu bir cilt hissettim.

Gözlerim onun parçalanmış sol koluna takıldı. Nefes almayı bıraktım.

Cade gözlerini kaçırdı, utanmış görünüyordu, yutkundu. Bakışlarında çalkantılı duygular dönüyordu ama bana enkazı göstermeyi reddetti.

Daha önce şehvete o kadar kapılmışım ki bunu tamamen kaçırmışım.

Köprücük kemiğinin sol tarafında kabarık, kızgın pembe çizgiler başladı.

gözleri örümcek ağı gibi omzunun üzerinde toplanarak karmakarışık bir şekilde çaprazlandı ve sonra bileğine kadar indi. Sanki ince bir iğneyle oyulmuş, kanamaya bırakılmış ve sonra da en kötü şekilde iyileşmeye zorlanmış gibiydi.

Uzuvları neredeyse berbattı ve Cadılar Bayramı filmlerinden fırlamış gibi görünüyordu.

Cade her zaman tam kollu bir gömlek giyerdi. Yara izlerini örtecek herhangi bir şey.

Geri kalanı mükemmelken, bu kısmı çirkindi, kusurluydu ve bunu gizleme ihtiyacı hissediyordu. Dünyadan. Benden.

Çünkü utanıyordu.

Yapbozun parçaları yavaş yavaş bir araya gelmeye başladı. Kelimeleri kuru boğazımdan geçirmekte zorlandım. "Sana ne oldu, querido?"

"Şimdi bana ucube deme şansın var," diye mırıldandı kırılgan bir şekilde, nihayet bana bakarak.

Boğazım düğümlendi ve başımı sallayarak ona bir ucube olmadığını sessizce anlatmaya çalıştım. O benim için de çok güzeldi. Kucağından uzaklaşmam ve ona sözlerini söylemesi için ihtiyaç duyduğu alanı vermem gerektiğini biliyordum. Ama bunu yaparsam, bunu reddedilme olarak algılayıp son iki aydır kırmak için çok uğraştığım kabuğunun arkasına çekilmesinden korkuyordum.

"Bu nasıl..." Ses tonuma korku karıştı. Yanaklarını çerçeveledim. "Anlamıyorum, Cade."

"Bunu bana amcam yaptı."

Öfke sinire dokunana kadar devam etti. "Joshua'nın-"

"Vance Amca değil. Babamın kardeşiydi, ailem öldükten sonra birlikte yaşadığım kişi. Julius Brown. Olivia'nın babası."

Göğsümdeki yanmaya gözyaşlarımın tanıdık sızısı eşlik etti. Titreyen elimi onun parçalanmış derisine bastırdım. Kötü muamele neredeyse taze görünüyordu. Benim tatlı Princepin'im, bir canavarın elleriyle yaralanmıştı. "Biri sana bunu nasıl yapabilir? Tanrım, Cade. Çok özür dilerim."

Saçlarını tarayarak daha da karıştırdı. Cesaret topluyordu. Zaman kazanıyordu. Vücudu bastırılmış hayal kırıklığıyla titriyordu.

"Amcam Julius hasta bir piçti. Ailem on dördüncü doğum gününden birkaç gün sonra öldü ve ben de onunla yaşamaya başladım. Olivia sadece bir yaşındaydı. Annesi doğum komplikasyonları yüzünden öldü. Sanırım karısını kaybetmek Julius'u çılgına çevirdi. Ben ortaya çıktığımda zaten biraz dengesizdi, ama kısa süre sonra içki, depresyon ve küfürler daha da kötüleşti. Üzüntüsüyle nasıl başa çıkacağını bilmiyordu. Evine adımımı attığım andan itibaren onun sözlü kum torbası olmuştum. Hiçbir şey söylemedim, çünkü başka nereye ki? Ben bir arkadaşımın evinde uyurken bütün ailem öldü. e sosyal hizmet görevlisi hayatta olduğum için 'şanslı' olduğumu söyledi."

Ona sadece bakabildim, şaşkınlıkla.

"Nefes alıyorsanız ama sevdiğiniz her şey ölmüşse bu gerçekten şans mıdır?"

İnce bir damla gözyaşı yanağımdan aşağı yuvarlandı ama hemen sildim. "Çok üzgünüm, Cade. Hiç bilmiyordum."

"Çünkü kimsenin bilmesini istemedim. Çünkü geçmişim çirkin ve Vance Amca ile Julia Teyze beni korumak istiyorlar. Kimse gerçeği bilmiyor. Josh bile."

Ama o bana güvenmek istiyordu ve ben de onun bana güvenebileceğini görmesini istiyordum. "Konuş benimle. Dinliyorum." Yanaklarını usulca okşadım, ona burada olduğumu, o anın içinde bulunduğumu gösterdim.

Cade sanki eski anılarını hatırlıyormuş gibi bir an için gözlerini kapattı. "Küfür etmekle başladı. Julius beni aşağılamaktan hoşlanırdı. Acımasızca gülerdi. Beni evin içinde bir köpek gibi çalışmaya zorlardı. Yaptım çünkü başka ne seçeneğim vardı ki? Ev kurallarına uymazsam beni sokağa atmakla tehdit ederdi."

Otomatik olarak Julius Brown'dan nefret ettim.

"Birkaç kez en soğuk gecelerde beni dışarıdaki barakada uyuturdu. Her zaman ve beni iliklerime kadar çalıştırırdı. Eğer Kùlkedisi'nin bir erkek versiyonu varsa, o da bendim." Cade acı acı kıkırdadı. "Julius sadist bir pislikti ama kimse onun dış görünüşünün ardını göremedi. Ağlayarak kurt olduğumu söylersem kimsenin bana inanmayacağını düşündüm. Bu yüzden inanmadım. İnanmış olsaydım bile, sistemde kıcıma tekme yi yerdim. Bunun Julius'un hizmetlerinden daha kötü olacağından hep endişelendim."

Hizmetçimiz olsa bile ailem bana ev işleri yaptırmayı severdi. Kendini temizle, Ella. Odan senin bir . Kitap raflarının tozunu al. Aynaları sil. Ama hiçbir zaman yorgunluktan bitap düşecek kadar çalışmadım.

Cade gibi değil.

Kalbim ağladı. Rahatlatmak için saç çizgisi boyunca parmaklarımı tüylendirdim ve kulağının arkasına doladım.

Onu yargılamadığımda konuşmaya devam etti. Fiziksel olarak buradaydı. Ama zihinsel olarak Cade eski anıların içinde yüzüyordu. "Sonunda küfürler itiş kakışa dönüştü. en yumruklara dönüştü. Ona vuracak kadar güçlüydüm.

ama sonuçlarından korkuyordum. Bu yüzden hiçbir şey yapmadım. Kendini daha iyi hissedecekse bana vurmasına izin verdim. Dikkatini bana değil de Olivia'ya çevirmesinden korktum." Cade bana acı dolu bir bakış attı. "Annem öldüğünde hamileydi. Küçük bir kız kardeşim olacaktı. Julius'la yaşamaya başladığımda Olivia'yla ilgilenmek benim tesellim oldu. Beni tutan tek şey oydu. Ona zarar vermesi riskini göze alamazdım."

Oh, Tanrım, hayır.

Gözyaşları artık yanaklarımdan özgürce süzülüyordu. Dudaklarımdan bir hıçkırık koptu ve yüzünü kavradım. Ona sarılmak için öne doğru eğildim ama Cade çaresizdi, bu kâbus gibi hikâyeyi bitirmek için çıldırıyordu. "Başka seçeneğim olmadığını anlamalısın. Ya ben ya da o. Bu zayıf olduğum anlamına gelmiyordu. Ben asla zayıf olmadım-"

"Şşş..." Onu yatıştırmaya çalıştım. "Sen zayıf değilsin. Doğru olduğunu düşündüğün şeyi yaptın."

Cade gözyaşlarını kırptırdı. "Julius bana bu yaraları Haziran ayında verdi, neredeyse

Dört ay önce. Olivia'yı daha yeni yatağına yatırmıştım ki Julius birkaç dakika sonra eve sarhoş bir halde geldi. Elinde bir şişe Jack vardı. Beni gördü ve hakaret etmeye başladı. Merdivenlerde öylece durdum, sözlü saldırısına katlandım. Buna alışmıştım. Umurumda bile değildi. Daha çok sesinin Livvy'yi uyandıracığından endişe ediyordum, bu yüzden ona kapatmasını söyledim. Ona hiç küfretmedim ama o gece kendimi kaybettim. Olivia'nın ateşi vardı ve bu zavallı adam üç yaşındaki kızının hasta olmasını umursamıyordu. Bu ona karşı ilk ve son dik duruşumdu. Üzerime yürüdü, cam şişeyi trabzana çarptı, merdivenlere düşene kadar beni yere serdi ve..."

Hayır. Hayır. Hayır.

Titreyen bir nefes aldı, tüm vücudu sarsılıyordu. "Beni oydu," diye fısıldadı Cade, acı dolu gözleri benimkilere dikilmişti. "Beni ağırlığının altında kıstırdı, dehşetim karşısında küfürler savurdu ve şişenin kırık uçlarını sanki bir şaheseri yontuyormuş gibi keski gibi derime sürttü. Acımdan zevk alıyordu, Ella. Ben ona durması için yalvarırken o deli gibi gülüyordu."

Julius Brown'ı öldürmek istedim.

Boğazımdaki safrayı zorla yuttum ve bulanık bakışlarımın arasından göz kırptım.

"Olivia çılgınlıklarımla uyandı ve feryat etmeye başladı. Sonunda komşular kargaşayı duyunca polisi aradılar. Orada öleceğimi sandım."

Koluna bakmaya devam ettim, sanki acısını dindirebilecekmişim gibi parmak uçlarımı yara izinin üzerinde hafifçe gezdirdim.

"Ambulans gelene kadar kan kaybından bayılmışım. Ertesi gün hastanede polisler bana Julius'un parmaklıklar ardında olduğunu ve sosyal hizmetlerin orada olduğunu söylediler. Bana yaşayan bir akrabam olup olmadığını sorduklarında çılgına döndüm. Olivia'dan ayrılmak istemiyordum. Bu yüzden annemin bir erkek kardeşi olduğunu ama aralarının açık olduğunu söyledim. ey, hemen devreye giren Vance ve Julia'ya ulaşmanın bir yolunu buldu. Bu bir mucizeydi. Sefil varlığımda bir kez olsun yeni bir başlangıç yapabiliştim."

Kırık çılgınlıklarımla zar zor zapt edebiliyordum. Cade beni kollarının arasına aldı,

Başını benimkine yaslayarak. Bana can simidi gibi davranıyordu.

"Bunu yaşadığını düşünmek kalbimi kırıyor. Çok üzgünüm, aşkım. Keşke daha iyi bir hale getirebilseydim."

Keşke o Julius piçini beyzbol sopasıyla hapishanede ziyaret edebilseydim ve Princepin'imi incittiği gibi onu da incitebilseydim.

"Bunu daha iyi hale getiriyorsun. Burada benimle olarak. Dinleyerek." Cade'in vücudu titredi ve yanaklarımdaki yaşları sildi. Gözlerini kapatıp beni öpmeden önce kendi gözleri de ıslanmıştı. Bu iyileştirici bir öpücüktü, içinde guruldayan tüm toksinleri dışarı atmaya hizmet ediyordu.

Ben ona şimdi ve burada olduğunu hatırlatan bir çapaydım, orada ve sonra değil.

Beni de yanına alarak yaslandı. Uzun dakikalar boyunca sessizlik içinde düşündük. Şefkatli elleriyle sırtımı okşadı ve ben de dudaklarımı sol omzuna bastırarak fiziksel tacizini öpücüklerle uzaklaştırmaya çalıştım.

Bazen iyi insanlar kötü şeyler yapardı. İnsanlar kusurluydu, ama kurtarıcı niteliklerimiz vardı. Bir ömür boyu mutlak mutluluğu bulmaya çalıştık ve bu arayışta bazen iyi insanlar doğru yollarından saptılar. ose mistakes did not de ne you.

Ama bir de özünde çürümüş olan insanlar vardı. Kusurluydular ve kurtuluş şansları yoktu çünkü ruhları o kadar hasarlıydı. Çocukları incitenlerin cehennemde özel bir yeri vardı ve Cade'in tacizci amcasının sonsuza dek yanacağından hiç şüphem yoktu.

Her gece ona dua ederdim.

Cade ciddiyetle, "Vance Amca ve Julia Teyze'yi seviyorum, bunu onlara söyleyemesem bile," dedi. Bakışları tavanımdaki boş bir noktaya dikilmişti. "Tünelin sonundaki ışık onlardı. Olivia ve beni kollarını açarak karşıladılar. Bize gerçek bir ev, masada yemek ve bir kardeş daha verdiler. Onlar için çok minnettarım."

Gözyaşı lekeli yüzümü onun göğüs kafesinin arasına koydum. "Artık güvendesin. Bundan sonra ben varım. Seni asla terk etmeyeceğim. Kabusundan kurtuldun."

"Ve şimdi nihayet bir rüyayı yaşıyorum." Cade saçının bir telini

kulağımın arkasında.

"Yara izlerin sana yakışmıyor, Cade." Çenesini kavradım ve gözlerinin derinliklerine baktım. Bana bak. Sana aşık oluyorum. "Benim için çok güzelsin."

"Sence ben güzel miyim, Ellie?" Kaşlarını oynatarak çocuksu bir şekilde sııttı.

Lanet olsun. Olan oldu.

Ona aşık oldum.

"Evet, istiyorum." Onu sertçe öptüm, elim karın kaslarının üzerinde gezindi ve kotunu çözdü. Boxer külotunun bel bandını sıyırdım. Nefes nefese kaldı. "Sana ne kadar çok olduğunu göstereyim."

Gecenin geri kalanını ona benim için ne kadar güzel olduğunu göstererek geçirdim. Neden başka hiçbir kızın onun için önemli olmadığını gösterdim.

Çünkü bundan sonra? Her zaman o ve ben olacaktık.

CHAPTER 6

Geçmişin Hayaleti

18 Ekim 2014

1:03.

Cade, 18 yaşında.

Onun gidişini izledim, ağrım beni bir noktada sabit tutuyordu. Cesaretlerini tamamlamak için yanımdan koşarak geçen ve bana meraklı bakışlar fırlatan insanlar umurunda bile değildi, sanki işlerine nasıl bakacaklarını bilmiyorlardı.

Ella, Josh'un adını andığında kalbime zehirli bir ok fırlatmış olabilirdi. Kalbim yarıldı ve içimi yavaş yavaş, nefes almak acı verene kadar kaplayan acıyı dışarı sızdırdı.

Kırmızı görene kadar, sadece öpüşüklerini hatırladım. Onu hiç aldatmadım.

Ve en son ona gerçekte ne olduğunu açıklamaya , balkon kapılarını yüzüme kapattı ve beni hayatından çıkardı.

"Kanıt orada!" Ella çığlık attı, gözyaşları yüzünden akıyordu. "Kurbanı oynamayı bırak, seni onunla yatakta suçüstü yakaladım! Her yerinde onun ruj lekeleri vardı!"

"Düşündüğün gibi değil-"

Elini yüzüme doğru kaldırdı ve gürleyerek devam ederken beni susturdu. "Saçmalıklarını bana bırak. İşimiz bitti, Cade! Git. e. Siktir. Dışarı."

Onu tutmaya, ona sarılmaya, onsuz ne kadar kırılmış olduğumu hissettirmeye çalıştım. Onu asla aldatmazdım. Ona aşkıttım; o da bunu biliyordu. "Seni seviyorum, Ella. Bunu sana asla yapmam. Bin ya da bin-"

wack. Bana tokat attı.

Sersemlemiş bir halde, sırtım balkon korkuluğuna çarpana kadar birkaç adım geri sallandım. "Şu anda çok fazla şeyle uğraşıyorum ve senin hileci kıcına ihtiyacım yok.

karşıma eklendi! Ayrılmak mı istiyordun, Cade? Sadece söyleyebilirdin! Ben orada durup izlerken dilini başka bir kızın boğazına sokmana gerek yoktu!" diye bağırdı, yüzü gerilmişti. Uzun siyah saçlarını köklerinden ve kafasını salladı, sanki imajımı sarsmaya çalışıyordu. Bu işe yaramayınca, sanki balkondan düşüp ölmemi umuyormuş gibi iki eliyle beni itti. "İkinci bir şans için yalvarabileceğini sanma, çünkü bunu alamayacaksın. Seni bir daha burada görürsem polis çağırırım."

"Seni seviyorum," dedim sessizce, neredeyse boş bir sesle, hâlâ yaptıklarının şokundaydı. Elimi zonklayan yanağıma koydum. "Ben sadece seni sevdim."

"İronik bir şekilde senden nefret ediyorum." Yüzünde küçümseyen bir ifadeyle alaycı bir şekilde güldü. "Yeni kız arkadaşınla iyi eğlenceler. İkiniz de birbirinizi hak ediyorsunuz."

Senden nefret ediyorum. Senden nefret ediyorum. Senden nefret ediyorum.

"Lütfen bunu yapma, Ella-" dedim umutsuzca. İşimiz bitmemişti. Bitiremedik. "Seviyorum-"

Ella kapıları suratıma çarparak kapattı. e sesi sanki son çivinin çakılması gibiydi.

"...Sen." Sesim rüzgâra karıştı. Ama acım?

O olaydan sonra uzun süre aklımdan

çıkmadı. Bana hiç inanmadı.

Eğer Ella, St. Victoria'nın sosyal tırmanışçı pislikleri tarafından çizilen çirkin tabloya inanmayı seçtiyse, öyle olsun. Masumiyetimi ona kanıtlayacak değildim. Beni sevdiği kadar benden nefret de edebilirdi.

Bir gün, buradaki zamanımız sona erdiğinde, Ella gerçeği öğrenecek ve bizim için çok geç olacaktı.

Remington'lar bizi edinmeden önce, Güney Yakası'nın seçkin çocukları beni uyuşturucu sattığım için pislik olarak görüyorlardı. Hayatta kalmak için yapmam gerekeni yaptım. Julius Brown bana temel ihtiyaçlarımdan başka bir şey sağlamıyordu: eski, elden düşme, delikli giysiler.

kumaş ve yemek için bayat mısır gevreği. Hiçbir zaman açlık hissetmemiş ya da kıyafetlerinin eskimesinden endişe duymamış vakıf fonu bebekleri tarafından yargılanmayacaktım.

Remington'ların yanına taşındıktan sonra bile eski bir torbacı olarak ünüm okulda peşimi bırakmadı. Hokey takımında bir yer ve parlak yeni bir kız arkadaş hiçbir şeyi değiştirmede.

Bu insanlar için hâlâ kirliydim.

Ve kirin onların tertemiz çevrelerinde yeri yoktu.

Arkadaşım olduklarını iddia ediyorlardı ama hepsi birer yıldı. Hepsi arkamdan konuşuyordu. Güney Yakası'nın kenar mahallelerinden gelen zavallı çocuk, kendisine sunulan bu hayatı hak etmiyordu. St. Victoria'nın hüküm süren prensesini kesinlikle hak etmiyordu.

Ella ve benim ayrılmamı birlikte gelişmemize tercih ederdi.

Ella'nın neden olduğu hasarı iyileştirmek için haftalarımı harcadım. Ona bakmak hâlâ acı veriyordu. Hâlâ o gecenin gerçeklerini hazmedemiyordum.

Rangers'ın kaptanı görüş alanımda belirdi, şaşkın görünüyordu.

Shaun'un üzerinde lacivert hokey forması, boynunda asılı bir fener, deri eldivenler, siyah bir baston ve sarı saçlarının üzerine geçirdiği Doktor Veba maskesi ona bir külâh kafanın cazibesini veriyordu. Aşırı büyümüş bir bahçe cücesine benziyordu. Üçüncü Shaun Jacobsen bir soytarıdan başka bir şey değildi. "Abi?" Kaşları çatıldı. "Neden Ella'nın yanında değil de buradasın-"

Cümlesini bitiremedi. Yumruğumu yüzüne doğru gönderdim... Ama kaçtı. Çirkin maskesini düşürmeyi başardım.

"Ne yapıyorsun lan sen?" diye bağırdı şaşkınlıkla. "Neyin var senin?"

"Bana tuzak kurdun, seni bok parçası!" Göğsünü iterek tükürdüm. Bir adım geriye düştü. "Cesaretlerimizi değiştirdin. Jamie'nin Ella'yla birlikte olması gerekiyordu. Benimle değil."

Düşmanım aylar önce tuzak kurdu ve ben de tuzağa düştüm. Shaun beni kurtardı. Shaun arkamı kolladı. Shaun'un bana bu şekilde ihanet etmemesi gerekiyordu.

Şaşkın ifadesi öfkeye dönüştü ve başını geriye atarak mizahsız bir şekilde güldü. "Bu neyle ilgili?" Bastonuyla bana vurmaya çalıştı ama onun yerine sırtıma vurdu. Ona hırladım. "Sakin ol, Cade. Sana bir iyilik yaptım."

Gözlerim neredeyse yuvalarından fırlayacaktı. "İyilik mi?" diye bağırdım. "Arkadaşım olman gerekiyordu. at benim lanet olası eski sevgilim, seni piç. Aklından ne geçiyordu?"

"Ben senin arkadaşınım!" Shaun kükredi, tükürdü ying.

Yanımızdan geçen inisiyatorler donup kaldılar ve sanki bu bedava bir gösteriymiş gibi baktılar. Shaun yan döndü ve onlara bir canavar gibi kükredi, buzda her gol attığında çıkardığı savaş çılgılığının aynısını. ey gıcırtilarla kaçtı ve koridor bir kez daha karanlık ve boştu. Eğer öfkeli olmasaydım, gülmekten altıma işerdim çünkü bu orospu çocuğu neyin peşindeydi?

"Ben senin arkadaşınım, Cade." Yüzünü bana döndüğünde Shaun'un göğsü güçlü bir nefesle kabardı. Samimiyet tüm yüz hatlarını kaplamıştı. "Bunu senin için yaptım." Omzumu kavradı ve beni sarsarak kendime getirmeye çalıştı. Ya da kullandığı güçle omzumu yerinden oynatmaya. "Sana onu geri kazanman için bir şans verdim."

Boğazım . "Shaun-"

"Onu unutamadın, dostum. Seni görüyorum. Çok mutsuzsun. Buzun üzerinde zar zor var oluyorsun. Senin için endişeleniyorum," dedi şiddetle. "Onu geri mi istiyorsun? Konuş onunla. Ona kendi tarafını anlat. Eğer onu istemiyorsan, o zaman yine de onunla konuş ve olayı kapat. Belirsizlik içinde yaşamaya devam edemezsin. Bu senin kafanı karıştırıyor dostum."

Joshua'nın ve diğer arkadaşlarımdan daha önce söylemediği bir şey söylemiyordu.

İki kez Ella'ya gerçeği anlatmaya çalıştım. Beni dinlemek istemedi.

"Onun seni dinlemeyi hak ettiği kadar sen dinlenmeyi hak ediyorsun."

Shaun ikilemime katkıda bulundu.

Burnumun kenarını çimdikledim. "Lanet olsun." "Haklı olduğumu biliyorsun."

Bir bakış bile atamadım. Bütün arkadaşlarım haklıydı.

O gecenin içimde bıraktığı yıkımı görmüştüm. Lanet olsun, Shaun gerçek biriydi. Onu ve Nico'yu, partiden sonra bağırsaklarımı kusarken tuvalette bana yardım ederken hayal meyal hatırlıyordum. Kimse bana o geceden bahsetmedi ama hepimiz bunu sessizce kabul ettik. Shaun geri çekilmemi ve kendimin kırık bir versiyonuna dönüşmemi izledi. Danny's Grill'de birlikte barmenlik yaptığım Nicholas, hafta sonları çalıştığımızda ne kadar sessizleştiğimi fark etti.

O geceden sonra iyileşmemiştim ve hepsi bunu biliyordu.

Sevdiğiniz kız karşınızda dururken, gözleri ağlarken ve kafası kendi şeytanlarıyla yüzdüğü için söylemeye çalıştığınız her şeye kulaklarını tıkamışken, ona gerçeğinizi nasıl yansıtmaya çalıştınız?

"Saat işliyor," dedi Shaun kasvetli bir sesle, ama ikimiz de onun İnisiyasyon'dan bahsetmediğini biliyorduk. "Bir daha asla böyle bir şansın olmayabilir. Onu öğretmenler odasına doğru giderken gördüm. Git yakala onu, kardeşim."

Eğer Ella beni üçüncü kez dinlemeyi reddederse, buraya kadarmış. Bize olan güvenini kaybederek beni kırmamış gibi davranmaya geri dönecektim.

Hepimiz güvenin bir ayna gibi olduğunu bilirdik. Bir kez kırdın mı, her şey xed, ancak her zaman geçmiş yansıtacak birkaç çatlak barındıracaktır.

Shaun yumrukladığım maskeyi almak için eğildi. Suçluluk duygusu beni yiyip bitirdi, ben de cebimden sarılmış esrarı çıkarıp onun için yaktım. "Al bakalım. Sen Darla'yla uğraşırken rahatlamam için bir şey."

"İşte bu yüzden arkadaşız." Güldü, gırtlaktan gelen bu ses anında kendimi daha iyi hissetmemi sağladı. Esrarı Shaun'a uzattım ve o da uzun bir nefes aldı. "Sana bir tane borçluyum."

Hayır, ona borçluydum. Ona her ihtiyacım olduğunda yanımda olduğum için.

Omzuna bir tokat atarak oradan uzaklaştım.

Hayalim olan kıza doğru. Ama beni kabusumda yalnız bıraktı.

Gündüzleri Aziz Victoria ile özdeşleştirdiğim rahatlık geceleri buharlaşıyordu. Kutsal topraklarda olduğumuz için teselli bulmak yerine, zihnim bu kuruluşun duvarlarına musallat olan çeşitli efsaneler üzerinde çalkalandı.

Anaevi cehennemin kapılarından birinin üzerine inşa edilmişti.

2001 yılında Willow Young boynunu kırdı ve batı kanadında öldü. Merdivenlerden koşarak indiği için değil, görünmez bir güç onu ölüme ittiği için.

Rahibe Victoria, kendisi ve kız kardeşlerinin yaşadığı mahzene her indiğinizde ortaya çıkar. Rahatsız edilmekten hoşlanmaz.

Manastırın liseye dönüştürülmesinin üzerinden bir asırdan fazla zaman geçmişti. Yüz farklı sır için yüz yıl. Ella'ya giderken, gözümü kırptığımda tavan pervazlarına oyulmuş meleklerin hortlaklara yemin edebilirdim. Gümbürdeyen ayak seslerim mermer döşemede yankılanırken bile zihnim iblislerin gürültülü kıkırdamalarını ve cehennem ateşinin sert çatırtılarını hayal ediyordu.

Ya halüsinasyon görüyordum, ya yemek yemem gerekiyordu ya da sadece deliriyordum.

Shaun'un sözlerine sadık kalarak, öğretmenler odasına doğru ilerleyen Ella'nın silüetini uzaktan yakaladım.

Göğsüm bir kez daha sıkıştı.

İyi kızlar göğsünüzde sıcak bir his uyandırır, ama kötü kızlar sizi doğrudan cennete götürür.

Benim Ellie'm en kötüsüydü.

Belki de bu yüzden onu bırakamıyordum. Belki de bu yüzden uyurken onun düşünceleri peşimi bırakmıyordu. Kusurlu gözlerinden şelale gibi yaşlar akıyor, bozuk bir plak gibi zihnimde tekrar ediyordu.

Cennet ve cehennem arasında gidip geldim. Cennet, çünkü çok yaklaşmıştım. Cehennem, çünkü gerçeğimi Ella'ya anlatma ihtimali beni dehşete düşürüyordu.

"Ella!" Sesim açıklanamaz bir şekilde boğuk çıkıyordu.

Onun peşinden gittim, öfke ve kalp kırıklığı içimde fırtına gibi kaynıyordu. Bu lanet yarışmayı bitirmek istiyordum ve o ata binerken

Kazanmanın verdiği mutlulukla -çünkü kazanacaktık- sonunda ona hikayenin benim açımdan olan kısmını anlattım.

Ella'nın sesimi duyduğunu sırtının dikleşmesinden anladım. Daha hızlı yürümesinden.

Aptal değildim. Shaun ve arkadaşlarım neye inanırsa inansın, tekrar bir araya gelme şansımızın olmadığını biliyordum. Ben ne dilersem dileyeyim. Ama en azından beni dinleyebileceğini ve böylece ortak bir noktada buluşup medeni bir şekilde hareket edebileceğimizi umuyordum. Olivia ve Emilio'nun oyun buluşmalarıyla birlikte ortak akşam yemekleri çok garip bir hal almıştı. O beni bıçaklamak istemeden zar zor kibarca konuşabiliyorduk.

"Ella, bekle!" Yeterince yaklaştığımda bağırdım.

Bir elimi omzuna atarak onu döndürdüm ve bir sıra dolabın hemen yanındaki duvara yasladım. Nefes nefese kaldı ve ellerini yüzeye koydu, vücudumu kendini düzeltmek için bir çapa olarak kullanma dürtüsüne direndi.

Yüzümü aşağı indirdim, ta ki ağzım kulağına, neredeyse altın halkasına değene kadar. "İyi şaplaklanmış kıçına ne girdi bilmiyorum Prenses, ama lanet gururunu bir kenara bırakıp beni dinleyeceksin." Hırladım, ona istediğı nefret dolu versiyonumu verdim. Bu versiyondan nefret ediyordum. Ama şu anda cevap verdiğı tek şey buydu. "Buradan defolup gitmek istiyorum. Bunu ancak önce kazanarak yapabiliriz. Yani ya benimle işbirliği yaparsın ya da varlığıma gereğinden fazla katlanırsın. Anladın mı?"

Yüz ifadesini görmek için ışığıma aramıza soktum.

İyi şaplaklanmış kıçından bahsettiğimde Ella'nın gözleri o şaşkın ifadeyi aldı. Bu, beni her istediğinde takındığı aynı suskun, muhtaç bakıştı. Dudakları parlıyordu. Eğer geçmişimizdeki boktan olaylar olmasaydı, onu dizlerimin üzerine çöktürüp sikimi yedirmemi istediğini düşünürdüm.

Onun da hissettiğini biliyorum. Beni bahçesinde gördüğü andan itibaren cinsel enerjiyle dolup taşan güçlü bir bağ. Bizi hiç terk etmedi.

Hiç olacak mı diye merak ettim.

Benden nefret ediyordu ama bir yanı hâlâ beni istiyordu.

"Dilini kedi mi yuttu, Ellie?" Kendi sözlerini ona geri attım.

Başını sallayarak trans halinden çıktı. "Tamam. Birlikte çalışacağız, ama beni kızdırma."

Saçlarını omzuna atmaya çalıştı ama eli havada kaldı, bir an için uzun, tatlı saç tellerini kestiğini unuttu. Ona bu kadar güzel saçlarını neden kestiğini sormak istedim. Belki de ayrılığımızdan sonra yeni bir başlangıç yapmak istiyordu.

Ella baktığımı fark etti ve ben vazgeçene kadar iki eliyle beni geri itti. "Bir sonraki cüretkârlıkta 'Yarasa tüm cehennem yaratıklarının yaşadığı yerde ikamet eder' yazıyor. Benim tahminim öğretmenler odası. Eğer bu bir uke ise, oradan devam edeceğiz."

Sesi çok keskin ve öfkeliydi. Bunun Ella'nın savunma mekanizması olduğunu biliyordum. Onun incinmesinin nedeni benken, saçmalık bile diyemezdim.

birinci sırada.

"Kulağa hoş geliyor." Lens taktığı için hayal kırıklığına uğrayarak gözlerine bakmaya devam ettim. Böylesine güzel bir bakış, kapatılmayı hak etmiyordu.

İnsanlar onunla dalga geçmeye devam mı etti? Bu yüzden mi tekrar takmaya başladı?

Ona soramazdım. Bunun daha fazla düşmanlığa davetiye çıkaracağından korkuyordum çünkü bu sadece eskiden birbirimiz hakkında ne kadar çok şey bildiğimizi kanıtlayacaktı. Bir zamanlar ne kadar mükemmel olduğumuzu.

Bu yüzden ağzımı kapalı tuttum.

Ella beni atlattı ve önden yürüdü. Şimdi onun dolgun kıkına kendimi alamıyordum. Aşık bir köpek yavrusu gibi onu takip ettim.

Onu çok özlemiştim - şakalarını, kahkahalarını, beni her zaman rahatlatma yeteneğini - ama o sıkı manken vücudunu özlemediysem ne olayım. Onu becermek çok kolaydı, çok hafif ve ağırlıksızdı. Onu bir bez bebek gibi fırlatıp atabilirdim. O da buna bayılıyor, her pozisyonda içine girdiğimde ahlaksızca inliyordu.

Güney Yakası'nın Prenses'inin yatakta zalimce muamele görmekten hoşlandığını kimse bilemezdi. Baba Cordova'nın küçük kızı, çok düzgün

ve bembeyaz elbiseleri içinde çok şık olan Vance Remington, çöp olarak gördüğü adamdan başkası tarafından amigo kız eteği içinde köpek stili sikilmeye bayılıyordu. Vance Remington'ın yedeği. Varisi değil.

"Takip ediyor musun?" Daha fazla sertlik. "Evet."

Okulun arka bahçesine çıkan çıkışın yanında gizlenmiş küçük oyunun önünden geçerken, hokey ya da amigoluk antrenmanlarından sonra kendimizi kaç kez orada bulduğumuzu hatırladım.

Birbirlerini avuçlarının içi gibi tanıyan, birbirlerine rahibe yemininden daha sıkı bağlı, dedikodulara ve söylentilere asla boyun eğmeyen iki insan nasıl oldu da birdenbire bu noktaya geldi? Ella'nın benim geleceğim olduğunu sanıyordum. Yaşadığım her şey için evrenin bana verdiği ödül.

Bu kızla evleneceğimi sanıyordum.

Koridorda yürümek hafıza şeridinde bir gezinti gibiydi ve iyi bir gezinti değildi. Göğsümdeki gerginlik çok fazla oldu ve içimde tutmak için çok uğraştığım kelimeleri ağzımdan kaçırdım. "Josh'ı öpmek istemediğini biliyorum."

Ona zeytin dalım. Ella aniden durdu.

Bana cevap vereceğini düşünmemiştim ama verdi.

"Hayır, gerçekten yapmadım," diye fısıldadı, biraz kırılmıştı.

Onun bu açıklamasıyla midemde bir rahatlama hissettim. Onu hiç istememişti. at kiss sadece bir güç gösterisi hareketiydi.

Bunun için onu affettim.

Mazoşist bir yanımla ona daha önce söylediklerinde ciddi olup olmadığını sormak istiyordu. Benden daha mı iyi öpüşüyordu? Sadece basit bir öpücükle ona benim hissettiklerimi hissettirmiş miydi?

Bir trans halinde kaybolan ayaklarımız bizi bir sonraki hedefimize götürürken

Şimdi ve geçmiş arasındaki o küçük boşlukta yaşıyorduk. Sonsuzluk gibi gelen ama sadece saniyeler süren bir yolculuktan sonra nihayet öğretmenler odasına ulaştık.

"Şunu açıklığa kavuşturalım: Senden hâlâ nefret ediyorum." Senden nefret ediyorum. Senden nefret ediyorum.

Senden nefret ediyorum.

O üç kelimeyle işim bitmişti. Onları başkasından da alabilirdim,

ama o değil.

şimdi olmaz. Hiçbir zaman olmaz.

Göğsümü sırtına bastırarak Ella'yı sıkıştırdım. Kapıdaki küçük cam pencereden bakışlarımız önümüzde parılıyordu. Eski kız arkadaşım küçük bir iç çekti. İğne gibi düz saçlarını sağ kulağının arkasına sıkıştırdım ve ağzımı aşağı indirdim. Eskiden sevişirken kulak memesini dişlememi çok severdi. "Sorun ne bebeğim, benimle bir tur daha mı istiyorsun?" Saçlarını hafifçe okşadım ve çekerek başını geriye yatırdım. Keskin nefes alışından zevk aldım. "Eğer neşeli amcığının ihtiyacı buysa nefret seksi için oyundayım. Seni bağırsaklarından nefret ediyormuşum gibi siktiğimde ne kadar hoşuna gittiğini hepimiz biliyoruz, değil mi?"

Ella gözlerini kapadı, boğazının sütunu bir yutkunmayla dışarı çıktı. Cheer pussy. tam istediğim yere getirmiştım.

Eski günlerin hatırına kulak memesini ısırdım. Gözleri birden açıldı ve bana dik baktı. Ella'nın sağ eli başımın tepesine uzandı ve saç tellerimi avuçladı. Saçlarımla eşleşti.

"Beni rahat bırakmanı sağlayacaksa sana bir gecelik ayrılık seksi veririm. Görünüşe göre beni sisteminden atmaya ihtiyacın var, Cade. Belki o zaman odaya her girdiğimde bana o acınası bakışlarla bakmayı bırakırsın."

Acınası bir bakış mı? Avucumu kıcına vurdum. "Dikkatli ol, Prenses. Saygısızlığını kısa sürede sikip atacağım."

Kızgınlık ve uyarılma arasında bir ses çıkardı.

"Bu tek seferlik bir şey, Cade." Tüm kabadayılığına rağmen, sesinde titrek bir kalite vardı. Elli dolarına bahse girerim ki o tek vuruşta ıslanmıştı.

Yeni biriyle seks yapmanın bir daha asla iyi olmayacağından korkuyordum.

Çünkü eski kız arkadaşım mı? Mükemmeldi, daracık bir amı vardı, bana ne istediğini söylemekten çekinmiyordu ve onu en dudak uçuklatan pozisyonlarda becermeme izin veriyordu.

"Aşağıdayım," diye mırıldandım, burnumu köprücük kemiğine dayadım. Kokusu bana saldırdı - evimdeymişim gibi hissettim. "Buza her çıktığımda bana azgın gözlerle bakmanı engelleyecekse, evet, yapalım. Sikimi engelliyorsun

oyun. Okuldaki her kız hâlâ senin inatçı kıcını özlediğini düşünüyor."

Kelimeler ağzımdan çıkar çıkmaz kendimden nefret ettim. Ama benden istediği buydu. Kötü Cade. Kızgın Cade. Ukala Cade. Seni sonsuza kadar seviyorum Cade değil. Kalbimi kırdın ama hâlâ sana aşığım Cade değil. "Hayal görüyorsun." Ella benden uzaklaşmaya çalıştı ama yer . "Bilgin olsun, benim varlığım seni daha önce durdurmadı. Hâlâ sikişiyorsun. benimle ilişkisi varken başka bir kızla dolaşıyor, bu yüzden..."

Yapmadım ve gece bitmeden gerçeği öğrenecekti. en benim sözlerimle ne halt etmek istiyorsa yapabilirdi.

Sessizliğimi yenilgi olarak kabul eden Ella, elastik bir banttan stratejik bir şekilde sarkan bir toka iğnesinin bulunduğu kapı pervazıyla oynadı.

Kilide yardım etmeliydim ama eski kız arkadaşımın küfürlü konuşmakla meşguldüm. Ona eskiden ne kadar iyi olduğunu hatırlatmam gerekiyordu. Çünkü bu gecenin sonucu ne olursa olsun, ayrılık seksi gündemdeydi.

" hafta sonu. Sen ve ben. Yatak odamda," diye mırıldandım, elimin tersiyle çıplak belinin tenini okşadım. Başparmağım sol kaburgasının üzerinden geçti ve turuncu sütyeninin örgüsünün altına, tam memesinin alt tarafına daldı.

Nefes nefese kaldı ama beni itmedi.

Onu vücudumla kapıya yasladım ve kasıklarımı kıcına soktum. "Seni pencerelerime yaslayıp sikerken siyah kar maskeni takmanı düşünüyorum bebeğim. Seni arkadan becerirken ayak parmaklarına dokunmanı sağlayacağım," diye şakağına doğru homurdandım, ellerim belinde sıkılaşıırken ona doğru bastırdım. "Kıcını kırmızının en sevdiğim tonuna şaplak atacağım. Bunu istiyorsun, değil mi?" Nefesini kabaca verdi ve cam buğulandı, bir anlığına kayboldu. "Ya da belki aletimin üzerinde zıplamak ve kötü bir kız gibi o amcığı zıplatmak istersin, Prenses."

Boynunu ısırdım, onu itecek kadar.

İnledi.

Karanlık bir şekilde kıkırdadım.

Ella büyüü bozdu.

Ben bir adım geriye düşene kadar bana dirsek attı. , o kadarını biliyordum. Kahretsin, kendi sikim en iyi arkadaşına merhaba demek için kalktı - onun amına. "Hep havlıyorsun, ama bu hafta sonu seni sikmeye karar verirsem ısırtığının ne kadar büyük olduğunu göreceğiz."

Büyük bir ısırtığım vardı. Bunu ikimiz de biliyorduk. Ya da en azından onun kıcı biliyordu.

Öğretmenler odası da St. Victoria'nın geri kalanı gibi ürkütücüydü.

Ella kapıyı açma şerefini yerine getirdikten sonra önümden yürüdü. kül ışığı odanın içinde hızlı bir çıktı.

Yerinde olmayan tek bir şey bile yok.

Kızın arkasından ıslık çaldım, sırf onun karşılık vermesinden ne kadar etkilendiğimi göstermek için. Benden nefret ediyor olabilirdi ama kız yine de beni becermek istiyordu. "Yani bir yarasa mı arıyoruz?"

" işte cesaretin söylediği şey."

Sinirli ses tonuna sııttım.

Kendi meşalem odanın her tarafını aydınlatıyordu. Sağ tarafta son teknoloji ürünü bir mini mutfak, odanın ortasında toplantılar için koyu renkli ahşap bir masa ve diğer uçta deri koltuklar ve bir televizyon yer alıyordu.

"Sanırım bir Cadılar Bayramı dekoru arıyoruz." Çünkü burada hiç yarasa göremiyorum.

Ella omzunun üzerinden bana gözlerini devirdi. Bunu her zaman seksi bulmuşumdur. "Belli ki. Shaun ve Darla burada bir hayvanı serbest bırakacak değiller ya."

"Bilmiyorum. Onlardan hiçbir şey beklemezdim." Başımı yana eğdim. "Ben buradan başlayacağım, sen sağdan başla."

"Her neyse." Sesi kızgınlıkla doluydu ama bu gururunu telafi etmek içindi. Az önceki tepkisi bana olan ilgisini ve bu ilginin hiç azalmadığını gösteriyordu. Biraz bile azalmamıştı.

Ella intikam alır gibi mutfağı didik didik aradı. Eşyaları pervasızca yolundan çıkarıyor. Mikrodalga'nın arkasında, içinde

dolapları, lavabonun altını. Bir fakülte masasının üzerinde yarı gelişigüzel duran bazı klasörleri karıştırmaya başladım, gizlice yaklaşan sınavlarla ilgili materyal bulmayı umuyordum.

"Arıyor musun ki?"

Ona bakarken büyük bir gösteri yaptım ve gözlerimi onun yaptığı gibi abartılı bir şekilde yuvarladım. Yüz ifadesi ekşi bir şey yemiş gibi buruştu. "Hayır, tatlım. Burada Bayan Blakely'nin yaklaşan Shakespeare oyunu hakkındaki notlarıyla mastürbasyon yapıyorum," diye kestirip attım. "Tabii ki arıyorum."

"Tabii ki arıyorum," dedi sümüklü, tiz bir ses tonuyla ve bana hiç benzemiyordu.

Öfkelendim ama re'ye daha fazla yakıt eklemedim.

Dakikalar sonra ikimizin de umudunu kaybettiğini ama konuşamayacak inatçı olduğunu hissedebiliyordum. Salondaki tüm sandalyeleri ters çevirdim, fotokopi makinesinin arkasına baktım ve hatta Ella elleri ve dizleri üzerinde sürünerek masanın altını kontrol etti. Kıçına bakmamak için kendimi zor tutuyordum ama küçük bedenini vurgulayan o yüksek belli kot pantolonun içinde bunu yapmamak biraz zordu.

" ediyorum," diye inleyerek ayağa kalktı. Kül lambasını masanın üzerine koydu ve ellerinin tozunu aldı. "Yarasa tüm cehennem yaratıklarının yaşadığı yerde mi yaşıyor? Ne saçmalık ama. Belki de yanlış yere bakıyoruz."

İçimde haklı olduğuna dair bir his vardı.

T.O.'ya ihtiyacım vardı, bu yüzden arka bahçeye bakan büyük pencerelerin karşısındaki kanepeye uzandım. Hey, bakın. St. Victoria'nın mezuniyet balosunda eski kız arkadaşımı becerdiğim büyük meşe ağacını görebiliyordun.

Kanepede kaykıldım ve koltuğun altında kıcımlı dürten keskin bir şey hissettim. "Siktir, o bir sopa mı?"

"Aman Tanrım! Bulmuşsun," diye haykırdı Ella ve ben ona şaşkın bir bakış attım. "Sonunda göt deliğine sokulmuş sopayı buldun. Çıkarmak için yardım ister misin?"

"Kapa çeneni, Ellie." Koltukları sürükledim ve bir de ne göreyim, bu bir beyzbol sopasıydı. Üzerinde çizikler ve bir kağıt parçası vardı. "Lanet olsun. ey gerçek bir kastetmemiştim."

Ben bir sonraki cesareti okurken Ella yanımda yürüdü. "Kargaların gakladığı yer." Alnımı ovuşturdu. "Cidden bıkmaya başladım. Daha kaç cesaretimiz kaldı?"

"Zaten üç tane yaptık, iki tane daha yapalım."

"Hadi yapalım şu işi." Beyzbol sopasını omzumda salladım ve ışığım bize rehberlik ederek onun önünde yürüdüm. "Sanırım bu beyzbol sopası bir şeyleri mahvedeceğimiz anlamına geliyor."

"Muhtemelen."

"Eski günlerdeki gibi."

Ella'nın adımları duraksadı, ben de döndüm. Ancak gözlerindeki kederli bakışı fark edince donup kaldım.

"Ella?"

"Geçmişten bahsetmeyi bırak." Bu sözlerdeki acemilik parçaladı. Julius'un bana indirdiği tüm darbelerden daha acı vericiydi. "Lütfen, dur artık."

Shaun'un sözleri zihnimde yankılandı. Her şeyi yanlış yapıyordum. Onun sizin tarafınızı dinlemeyi hak ettiği kadar siz de dinlenilmeyi hak ediyorsunuz.

"Ella, özür dilerim-"

"Sen hayatımın en büyük hatasıydın. e alınan en büyük ders. Ve sen bunun farkında bile değilsin."

Sol omzumdaki şeytan başını geriye attı ve acımı okşayarak güldü. Göğüs kafesimdeki basınç bir sonraki nefesimi elimden aldı.

Senden nefret ediyorum.

Sen hayatımın en büyük hatasıydın.

Bir zamanlar sevdiğiniz kıza nasıl baktınız ve ona kalbinizi hala içinde tuttuğunu söylediniz?

Ona gerçeği bir kez daha söyleyebilmek için yeterince sakinleşmesini beklediğinizi nasıl söylediniz?

Ona, duruşunuzu duyup yine de sizi affetmeyeceğinden korktuğunuzu, çünkü her hikayenin birden fazla tarafı olduğunu nasıl söylediniz?

Ama bunların hiçbirini ona söyleyemezdim çünkü karşımdaki kız benim en iyi arkadaşım değildi. benim asi Ximena'm değildi. Ya da benim tatlı Ellie'm.

Önümdeki kız, fildişi kulesindeki balkonundan dünyayı seyreden intikamcı, buz gibi bir prenesti. Beni ve dünyayı kol mesafesinde tutuyordu. Böylece onun içindeki enkazı görebiliyorduk ama asla kırılan parçaları yeniden inşa edecek kadar yaklaşamıyorduk.

Aylarca, donup kalana kadar savunmasının geri çekilmesini izledim.

Ve ona asla göremeyeceği -görmeyi reddettiği- özlem ve kalp kırıklığıyla bakarken, gerçeğimin bir parçasını söyledim. "Tek istediğim senken, seni neden aldatayım ki Ella?"

"Sen söyle." Ben yokmuşum gibi yanımdan geçip giderken içimde hüznü kelimeler sekti.

Bütün yaz yaptığı gibi beni görmezden geliyor.

Beni geçmişindeki bir hayalete dönüştürdü.

CHAPTER 7

Kaos

13 Kasım 2013

10:21.

Cade, 17 yaşında.

Bu gece tamamen kayıtları düzeltmekle ilgiliydi.

Başka bir deyişle, intikam almak.

Kız arkadaşım ve benim, yılın büyük bir bölümünü ilişkimiz hakkında saçma sapan konuşarak geçiren dedikodu meraklısı çomarlara söyleyecek birkaç sözümüz vardı. Ella ve ben yaklaşık bir yıl önce ailelerimiz dışında herkese açılmıştık ve o zamandan beri düşmanlarımız gizlemekte hiç zorlanmadılar.

Kirli, eski bir uyuşturucu satıcısı ve Güney Yakası'ndan parlak, şımarık bir prenses mi? Tam bir manşet.

Bu insanların çoğu arkadaşımız gibi davranıyor ama arkamızdan kötü sözler sarf ediyordu. Ella ve ben yan bakışları ve sessiz fısıltıları görmezden gelmekte iyiydik. Kız arkadaşım onların kıskançlık ve hasetlerinden zevk alıyordu. Her zaman beni müsait olan herhangi bir yüzeye doğru itmeyi ve dudak parlaticısı ağzımın her tarafına bulaşana ve boynuna bir sürü morluk bırakana kadar benimle öpüşmeyi kendine görev edinmişti.

Herkes yaptığımız görene kadar.

Biz o çifttik ve kimse bizimle uğraşmazdı.

Bu insanlara asla unutamayacakları bir ders vermenin zamanı gelmişti. Elimdeki kontrol listesi de bu yüzden.

1. ~~Trevor Williams~~

2. Kyan Landon

3- Diane Hill

Münazara takımının başkanı ve preppy-polo tişörtleri meraklısı Trevor Williams, Ella'ya klamidyaya bulaştırdığım ve bu yüzden okul haftasının başlangıcını kaçırdığı dedikodusunu başlattı. Ella ile henüz sevişmediğimizi de belirtmekte fayda var.

Aslında, Trevor Williams tam bir pislikti. Ella onu reddedip benimle çıkmaya başlayınca egosu büyük bir düşüş yaşadı, bu yüzden .

Bu nedenle, ona asla unutamayacağı bir ders verdik: yepyeni spor arabasını anahtarladık. Uyandığında ve yaptığımız pislği gördüğünde ya öfkelenecek, ya panik atak geçirecek ya da ağlayacaktı.

Üç seçenek de benim için sorun değildi.

Bir sonraki hedef Doğu Yakası basketbol oyuncularından Kyan Landon'dı.

zamanlar ona ve takım arkadaşlarına Eastwood Lisesi'nin tüm halkını uyuşturucu komasına sokmaya yetecek kadar Xanax satmıştım. Bırakın kadrodan atılmayı, okuldan bile atılmalarına yetecek kadar.

Eski bölgemdeki yeni satıcı Jared Roy'du. Bunu öğrendiğimde çok şaşırmıştım çünkü kendisi Eastwood kraliyet ailesinden geliyordu. Bazı arkadaşlarım onunla aynı çevreden geliyordu ama satıcılığı gizli kalıyordu. Sattığı A kalite mallara sadece birkaç kişi ulaşabiliyordu. Onu şehirde görmüştüm ve boyu, kasları ve acımasız havasıyla sert bir herife benziyordu.

Ama ben adımları ondan yıllar önce kazandım.

Artık iş yapmıyor olabilirim ama ünüm benden önce geldi.

Bu yüzden Kyan, artık ceplerini yasadışı maddelerle dolduran ben olmasam bile ağzını serseri mayın gibi açmaması gerektiğini bilmeliydi.

Eastwood Lisesi'ndeki basketbol maçı bir süre önce sona erdi. Ella ve ben okula gizlice girmeden önce park yerinin boşalmasını bekledik. Herkes ayrılırken Kyan koçuyla konuşmak için geride kaldı. Şimdi o soyunma odasında duş alıyordu, Ella ve ben ise karanlıkta süzülüyorduk.

Koridor.

Görülmemiş ve duyulmamış.

Onu köşeye sıkıştırmak için mükemmel bir fırsat.

"Maskenizi takmak istemediğinize emin misiniz?" Soyunma odasının kapısını açarken fısıldadım.

Kızım yanımda duvara yaslanmış, parlak dudaklarını büken cehennem bir gülümseme vardı. Uzun bacaklarını sergileyen lacivert ve sarı amigo eteği, kırpılmış siyah deri ceket ve sadece mütevazı olacak kadarını örten ancak orta kısmının yakınında alaycı bir cilt şeridi bırakan beyaz bir üst ile inanılmaz derecede seksi görünüyordu. Parmaklarım onu okşamak için kaşınıyordu. Özellikle de sütyen giymediğini fark ettiğimde. Güzel meme uçları emilmek için yalvarıyordu.

Ama şu an böyle şeyler düşünmenin ne yeri ne de zamanıydı.

Ella nefesinin altından kız gibi gülerек bana göz kırptı. "Hayır, aşkım. Yüzümü görmesini istiyorum. Biz olduğumuzu bilmesini istiyorum."

Tabii ki küçük baş belası bunu istedi. Kyan bizi tanısa bile bir bok yapamazdı. Onun sözüne karşı bizim sözümüz olacaktı. Cordova ve Remington isimlerini taşımanın avantajları.

Ella iki hafta önce Kabul Gecesi'nde kazandığı altın düzeltirken ben de maskemi taktım.

Onun kuru espri anlayışını severdim. Kyan Landon geçen hafta Reynolds'ların partisinde boşboğazlık etmiş, "Ah, Ella Cordova mı?" demişti. O bir sürtük. Herkes için bacaklarını açan kolay bir kız. Bir uyuşturucu satıcısıyla düşüp kalkmasına şaşırmadım.' Söylediklerini hatırlayınca kan beynime sıçradı. Ancak kız arkadaşım ona bir prenesten, kraliçeden başka bir şey olmadığını göstermek için buradaydı.

Ella kolay biri ya da bir sürtük değildi (öyle olsa bile, onu hiç ilgilendirmezdi, teşekkür ederim). Kimse için bacaklarını açmazdı. Sadece benim için ve sadece o küçük tatlı amını okşayıp orgazm olabilmem için. Kendime gelince, Remington'ların yanına taşındıktan sonra uyuşturucu satmayı bıraktım.

Kyan silinmemiş kışından konuşuyordu ve ben de nereye sokacağını söyleyecek adamdım.

"Hazır , bebeğim?"

Heyecan, canlı bir kablo gibi vücudunda kıvılcımlar saçıyordu.

"Hazır."

"kal."

Derin bir nefes alarak kapıyı ittim ve erkeklerin soyunma odasına girdim.

Ella da aynı şeyi yaptı. Küçük bir klik sesi duyuldu; bizi içeri kilitledi. Gösteri zamanı.

Birkaç kez çaldıktan sonra ışıkları kapattık, duş kabinlerinin yanında duran cılız bir ışık dışında oda karanlığa gömülmüştü.

Killian ve Ximena'nın burada olduğunu bilmesini sağlamak.

Kyan akan duşun sesini duyunca küfretti. "Alo?"

Beyzbol sopasını elime alıp dolap sırası boyunca sıyırmadan önce kız arkadaşım ile şeytani bir sırıtış paylaştık. e metal çınlaması telefonunda çaldığı şarkının nakaratını bozdu.

"Orada kimse var mı?" diye seslendi, suyun şırıltısı damarlarımda dolaşan coşku kadar gürültülüydü.

Ella'nın çizmeli topukları, kalçaları rahat yürüyüşüyle salınarak ilerlerken koridorda . Omzunun üzerinden bana şuh bir bakış fırlattı ve parmaklarıyla işaret verdi.

"Oh, Kyannnnn," diye yüksek sesle şarkı söyledi. "Çık dışarı, çık dışarı, her neredesin."

Anında suyu çevirdi ve bir duyduk. Hemen yanındaki kabine girdim ve kızımı görebilmek için kapıyı açık bıraktım. e yükselen buhar görüşümü engelledi.

"Siktir." Havlusuna uzandığını gördüm. "Kim var orada?"

Ella'nın yüzündeki ifade ancak hınzırca olarak tanımlanabilirdi, gözlerinde manyakça bir parıltı vardı. e kötü kız dışarıdaydı ve bu tür şeylerden zevk alıyordu. Sakızını iğrenç bir şekilde patlatmadan önce tacını taktı. "Bu

en sevdiğin sürtük, bebeğim."

Sesini yumuşak, bebek gibi ve tamamen psikopatça çıkarmayı başardı.

Ağzımı büzdüm ve ona bir öpücük gönderdim. Öpücüğü yakaladı ve hain kahkahasını bastırmak için dudağını ısırıldı.

Kyan'ın kabininin kapısı açıldı ve beline sardığı havluyla dışarı çıktı, buhar onu takip ediyordu. Önündeki manzaraya inanamıyormuş gibi bir elini yüzünde gezdirdi. "Ella, burada ne yapıyorsun?"

Ella bir dişi şeytan gibi sırttı ve öne doğru uzanarak alaycı bir Islak göğsünden aşağıya. Parmaklarımı sopanın etrafından geçirdim. Ondan hoşlanmadığını biliyordum ve her ne kadar plan hakkında konuşmuş olsak da, ellerini onun üzerinde görmek beni daha az kıskandırmıyordu. "Benim hakkımda konuştuğunu duydum Ky. Beni özledin mi?"

Kyan'ın yüzünü göremiyordum, sadece sırtını görebiliyordum ama onun tuzağına düştüğünden ve gülümsediğinden emindim.

"Oh, öyle mi? Bunu nereden duydun?"

"Trent Reynolds'ın partisi." Ellerini açıkça adamın gövdesinde ve adam onu itmeyince rahatlardı. "Küçük bir kuş bana bir tur daha istediğini söyledi."

"Ve sen de buraya kadar bana mesaj atmak , bir sik için beni korkutmaya mı geldin? Biraz çılgınca görünüyor, Ella."

Onun belini kavradı ve ben kırmızıyı gördüm. Alaycı bir şekilde havlusunu çekiştirdi. "Mhm. Bende sevdiğin şeyin bu olduğunu sanıyordum Ky. senin deyimimle loca'yım."

"Senin için her zaman hazır olduğumu biliyorsun." Onu öpecekmiş gibi öne doğru eğildi ama Ella naz yapar gibi davranarak ondan kaçtı. "Seni kırdım

ve bunu tekrar yapmaya hazırım."

İki yıl önce bekaretini aldığını ve onu dünün çöpü gibi toz içinde bıraktığını hatırlatması benim için bunu yaptı.

Ella'nın gözleri benimkilere dikildi ve Kyan ben kabinden çıkmadan önce onun görüş alanını takip etmek istercesine başını eğdi.

Ella Kyan'ı itti.

Tökezleyerek geri döndü.

ve ben onun her yerindeydim.

Ona arkadan saldırdım. Beyzbol sopam onu boğana kadar etrafından dolaştı, kollarım onu engelledi ve dizim sırtına baskı yaptı. Ağzımı kulağına götürdüğümde bir çığlık attı. "Sürpriz, orospu çocuğu."

Kim olduğumu anladığında, boşuna beni alt etmeye çalıştı. Ama ben daha uzun, daha iri ve daha güçlüydim.

Ella'nın kıkırdaması havada çınladı ve Kyan beyzbol sopasını tutmak için çabaladı. Sopayı daha derine sokup hava akışını kestiğimde tökezleyerek çerçeveme girdi. Mesajımı ilettikten sonra birazdan nefes almasına izin verecektim.

"Bahse girerim beni beklemiyordun, ha?" Hırlayarak alay ettim. "Benim kız hakkında ne dedin? Onu tekrar kırmak mı istiyorsun? Yüzünü dağıtmama ne , Kyan?"

Kolları beni tırmalamaya çalışırken rahatsızlandı.

"Beni dinle, seni bok parçası." Hırladım. Ella bir sakız daha patlattı ve turuncu tırnaklarını inceliyormuş gibi yaptı. "Kim olduğunu sanıyorsun bilmiyorum ama bir daha benim kızıma sürük dersin seni mahvederim. Partide bana pis gangster mi dedin? Sana pis bir gangster göstereceğim. bu bir tehdit değil; lanet olası bir söz."

Ona bir santim vererek nefes almasını sağladım ve o da soluk soluğa kaldı. "Sen-"

Onu bir kez daha boğdum ve tüm vücudu . Bizi yere indirdim, dizlerimin üzerine çöktüm ve onu tutmaya devam ettim. "Sence hak ettiğini alıyor mu bebeğim?"

"Bence bana puta dediği için cezalandırılmayı hak ediyor." Ella sakarın bir gülümsemeyle ekledi. "Sen ne düşünüyorsun, querido?"

Ne düşündüğümü çok iyi biliyordu. Birlikte kıkırdadık.

Bu durumun berbat olduğunu biliyordum. Ama umurumda değildi. Birbirimizin her yönünü seviyorduk, özellikle de karanlık olanları. En çok da onların kucaklanmaya ihtiyacı vardı.

Sonuçta, birini ancak onu olduğu gibi kabul edersen gerçekten sevebilirsin.

Ve Ella'nın kötü, kötü bir prenses olduğunu kabulleneli çok oldu.

Tıpkı benim kötü insanlara bir ders vermeye karşı olmayan yanıma kabul gibi.

Kyan konuşmaya çalıştı.

Tekrar nefes almasına izin verdim, sonra sopayı bir kez daha şahdamarına bastırdım. "Ah-ah-ah. Seni duyamıyorum, Ky. Ama seninle bir anlaşma yapacağım. Eğer bir daha

Bir daha benim ya da kız arkadaşım hakkında konuşmaya cesaret , işin biter. Benim sözüme karşılık seninki. Bunu unutma, seni piç. Sadece iyi vakit geçirmekten anladıkları senin gibi zayıf sürtükleri korkutmak olan adamlara kıcını tekmeletmekle kalmayacağım, aynı zamanda Doğu Yakası'ndaki herkesin senin on sekiz yaşındaki havuz çocuğu sikişin zengin, evli ev kadınlarını para için becerdiğini bilmesini sağlayacağım."

Bir de genç kızlarla çıkma tutkusu vardı, ne demek istediğimi anladıysanız. Sadece para için yaşlı kadınları becermekle kalmayıp de ilgi duymasını gerçekten ürkütücü buluyordum. Bu yıl, on dört yaşında bir kızın ve on beş yaşında bir başka kızın bekaretini aldı.

Ella'nın gözleri büyüdü. Mücadele eden Kyan'a karşı dişlerimi sıktım.

Onun hakkında araştırma yaptım ama Ella'ya önceden söylemek istemedim. Kyan'ı yerel Yat kulübünde annesiyle fırtınalar koparıırken yakaladığımı bilmesini istemedim. Silvia Cordova'nın yemeyelim, Kyan'ın küçük yaştaki yakınlaşmalarından dolayı perişan görünüyordu.

Kyan'ın yüzündeki şok hissediliyordu.

"Kız arkadaşına sürtük dedin ama gördüğüm kadarıyla buradaki tek sürtük sensin," diye tükürdüm ve yüzü neredeyse tüm rengini kaybettiğinde onu serbest bıraktım. Dört ayak üzerine düştü, hırıltılı bir şekilde nefes almaya çalışıyordu. Havlusu çözülmüştü. Çırılçıplaktı ve en savunmasız anındaydı. "Pardon, fahişe demek istemiştım."

Ella onun önünde çömelmiş, çenesinde parmaklarını gezdiriyordu. "Şuna bakar mısın, Ky? En azından para için bacaklarımı açmama gerek yok. Bedavaya sikiliyorum."

Kyan başını kaldırdı, titriyordu, nefes nefese kalmıştı, gözleri yanıyordu ve yüzü

her zamanki gölgesine dönüyordu. Anlamıştı. Basit bir telefonla ona ayakkabımın altındaki pisliği yedirebilirdim.

Ama kimseye ihtiyacım yoktu.

İyi bir lider her zaman kendi kirli işlerini yapar.

İnsanlar bana bir kez baktıklarında ne istediğimi görürlerdi; sessiz, çekingen, düşünceli. Ama bu ölümcül yanımdı? Sadece uğraştığımda ortaya çıktı.

Saçlarından bir avuç tuttum ve onu geri çektim. Aşağılanmışlık yüz ifadesine kazınmıştı ama kaçmaya çalışmadı. Haklı olduğumu biliyordu. "Beni anladıysan başını sallla. Bu gece hakkında tek kelime etmeyeceksin. Tabii basketbol takımından atılmak ve sosyal bir parya haline gelmek istemiyorsan. Tereddüt etmeyeceğim. Kızımın ve benim adımla ağzından sil, yoksa pişman olursun."

Başını sallamadı.

Başını salladım ve "Başını sallla." diye bağırdım. Sonunda başını salladı, yenilmişti.

"İyi çocuk, Ky." Memnun olan Ella küçümseyerek yanağını okşadı. "Bir kıza sürtük demek seni güçlü hissettirmemeli. Bu aşağılayıcı bir terim. Bunu çıkar. İstesem her gün yeni bir erkekle yatabilirim ve bu beni yine de sürtük yapmaz. Umarım dersini almışsındır, tatlım. Eğer almadıysan, Killian sana bunu tekrar öğretmekten mutluluk duyacaktır."

Kyan ona bakakaldı, korku ve şok nefes almasını engellemişti.

Ayağa kalktım ve Ella'ya yardım ettim. Kyan'ın aleti üzgün ve pörsümüş görünüyordu ama akli aletin açıkta olmasını umursamayacak kadar uzakta gibiydi.

Geldiğimizi görmedi. Ella hiç görmedi.

Ella unuttuğu havlusunu dikkatle kucağına iterek ona hak etmediği bir nezaket gösterdi.

Birlikte, el ele dışarı çıktık ve onun adını kontrol listemizden zihinsel olarak sildim.

Maskem Ella'nın yerindeydi.

Ella'nın tacı düz duruyordu.

Ve ardımızda kaostan başka bir şey
bırakmadık. Tam da istediğimiz gibi.

Gecenin karanlığına karışarak öğrenci otoparkını koşarak geçtik. Ağaçların gölgelediği تنها bir köşeye park etmişim. Hızlı bir kaçış için ve mümkün olduğunca göze çarpmamak için motosikletime binmeyi tercih ettik.

Yanımdaki Ella'nın nefesleri heyecanla doluydu. "Aman Tanrım. Bunu yaptığımıza inanamıyorum."

Gölgeme ulaştık ve Ella tacını kaskla değiştirdi, ben de maskemi çıkarıp saklaması için ona verdim. "Yakalanmadan önce gitmeliyiz, bebeğim."

"Vamos, mi amor."

Beni kucakladı ve sevişmeye başladık. Ella'nın çığlıkları, benim kalp atışlarım ve bize eşlik eden esintiyle bu gece unutulmazdı.

Kızıma en yakın hissettiğim anlar bunlardı. Onun ihtiyaçlarını karşıladığım zamanlar. Onun için adaleti sağladığımda. Yüzüne bir gülümseme ve o şaşkın bakışlarına mutluluk getirdiğimde.

Kusurlu olarak gördüğümüz her şeyin içinde bir güzellik olduğunu fark etmesini dilerdim. Onun seyircisi olarak, bu kız... Büyüleyici olmaktan başka bir şey değildi.

Ailesini memnun etmek için inşa ettiği dış görünüşün ardında sakladığı katmanları, ben bir kaide üzerinde tuttum. Komik. Asi. Kaygısız. Sanatsal. Ve çok daha fazlası.

Ona olan aşkımı anlatmak için bir deftere şiir yazabilirim .

Ella benim bütün duvarlarımı yıktı. Ondan önce, kendi yalnızlığında kalmayı arzuluyordum, ama o her gün parlak bir sırtıyla oradaydı, benimle çalışmak, benimle takılmak, benimle film izlemek istediğini söylüyordu... Ta ki onun tarafından tüketildiğimi hissedene kadar.

Ella Ximena Cordova için her şeyi yaparım.

"İyi misin, bebeğim?" Bizi Güney Yakası'na götürürken ona seslendim. Ella'nın gülümsemesini boynumda hissettim. "Çok iyiyim."

Listemizde sırada Diane Hill vardı.

Cordova'ların her yıl ev sahipliği yapmayı sevdiği büyük şükran günü partilerinden birinde Diane Hill, Ella ile beni bir sütunun arkasında gizlice öpüşürken yakaladı. Tamam, daha çok şarap sarhoşu haliyle beni Ella'nın ruhunu okşarken yakaladı, ben de ona hayatında duyduğu en iğrenç şeyleri fısıldadım.

"Kötü prensesler nger-fucked alır, Ellie." Kulak memesini ısırdım ve Yüzünü omzuma gömüp inlerken daha hızlı inliyordu. "değil mi?" Meraklı gözlerden uzak durduğumuzu sanıyordum.

Bize bir bakışı Müdür Hill'i skandala sürükledi ve külotlu nine kıcını ayyaş kasabasına gönderdi. Yine de bir şey söylemedi, çünkü Francisco Cordova yaklaşan belediye başkanlığı kampanyasını destekliyordu ve tüm desteğe ihtiyacı vardı.

Ama burnunu havaya kaldırdı ve bana öyle bir bakış attı ki...ereksiyonumu mu yedi? Bilmiyordum. Ama aynı yarattı.

Müdür Hill beni St. Victoria'daki birçok çocukla aynı şekilde yargıladı. Yaptım.

İki hafta önce, hokey takımı bir şaka yaptı. amigo kız takımı. Ancak Shaun işi bir adım daha ileri götürerek Darla'nın eteğinin altına akçaagaç şurubu sürmüş ve üzerine 'benimle geçireceğin bir geceden sonra böyle yapış yapış olacaksın' yazılı bir not bırakmıştı. Diane Hill bunu öğrendi ve nedense sorumlunun ben olduğumu düşündü. Düzeltme zahmetine girmedim çünkü her zaman erkek arkadaşlarınızın arkasını kollamanız gerekirdi ve benim yerde ispiyonculara dikiş atılırdı. Ceza olarak Diane bana bir hafta ceza verdi. İki antrenman ve iki iç saha maçını kaçırdım. Darla, annesinin beni hedef almasından dehşete ve hatta yanlış düzeltmeye çalıştı ama olan olmuştu.

Diane Hill'in bana karşı kişisel bir kini varmış gibi görünüyordu. Cezam hokey takımına bir ders vermek içindi, ama bunun aynı zamanda iyi kızlara liderlik eden kötü çocuklar için de bir ders olduğunu açıkça belirtti.

Belli ki arkaik zamanlarda yaşıyordu.

"Marnie'nin kulübesinden çikolatalı milkshake istiyorum," diye bağırdı Ella arkamdan. Ben sağa dönerken kolları belime dolandı.

"İşimiz bittikten sonra. Söz veriyorum!"

Nihayet hedefimize ulaştık. Victoria'nın, Remingtonlar da dahil olmak üzere Güney Yakası'nın en zengin ailelerinin yüklü parasal katkıları sayesinde yenilenen kapalı hokey sahası. Kampüsten kısa bir yürüme mesafesindeydi. İnşaat üç hafta önce tamamlandı. Beyaz tuğlalarıyla tertemiz olan bina, gra ti ile gölgelenmek için yalvarıyordu. Ne de olsa Müdür Hill'in yeni gururu ve sevinciydi.

Bu yüzden en yakın arkadaşlarımdan bazılarını bu geceki sefahate yardım etmeleri için davet ettim.

Boş arsada yan duvara yakın bir yerde durdum, böylece gizli kaldık. Bir lamba direği etrafımızı görünür kılacak kadar ışık saçıyordu. Kickstand'i aşağı attım ve nerede olduklarını sormak için arkadaşlarıma mesaj attım.

Nate, Nico ve Sam on beş dakika . "Yakında burada olacaksın, bebeğim."

Kaskımı aldım ve Ella shu arkamda aynı şeyi yaptı.

Örgü kar maskesini taktı ve motosikletimden atlayarak yanıma geldi. Bakışlarındaki sevinci görebiliyordum. "Seni orada çok ateşli bulmam delilik mi?"

Yakınlaştığımızda biraz kaba ve acımasız olmam hoşuna gidiyordu. Ve zamanı geldiğinde yönümü dış dünyaya yansıtmamdan hoşlanmasına şaşırmadım.

Kucağıma oturana kadar onu kaldırdım ve sırtını gidona yaslaması için yavaşça indirdim. Heyecanla hafifçe soludu. "Biraz, ama sanırım benim çılgınlığımı seviyorsun, bebeğim."

Hınzırca sırttı.

Maskesini ağzının hemen üstünden kaldırdım ve dilini alt dudağının üzerinde gezinirken yakaladım, parlatıcısının kalıntılarını toplayarak dudaklarını parlak ve çok davetkâr bıraktı.

Benimle dalga geçiyorsun, her zaman.

Ağzımı onunkine yapıştırdım ve onun muhtaç küfürlerini boğdum.

Birkaç saniye içinde, bağımlılık yapan yasemin ve portakal çiçeği kokusuyla kozalanmış, ona ait her şeyin içinde mest olmuşum.

Ella'nın elleri göğsümü keşfetti, ceketimin fermuarını açtı ve kalçalarımı çekmeden önce karın kaslarıma dokundu. Kucağımda dalgalanmaya başladı ve yumuşaklığını kot pantolonumdaki sert çıkıntıya sürttü. Düzensiz bir şekilde inledim, içimden çıkan ses bir canavarın hırıltısına benziyordu.

"C-Cade," diye inledi. e gürültü lanet olası aile mücevherlerimi kavradı. "Daha fazlasına ihtiyacım var."

Dudaklarımı boynuna götürdüm ve usulca öptüm. Soğuk havanın ve dokunuşumun etkisiyle mükemmel bronz teninde tüylerim diken diken oldu. Çok güzel görünüyordu, bana duyduğu şehvetle puslanmıştı. Ağzı benim ıslanmış, göğsü inip kalkıyor, kalçaları kalçalarımı kavlıyor ve eteği yamuk duruyordu. Siyah saçları mürekkepli bir bulut gibi omuzlarının üzerinden dağınık bir şekilde dökülüyordu. Eğer bir ressam olsaydım, bu anın sonsuza dek sürmesi için resmini çizerdim. "Bana neye ihtiyacın olduğunu söyle, tatlım."

Ella bana cevap vermek yerine yutkundü ve elimi eteğinin altına götürdü. Lanet ettim, yumuşak elini sıkmadan önce bir saniyeliğine gözlerimi kapattım.

iç uyluklarının esh.

"ngers'ının her yerine boşalmak istiyorum, querido."

, beni öldürecekti. "Zamanımız yok, bebeğim."

"Çabuk boşalacağıma söz ver," diye mırıldandı, şaka gibi üstünü biraz daha yukarı iterek açgözlü bakışlarım için esh'ini ortaya çıkardı. "Dokun bana, lütfen."

o kız, beni yok etti.

İnledim ve aşağıya daldım, miyavlayana kadar meme ucuna yapıştım, saçlarımın tellerine ince narlar tükürdüm. Onu ilk ve son kez tadiyormuşum gibi yaladım ve sertleşmiş noktalarına soğuk hava üfledim. Titredi, tüm vücudu bisikletimin üzerinde titriyordu. Emmeye devam ederken ellerim onun küçük tümseklerini avuçlamak için hareket etti. Avuçlarımın içinde mükemmel bir şekilde kıvrılmalarını seviyordum. Ella inledi, ağzımın içine daha da eğildi, ben onun olan her şeyin içine hapsolana kadar beni özüne sorunsuzca dahil etti.

O benim sonum olacak.

Tüm kan beynimi terk etti ve güneye doğru koştu, aletim bir ag gibi Ella Ximena Cordova olarak bilinen bir ülkeye yükseldi.

elimle kalçalarının arasındaki sıırsıklam esh'in üzerinden geçirdim... Sadece külot dediği küçük bir ip dışında çıplak olduğunu fark ettim. Oh, lanet olsun. "Neredeyse hiçbir şey giymiyorsun, bebeğim." Onu avuçladım, evden bu şekilde çıktığı için kızgın hissediyordum ama cesaretinden gülünç bir şekilde tahrik olmuşum. Cesaretinden. "Neden, Prens?" İpini yana doğru kıvrıp orta parmağımı soktuğumda nefes nefese kaldı. Islak sıcaklığına daha da yaklaştı. "Bu gece kuralımı çiğneyeceğimizi umuyordum." Onunla oynamaya başladığımda nefesi kesildi.

Bana ne kadar ihtiyacı olduğunu görmek için aletini çıkardım ve eteğini yukarı doğru ittim. "Ne kuralı, bebeğim?"

"Seks yapmama kuralım," diye nefes aldı, keskin bir şekilde soluyarak. Bisikletimin üzerinde oturuyor olmasaydım, itirafı karşısında iki büküm olurum. "Ben... beni hiçbir şey giymeden yakalarsan, bana sadece bahşış vermeyi kabul edeceğini umuyordum."

Sallanmamak için belini sıkıca kavradım.

"Ella." İki yumruğumu içine soktum ve şişmiş kıvrımlarının beni parmak uçlarıma kadar emmesini izledim. Çok arzuluydu, açgözlülükle inliyor, daha fazlası için sessiz bir komutla kalçalarını şaklatıyordu. "Sadece ucu için zamanımız yok," diye . "Yapamayacağımı bildiğin taleplerde bulunma. Kukun başka bir gece sikimin ucuyla eğlenebilir. Ama şimdi?" geri çektim, çıkarken makasladım, sonra daha büyük bir güçle geri soktum. Biraz sertliğe bayılırdı. "Sadece bunu alacaksın." Parmaklarımı iki kez hızlıca soktum ve vücudu para için çalışan bir striptizci gibi kıvrıldı. "Arkadaşlarım buraya gelip kız arkadaşımın ne kadar kötü bir kız olduğunu görmeden önce ihtiyacın olanı al."

Ella kirli ağzımı severdi. Aslında, gece boyunca porno izledikten sonra bunu istedi Ben de ona bunu verdim. Çünkü bu kıza her şeyi verirdim.

Hatta ona kalbimi gümüş bir tepside sunacağım.

Kız arkadaşımın tomurcuklanan bir cinsel dürtüsü vardı ve ben de tam onun ihtiyaçlarını karşılayacak adamdım.

Başparmağımla gül goncasını , parmaklarımla bal damlayana kadar parlayan yapraklarını okşuyordum. e noises she

Benim kişisel ilahimdi ve her nefesli notada, her eğimde, her kırık hıçkırıktaki tadını çıkardım. Ta ki patlayarak haykırana, elimden akana kadar. Yakınlarda biri olabilir diye orkestrasını ağzımla bastırmak zorunda kaldım.

Ella'nın yüz ifadesi dalgalanıyor, gözleri ateşlediğim duyguyla sarhoş oluyordu. Kalbim sıkıştı ve durmam için yalvarana kadar çenesini, boynunu, karnını öptüm. yaladım ve sonra sırf bu gibi durumlar için deri ceketimin içinde sakladığım mendille onu temizlemeye başladım. Baş harflerimle işlenmiş mavi kumaş amının üzerinde parladığında içimi bir sahiplenme duygusu kapladı.

"Seni seviyorum," diye fısıldadı, ben onu temizlerken o bir yastık kraliçesi gibi arkasına yaslanmıştı.

O üç kelimeyi duyunca eridim. "Ben de seni seviyorum, Ellie."

Ellerim belinde, Ella'nın motosiklete atlamasına yardım ettim ve kendi kar maskemi taktım.

Ben sallanmadan önce beni durdurdu, beni itti, böylece duvara yaslandım. Otur.

"On dakikadan az vaktimiz var." Gözleri parlıyordu.

"Ve ben de bu iyiliğe karşılık vermek istiyorum."

Kız arkadaşım önümde çömelip kot pantolonumu çıkarmaya başlamadan önce bu sözlerin aklıma girmesine ancak zaman bulabildim...

CHAPTER 8

Havoc

13 Kasım 2013

11:18.

E a, 17

"

Bebeğim, yapmak zorunda değilsin-" Cade'in yarım yamalak protestosu, onu ağzıma aldığımda kırıldı, özünün incisi dilimi onu ilk kez tattım.

Kirpiklerimin arasından masumca ona baktım. O da neydi, Cade? Sakın durayım deme, diye yalvardı ağır bakışları.

Ben de yapmadım.

Yapamadım.

Yapmazdım.

Erkek arkadaşımı heyecan verici bir uçurumun kenarına kadar götürdüm, havası ve kokusu duyularıma nüfuz ediyordu. Dolu, sert ve ateşliydi. Onunla ilgili her şeyi seviyordum. Şimdiye kadar tapınma zevkini tattığım en kalın penis oydu.

Cade'in nefesi kesildi ve eli başımın arkasını kavramadan önce inleme ve küfür karışımı bir ses çıkardı. Ağırlığını park halindeki motosikletine verirken diğer eli koltuğuna yapışmıştı.

Ellerim ve ağzım onu zihin uyuşturan bir duruma getirmek için birlikte çalıştı. Yukarı baktım, bir an durduğumda fırtınalı mavi gözlerinin kısılmasını izledim. Yüz ifadesi kar maskesinin altından zar zor görünüyordu ama nasıl hissettiğini biliyordum.

Heyecan

lı. Acılı.

Bunalmış.
Benim
tarafımdan.

Her zaman .

"Ellie," diye inledi sikine tükürdüğümde. "Bebeğim."

Ne zaman benimle yumuşak bir şekilde konuşsa, pelteye dönüyordum. Daha önceki dokunuşundan hâlâ hassas olan göbeğim zonkluyordu, çünkü erkek arkadaşımı memnun etmek onun için olduğu kadar benim için de tahrik ediciydi.

Dilim dikkatlice shaftının alt tarafına doğru uzandı ve damarlarını izledi. Tekrar küfrettiğinde yüzüzce güldüm. Daha fazlasını almadan önce ucunu yaladım.

Çenem ağrıyordu ama çalıştım. Onun kontrolünü görmek benim için bir ödüldü. Cade' canla başla emdim, en sevdiğim portakal gibi-avoured lollipop. Vücudum onun alçak homurtularına karşılık olarak şarkı söylüyordu. Onun kirli alaylarına. Gelmesine izin vermem için yalvarışlarına.

Kahretsin, Ellie. çok iyi.

Sikimi yala, Prenses. Aynen em. Princepin'ini
tatmin etmeyi seviyorsun, değil mi?

Cade'in kalçaları benim hareketlerimle uyumlu ve nazik bir şekilde pompalanıyordu. Öğürmememe neden olan bir noktaya vurdu. Onun sert nefes verişleri tempomuzla birlikte artarken ben de onu destekledim. Kontrolü ona verdim. Fantezilerini yaşamasına izin veriyordum.

"Boşalacağım bebeğim," diye homurdandı Cade, kendini bırakmış bir halde başını arkaya atarak.

Uyarı olarak enseme sıktı. Sızlandım, ama bu tümüyle onun tarafından bastırılmıştı.

Cade ağzımda bitti; onun tadını seviyordum.

Olduğumu iddia ettiği cinsel sapkın gibi yutkundum. Ağızımdan çekilirken vücudu titreyerek hareket etti. Dudaklarımı yaladım ve birazının damladığı çenemi temizledim.

Hayranlıkla parmak uçlarımı emmemi izledi, "Lanet olsun, Ella" diye nefes nefese kaldı. Ayağa kalkarken ona göz kırptım.

Ortalığı toparladık ve o da kendi odasına çekildi.

Beni kollarına çekmeden önce kot pantolonumu çıkardı. Boynuma doğru sertçe nefes aldı, hâlâ kafası güzeldi.

"Yarın antrenmandan sonra kışın benim olacak. Ailene ne bahane uydurduğun umurunda değil, ama sen burada kalacaksın," diye hırladı ve dişleriyle köprücük kemiğimi ısırıldı. Önce irkildim, sonra kıkırdadım. Sert izi bir öpücükle yatıştırdı. "Aminla sadece ucuyla oynayacağım. Bütün gece boyunca. Ve ben bunu yaparken sen de eteğini çıkarmayacaksın. Benimle misin, bebeğim?"

Damarlarımdaki kan bu kışkırtıcı sesle cızırdadı. "Kulağa mükemmel geliyor, querido."

Beyaz bir Mustang yanımıza yanaştı ve gözlerimizi uzun farlardan korumamıza neden oldu. Bas ve müzik sesleri ortalığı . Nicholas King sürücü tarafındaki camı indirdi ve bize seslendi, "Hey, aşk kuşları!"

Samuel ve Nathaniel'in kahkahaları arka planda gümbürdüyordu. Cade ve ben kıkırdadık.

Üç arkadaşı siyah kapüşonluları ve siyah kot pantolonlarıyla dışarı yığıldı.

Cade başını salladı. "Geç kaldınız."

"Evet, yani?" Sam gözlerinde bir pırıltıyla konuştu. "Gerçekten de tüm eğlenceyi tek başına yaşamana izin vereceğimizi mi sandın?" Bana doğru gelmeden önce eldivenli ellerinde bir levye döndürdü. "Ella! N'aber bebeğim?"

Samuel Rafael Adams, sonsuza dek büyüleyici. e söylentiye göre, adı bir bira markasına çok benzediği için ailesi onu açıkça hor görüyordu.

Bir seksen dört boyundaki ihtişamıyla bana doğru yürüdü ve kaslı kolunu boynuma dolayarak beni kucaklamak için kendine çekti. Ben de bir elimi göğsüne koyarak karşılık verdim.

"Hey, sen! Levye ne için?"

Kirli sarı saçları, yeşil gözleri ve yaramaz gülümsemesiyle Sam, Northwind Lisesi'nin kötü çocuğu olarak ün salmıştı. Kadınların dikkatini çeken bir havası vardı ve gerçek bir İtalyan Kazanova gibi bunun tadını çıkarıyordu. Sam, Northwind Lisesi'nin futbol takımının 28 numaralı top tutucusuydu ve kapalı kapılar ardında genç, hırslı bir kafes

ghter, yeraltı sahnesine giriş yapmak için bekliyor.

Bana sorarsan tam bir bela.

Kendinden emin bir tavırla bana sırtıttı. "Bilirsin işte, biri bizimle uğraşmaya kalkarsa diye."

"Hey, chica. İyi görünüyorsun." Nico bana baktı. "Hala bu ezikle ne yapıyorsun, ha?"

Erkek arkadaşımı kastetti. Bir kahkaha patlattım. "İyi davran. Ondan hoşlandığımı biliyorsun."

Erkek arkadaşımın tüm arkadaşları arasında Nico ve ben Latin geçmişimiz nedeniyle kolayca kaynaştık. Ayrıca grubun en tatlısıydı. Asla ehlileştirilemeyen vahşi mürekkep bukleleri ve ona zarif bir mağara adamı görünümü veren kahverengi boğucu gözleri vardı. Liselerimizin kadın nüfusu tarafından sosyal medya aracılığıyla Papi King olarak adlandırılmıştı, bu lakap onu göklere çıkarmıştı.

Bana Cade'i hatırlatıyordu. Erkek arkadaşım utangaç tavrını zamanla üzerinden atmayı başarırken, Nico on yedi yaşında bile utangaçlığını koruyan çocuklardan biriydi. Partilere gittiğimizde kızlardan uzak durur ve onların uzun bakışlarını fark etmemiş gibi davranırdı.

Ya da yasadışı drag yarışlarında.

Nico ve erkek arkadaşım erkeklerin birbirleriyle selamlaşırken yaptıkları el sıkışma hareketini yaptılar. Sam etrafımızı incelemeye devam etti ve sonra... Nico bir sigara çıkardı ve Cade de bir tane istedi. Görmezden geliyormuş gibi davrandım ama içimde hafif bir öfke kaynıyordu.

Kyan'la olanlardan sonra rahatlamaya ihtiyacı olup olmadığını anlıyordum, ama kelimenin tam anlamıyla onu emdim. Yeterince rahatlamamış mıydı? Belki de bunu arkadaşlarının önünde havalı görünmek için yapıyordu.

Cade tanışmamızdan kısa bir süre sonra sigarayı bıraktı. Çoğunlukla hokey yüzünden, ikinci olarak da ailesinin katı kuralları yüzünden. Julius'un elinden gördüğü kötü muameleden sonra sigara içmeye başladığını söylemişti.

Anlamıştım. Gerçekten.

Ara sıra ot içmeye de karşı değildim ama sigaraya kesinlikle hayır diyordum. Geçen yıl Meksika'daki tío'm akciğer kanserinden öldü. Sigara tiryakisiydi. Onunla yakın değildim ama annem onun yasını tutuyordu.

tüm ailemizi etkiledi. Hayatımı bir perspektife oturtmama yardımcı oldu. Ciğerlerimizi yok ederek harcanamayacak kadar değerliydi.

Arkadaşlarının önünde bu konuyu büyütmemeyi tercih ettim. bu konuşma mezara konulmuyordu. Sadece sonraya bırakılıyordu.

Sonuçta erkek arkadaşım tüm aws'lerimi kabul etti. Bu yüzden ben de aynısını yapmak zorundaydım.

Sam bana yan gözle baktı ve ben de küçümsememi gerektiği gibi gizleyemediğimi fark ettim. Boğazımı temizledim. "Nate nerede?"

Sam beni için omzumu hafifçe ovdu. "Bagajdan sprej boya kutularını alıyordum."

Nate omzunda bir sırt çantası taşıyordu ve bize doğru ilerlerken sprej boya kutularının birbirine çarpma sesi yankılanıyordu. Saçımı okşamaya çalıştı ama maskemi takmıştım, bu yüzden daha çok garip bir baş okşaması gibiydi. "Hey, tatlım."

"Hey, querido," diye karşılık verdim ve Cade bana şakacı bir bakış attı çünkü onun özel sevgi ifadesini bir başkası için kullandım. Bana aşağılık diyebilirsiniz, neden demiyorsun.

Erkek arkadaşıma, eğer onunla birlikte olmasaydım, şansımı Nathaniel Nereus Zeferino ile deneyeceğimi söyledim - yürüyen, konuşan, modern Yunan tanrısı. Gördüğüm en yakışıklı adamlardan biriydi. Sam'in sarı saçları gibi o da siyah saçlarını tepede daha dolgun, yanlarda ise daha kısa kestirmişti. Kulak memelerinde parlayan iki elmas küpe onun erkeksiliğini daha da artırıyordu. Film yıldızı görünümünü daha da belirginleştiren bir gölgeye sahipti.

e çocuklar bir süredir arkadaştı. Sam, Nate'le bir yıl önce aynı spor kulübüne kayıt olduklarında tanışmıştı. Nate ve Nico Westwood Lisesi'nde tanışmışlar. Cade de Nicholas'la yarışlardan birinde tanıştı. Hepimiz farklı gittik ama arkadaşlığımız devam etti.

Çocuklar maskelerini taktıktan sonra, telefonlarımız yolumuzu aydınlatırken kapalı arenanın kenarına yöneldik. Cade bana yaklaştı ama ben biraz mesafeli durdum... Sigara dumanı gibi kokuyordu ve bundan nefret ediyordum.

Çenesini sıktı ve sessizliğini korudu.

Uzaktaki bir elektrik direğinden gelen ışık, boyamayı planladığımız duvarı aydınlattı.

Cade'in intikamıydı. Müdür Hill ona karşı küçük, çocukça bir kan davası güdüyordu ve bu da onun intikam şekliydi.

Bölgedeki başka hiçbir okulda bu çapta bir kapalı alan yoktu ve biz bunu sokak sanatıyla mahvetmenin her dakikasından keyif alacaktık.

Nate sırt çantasını yere bıraktı ve biz de karıştırdık. Sam ve ben tek mavi aerosol boya kutusu için tartışmaya başladık. Koca bir bebek olduğu için onu vermeyi reddetti. Kim demiş centilmenlik öldü diye?

Cade siyah renkli bir kutu kaptı ve yanıımızdan geçti. Hayal kırıklığını hissedebiliyordum. Geri alamayacağım bir şey söylemeden önce dilimi ısırđım.

"Ben şuradan başlayacağım," diye özellikle kimseye haber vermedim. Cade beni duydu ama gra ti'sini oluşturmak için uzak uca doğru yürümeye devam etti. Her neyse.

Ben duvarın sağ tarafında bir yere geçtim, Sam ortayı aldı ve Nate ile Nico sol başladı.

Her zaman bir sanatçı olan Nate, siyah bir daire çizerken konsantre oldu. Yapacağı şey bir başyapıt olacaktı.

Peki ya geri ? Tartışılır.

Nicholas Nate'in yanına çömeldi ve K, I, N harflerini çizmeye başladı, G. Nate ona baktı. " at kaygan değil, kardeşim."

Nico omuz silkti. "Umurumda değil. Ben bu okuldan ya da şehrin bu bölgesinden değilim."

Nate uzun kirpikleri ve koyu kaşlarıyla duvar gözlerinde sihir yarattı. Kim olduğunu sorduğumda sırtıttı ve bir kız olduğunu söyledi. Bilerek ayrıntı vermemeyi seçti. Merakımın beni yavaş yavaş öldüreceğini biliyordu.

"Kız arkadaşın mı?" Mor bir ower çizmeye çalışarak devam ettim. "Adı ne?"

Örgü maskesinin ardında ağzı seğiriyor gibiydi. "Benim bir kız arkadaşım yok, Ella."

Yanıımda Sam, Picasso'nun soyundan geliyormuş gibi bir çift göğüs resmi yaptı.

Ve Cade çiziminin ana hatlarını çizdi.

"Bu Müdür Hill için mi?" Cade'e sordum. Cevabı zaten biliyordum.

Cevap olarak homurdandı, gözlerini işinden ayırmadan. Harika, sessiz muamele.

Gece çok iyi başladı. Kyan'dan intikamımı almıştım. Şimdi de Cade, benim bir parçası izin vermeden kendi intikamını alıyordu. Bu şekilde davranmak istiyorsa, öyle olsun. Bırakacağımı söylediğimde sigara içen ben değilim.

Ben de Sam'e yaklaşmaya cesaret ettim, o da gra ti'sine son dokunuşu yaptı. Esh renkli uçlu D göğüslerin üzerinde meme uçları. "Güzel. Bunu kime söylüyorsun, Kazanova?"

"Müstakbel eşim."

"Vay be. Eminim onu bu kadar canlı çizdiğinizi duyunca çok sevinecektir. Bu arada, memelerinden biri orantısız."

Çenesine vurdu. "Öyle mi düşünüyorsun?"

"Tabii . Şuna bir bakın." Işığımı üzerine tuttum. "Peki şanslı kız kim?"

"Evet, dostum. Söyle ona." Cade söze girmenin tam zamanı olduğuna karar verdi. "Bahse girerim Ella onu gerçekten tanıyordur."

Nico kaybolmuş gibiydi ve Nate kıs kıs güldü.

Sam, "Beni yalnız bırakın. kimse yok," diye homurdandı.

Vurdumduymaz olmaya çalışmasına rağmen yüzü aksini söylüyordu. Neden kimse bana bir şey söylemiyordu? "Adı ne?"

Sam sadece benim duyabileceğim kadar alçak sesle, saygıyla fısıldadı:

"Anna." Anna mı? Ona garip bir bakış attım, gerçekten anlamamıştım.

Yüzsüz bedene bir vajina vermeye devam ederken ve nefesinin altında İtalyan aşk şarkısı gibi bir şey söylerken daha fazla konuşmadı. O zamana kadar onu unutmuştum.

Cade neredeyse gra ti'sini bitirmişti. Ortası gerçek boyutta bir taşı. daha yukarı. Müdür Hill bunun doğrudan kendisine yönelik olduğunu bilmiyor olabilirdi ama sembolizm oradaydı. Cade'in da öyle.

"İyi görünüyor," dedim.

"Gerçekten ne söylemek istiyorsan onu söyle."

Sigara içmekle ilgili demek istedi. , ama biliyorum, seni hayal kırıklığına uğrattım hislerinin yarattığı kızgınlık hâlâ onun etrafında dönüyordu. Cade bir tür

Konuya yaklaşmadan önce sakinleşmesi için zaman verilmesi gereken bir adamdı. Maskesini çıkarıp onu öpme dürtüsüyle savaştı ama yine de ona alan tanıdım.

Sam iki paralel çizgi çizdi, iki tane de yanlamasına çizdi ve sonra diğerkileri gra ti'lerini tamamlamakla meşgulken biz de tic-tac-toe oynadık. Ben X'tim, o da O.

Cade intikamını tamamladığında ona yaklaştı. "İmzalayacak "

"Kill'i imzalayamam; çok belli olur."

"Müdür Hill için PH yazabilirsiniz. Size kadar ulaşmaz ama çizimin alıcısı belli olur."

Sanatsal açıdan bakıldığında, Nate'in duvardaki eseri en güzeliydi. Bizimkiler onun yanında sönük kalıyor, çirkin, karikatürize karışıklıklar gibi görünüyordu.

"İyi işti." Nico, Cade'in sırtını alkışladı. Erkek arkadaşım küçük siyah harflerle PH yazdı. "Müdür Hill Pazartesi sabahı bunu duyunca altına sıçacak."

Cade başını salladı ama bana bakmaya devam etti.

Mahremiyete ihtiyacımız olduğunu hisseden diğerk çocuklar Nate'in sanatını incelediler ve bir sanat galerisindeymiş gibi yorumlar yaptılar. Sam evrensel şef öpücüğü işareti yaptı ve onu övdü, Nico ise ona teklif verir gibi yaptı.

"Sigara içtiğim için özür dilerim," diye alçak sesle özür diledi Cade. "İçmeyeceğime dair sana söz vermiştim ve içtim. Sana verdiğim hiçbir sözü tutmadığım için kendimle gurur duyduğumu biliyorsun."

"Sorun yok, Cade. Eğer tekrar sigara içme isteğı duyarsan, lütfen benimle konuş. Eğer bunu sadece baskı altında hissettiğın için yapıyorsan..." Arkasından gittim ve o da anladı.

Maskelerimizin üzerinden alınımı öpmek için yaklaştı. "Öpmeyeceğim."

Aniden polis sirenleri uzaklardan yankılanmaya başladı. Hepimiz telaşla birbirimize baktık ve hızla toparlanarak Nico'nun arabasına ve Cade'in motosikletine doğru koştuk. Aceleyle vedalaştık ve sonra Cade silahını çekerek otoparktan çıktı.

Etrafımızdaki her şey bulanıklaşana kadar hız sınırının çok üzerinde sürdü.

Kalbim yüksek sesle çarpıyordu. Biri bizi gördü mü?

Sitime vardığımızı fark etmemiştim bile. Cade garaj yoluna girdiğinde derin, ruhumu sarsan bir nefes aldım. Ben arabadan atladım, Cade de vites kolunu indirdi.

" at eğlenceliydi."

Gözleri eğlenceyle dans ediyordu. "Seninle iyi vakit geçirdim bebeğim."

Öne doğru eğildim ve kollarımı boynuna doladım. "Seninle kötü şeyler yapmayı seviyorum."

"Bilmiyor muyum?" diye sustu. Kaskını çıkardım ve nihayet onu öptüm.

Elleri eteğimin altına girdi ve kıçımı avuçladı. Ve babam bizi tam olarak böyle yakaladı.

Yüzünün her yerine kanlı bir cinayet bulaşmış halde evden çıktı. Francisco Cordova kendini kaybetmek üzereymiş gibi görünüyordu. Ama o her şeyden önce bir iş adamıydı ve bir kez daha soğukkanlılığını korudu.

"Konuştuğunuzu duyduk, kızım," diye mırıldandı babam, dilinden onaylamazlık damlıyordu. "Bunun Josh olduğunu sanıyordum."

Gözlerimi kapattım ve Cade'in keskin nefesi havaya karıştı. "Baba..." "Sizi hayal kırıklığına uğrattığım için üzgünüm, Senyor Cordova," diye alay etti Cade kinle.

Babamın burun delikleri onun cüretkârlığı yüzünden açıldı. Kendisinden yaşça küçük insanlardan büyük saygı talep ediyor, bunun iki taraflı olduğunu fark etmiyordu. Cade'e hiçbir zaman saygı duymamıştı ve erkek arkadaşım bunu ilk kez belli ediyordu. "Kızınız Vance'in diğer oğlunu tercih ediyor. Umarım sakıncası yoktur, değil mi?"

Babam Cade'e bir bakış bile atmadı. Bana dik dik baktı ve sessizce "Bu senin seçimin mi Ella?" dedi. Yargılayıcı sesinin beynimin içinde bir döngü halinde çalıştığını duyabiliyordum. Bana doğru gelen nasihatleri hissedebiliyordum. Kendimi Cade'den kurtardım ama çekilmeden bakışlarına karşılık vererek yerimde durdum.

Cade benim seçimimdi ve ailem bununla yaşamak zorunda kalacaktı.

Bana verilen tüm kurallara göre oynadım ama bu konuda taviz vermedim.

Cade sadece bana aitti ve diğerk herkes lanetlensin. "İçeri,
Ella."

Tartışmaya yer bırakmadı. Babamın bana hitap şekli karşısında Cade'in yüzü buruştu ama elimi omzuna atarak onu sakinleştirdim. Ona bir veda öpücüğü verdim, gereğinden uzun bir öpücük, böylece erkek arkadaşım konusunda ne kadar ciddi olduğumu anlayabilirdi.

Cade garaj yolumuzdan çıktı ve babam topuklarının üzerinde döndü, ardında bir öfke bulutu bırakarak evin içinde tepinmeye başladı. Takip edip etmediğimi kontrol bile etmedi. Sadece biliyordu.

Eşiğı geçmeden hemen önce bekçi köpeklerinin ulumalarını duydum, sesleri havada yüksek ve dokunaklı bir şekilde taşınıyordu. Durakladım, tüylerimin diken diken olduğunu hissettim. Bazıları bir köpeğin ulumasının ölümün yakın olduğuna işaret ettiğine inanırdı. İronik bir şekilde, ailemin benim hakkımdaki iyi kız imajı bu gece öldü.

Bundan geri dönüş yoktu. Babam
cevaplar isteyecekti.

Benim cevaplarımdan hoşlanmazdı.

Koridorda volta atıyor, uyku tulumunu sıkan kuşak çözülüyordu. Giysileri ve siyah saçları dağınıktı. "Böyle gizlice kaçarken aklından ne geçiyordu? Neredeyse annenle bana kalp krizi geçirtecektin. Seni on altı kez aradık Ella. Dışarıda sesini duyduğumuzda polisi aramak üzereydik. Bunca zamandır neredeydin?"

Pişmanlık kemiklerimi sızlattı. Onları endişelendirmekle hata etmiştim. Planımın -yastıkları battaniyemin altına sıkıştırarak bana benzemesini sağlamanın- kusursuz olduğunu sanmıştım. Belli ki değilmiş.

"Nerelerdeydin?" Babam kükredi.

Eğildim.

Ama ona Cade'le ya da arkadaşlarımızla ne yaptığımı söyleyemezdim. Yasaların suç saydığı bir şeyi yapmış olmak yeterince kötüydü, ama gerçeği söyleyerek ailemi de bu işe bulaştırmak başka bir şeydi.

O ben sessiz kaldım. Kendimi çok kötü hissediyordum ama bu geceyle ilgili tek bir kelime bile edemiyordum.

Sessizliğim onu sinirlendirdi.

Beni ilk kez başka bir gözle görüyordu. Babamın sert ifadesi beni korkutuyordu. Hiçbir zaman fiziksel ya da sözlü şiddete başvurmamıştı ve bu durumun onu çileden çıkarıp çıkarmayacağını merak ediyordum. "Böyle davranmaman gerektiğini sana ben öğrettim, kızım. Bu değişiminin sebebi o çocuk. Bundan hoşlanmıyorum. Onunla ilişkini bitir."

çiğnemen lazım.

"Belki de ben hep böyleydim. Belki de hiçbir değişiklik yoktur," diye , bu gece yaşananlar beni iyice tüketmişti. e adrenalın salgılanmaya başladı ve kendimi birden tükenmiş hissettim. "Belki de sen ve annem beni o kadar iyi tanımıyorsunuzdur."

Annem ve babam benim ve sesimi duyurmaktan korkmayan biri olduğumu biliyorlardı. Toplum içinde onlarla birlikte 'davrandığım' sürece sorun yoktu. Onların her isteğini yerine getirmem ve uslu bir kız evlat gibi davranmam gerektiğine inanıyordum çünkü imaj her şey demekti.

Değildi.

Her şeyden önce, partilerde Votka ile karıştırılmış OJ içmeyi seven, arkadaşlıkların her güçlü ilişkisinin temeli olduğuna inanan ve Cade adında tatlı bir ruhu seven bir gençtim.

Francisco Cordova tercih ettiği bir cevap vermemi bekledi.

Bir kez daha hoşuna gidecek bir cevapla onu memnun edin. Kabul edilebilir.

Kötü şans. Bu boku aşmıştım. Onların mükemmel kızını oynamaya çalışmaktan bıkmıştım. Onların baskısına uzun zaman önce boyun eğmiştim, ama şimdi sadece isyanımı görüyorlardı.

Sanat bir kariyer değildir, mija. İşletme fakültesine gidip şirketi devralacaksın. Elbisenin etek boyu çok kısa, mija. İnsanlar spekülasyon yapacak. Bu gece lenslerini takmayı unutma, mija. Emilio'ya iyi bir örnek olmayı unutma, mija. Bir soru sorulduğunda her zaman parlak bir şekilde gülümse ve kibarca başını sallama, mija.

Mija, bu. Mija, şu.

Sikeyim böyle işi.

"Ondan ayrılmıyorum," dedim hışımla. "Beni Josh'a fırlattığın için çok mutluydun, peki Cade'in nesi var? Beni istedin

Vance Remington'ın oğluyla. Şuna bak. Ben onunla birlikteyim. Cade ve ben bir yıldır birlikteyiz ve ayrılmıyoruz."

"Onunla ne kadar zamandır birlikte olduğun umurumda değil!" Babam .

Annem bizim duyunca yatak odasından fırladı. Saten bornozunun içinde uykulu bir yüz ve kızarmış gözlerle merdivenlerden indi. Onu gördüğümde kendimi suçlu hissettim. Ailemi hayal kırıklığına uğratmaktan nefret ederdim, ama benim bile onların mükemmel versiyonu olma konusundaki sürekli baskılarına bir ara vermeye ihtiyacım vardı.

"Josh iyi bir çocuk. Cade kötü haber, Ximena." Ailem Ximena'yı sadece ben kötü olduğumda kullanırdı. Ne kadar ironik. "Bizim arkamızdan onunla çıkıyorsun ve o da senin içindeki kötülüğü ortaya çıkarıyor! Bize yalan söylüyorsun. Arkamızdan iş çeviriyorsun. Seni saygın bir kadın olarak yetiştirdik. Bir pendeja gibi değil."

İçimde yükselen öfkeyle babama ters ters baktım. Ben bir pendeja değildim.

Onların standartlarına uymayan bir çocuğa aşık olmam bana saldıracakları anlamına gelmiyordu.

Ben asla çizgiyi aşmadım.

Onlara asla saygısızlık ya da hakaret etmedim. Fikirlerimi dile getirdiğimde bile.

Saygının sadece verilmediğine, kazanıldığına inanırdım. Yani şu anda, babamın benimle konuşma tarzına bakılırsa, saygılı olma havasında değildim.

Hışımın yanından geçtim, omzum koluna çarptı. Annem tüm bu sahneyi şaşkınlıkla izledi, uykusu kaçmıştı. Bana sarılmak istercesine elini ama ben onu salladım.

"Bana isim takmaya cüret etme!" Emy'yi uyandırma ihtimalimi umursamadan bağırdım. Bu konuşmanın zamanı çoktan gelmişti. "Bana verdiğin her kurala uyuyorum. Bu gece erkek arkadaşıyla birlikte olmak için kaçtığım ilk geceydi ama bu hakarete uğramayı hak ettiğim anlamına gelmez. Bir hata yaptım ama mükemmel değilim. Bana kızmak mı istiyorsun? Bana kız. Cezalandır beni. Cezalandırın. Ama bana hakaret etme hakkına sahip olduğuna düşünme. Ben sana bunu yapmıyorum, sen de bana yapma. Anladın mı?"

Annemin nefesi kesildi. Babamın gözleri şok içinde açıldı.

"Cade kötülüğü ortaya çıkarmıyor! O gerçek beni ortaya çıkarıyor.

Ve eğer biraz dikkat ettiyseniz, hayatınız boyunca yetiştirdiğiniz kızın insanları memnun eden bir olmaktan hiç keyif almadığını bilirsiniz. gerçek benim. kabul et, ister etme!"

Söyleyeceğimi söyledim ve bundan zerre kadar pişman olmadım. Mükemmel olmadığımı şimdi öğrenmeleri, iş işten geçtikten sonra öğrenmelerinden daha iyiydi.

ilk kez çizgiyi aşmıştım. Ama şimdi ilişkimin gerçeği ortaya çıktığına göre? Bunun son olacağından şüpheliydim.

Büyük merdivenlerden yukarı çıktım, onların yakıcı bakışlarının beni ağırlaştırdığını hissediyordum.

Sonunda kanın, yani kanımızın sudan daha kalın olmadığını anladım. Her zaman Cade için savaşıacaktım, dünyanın geri kalanı lanetlensin.

CHAPTER 9

Heartbreak Otel

18 Ekim 2014

1:41.

E a, 18

öttüğü yerde.

e kampüsteki bilinen tek karga, her öğrencinin boktan listesinde yer alan matematik öğretmeni Bay Crowley'di. e batı kanadındaki sınıfına doğru yürürken tırnak ısırtan bir sessizlik vardı. Zamanımız kısıtlıydı ama ikimiz de bu yarışmayı kazanmak için acele ediyor, düşünceler içinde kaybolmuş gibiydik.

Cadılar Bayramı çelenkleriyle süslenmiş koridorlardaki gotik kemerlere ve poster panolarına zımbalanmış sayısız duyuruya hayranlıkla bakarak dikkatimi dağıttım.

Tek istediğim sendin, neden seni aldattım ki?

Bu soruyu kendime pek çok kez sordum. Yeterli değil miydim? Çok mu fazlaydım?

Eğer Cade beni iddia ettiği gibi seviyorsa, neden onu kucağında kırmızı lekeli öpücükler konduran rastgele bir kızla iş üstünde yakaladım? Amigo takımındaki kızlarım yollarımız kesiştiğinde bana endişeli bakışlar attılar ama kimse tek kelime etmedi. Takım arkadaşlarımız dışında kimseyle iletişim kurmamamız gerekiyordu. Bazı hokey oyuncularını benimle eşleştirdiği için Cade'i açıkça azarlamalarına rağmen, onlarla iletişim kurmadı, bariz kızgınlığına rağmen.

Bay Crowley'nin sınıfının kapısı ardına kadar açıktı. Cade ve ben mesafeyi koruyarak içeri girdik ve diğer adayların yanından geçtik. Birinci sınıftan iki kız kıkırdarak dışarı fırladılar, ellerinde bir sonraki cüretlerinin yazılı olduğu bir defter vardı.

Kapı tıkırdayarak kapandı.

Pencerelerden sızan ay ışığı odaya ruhani bir parlaklık veriyordu. Havada donma ısırlığı gibi soğuk bir atmosfer vardı. Sadece Cade ve ben vardık. Hiç konuşmadık.

"Sanırım bir karga arıyoruz. Ben o taraftan başlayacağım." Elimle işaret ettim.

kül ışığı odanın sonuna doğru. "Ve oradan başlayabilirsiniz."

Cade'in çenesi, ağzından çıkacak sözcükleri zapt etmeye çalışıyormuş gibi çalışıyordu. Neden geçmişimizi yüzümüze vurup durduğunu bir türlü anlayamıyordum. Hayatına devam et. Tanrı biliyordu ki deniyordum.

ayrılık seksi önerecek kadar cüretkar.

Parti gecesinden bu yana aylar geçmişti ve içimdeki acı donuk bir sızıya dönüşmüş olsa da bir gölge gibi varlığını sürdürüyordu. Belki de onu sistemimden atarsam, kapanışı yapabilirdim. Hayaleti beni dek rahat bırakırdı.

İnsanlar kabul edildiklerini ve anlaşıldıklarını hissetmek isterlerdi. Bunu yapan doğru insanları bulduğunuzda, onlara sıkıca sarılırsınız. Bu, sizi kabul eden ve anlayanların size zarar verme gücüne sahip olmadıkları anlamına gelmiyordu. Aslında, sizi bir yabancından çok daha fazla incitme yeteneğine sahiptiler çünkü zayıflıklarınızı ve güçlü yönlerinizi anlıyorlardı ve bunları size karşı kullanabilirlerdi. Sizden yararlanabilir. Sizi hafife alabilirler.

O insanları ne zaman çıkaracağınızı bilmeniz gerekiyordu.

Ve eğer onları özlediyseniz, kendinize bazen özlediğinizin o kişi olmadığını hatırlatmanız gerekirdi. Daha ziyade size hissettirdikleri.

Cade beni kabul eden, anlayan ve seven ilk erkekti. Aynı zamanda beni hafife alan ilk adamdı. Bana ihanetin ilk yudumunu içirdi.

Hayatımda pek çok kötü karar verdim ama Cade'i hayatımdan çıkarmak en doğrusuydu.

"Beyzbol sopasına neden ihtiyacımız olduğunu merak ediyorum," diye düşündü, avuçlarının arasında ileri geri yuvarlayarak.

Bu gece bittiğinde kafanı kırmak için.

Böyle olumsuz düşünceler beslediğim için anında kendimden nefret ettim.

e son üç ayın yolculuğu hızla geri geldi ve omuzlarım çöktü. Eğer bu şekilde düşünüyorsam iyileşmemiştim. O ayların ruhsal sorgulamayla geçmesi gerekiyordu.

Yine de sadece kalbimin en karanlık köşelerini buldum ve hayati organımın gümüş astarını bir karartma tabakası kaplayana kadar onları .

benim en iyi versiyonum değildi.

Birdenbire bu yarışma beyhude gelmeye başladı. Ne için mücadele ediyordum? Zaten kazandığım bir taç ve unvan için mi? Cade'in varlığına katlanmanın acısını çekmeye gerçekten değer miydi?

Hayır. Hiçbir şey kalp kırıklığınızın yürüyen-konuşan tasvirini deneyimlemeye değmezdi.

Bu yarışmayı bırakıp eve gitmek istiyordum. Garip bir sıla hasreti duygusu kapladı içimi. Yatağımı, sıcak battaniyelerimin güvenliğini, bir küvet Häagen-Dazs'ı ve 90'ların sitcomlarının tekrarlarını arzuladım.

Sorunlarınızdan kaçmak hiçbir şeyi çözümüyordu. Ancak bir sonraki durak çıkmaz sokak olduğunda, geri dönmek en iyi çözümdü.

Derin bir nefes alarak, Bay Crowley'nin tahtasına penis çizmekle meşgul olan Cade'le yüzleşmek için döndüm.

Kaybettim.

"Şu anda benimle dalga mı geçiyorsun?" Bağırđım. lanet olası bir yarışma var ve sen bana yardım etmek yerine sanki yine on iki yaşındaymışsın gibi penisleri yeniden yaratıyorsun!"

Az önce kendime bıraktığımızı söylememiş miydim?

Cade bana bakmadı ama kasları gerilmişti. Ağzındaki tebeşir havada sabit duruyordu. Onun bu umursamazlığı beni çok sinirlendirmişti.

"Her şey senin için bir şaka mı?" Fısıltım aramızdaki uçsuz bucaksız boşlukta kısa düştü.

Unutulmaya yüz tutmuş anılar, Cade'i yakaladıktan sonra hissettiğim fiziksel acıyı hatırlatarak ruhumda yankılanan umutsuzluk, banyo otururken, kaybımı kabullenirken gözyaşlarım yüzümden aşağı akıyordu.

Cade tebeşiri tepsiye çarptı ve ellerinin tozunu aldı. "Çünkü

senin lanet bilgin, Prenses. Bir sonraki ipucunu çoktan buldum. Al bakalım." Beyzbol sopasını bana doğru fırlattı, ama ben onu almak için hiçbir harekette bulunmadım ve yere çarpmasına izin verdim. "Bunu almak isteyebilirsin. gardırobun üstünde duran oyuncak kargayı devirmek için ona ihtiyacınız olacak."

"Artık bunu yapmak istemiyorum." Kendimi uyuşmuş hissediyordum, ooring'in üçgen deseninden etkilenmiştim.

"artık rekabetle ilgili değil, ha?" Espri yapmadan güldü. Ben de gülmedim. "Bu kişisel bir şey."

Bir elimi karnıma bastırdım. "Her zaman kişiseldi."

Cade'in yüzü öfkeyle değişti ve parmaklarını kahverengi saç tellerine geçirerek sertçe çekiştirdi. "Benden ne istediğini bilmiyorum. Bana bir santim bile vermiyorsun. Geçmiş hakkında konuşmak istemiyorsun ve beni reddediyorsun. Lanet olsun, o zaman beni dinlemek istemedin, şimdi neden dinleyesin ki?"

Gülümsedim ama bakışlarımda hâlâ herhangi bir duygu yoktu. Onu dinlemek istemiyordum, çünkü zihinsel olarak o geceye geri dönmek istemiyordum. Partiyi takip eden günlerde, zihnim ona bir şans vermeden önce bedenimin iyileşmesini bekledim.

Aklım geldiğinde ise artık çok geçti.

Sessizliğim çok şey ifade ediyordu çünkü Cade bir st'yi kara tahtaya vurdu. Aynı st'yi ağzına götürdü, sanki hoşuma gitmeyecek sözler söylememek için kendini fiziksel olarak durdurmaya çalışıyordu.

Yine de söyledi.

"Partide gördüğün şeyi gördün ve beni hilekâr olarak damgaladın. Anlaşılabilir. Ama kendi açımdan konuşmam için bana hiç fırsat vermedin? Hiç hoş değil, Ella."

"Söyleyecek ne vardı ki?" Benden acı bir kahkaha kaçtı.

Parmak eklemleri bembeyaz sıkılmış halde öğretmen masasının yanında dururken vücudu güçlükle kontrol altına alınmış bir öfkeyle titriyordu. eldivenlerini buzun üzerine bırakmadan hemen önceki Cade'di.

"Söyleyecek ne vardı ki?" diye kuşkuyla bağırdı. Kollarını iki yana açtı. "Neredeyse iki yıl beraberdik. Sen benim en iyi

Arkadaşım! Beni dinlemen gerekiyordu! Ben hep senin yanında oldum." Bana suçlayıcı bir bakış attı. "Her türlü ruh hali ve duyguda senin dayanağın oldum. İhtiyacın olan her şeyi sana verdim." Öfkesinden elindeki bıçak kazayla Bay Crowley'nin masasındaki cam kağıt ağırlığını devirdi. Kırıldı ama sonrasında hiçbirimiz kıpırdamadık. Cade ile aramızdaki kırgınlıktan daha kötü değildi. "Senin için orada değilmişim gibi davranıyorsun, Ella-"

"Çünkü en önemli anda orada değildin!" Sonunda transımdan çıktım. Dış dünyanın içimdeki tartışmayı duyup duymaması değildi. "Haftalarca benden uzak durdun, Cade! Partiden önce aldatmamış olabilirsin ama o gece yine de aldattın!"

Sonra bir baktım, elleri bizi ayıran öğrenci sırasını kenara çekmiş. Koridordaki kırık camlara çarparak savruldu ve yandaki sıraya çarptı.

"Siktir git, Ella!" Cade'in boynunda bir damar çıkmıştı. Çiğ acı yüzüne sıçradı, vücudu sarsıldı. Bu sefer irkildim, geri , tabanları altımdaki camı çatırdattı. "Seninle neden uğraştığımı bile bilmiyorum. Çok fazla gururun var. Beni dinlemeden kaçıp gittin. Lanet olsun, ben senin sadece erkek arkadaşın değildim, en iyi arkadaşındım. bunun bir anlamı olmalıydı!"

Bu sözleri duyunca midem sıkıştı. ey boğazından sürüklenerek çıkarıldı. Cade gerçekten suçsuzmuş gibi konuşuyordu. Bu bana pek iyi gelmedi.

Çünkü eğer suçlu değilse.

"Kanıt oradaydı. Ne yapmam gerekiyordu?" İçimde kopan fırtınayı dindirmek için beyzbol sopasını elime alıp bir şeyleri parçalamama saniyeler kala onu kışkırttım. "Beni görmezden gelerek haftalar geçirdin. Irene Black konusunda seninle yüzleştigimde kafamı ısırdın. Beni onunla aldatmadığına inanmıştım ama partide yüzünü yalayan yeni sarışın aksini söylüyor. Bana sadakatsizlik ettin, Cade. Kabul et artık!"

Partiden iki gün önce, hokey antrenmanından sonra erkeklerin soyunma odasında Cade'le yüzleştım. Geçen hafta Reynolds'ların partisinde Irene Black'i öptüğüne dair bir söylenti vardı. Anladığım kadarıyla onu sadece bir kez öpmüştü ve o da iki yıl önceki Kabul Gecesi'ndeydi. Ve o da bir cesaret içindi.

Cade savunmaya geçti. Onun hakkında böyle bir şeye inandığım için hayal kırıklığına uğramıştı. Irene'le de yüzleştım ve o da dedikodulardan rahatsız oldu. Bana Cade'e hiç ilgi duymadığını söyledi. Son bir yıldır Doğu Yakası'ndan Jared Roy'la çıkıyordu.

Josh'un doğum günü partisinin olduğu gece, özür dilemek ve Cade'e bazı haberler vermek için yanına gittim. Ta ki onu, yüzünde ruj izleri olan başka bir kız tarafından kuru kuru becerilirken yakalayana kadar.

"Ne yapman gerekiyordu?" Cade tükürdü. Öfkeli yüzünden gözümü kaçırdım. "Beni dinlemen gerekiyordu! Seni sevdiğimi söylediğimde bana inanman gerekiyordu!"

Seni sevmiştim.

"Bunun yerine, yargıç, jüri ve cellat rolünü oynadın ve beni hayali bir hapishanenin odalarına tıktın," diye homurdandı, yaklaşarak. Tavrında artık öfke yoktu, sadece tam bir yenilgi. Çenemi hafifçe kavradı ve kendi çevirdi. "Beni incittin, Ella."

"Sen de beni incittin, Cade."

Bakışlarımız birbirimize kilitlendi. Birbirimizle yaptığımız en dürüst konuşmaydı. Gözleri acı dolu ikiz havuzlardı. Benimkiler de partiden ayrılıp eve koştuktan sonra daha büyük bir şokla karşılaştığımda hissettiğim acıyı yansıtıyordu.

"Açıklamak için balkonuna geldim ama beni dışarıda bıraktın. Benimle konuşmak acını iyileştirmeye yardımcı olabilirdi ama sen beni reddettin," diye fısıldadı Cade. Göğüslerimiz neredeyse birbirine değiyordu. O yüzünü aşağıya doğru eğerken ben de yüzümü yukarıya doğru eğdim. "Geçmişten bahsetmemi istemiyorsun ama hemen yüzüme vuruyorsun. Ben senin sözlü kum torban değilim. Senden uzaklaşmamalıydım ama kendi sorunlarımı yaşıyordum."

Bu kadar yakın olduğum için gözlerindeki her çizgiyi seçebiliyordum. Onun

Tanıdık bir koku beni eski bir dost gibi kucakladı. Beni incitebilecek tek kişiye ait olmasına rağmen beni rahatlatıyordu.

Beni kim incitmişti.

Acaba itiraf edip ona gerçeği mi söylesem diye düşündüm. İhanetinin neden bu kadar derin olduğunu anlamasını sağlamalıydım. Bir zamanlar en iyi arkadaştık ve en iyi arkadaşına her zaman doğruyu söylersin, değil mi?

Bandajı yırtma zamanı.

"O gece Josh'un partisine sana soyunma odasında nasıl davrandığımı için senden özür dilemeye geldim. Kanıt olmadan birinin beni suçlaması hiç hoşuma . Duygularım tavan yapmıştı ama bu senin kafanı ısırarak için bir bahane olamazdı." Gözlerimi kapattım, kendimi bir sonraki gelgite hazırladım. "Yine de orada olmamın tek nedeni özür dilemek değildi... Sana önemli bir şey söylemem gerekiyordu."

Cade usulca, " et," diye ısrar etti. Nefeslerimiz birbirine karıştı. "Anlat bana, Ella."

Elimi bedenlerimizin arasından geçirip karnıma bastırdım ve gözlerinin içine baktım. "Bebeğimize hamileydim."

Cade sanki ona tokat atmışım gibi sendeleyerek benden uzaklaştı. "Hayır."

Boğazımdaki yumruyu yuttum ve uzaklara baktım, mehtaplı gökyüzü beni çağırıyordu. "Evet."

Eski erkek arkadaşım söylediklerimi sindirirken yüzü kül rengine dönmüştü. Atılmış beyzbol sopasını almak için eğildim.

Onu partide bulduğumda altı haftalık hamileydim, kucağında bir sarışınla yatak odasına kilitlenmişti. Oraya gitmeden önce şüphelerimi gidermek için üç hamilelik testi yaptırdım ve kendi kendime onu bulduğumda haberi nazikçe vereceğimi söyledim.

Biz bir takımdık. Her şeyi birlikte yapardık. On sekiz yaşında hamile kalmak planlarımın bir parçası değildi. Ama hayat beklenmedikti ve ikimiz de Porsche'mun arka koltuğunda hayvanlar gibi sevişirken prezervatifin kırılması gerçeğiyle başa çıkmak zorundaydık.

"Neden bana söylemedin?" Cade düzensiz bir şekilde nefes aldı, perili gözleri

benimkine doğru yükseliyor. "Hamileydin ve sen..." "Partinin olduğu gece düşük yaptım."

Bir kalp ağrısı bulanıklığı içinde eve döndüm. Mideme kramplar girdi ve nefes alamıyormuşum gibi her yerim sıcaktı. Aylarca süren stres üzerimde ağır bir yük oluşturmıştu. Notlarımı korumak için mücadele ediyordum. Annemle babamın evlilik sorunları vardı ve bunun acısını Emilio ve benden çıkarıyorlardı. Erkek arkadaşımın müstehcen konuşmalar içermeyen anlamlı bir sohbet için zamanı olmaması. Ve çok daha fazlası.

Karnımın alt kısmındaki ağrı arttı. Bir şekilde kendimi merdivenlerden yukarı ve tuvalete sürüklemeyi başardım. Eteğimi kaldırıp kararı bulduğumda dehşet bir yıkım topu gibi üzerime çöktü.

O ana kadar hiç bu kadar şiddetli bir kayıp hissetmemiştim.

"Ve sen de benim neler yaşadığımı fark edemeyecek kadar başka şeylerle meşguldün," diye bitirdim.

Cade, teninin rengini geri getirmek için hiçbir şey yapmayan dalgalı bir nefes aldı. Sallandı ve elleri... yüzümü kavramak için havaya kalktı... ama onları yanına bıraktı. "Neden bana söylemedin, Ellie?"

Gözlerim acıdı.

Kolay kolay ağlamam ama bu çocuğun kırılganlığıyla ilgili bir şey duygusal tarafımı ortaya çıkardı. Doğurmaya hazır olmadığım ama çoktan sevdiğim bebekle ilgili bir şey dağınık tarafımı ortaya çıkardı. "Ne anlamı olabilirdi ki? Dünyaya kızgındım ve yalnız kalmaya ihtiyacım vardı." Başımı salladım. "Haftalarca benden uzak ve sonra hamile kız arkadaşın yatak odanın kapısında seni izlerken yatağında başka bir kızla yakınlaştın. Benim kitabımda, hiçbir şey bilmeyi hak etmiyordun."

"Ella..."

Gardırobun üstünde duran kargaya doğru yöneldim. Beyzbol sopasıyla onu yere düşürdüm. Cade'i, bu geceyi ve bu lanet olası başarısız ilişkiyi çoktan unutmuştum.

Kapıya doğru yürümemi izleyen Cade'in yüzünde kalp kırıklığı vardı. Yaptığım açıklamadan etkilenmiş görünüyordu. Bir parçam, ölen çocuğumuz için gerçek bir pişmanlık duyduğunu ifade ettiği için sevinçliydi.

"Benden nefret mi ediyorsun, Ella?"

u soru öylesine hüzünlü bir kasvetle dile getirilmişti ki durakladım. Elimdeki oyuncacı sıktım ve ona ilıştırılmış cesareti kırıştırdım.

Cade'den nefret ediyor muydum? Hayır.

Hayatımda her düştüğümde beni yakalayacak tek kişi olması gerekirken neden olduğu hayal kırıklığından nefret ediyordum. ""

"Çok özür dilerim Ellie." Sesinde öyle bir kalınlık vardı ki dönüp bakmama neden oldu. Bir an için barajın yıkılacağını ve Cade'in benim aylar önce yaptığım gibi çatlayacağını düşündüm. Gözlerindeki akmamış yaşları fark ettim ve bu benim göğsümde yavaş yavaş yanan bir çalkantıya yetti. "Zamanı geri alabilseydim ve her şeyi yapabilseydim, yapardım. Senin için orada olurdum. Her şey boyunca elini tutardım. Kahretsin, seni teselli ederdim. Erkek arkadaşın olarak değil ama en iyi arkadaşın olan çocuk olarak."

Ona bir zeytin dalı uzatarak gözlerimi kapattım. "Sana inanıyorum."

"Beni affetmen için ne gerekiyor?" Cade bana bir adım daha yaklaştı ama aramızda hâlâ okyanuslar vardı. Dalgalarımız asla buluşmayacaktı çünkü zihinlerimiz artık aynı dalga boyunda hareket etmiyordu.

Hüzünle sııttım ve vakarımı bozmadan yanından geçip gittim. "Lanet olası bir mucize, querido."

Bunun yalan olduğunu biliyordum.

Zamanla. Zamanla onu affedebilirim.

Artık uyanıkken her sahip olmadığında.

Kollarımın beşiğinde huzur içinde uyuyan doğmamış bebeğimi artık hayal etmediğimde.

CHAPTER 10

Kötü Prenses

30 Mayıs 2014

19:17.

Cade, 18 yaşında.

Belime sardığım havluyla duştan çıkarken telefonumun Ella'nın mesajıyla aydınlandığını fark ettim.

Bu gece yatıya kal. -Ellie

Lanet olsun. Bu üç kelime zihnime bir marka gibi kazındı.

Bu gece yatıya kal. Bu gece yatıya kal. Bu gece yatıya kal.

Evet, uyku yok.

Ella'nın 18. doğum günü 26 Mayıs'taydı. Bu olayı kutlamak için onun ve benim ailemle birlikte güzel bir akşam yemeği yedik.

Ama bu geceyi gerçekten kutlamak istiyordu.

Bu hafta sonu ailenle birlikte Aimée Adası'nda olman gerekmiyor muydu? -Princepin

Pazartesi sabahı Callie ile büyük bir projem olduğunu , o yüzden gidemem. -Ellie

Saçmalık tabii ki. Ella bize yalnız zaman kazandırıyordu.

Seninle olmayı tercih ederim😊 -Ellie

Davet gün gibi ortadaydı ve kabul etmeye fazlasıyla hevesliydim.

Ella ve ben gizlice kaçarken yakalandıktan sonra, Fransisco ve Silvia Cordova aileme ispiyonladı ve gerisi tarih oldu. Beni evlat edinen ailem

Ella ve tüm kalbiyle çıkmamızı destekledi. Julia Teyze bir yıl boyunca bunu bir sır olarak sakladığım için kızmadı bile. Bunun yerine, kendime iyi bir kız bulduğum için ne kadar mutlu olduğunu söyledi ve Ella'yı özellikle çaya getirmem gerektiğini söyledi (Julia Teyze İngiliz'di, gidin görün). Öte yandan, Vance Amca bana kuşlar ve arılarla ilgili bir konuşma yaptı (gerçekten çok garipti). Temel olarak bana bir kutu prezervatif fırlattı ve üniversiteden mezun olmadan önce onları büyükanne ve büyükbaba yaparsam cehennemde yanacağımı söyledi. Vance Amca iyi biriydi ama Josh'tan duyduğuma göre Julia Havilland onu terbiye etmeden önceki gençlik günlerinde çılgın bir orospu çocuğuymuş (mağarasının bir duvarı koleksiyon bıçaklarına ayrılmıştı). Bu yüzden tehdidini hafife almadım.

Ben de seninle olmayı tercih ederim. -Princepin

Ella bana bir mesajla birkaç kırmızı kalp gönderdi.

Bu kızın beni ne kadar sevdiğinden hiç şüphe etmedim. Gölgelerle dolu kalbimin her köşesi onun ışığıyla aydınlanana kadar beni her zaman yağmuruna .

Artık yalnızlığımda yalnız değildim.

Yapboz parçamın diğer yarısını buldum. e sadece

Be

n. Ella Ximena Cordova, benim ilk ve sonsuz aşkım.

İlişkimizdeki tek engel Ella'nın ailesiydi. Onların kurallarına göre-zengin bir dünyada en uygun seçim Joshua Remington'dı. ey, kara koyun olmayan, kurumsal bir pislik olmaya ve Vance Remington'ın iş imparatorluğunu miras almaya mahkum olan oğlu tercih etti.

Onları en iyi dinledikleri şekilde kazanmaya çalıştım: dış görünüş. Yine de ne kadar çabalarsam çabalayayım - Ella'yı randevulara Vance'in eski model arabasıyla motorsikletimle götürmek, Silvia Cordova'ya şarap getirmek, üç parçalı bir takım elbise giymek - onlar için bir çöp olarak kalacaktım. Remington'lar ve Cordova'larla yediğim hiçbir ortak yemek bunu değiştiremezdi. ey hala beni kızlarına layık görmüyordu, ne zaman aynı odada olsak gözlerini benden alamıyordu, öyle ki

şaraplarını küçümseyerek içiyorlar.

Buna rağmen Ella'yı kardeşimin üzerine itmeye devam ettiler. Ne yazık ki Josh, Layla'yla evlenmeye kararlıydı çünkü 1) amın tadına bakmamıştı ve 2) Vance'in zulasından bir şişe Captain çaldıktan sonra sarhoş bir gecede bana Layla Khan Anderson'a kayıtsız şartsız aşık olduğunu itiraf etti.

Francisco ve Silvia'nın benimle yaşamayı ve onların züppe çevrelerinde doğup büyümediğim gerçeğiyle başa çıkmayı öğrenmeleri gerekecekti. Geçmişim için asla özür dilemeyeceğim. Net servetim asla Josh'un ki yüksek olmayabilir ama damarlarımda Remington kanı dolaşıyordu ve bu onların kendini beğenmiş kıçları için yeterli olmalıydı.

Özellikle de Ella ve ben bu gece seks yaparsak. Sonsuza dek benim olacaktı ve o kızın gitmesine asla izin vermeyecektim.

Telefonum başka bir mesajla çaldı.

Bir sır bilmek ister misin? -Ellie

Küçük kız bana işkence etmekte çok başarılıydı. Havlumu fırlattım ve bir elimle ona mesaj atarken külotumu çekiştirdim.

Söyle bana, bebeğim. -

Princepin Ortalığı batırdım.

-Ellie

Utanmaz kız arkadaşım tanga kaplı amının resmini eklemiş. Beyaz kumaşta ıslak bir leke vardı. Dilimi onun dar deliğine gömmeden önce dişlerimle yırtmaktan başka bir şey istemiyordum.

Bunun bedelini ödeyeceksin. -Princepin. Yap

beni. -Ellie

Oh, yapardım.

Julia Teyze ve Vance Amca, Ella'yı görmeye gittiğimin tamamen farkındaydılar.

Aptal değildik. Bir araya getirdik. Bütün hafta sonu boyunca sevişecektik.

Bir gece çantası aldım ve kapım çalındığında tüm ihtiyaçlarımı içine . Yaptığım işe ara verip omzumun üzerinden bir bakış attım. Saniyeler sonra Olivia içeri girdi, buklelerine taktığı saç bandı ve kırmızı puantiyeli elbisesiyle çok sevimli görünüyordu.

Bana doğru sıçradı ve kollarını kaldırarak beni kucağına almak istedi. Her şeyi bıraktım ve onu kollarıma aldım. "Merhaba Livvy."

Başını omzuma yasladı. "Merhaba."

Suçluluk duygusu beni ele geçirdi. Bu Cumartesi onunla bir Barbie filmi daha izleyeceğime söz vermiştim. Ama şimdi Ella ile geçirecektim. Azgınlığım yüzünden beni dava et. Pazar günü kız kardeşime bunu telafi edecektim.

Olivia pek konuşkan biri değildi. On dört yaşında onunla ve Julius'la yaşamaya başladığımda sessiz bir bebektir. Remington'lar bizi evlat edindikten bir yıl sonra bile hâlâ pek konuşmuyordu. Vance Amca ve Julia Teyze'nin endişeleri, Livvy'nin babasını kaybettiği ve normal statükosunun değiştiği için travma geçirmiş olabileceğini düşünerek bir psikoloğa danışmalarına neden oldu. Ama davranışları normal kabul edildi. Sadece doğası gereği utangaçtı.

Olivia'nın iyi olmasının sebebi kısmen bendim. Bana sahip olduğu sürece, çevresinin o kadar da önemi yoktu. Remingtonlar sayesinde yeni bir aile edinmiş olsa da, beni nihai koruyucusu olarak görmeye devam etti. Ben asla onun kuzeni ya da kardeşi olmadım. Bana bağlıydı çünkü beni hem annesi hem de babası olarak görüyordu.

Eğer bir ödül isterse, bana gelirdi. Kitap okumak isterse bana gelirdi. Oyun oynamak isterse bana gelirdi. Kahretsin, hâlâ saçını yapma alışkanlığım vardı. Julia Teyze daha iyi bir iş çıkarırken, Olivia okuldan önce saçını ören ben olmadıgımda bana hep üzgün bir şekilde bakardı.

Kalçama tüneyen Olivia, ben du el'ime daha fazla eşya atmaya devam ederken sessizce beni izledi. Gri eşofman altları ve kapüşonlular? Tamam. Nemlendirici? Tamam. Çoraplar? Tamam. Kolonya? Tamam. Bir kutu prezervatif? Tamam.

"Bu muydu?" Yeni giysilerimden oluşan yığının üzerinde duran Trojan'ları işaret etti. "Şeker mi?"

Öldür beni şimdi. Onun masumiyetini bozuyordum.

"Hayır, ufaklık. On sekiz yaşına gelene kadar onlara dokunamazsın." Daha yakından bakmak için kollarımın arasında döndü. Korkuyla onu göğsüme doğru çektim. "Ya da bir erkek arkadaşın olana kadar."

Olivia dişlerini göstererek gülümsedi. "Emy benim erkek arkadaşım."

Ella'nın küçük kardeşinin ne tür bir 'erkek arkadaş' olduğunu düşündüğünü bilmiyordum ama.. "Erkek arkadaşın olabilmesi için önce beni geçmesi gerekiyor." Onu nazikçe yere bıraktım ve önüne çömelip burnuna dokundum. "Yarın burada olmayacağım Livvy. Ella'yla yatıya kalacağım. Sana söz veriyorum, pazar sabahı döneceğim, tamam mı? Kahvaltı yaparız, dondurma alırız ve istediğin kadar Barbie filmi izleriz. Anlaştık mı?"

Hevesle başını salladı ve serçe parmağını bana doğru uzattı. Benimkini onunkiyle birleştirdim ve el sıkıştık.

Komodininimden mavi kadife bir kutu aldım. Olivia'nın gözleri parladı çünkü ne olduğunu biliyordu. "Sence Ella bunu begenecek mi?"

"Mhm," diye mırıldandı küçük bir gülümsemeyle.

Çantalarımı topladım ve yatak odamın kapısını arkamdan kapattım. Mermer merdivenlerden inerken Olivia tuttu. Josh'un oyun odasında Layla ile gülüştüğünü uzaktan duyabiliyordum.

Bir yıl geçti ve ben hâlâ yeni evime alışamamıştım. Remington'ların yüksek tavanlı ve süslü pervazlı, iki katlı devasa malikanesinin, önceki salaş kasaba evimizden daha iyi olduğunu söylemek yetersiz kalır.

Vance Amca ve Julia Teyze'yi aile odasında muhabbet kuşları gibi birbirlerine sokulmuş, arka planda rastgele bir film izlerken buldum. Şarap kadehleri masanın üzerindeydi ve o tür bir ruh hali içinde olduklarını biliyordum - PDA'yı umursamadıkları bir ruh hali.

ey bize baktı ve gülümsedi. Kendimi Olivia'nın boyuna indirdim. "İki gün sonra görüşürüz, tamam mı?" Başını salladı. Yanağımı ona doğru çevirdim. "Bana bir öpücük ver."

"Hoşça kal, Cadie."

Bana iyi geceler öpücüğü verdikten sonra ailesine doğru koşmaya başladı. Julia Teyze onu kucağına çekip her yerini okşayınca ciyaklamalar başladı.

Yüzünü. Vance Amca da Olivia'nın saçlarını okşarken ona katıldı. Olivia kıkırdadı ve onları şakacı bir şekilde uzaklaştırmaya çalışırken "öpücük canavarları" diye ciyakladı.

Sıcaklık göğsümü sardı.

Vance ve Julia'ya çok saygı duyuyordum. Onlara anne ve baba demesem de onlar benim de anne ve babamdı. ey dağılmış bir evden gelen iki çocuğu gördü ve bizi hiç tereddüt etmeden yanına aldı. ey bize Josh'a davrandıkları gibi davrandılar. Önemli olan her şekilde onların çocuklarıydık. ey başımızı sokacak bir çatı ve masamıza yiyecek koydu. ey bizi önemsemi ve sevdi, sanki onların bir uzantısıymışız gibi.

onlar benim evimdi.

Vance Amca çenesini bana doğru eğmiş, onları içime çekmemi izliyordu. "İyi geceler evlat."

Julia Teyze bana bir öpücük verdi.

Ellie dışında kimseye göstermediğim bir gülümsemeyle döndüm ve kapıya yöneldim.

Kan gerçekten de aileyi yok etmedi. Sevgi yaptı.

Cordova Malikânesi'ni kasvetli bir hava kaplamıştı. Etrafı çevreleyen heybetli uzun ağaçlar baharın son günlerinde hışırdıyor, gecenin içinde karanlık bir melodi çınılıyordu. Yaşamın tek kanıtı ön verandadaki sütunları aydınlatan ışıktı.

Motosikletimi Ella'nın turuncu Porsche Cayenne'inin arkasına park ettim ve ayaklığımı indirdim. Francisco Cordova kızıma 18. yaş günü hediyesi olarak hayalindeki arabayı almıştı ve henüz onu vaftiz etmemiştik. Onu kaputun üzerine yatırıp amigo kız üniforması içinde sikmeyi hayal ettim mi? Tabii ki .

Kız arkadaşım yolda olduğumu zaten biliyordu. Ya kapı zilini çalacaktım ya da eski günlerin hatırına balkonuna tırmanacaktım.

Ella tehlikeyi severdi, her ahlaksız hareketin heyecanını. I

Gece eğlencemizden önce onu biraz korkutmayı, gardını düşürmeyi düşündüm. Bu hoşuna giderdi, sadece kıkırdamak için bile olsa. Ona gerçekten bedelini ödetmeden önce gönderdiği müstehcen mesaj için alaycı bir geri ödeme.

mutfakta champurrado yapıyordu (kızı zaten erdemli kişiliği için sevmeseydim, yemek pişirme becerileri için severdim), böylece perdelerinin arkasına saklanabilir ve zamanı geldiğinde dışarı fırlayabilirdim.

Siyah kar maskemi taktım ve evin yanına doğru koştum. Bir rüzgar patlaması kemiklerimi dondurdu ve ikinci kata çıkan metal merdivene tırmanırken sertliğe karşı dişlerimi sıktım.

Manevra yaparak balkonuna çıktım ve Fransız kapılarının aralık olduğunu fark ettim. Yumuşak rüzgâr perdeleri bir kenara savurmuş, bir yastık yığınının üzerinde yatakta yatan silüetini seçmeme yetmişti. e Işıklar kısılmıştı ve dizüstü bilgisayarında uzaktan çözemediğim bir şey izliyordu.

Beni göremedi, ben de çantamı düşürdüm ve içeri attım. Planlar değişti. Onu korkutacaktım. Eşikten adımımı attım, tepkisini kaydetmek için telefonumu çıkarmak üzereydim ki...

İnlemeler, homurdanmalar ve tokat sesleri duydum. Ella porno izliyordu.

Ve o da bundan zevk alıyordu.

Aletim kotumun içinde canlanırken nefesimin altında küfrettim. Ölüm fermanlarımızı imzalamış olabilirdi çünkü ikimiz de yorgunluktan ölene kadar onu becermek üzereydim.

Ta ki ben aylarca süren cinsel hayal kırıklığımı onun küçük amcığına boşaltırken zihnimde dönüp duran tek şey onun küçük nefes alışları olana kadar.

Şımarık prensesime boyun eğdirmek için onu sevmek istedim.

Perdeleri kenara fırlattığımda çubuğun üzerinde kayan metal halkaların sesi ve arkamdan çarpan balkon kapıları işimizin son çivileriydi.

Ella çığlık attı, dizüstü bilgisayarını kapattı ve gözlerinde dehşetle bana dönmeden önce yatağın üzerine bıraktı.

Korku, yıldırım hızıyla şehvete dönüştü.

Du el çantasını yatağının kenarına bıraktım ve neredeyse bir canavar gibi üzerine . Siyah kapüşonumun altından göğsüm kabarıyor, yüz ifadem maskemin altında gizleniyordu.

Yatağın üzerinde kalçalarının üzerinde oturmuş bana bakarken kendi nefesleri de kesilmişti. Turuncu bir lolipop - ona toplu olarak aldıklarımından - baştan çıkarıcı ağzının içine sıkışmıştı. Artık korkusu buharlaştığı için vücudundaki her çizgi heyecanla uğulduyordu.

Ella Ximena Cordova kesime hazır masum bir kuzuya benziyordu. Kusurlu gözleri ve uzun siyah saçlarıyla kutsal bir bakireye benziyordu, eski beyaz tişörtümü ve diz üstü amigo çoraplarımı giymişti.

Beyaz bir fiyonkla sarılmış, kirli ellerim tarafından kirletilmek için yalvaran bir saflığa benziyordu.

Ama ben bundan daha iyisini biliyordum.

hepsi bir kılık değiştirmeydi.

Bu iyi kız görüntüsünün altında benimle alay etmeyi seven bir dişi şeytan vardı - sırtüstü yatmayı ve eteğini yukarı kaldırmayı seviyordu, böylece bütün gece sızlanırken sulu oynayabilecektim.

Çok kötüydü.

Başka türlüünü de istemezdim.

Binicilik eldivenlerimi sahana fırlattım ve başımı yana eğdim. "Birileri yaramazlık yapmış."

Lolipopu kaydırды ve ıslak, patlayan bir ses çıkardı. yetenekli ağzının haznesinden kurtardığında aletimin çıkardığı bir ses.

"Başım belada mı?" diye fısıldadı.

Tam bir velet. Dudaklarımı yaladım ve gözleri nefesinin küçük bir kesilmesiyle hareketi takip etti. "Öyle olduğunu biliyorsun. Sonuçları olmadan kirli resimler gönderemezsin, Ximena."

"Bana ne yapacaksın, Kill?"

Öldürmek. Maske taktığımda her zaman Killian olurum. "Yaramazlık yapan zengin kızlara yaptığım şey," dedim kabaca. "Sana unutamayacağın bir ders veriyorum."

Aslında inledi.

Daha da sertleştim. "Tişörtü çıkar ve buraya gel. Seni çıplak görmek istiyorum, tatlım."

Kemerimi çözdüm ve sikimin serbest kalmasına yetecek kadar kotumu ve külotumu indirdim. Tişörtünü çıkardı ve gözüm onun kusursuz bronz tenine ve emilmeyi hak eden bozuk para gibi meme uçlarına takıldı. Ya da tokatlanmayı, senaryoya bağlı olarak.

Ella yatağının kenarında durduğum yere ulaşana kadar zarifçe emekledi.

Hayranlık yüzünün her santimini kaplamıştı.

Tanrım, çok güzeldi... Çıplaktı ve benim emrime amadeydi. Diz üstü çoraplarını giymeye devam etti, onu onlarla becermek istediğimi biliyordu. Ama değerli varlığımı örten küçük külotun yakında gitmesi gerekecekti.

"Kapüşonunu çıkar ama kalsın lütfen," diye yalvardı, dilini turuncu lolipopun etrafında sikimin ucuymuş gibi döndürdü.

İnledim ve bir kereliğine kapüşonumu alarak boyun eğdim.

Oyunumuza sefahat havası kattığı için maskeyi çok sevdi.

Ella içgüdüsel bir hareketle ileri atıldı ve ağzındaki lolipodu çıkardı. İki ay önce Nate tarafından dövme yaptırdığım kalça kemiğimin yakınına yalamaya çalıştı. Dili onun şerefine yaptırdığım küçük siyah X işaretine değmeden önce saçına batırdım. Acı içinde nefesini tuttu, gözleri küçük oyunumuzdan sarhoş olmuş ve dudakları şekerden lekelenmişti.

"Bana müstehcen bir resim gönderip bundan kurtulabileceğini mi sandın?" Hırladım, saç tellerini elimin etrafına doladım ve sertçe çektim. İtirazdan çok uzak, muhtaç bir ses çıkardı. "Cevap ver bana."

Bakışlarında de ance dönüyordu. "Bundan kurtulmak istemedim, querido."

Sevgi sözcüğü kanıma şehvetli bir ok gibi saplandı ve tüm sinir uçlarımı harekete geçirdi. Sikim kükreyerek kalktı, ereksiyonum Ella'dan birkaç santim uzaktaydı. Sanki tadına bakmasına izin verecekmişim gibi alt dudağını yaladı.

Onun için çok kötü. onun cezasıydı.

"Güzel, çünkü yapmayacaksın." Şaftımı avuçladım ve o inledi. "Ellerini kendine sakla ve seni düşünerek sarsılmamı izle, Ximena. Eğer uslu durursan, sana bir ödül vereceğim."

"Ne ödülü?" diye meydan okudu.

st'imi sikimde aşağı yukarı gezdirdim. "Amını yalayıp temizleyeceğim." dikkatini çekti. Tekrar kalçalarının üzerine yaslandı. "İyi. Uslu durabilirim."

"Pek olası değil." Kıkırdadım, sakız damlasını topladım ve horoz başımın üzerine köpürttüm. "Kendime dokunmam hoşuna gidiyor mu bebeğim?"

Başını salladı, gözleri zonklayan aletimde perçinlenmişti. Sağ elimle sarsarken sol elimle hâlâ saçlarını tutuyordum. Başımı geriye atarak inledim. Çok yaklaşmıştım.

Ella asla tatminsiz . Şeytani bir parıltıyla ağzı lolipopun etrafında kıvrıldı ve güzel kahverengi meme uçlarını titretmeye başladı. Kalçalarını sallayarak küçük göğüslerine masaj yapıyordu, sanki ben zaten onun içindeymişim gibi. Lanet olsun. Ona bir ders vermeye çalışmıyor olsaydım -en sevdiği eğlence olan sikimi emme zevkinden mahrum bırakılıyordu- kalçalarının arasına bir yastık sıkıştırıp orgazm olmasına izin verirdim.

"Terbiyeli ol," dedim sıkılmış dişlerimin arasından. "Kendine dokunmayı kes." Suratını astı ama yine de durdu.

Uçurumun kenarına yaklaştım, nefeslerim daha kesik kesikti.

Ella'nın gözleri yedi santimetrelilik penisime bakarken zevkten ağırlaşmıştı. "İstiyorum, Kill."

"Bu gece hepsini alacaksın," diye . "Amigo amcığınla sadece ucundan oynamaktan bıktım usandım. Beni bir yıl beklettin, o yüzden buna değecekmişsin gibi siksen iyi edersin prenses."

Kaba, zalim kelimeler. Onları severdi. "Killian, lütfen."

Saçlarını bıraktım ve onun yerine amına daldım. Dantelli kumaştan nasıl sırılsıklam olduğunu fark ederek avuçladım. Stim bulanıklaşana kadar kendimi becerdim. Kulağına fısıldamak için eğildim, "Kirazını almamış olabilirim ama seni ilk kez sikiliyormuşsun gibi sikeceğim. Bundan , değil mi?"

Gözlerini kapatarak evet diye mız mızlandı. "Eminim kendini bakire gibi hissedeceksin."

Avucumun içinde sallanıyor, izin verilmediğini bildiği halde serbest kalmak istiyordu. Amını öfkeyle sıktım.

"Kötü prenses."

"Lütfen, querido," diye mırıldandı, benim için tamamen arzuluydu.

"Cordova Baba'nın sevgili kızını onun çatısı altında becereceğim ve bu konuda yapabileceği hiçbir şey yok," diye tehditkâr bir şekilde alay ettim ve Ella'nın nefesleri zevkle hızlandı. "Sen bacaklarını Princepin'ini memnun etmeye çalışan azgın bir amigo kız gibi ayırırken seni derinlemesine becereceğim. Sadece ağlayacak ve daha fazlası için , değil mi?"

"Evet."

Hırladım. "Aç şu lanet ağzını."

Bir dilenci gibi duran ama mağrur bir prenses gibi davranan Ella, ilk yağmur damlasını, ilk kar , yeni bir lezzetin ilk tadını alır gibi ağzını açtı. Döllerimi dilinin üzerine boşaltırken elimle çenesini sıkıca tuttum, Tanrı'ya inliyor, onu yarattığı için ona şükreliyordum.

Kız arkadaşım umursamazca güldü ve sanki aklımı başımdan almamış gibi lolipopunu tekrar ağzına atmadan önce beni yutarak kuruttu.

Aletim yumuşarken sertçe nefes aldım. Maskemi yırtıp sahana fırlattım, ellerimi yüzümde ve dağınık saçlarımda gezdirdim. "Lanet , bebeğim."

Yolun geri kalanında kot pantolonumu ve külotumu çıkardım, acelemden neredeyse onlara takılıyordum.

Kıkırdadı ama dirseklerinin üzerinde geriye yaslanıp topuklarını yatağın kenarına dayadığında sesi lanet olası şekeri tarafından bastırıldı. "Uslu durdum, querido."

e pozisyonu, sert meme uçları olan küçük göğüslerinin dışarı fırlamasına, dizlerinin ters yöne bakmasına ve tangasının beyaz malzemesinin ıslak am dudaklarına sıvanmasına neden oldu.

"Zar zor. Yine de kemerimi kışına takıp sana bir tane daha vermeliyim."

dersi."

Ella kız gibi güldü. "La vida no es justa, Cade."

Adil olmayan şey, lanet olası aletimin onun darlığına dalmak için bir dakika daha beklemek zorunda kalması. "Bana ne istediğini söyle, Ella."

"Sen. Sadece sen."

Üzerine düştüm, yüzünü kavradım ve onu derinden öptüm.

Dilim ağzını ve dilinde portakalın ve benim tadımı aldım. Onu emdim ve o miyavladı.

Sıcak, ağzı açık öpücükleri boynundan aşağı bastırdım, bu kız için çaresiz hissediyordum. Ella inledi ve bacaklarını belime dolayarak beni cesaretlendirdi. Ellerim küçük tümseklerini kavradı, meme uçlarını intikam hırsıyla dillerken yoğurdu. Onları ısırdım ve zevk ve acıyla çığlık atana kadar çekiştirdim, elleri daha fazlası için sessiz bir yalvarış olarak kafa derimi kazıyordu. Açıkta kalan teninin her bir parçasına açgözlülükle gagalarımı yayarken, minicik model sıksa vücudu bariz altında titriyordu. Aşkımın onun gözeneklerine işlemesini ve onun için hissettiklerimin canlı bir hatırlatıcısı gibi orada kalmasını istiyordum.

Onun derisinin altında olmak istedim. Şimdi ve sonsuza dek.

Parmaklarım sıırıslıkam külotunun içine kıvrıldı ve onları sürükleyerek arkama attım.

Kalbim küt küt atarken gözlerim hedefime dikildi. Onu istiyorum. Onu istiyorum. Çok kötü.

Avuçlarımı iç bacaklarının her iki yanına bastırdım ve onu iyice açtım. Suyuyla yapış yapış olmuş pembe amcığı beni karşıladı. Hızlı ve bir şekilde içine soktum. Beklenmedik bir şekilde. Tam da sevdiği şekilde. Ella şaşkınlıkla nefesini tuttu. en bir tane daha soktum ve onları derinlerde tuttum. "Gece bitmeden, bu amcığın her santimini sikmiş olacağım. Yeterince açık konuştum mu bebeğim?"

Başını sallayarak dudağını ısırdı. "Por favor." Onun dileği benim emrim oldu.

İlk yemeğine aç bir adam gibi kadınlığına saldırdım, dilim yarığı boyunca uzun bir vuruşla yuvarlandı ve dudaklarını ayırdı.

Ella yatakta kıvrandı, lolipop tekrar ağzına girdi. "Killian!"

Artık onu dinlemiyordum. Kızımı boşaltmak için bir görevdeydim. Bunu onun nelerden hoşlandığını bilecek kadar çok yapmıştım.

Kıvrımlarını ağzımın derinliklerine çekerek dilimle her dudağına masaj yaptım. Karnının çöküşünü, küçük inilti çıkarırken başını zevkle geriye atışını izledim. Saçlarımda düğümlenen sinirler, ben onu ayırıp hızlı yalamalarla yaladıkça daha sıkı büküldü. Buna bayılmıştı, daha fazlası için ağlıyordu.

"Lütfen, , lütfen."

Klitorisine yapıştım ve sertçe emdim. "Yüzüme boşalma onurunu hak ettiğini mi düşünüyorsun, Zengin Kız?"

"Evet," diye inledi, vücudu iki büküm olmuştu. ""

Dilimi onun dar ağzına daldırdım, birkaç kez salladım ve onun tadıyla inledim, ellerim kışını kavradı ve onu becerirken yüzüme inanılmaz derecede yaklaştırdı.

Kalçaları başımı kulak ısıtıcıları gibi sıkarken ıslaklığı ağzıma ve çeneme bulaştı.

"Tadın çok güzel, bebeğim. Bu tatlı amcığы bütün gece yiyebilirim. Sana ne kadar bağımlı olduğumu biliyor musun?" Onu yerken ellerim çoraplı baldırlarını okşuyordu. "Boşalmak mı istiyorsun? İste."

Sırtını kamburlaştırıp göğüslerini ona demir atacakmış gibi sıkarken cevabı inlemek oldu. "Letmecomeletmecomeletmecome, lütfen!"

"Hayır." Kalçasını ısırdım.

Dilimi bir nger ile değiştirdim. İki nger ile. O noktaya gelene kadar içeri ve dışarı pompaladım. Kalçaları titremeye başladı. Dilimi sinir yığınının etrafında dolaştırırken, içine üç nger'ı düzenli bir şekilde soktum. Onu hazırlıyordum. Onu uyarıyordum. Sıcak dokunuşlarımın altında canlanmasını sağladım.

"Sen lanet olası bir veletsin, Ellie. Güney Yakası'nın şımarık prensesinin iyi bir dil darbesiyle terbiye edilebileceğini kim bilebilirdi ki?" Tokatlamadan önce amına tükürerek kışkırttım.

.
Tekrar tokatladım.

Sanki zevkle baş edemeyecekmiş gibi kalçalarını kapatmaya çalıştı. Homurdandım ve onları bir kez daha açtım. Onu daha da içime çekmeden önce. "Çok yaklaştım," diye fısıldadı kırık bir sesle.

Ne kadar yakın olduğunu hissedebiliyordum.

"En sevdiğin gangster için mi geleceksin bebeğim?" Başparmağım klitorisini parlatırken fısıldadım. "Dilimin her yerine boşalmanı istiyorum. Seni becerdiğimde, bu yaramaz, kötü kız amcığını mahvettiğimde döllerini ağzımda istiyorum. Onu öyle bir döveceğim ki yarın yürüyemeyeceksin Ella."

"Boşalacağım. Boşalacağım," diye bağılıyor, yüksek sesle inliyordu Bu malikanedeki tüm hayaletleri uyandırmaya yetecek kadar.

Dudaklarımın arasında klitorisini çalıştırırken parmaklarım sürekli olarak içindeki o noktayı sıyrıyordu. Ella bir kukla gibi inledi, derin iniltisi en sevdiğim . Söz verdiğim gibi, dar deliğinden bir nehir gibi akan ıslaklığı yaladım. en İç kısmı benim boyutuma göre şekillenene kadar tüm bu darlığı becermek üzere olduğumu bilmesini sağlamak için onu öptüm.

Ellerimin üzerinde yükseldim ve ona doğru eğildim. Vücudunu bir ter tabakası kaplamıştı. Dirseklerinin üzerine kalktı ve ön ellerimiz birbirine değdiğinde, soluk soluğa nefeslerimiz birbirine karıştığında benimle yarı yolda buluştu.

Ella lolipopunu parlak alt dudağımın üzerinde yuvarladı, kalıntılarını topladıktan sonra tekrar ağzına atıp doyurucu bir şekilde emdi. "Mmm."

Neredeyse yatak odasının her yerinde kendimi . Lanet olsun. bu kız beni öldürecekti.

Lanet şekeri ağzından çekip aldım, çenesini sıktım ve dudaklarımızı . Bakışlarının cam gibi, tahrik edici niteliğini fark edecek kadar uzaklaştım. "Kendimi tadabilir miyim?" diye mırıldandı.

Yapabileceğini biliyordu. Bir yıl önce ona kütüphane oyuğunda kendini siktirmiş ve aynı delikleri yalayarak temizlemiştim. bu aramızdaki normdu. Biraz tükürük salgılamadan önce dilim ağzının oyuğunun içinde gezindi.

Ella iğrençti, ben öyle yaptıkça inliyordu.

Hoşuma gitmişti. Onu sevdim.

Alt dudağını ısırarak yanağından öptüm. "Merhaba, bebeğim."

"Merhaba." Kıkırdadı, ellerini çıplak gövdesinde sevgiyle gezdirdi.

"İyi misin?" Bazen yataktaki sert davranışlarımın ve zorbalıklarımın onun ötesine geçtiğinden endişeleniyordum.

"Çok iyi," diye mırıldandı, vücudunu bir kedi gibi gererek.

Ellerim açgözlülükle çıplak vücudunda gezindi ve kışının yanaklarını sıktım. "Bu gece seni çok iyi becereceğim. Ben seni kirletirken bacaklarını , değil mi?"

Am dudaklarını arkadan okşadığımda başını salladı. "Evet."

"Olduğun yerde kal. Senin için bir şeyim var." Lolipopunu ağzıma attım ve du elime uzanırken onu ısırdım. Prezervatif kutusunu ve... bir ton ağırlığındaymış gibi hissettiren kadife kutuyu çıkardım.

Kalbimin yaşayan bir kişiliği idi.

Ella'ya doğru döndüm ve her nefesim gibi onu da Onu.

CHAPTER 11

Yaramaz Princepin

30 Mayıs 2014

:28.

E a, 18

Her iyi çocuk iyiydi, ta ki kötü çocuk tarafı ortaya çıkana kadar. Benim erkek arkadaşım da farklı değildi. Kenarları sert olsa da, Cade bana her zaman rahatlık, arkadaşlık, istikrar ve sevgi verdi.

Ama Killian... Killian cehennemi ortaya çıkardı. Killian bana kaçış, karanlık, zevk ve sırf onun tarafından cezalandırılabilmek için harekete geçme ihtiyacı verdi.

Yargılamanın hüküm sürmediği bu tür bir yakınlığı önemli ötekinizle paylaşabilmek gerçekten muhteşemdi, gerçekten özgürleştiriciydi.

Güçlü doruk noktandan sonra Cade'in eğilip çantasını karıştırmasını izledim. Şekerimi bitirdi ve bir kutu prezervatif ile başka bir mavi kadife kutu çıkardı.

Cade düştü ve yatağın zıplamasına neden oldu. ve gözleri mutlulukla parladı. Onda görmek istediğim tek şey buydu. Saf neşe.

"Dostum, koca bir kutu prezervatif mi getirdin?"

"Öncelikle, ben erkek değilim. Ve ikincisi, tabii ki." Kaşlarını kaldırdı.

"Sadece iki turla tatmin olacağını mı , seni orgazm canavarı?"

"Yeterince adil. Doyumsuz olduğumu kabul ettik. Ama sen de daha iyi değilsin."

"Hayır, bebeğim. Ben daha kötüyüm." Cade alnını şefkatle benimkine bastırdı. "I

seni bütün gece sevmek istiyorum."

"Bunu ben de istiyorum." Burnunu boğazımın sütununda gezdirdi ve tabanındaki çukuru nazikçe öptü. "Diğer kutuda ne var?"

Cade'in ağzı durdu ve başını hafifçe kaldırdı. Yanaklarında hafif bir kızarıklık belirdi ve boğazını temizleyerek mavi kutuyu bana verdi. Kalbim küt küt atıyordu ama hemen bir sonuca varmak istemiyordum.

"Bu senin doğum günü hediyen."

"Ama sen bana zaten bir tane vermiştin." Erken bir hediye olarak, ikimiz de sol kalça bölgelerimize birbirimizin göbek adının baş harfini dövme olarak yaptırdık. Ben küçük siyah bir K, o da X. Bu bizim isyan etme şeklimizdi. Nate bunu yaptırmak için bizi saatler sonra kuzeninin dövme salonuna gizlice soktu.

Ben de sahiplenici bir kızdım, bu yüzden onun üzerinde izimi görmek hoşuma gidiyordu. "Aç lütfen."

"Eğer bu bir yüzükse, seni kısa zamanda Vegas'a sürükleyeceğim." Zaten onun bir parçasını dövmeyle üzerime yaptırmıştım, soyadımı da onunkiyile birleştirebilirdim.

O bilmiyordu ama ben en sevdiğim beyaz deri ceketimi almış ve Bayan Cade Killian Remington yazısının arkasını inciler ve yapay elmaslarla süslemiştim. Genç olduğumuzu biliyordum ama birlikte yaşlanmak istediğim tek kişi oydu.

O benim başlangıcım, ortam ve sonumdu.

Kapağı özenle açtım ve . Kalp şeklinde mavi bir topaz, altın bir zincirin içine yerleştirilmiş, tüm güzelliğiyle bana göz kırpyordu.

"Beğendin mi?" diye mırıldandı, sesine belirsizlik karışmıştı.

Hayrete düşmüştüm. "Nereden aldın bunu?"

"Satın almak mı?" Gülümseyerek başını salladı. "Senin için yaptırdım. Bana sağ gözündeki maviyi hatırlattı."

Neredeyse hıçkırığa hıçkırığa ağlayacaktım, içimde bir gelgit dalgası gibi çarpan çok sayıda duygunun üstesinden geldim. Çaresiz bir öpücükle ağızlarımızı birleştirdim, can yeleğimmiş gibi ona atladım. "Bana giydir. Onu seviyorum. Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum," diye fısıldadı, çözülmüştü.

Öpüşmeyi kesmeden, onu üzerime tutturdu. Soğuk hissettirdi ve

Tenime yabancı. Ona ısınacaktım. Yavaş yavaş. Benimle bütünleştikçe. Onu asla almazdım.

Cade'in izi tenime kazınmış, özü damarlarıma işlemiş ve aşkı ruhumun derinliklerinde dinleniyordu.

Hava almaya ihtiyacımız olduğunda birbirimizden uzaklaştık. Ama aslında bu hayatta tek ihtiyacımız olan şey birbirimizdi.

Bana saygıyla bakan Cade'in ruhu, titreyen elini kaldırıp sol göğsümü sıkarken gözlerinde parlıyordu. "Kalbim sende, Ella. O senin."

Ve asla bırakmıyordum.

Dudaklarımız tekrar birleşti ve yol ayrımımızı seçerek yeni bir yolculuğa çıktık. Birbirimizi ilk kez öpüyormuşuz gibi, bunun çok fazla, çok hızlı olmasından korkuyormuşuz gibi tepkilerimizi ölçerek yelken açtık. Birbirimizden aldığımız yudumlar rahatlık ve yuva diye bağııyordu ve üzerimize şiddetli bir aciliyet duygusu çökmeden önce rahatladık. Güçlü, durdurulamaz duygular bedenlerimiz arasındaki boşlukta toz zerrecikleri gibi dans ediyor, kendimizi havada uçuyormuş gibi hissetmemize neden oluyordu.

Cennetimizi bulduk.

Saçları pürüzlü uyluklarının benimkilere dolanması, sıcak göğsünün benimkilere bastırması ve sıcak ellerinin vücudumda kırılgan bir özlemle dolaşması, bunun bir rüya olmadığının tek kanıtıydı.

bizim gerçekliğimizdi.

Farklı yaşam yollarından gelen iki ruh nihayet çarpışıyor ve birleşiyor
Bir.

Cade'in avuç içi göğüslerimin arasından geçerek boğazıma sarıldı. Nefesim kesildi ve çeneme doğru sırttı. "Gece daha bitmedi Ellie ve amının her santimini sikeceğime söz verdim."

Sesinin alçak perdesine eşlik eden bu sözler vücudumda yeni bir arzu dalgası yarattı. "I-"

Cade hâlâ boynumu rehin tutan elini kullanarak beni kaslı vücudunun altında yuvarladı. "Sabrımı sınıyorsun, bebeğim. Bacaklarını şöyle aç

"Annen ve baban seni iyi bir kız olman için yetiştirdi." Aman Tanrım.

Sırıtişı ahlaksızcaydı.

Dizlerim onun emriyle açıldı. Üstümde, Cade'in yüz ifadesi daha fazla arzuyla aydınlandı. Hazineme bakarken şişmiş ağzını ayırdı, mavi gözleri oyunumuzla sarhoş olmuştu. Göğsü sabit bir ritimle yükseliyor, yüz ifadesinden açlık damlıyordu. "Bana bir prezervatif tak; sik için hazırsın, Ximena."

Oh oğlum, ben hiç.

Titrek parmaklarımla prezervatif kutusuna uzandım. Cade başparmağına tükürdü ve onu klitorisimi daire içine almak için kullandı. İnledim, ihtiyaçla dolup taşan şaftını kavradım ve çekiştirdim. Tüm o kalınlık içimde olacaktı.

"Dur. Zamanı boşa harcama. Zamanı boşa harcama." Cade bir nger itti ve beni sevdiğim şekilde kızdırdı. Hızlı, sığ ve sinir yumağıma hak ettiğı tüm ilgiyi gösterirken.

İnlemelerimi bastırmak için dudağımlı ısırarak prezervatifi boyunun üzerinden geçirdim ve onu sıktım. İnledi ve rahmimin sıkışmasına neden oldu. "Ben hazırım, querido."

Cade içimden çıkardı. Uyarılmamdan dolayı kayganlaşmıştı, tadına bakmak için ağzına soktu. Sonunda daha büyük ve daha iyi bir şey tarafından becerilmek üzereydim. Daha iyi derken, onun güzel, yedi inç uzunluğundaki aletini kastediyorum.

Bir yıldan fazla birlikte olduktan sonra.

Vücudumdaki her çizgi, koparılmış bir enstrümanın akorları gibi yankılanıyordu.

oluyordu.

Geçmişte Cade'den daha fazla seks yapmış olmama rağmen, bu benim ilk kez. Cade'in sadece bir kez seks yapmış olması umurumda değildi, o da benim 'ceset sayımın' daha fazla olmasını umursamıyordu. at önemli bir kavram değildi. Aşk önemliydi.

Geçmişte takıldığım erkeklerin hiçbirini sevmemiştim. Ama bu?

O benim tüm kalbime sahipti.

Cade yatağımlın kenarına oturdu, bir kolunu belime doladı ve

beni çekti. Kalçalarım onunkilerin üzerine yayıldı ve hareketin hızı karşısında nefesim kesildi, destek için omuzlarını kavradım. Aramızda siki sallanıyordu.

"Beni üstte mi istiyorsun?"

Başını salladı, Adem elması bir aşağı bir yukarı hareket ediyordu. "Bu şekilde senin hızında gidebiliriz. Senin için uzun zaman oldu ve seni incitmek istemiyorum Ella."

Gözlerimi kapattım. "Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum. Şimdi o daracık amını sikimin üzerine kaydır ve beni becer, seni küçük velet."

Tanrı merhamet etsin.

Yakınlık bizim için ikinci doğa gibiydi. Cade, içimde olmanın yanı sıra beni her şekilde tatmin etme konusunda kendinden emindi. Adam beni erkenden mezara bile götürebilirdi. Ama ona uzun süre baktığımda cesaretinin bir an için kırıldığını gördüm. Güvensizliği -tecrübesizliği- gerginliğine neden oluyordu.

Ama bana her zaman yaptığı gibi, ben de onun güvensizliğini Molotof kokteyli ile yok ettim.

Kulak memesine küçük öpücükler kondurdum. "Kimse beni bu kadar tahrik edemez, bebeğim."

Gözleri benimkilerle buluştu ve kırılganlığı yavaşça buharlaştı. Kendinden emin, kibirli adamım geri dönmüştü. "Bana ne kadar tahrik olduğunu göster."

Destek için omuzlarını kullanarak dizlerimin üzerine çöktüm. Bedenlerimiz arasındaki boşluğu izlerken benim titrek nefes verişim onun nefes alışına dönüştü. Onu klitorisime yönlendirmeden ve yumuşakça ovmadan önce ucu girişimi dürttü. Siktir, evet.

Birden Cade kıcımın yanağına vurdu. Sertçe. Gıcırdadım. "Beni becer yoksa seni sırt üstü yatırıp beceririm."

Onu açıklığıma bastırdım ve santim santim batırdım. Oh.

Aman Tanrım. Tanrım.

Sadece ikimizin yaşadığı coşku dolu bir adaya doğru yola çıkarken aynı anda umutsuz sesler çıkardık. Rüzgârın seks ve aşk koktuğu, suyun o kadar mavi olduğu bir yere.

uçurumun derinliklerine.

Kollarımı boynuna doladım, kendimi çok dolu hissediyordum. Bakışlarımız çarpıştı ve sözlerimizle s yleyemediklerimizi gözlerimizle söyledik.

bizim cennet par amızdı.

Ona sımsıkı sarıldığımda çakıllı meme u larımla kaslı göğüs kaslarının üzerinde kayıyordu. Bu sıcak, ten tene temastan kaynaklanan saf arzunun küçük cıvataları sistemimde haraç kesiyordu. Birlikte inledik.

" ok büyük ve kalınsın, querido." Yer de iştirdiğimde klitorisim onun tabanına sürtündü. "O-Oh, Tanrım. Çok iyi hissediyorsun."

e rahatsızlık yavaş yavaş azaldı ve zevkin işaretlerine yol verdi. Tekrar kıpırdandım ve içimden geçen hisler i  duvarlarımla Cade'i sa masını sağladı.

Ayak parmaklarımı dizlerime kadar uzanan  oraplarımla içinde kıvrıldı ve sanki içine gömülmek ve bir daha hiç ayrılmamak istercesine parmaklarımı omuzlarına geçirdim.

Cade küfretti ve üst dudağını yaladı, gözleri amımın onun sikini tamamen yuttuğ  yere dikildi. "Lanet olsun, beni çok sıkı kavırıyorsun." Hareket etmeye  alıştığımında Cade belimi tuttu. "Bebeğim, . Ben sadece... Siktir. Siktir, bu kadar iyi hissetmeyi beklemiyordum."

"Bizi bu beklettiğim için özür dilerim." Ama gerçekten  zg n değildim. Beklemek sadece buna daha çok değer vermemizi sağladı. "şimdi hareket edebilir miyim, lütfen?"

Gözlerini kapatarak başını salladı ve inledi, "Evet. Becer beni, bebeğim." Ben de öyle yaptım.

Erkek arkadaşım bir kolunu belime dolamış, diğ r koluyla da sa  kal amı kavrayarak kendimi yavaşça kaldırırken, sırtının her santiminin içime s rt nd ğ n  hissediyordum. Aşağı indim. Tekrar inledi. Seslerimi bastırmak için çenesini öptüm -bir alışkanlık olarak- onu aşağı yukarı hareket ettirirken.

"Sen benim d nyamsın. Kahverengi ve mavinin en sevdiğim tonusun. Seni seviyorum," diye mırıldandı neredeyse anlamsız a, o büyük, nasırlı ellerini sırtımda gezdirerek titrememe neden oldu. "Seni seviyorum, Ella."

"Te quiero, Cade." Nefes nefese kaldım. "Mucho."

Alınlarımız, zihinlerimizi ve kalplerimizi ayıran son santimi de sildi.

Yavaş bir tempoda sallanırken yavaş bir dakika geçti. Sert aletin üzerine her indiğimde yatağım gıcırdıyordu. Cade'in yüzü tam bir mutluluk resmiydi, kaşlarının arasındaki yarık içimde olmaktan duyduğu aşırı memnuniyeti vurguluyordu. Çok fazla olduğunda gözlerini kapattı, tırnakları beni işaretlemek ister gibi tenime batıyordu...

"Beni ne kadar tahrik ettiğini görüyor musun?" Kulağına fısıldadım, sıkmadan önce parmaklarımı saçlarında gezdirdim. Nefeslerim köprücük kemiğine çarpıyordu. "Senin için çok ıslandım."

Kukumun çıkardığı sesler beni utandırmalıydı. Yine de değildi.

Bana sarılırken göğsünden hafif iniltieler yükseliyordu, vücutlarımız ter tabakasıyla kaplanmıştı. Bana şaplak attı ve ben inledim. "Beni daha sert becer, Zengin Kız. O amcığı sikimin üzerinde zıplat."

"Öldür," diye nefes nefese kaldım. Kirli sırrımıza geri dönmüştük. "Beni memnun etmek için çok iyi bir iş çıkarıyorsun, tatlım."

Ama kendini tutuyordu. Bunu hissedebiliyordum. Bütün işi benim yapmama izin vermek ona göre değildi. Belki de gerçekten gevşediğinde onunla baş edemeyeceğimden korkuyordu.

Yine de adımlarımızı hızlandırdım ve yukarıdaki Tanrı'ya yüksek sesle inledim. Cade'in elleri sanki her kıvrımı hafızasına kazınmış gibi vücudumun üzerinde geziniyordu. Göğüslerimle oynayarak ona binmeme yardım etti. Meme uçlarımı çimdikliyor ve büküyordu. Acıyı memnuniyetle karşıladım, gözlerim başımın içinde dönüyordu. "K-Öldür."

"Seni yakaladım, bebeğim." Elleri kaburgalarımın üzerinde, karnımdan aşağı, klitorisimi okşayana kadar gezindi.

"Siktir," dedim yanağına karşı. "Aman Tanrım."

Cade göğsümü aşk ısırıklarıyla doldurdu. Başımı arkaya attım ve aynı anda milyonlarca duygunun üstesinden gelerek inledim.

Onu daha derin, daha uzun vuruşlarla becerdim. ere was no nesse in

Bedenlerimizin sevişme şeklini. Hâlâ öğreniyorduk ama bunu büyük bir gayretle yapıyorduk. İnanılmaz derecede ıslanmıştım, kığım onun kucağıyla buluştuğunda ve amım onun horozuna karşı topraklandığında aramızdaki havayı kullanarak porno su'mdaki gibi esh seslerini tokatlıyordum.

Cade nefes nefese kalmaya başladı, şakağından aşağı bir ter damlası süzülüyordu. Dizginleri bana devrediyordu ve bu ona pahalıya mal oluyordu. Ama benim daha fazlasına ihtiyacım vardı. Onun müstehcen konuşmasına ihtiyacım vardı.

Killian'ın sataşmalarına ihtiyacım vardı.

Bana hükmetmesine, beni tüm sağduyumdan soymasına ihtiyacım vardı. "Lütfen, Killian. Daha fazla."

Gözleri anlayışla parladı ve belimi kavradı. "Eminim bu amcığa girmek için beni bir yıl beklettiğine pişmansındır, değil mi?" Kulak mememi ısırdı. İkimiz de onun kaygan uzunluğunun içimde kayboluşunu izledik. "İyi hissediyor musun, bebeğim?"

"Beni siken sen olsaydın daha da iyi hissederdim," diye mırıldandım. Yorulmaya başlamıştım ve onu biraz daha hızlı sikersen yatağımın kırılacağından . "Uzun bir oyundan bahsettin. getir. Tabii... Yapamazsan."

Öfkeli bir hırıltı onu terk etti. Tüm vücudu kendini tutamayıp titredi. "Dur. Sana zarar vermek istemiyorum."

Acıtmak istedim. Hissetmek istedim.

Bana verdiği her şeyi almak istedim.

Bu adam söz konusu olduğunda çok açgözlüydüm. Onun bana sahip olduğu gibi ben de ona sahiptim. Onu kışkırtmak zorundaydım çünkü onun kötülüğünü arzuluyordum. İçimdeki karanlık tarafa hitap ediyordu.

"Sana gönderdiğim kötü resim için beni cezalandırmak istemiş olmalısın." Taşaklarını hafifçe sıkmak için arkasına uzandım. "Babasının küçük kızını becermek istemiş olmalısın."

o kelimeler tetikleyici oldu.

Gülümsemem bir kül içinde silinip gitti.

kığıma art arda tokatlar yağdırdı ve ben çığlık atarken onun kalın aletini içimde sıktım.

"Bir dahaki sefere bana tanga'nın am dudaklarına yapıştığı bir fotoğraf gönderme cüretini gösterdiğinde bunu unutma." Cade göğüslerimi tokatladı. Hassas tenim yandı ama bundan zevk aldım ve daha fazlasını talep ettim. "Kendini beğenmiş gibi mi davranmak istiyorsun? beğenmişliğini sikip atacağım, Ximena. Bacaklarını ayır ki sana söz verdiğim gibi vurabileyim."

Evet. Evet. Evet. Evet.

İnleyerek bacaklarımı açtım ta ki aletin üzerinde yarılana kadar.

Bir sonraki saniyede, Cade beni asla unutamayacağım bir yolculuğa sürüklerken tüm engellemeleri ortadan kaldırdı.

Arkasına yaslanarak kalçalarını sert ve hızlı bir şekilde savurdu. Nefes kalmama neden olan ani bir acımasızlıkla uzunluğunu aşağı yukarı salladım. Büyük bir düşüşten hemen önce bir roller coaster'da hissettiğiniz türden bir his. "Benden istediğin bu mu bebeğim? Kendimi tutmaya çalışıyordum. Seni incitmemek için. Ama bunu sen istedin."

Cade beni kalın yukarı aşağı sarsıyor, içimi çılgınca deliyor, kalçaları yukarı doğru nefes kesici pompalar yapıyordu. Sanki beni ikiye bölmeye çalışıyordu. Sanırım inledi. Sanırım ben de inledim. Ama her şey bu birleşme hissinin içinde kaybolmuştu.

Bir tutam siyah saç alnına düşerken, gözleri sahiplenici bir parıltıyla parlıyordu. Hızlı, derin itişlerle beni kucağında zıplattı, sanki hiçbir ağırlığım yokmuş gibi, sanki sadece onun zevki için yapılmışım gibi.

penetrasyonunun açısı, ucunun içimdeki o noktaya çarpmasına neden oldu ve bu da beni kızışmış bir orospu gibi nefes nefese bıraktı. Sevgilim bana seks bebeğinden başka bir şey değilmişim gibi davranıyordu ve ben onun bu hevesini seviyordum. Tutkusunda ne kadar vahşi olduğunu, benim için ne kadar gittiğini, yardım edemediğini ama kendini daha iyi hissetmek için beni kullandığını sevdim.

Bana unutamayacağım bir ders verdi. Bu benim cezam olsaydı daha çok yaramazlık yapardım.

"Böyle." pas. "A." rust. "Kötü." rust. "Prenseler."

Daha fazlası için sızlandım, ellerim onunkileri kalçalarımın üzerinde tutuyordu. Yarın beni parmak şeklinde morluklar bekliyordu.

Orgazmımın içimde yükseldiğini hissettim, küçük bir dalga'nın beni tehdit etmesi gibi.

büyür ve beni tamamen tüketir.

Kalbim öfkeyle çarpıyordu.

Ayak parmaklarım diz üstü çoraplarımın içinde kıvrıldı.

Ve amım sanki hiç gitmesini istemiyormuş gibi her geri çekilişinde onu sıktı.

Bir anlamda, gerçekten öyle değildi.

"Seni bir veletmişsin gibi becermemi mi istiyorsun?" Kıcımı tokatladı ve ben de onun etrafında titreştim. Ağzım sessiz bir çığlıkla açıldı -sikişinin gücü bir anlığına sesimi elimden aldı. "Seni daha sık cezalandırmalıyım. Bu tavrını evcilleştirmeliyim. Artık o kadar kibirli değilsin, değil mi? Seni susturmak için tek gereken benim aletim, bebeğim."

"Evet." Sertçe nefes alarak, ereksiyonu dışarı çıkıp klitorisimin üzerinden kayarak beni kenara doğru iterken başımı geriye attım. "Cezalandır beni."

Şeytan çıkarma ayini yapıyormuşum gibi geldi. Sanki benden orgazmı çağırıyordu.

"Şimdi uslu duracak mısın?" Derinden itti ve durdu. İkimiz de maraton koşmuş gibi nefes alıyorduk.

Daha fazlası için kalçalarımı oynatmaya çalıştım, hızlı bir kıpırdanma, ama beni tuttu ve sol göğsümü tokatlayarak meme ucumu kopardı. "Uslu duracağım-"

Tekrar, öncekinden daha şiddetli bir şekilde itmeden önce bitmedim. Beni becerirken ciyakladım, kalçalarım onunkilerle aynı anda şaklıyordu, kalçalarım doruk noktamın vaadiyle titriyordu. "Hayır," diye tısladı öfkeyle. "Nasıl davranman gerektiğini bilmiyorsun. Seni on beş santim derine sokmadığım sürece olmaz."

"Öldürün!"

"Her gün gezdirmemi isteyeceksin, değil mi? Seni en yakın yüzeye yatırıp ihtiyacın olanı verene kadar surat asıp yalvaracaksın," diye homurdandı. Vücudundaki her çizgi, yaklaşan salıverilmesiyle titriyordu. Güzel bir kurt gibi görünüyordu, insan ile eşinin ihtiyacına boyun eğen aç bir hayvan arasında bir yerde duruyordu. "Bu model vücudu kütüphane duvarına yapıştırmalı ve molalar arasında seni arkadan becerirken ağzını kapatmalıyım."

"Lütfen. Lütfen. Lütfen. Lütfen." Bu noktada ne için yalvardığımı bile bilmiyordum. Orgazm olmam için mi, yoksa her fantezisini gerçekleştirmesi için mi?

Her sarsıcı itiş beni daha da yükseğe, zirveye çıkarıyordu. Cade dişlerini gıcırdattı, ter güzelce yontulmuş karın kaslarından aşağı iniyordu. Ezilmiş sol koluna dokundum ve ona her santimini sevdiğimi hatırlattım.

"Çok yaklaştım, Ximena."

"Hayır." geriye çektim ve dudaklarımı dudaklarına yapıştırdım. "Gelmek istiyorum ilk."

Cade nefes almak için geri çekildi, biraz düzensiz ve çok fazla bunalmıştı. Bir elini klitorisime götürüp benimle oynarken küçük bir tükürük ipliği ağızlarımızı bir arada tuttu. "Seni yatakta şımarık ve sel sh seviyorum. Princepin için gel, bebeğim."

Seksi sözleri, terimizin birbirine karışması, klitorisimle alay etmesi, ukala bakışları ve hassas noktama sürekli işkence etmesiydi.

Fırtına gibi boşaldım, coşkuyla haykırırken bedenim kıvranıyordu. Çarparak. Serbest düşüş. Ta ki göğsüne yığılıp onu hararetle öpene kadar.

Cade pozisyonumuzu değiştirdi ve ben sırt üstü yere düştüm, hâlâ sevişmemizin etkisiyle titriyordum. Kollarım başımın yanında gevşemişti, yoğun bir akıntıya kapılmıştım.

Cade ağır nefesler alarak bacaklarımı kabaca ayırdı, sikini tek içime sokmadan önce beni bir kez daha ikiye böldü. Sırtım bu saldırıdan dolayı kamburlaştı. Cade bileklerimi başımın üzerinde kilitledi ve saf, çılgınca sikişmeye başladı. Alt bedenlerimiz birbirine çarpıyor ve kulaklarıma çok güzel gelen sesler çıkarıyordu.

"Lanet olsun, tatlım," diye homurdandı Cade, beni yatağın içine doğru becerirken. Vücudum her pompalamada yukarı doğru kayıyordu. "İçinde o kadar derindeyim ki. Asla ayrılmak istemiyorum. Siktir."

Çekti ve beni . Mısır pamuğundan çarşafıma üzerine düştüm. en sağ diz üstü çorabımı çekti ve bileklerimi arkadan bağlamak için kullandı. Hayallerim dans ediyordu.

yıldızlarla. "Öldürmek mi?"

Vahşi bir hamleyle öncekinden daha derine indi.

Zevkle çığlık attım.

Cade elini uzatıp ağzımı kapattı, beni boğazlarken kullandığı eliyle. "Şşşt. Şşşt," diye mırıldandı, neredeyse alay edercesine. Çırpınıyordum, bu çok hoşuma gidiyordu. "Cezan bitmedi, Zengin Kız."

Mümkünse daha da ıslandım.

Biraz korkuyla sarmalanmış karanlık benim kriptonitimdi.

Cade'in kolu kalçalarımın altından uzanarak beni kaldırdı ve bizi kışkırtıcı bir pozisyona getirdi. Hep bu şekilde yapmak istemiştim. Kıç yukarı, yüz aşağı. Querido'm arkamdayken, başlığımın duvara çarpmasına neden olan kirli bir tempoya devam etti.

Vay . Bundan sonra asla eskisi gibi olamayacağım.

"O kadar berbat durumdasın ki benim için bittin, Ella." Karanlık bir şekilde kıkırdadı, deri kemerinin kırbacını kıcımda hissettiğimde beni şaşırttı. Acı ve zevkin her tonunu artırarak itmeyi hiç bırakmadı.

Eyleminin beklenmedikliği içimden bir çığlık daha kopardı ama bu çığlık eli tarafından çabucak bastırıldı. "Hoşuna gitti mi bebeğim?"

Başımı salladım, gözlerimden yaşlar süzülüyordu. Her şey çok . Ellerim arkamdan bağlıydı, kalbim hızla çarpıyordu, göğüs uçlarım çarşafalara sürtünüyordu ve Cade itişler ve şaplaklar arasında gidip geliyordu.

"Bu dar amcığı Cordova Baba'nın masasının üzerinde sikmeliyim." Gözlerim büyüdü. Kemerini bir kez daha şaklattı.

Ciyaklamam mu ed.

"Yani o çok nefret ettiği adamın, değerli küçük kızını becermek için evine girdiğini biliyor." pas. pas. pas. "Ne kadar hoşuna gittiğini."

Açıyı değiştirip tekrar tekrar vurduğunda inledim.

" ink about it, X. Bu bizim kirli sırrımız olacak. Güney Yakası'nın prensesinin bir gangsterle takılmayı sevdiğini, Killian'ı tarafından sikilmeyi çok sevdiğini kimsenin bilmesine gerek yok," diye kulağıma fısıldadı ve arkamdan daha da derine soktu. "Sadece benim için. İşte bu. at's it. Hissediyorum seni

sıkılaşıyor. Sikimi sık." Ağzımı bıraktı son saniyede boğazımı sıkarak yanağıma doğru fısıldadı, "güzelce ıslat bebeğim."

Serbest bırakılmam onun sikinin her tarafına yayıldı. Kırık bir iniltiyle yatağa doğru ağladım, sevinç gözyaşlarım yüzümün her yerinde rimel izleri bıraktı. "Killian!"

Bir kez daha itti ve inleyerek durdu. "Siktirkkk."

Keşke onu doruğa ulaştırırken tutkunun sancıları içinde görebilseydim. Ama de hayal ettim. Yüzü kıvrılıyor, gözleri memnuniyetle sarkıyor ve güçlü, kaslı vücudu üzerimde titriyordu.

Cade çekildi ve kayıp hissi belirgindi. Prezervatifi atma işini çabucak hallederken, enerjisi tükenmiş bir halde yatağa doğru usulca homurdandım. Bileklerimi çözdü ve saçlarımı yüzümden iterek beni döndürdü. Yanağıma şefkatle avuçlarken gözleri yüz ifademi taradı. "Çok mu sert davrandım?"

Tembelce gülümsedim ve parmaklarımı keçeleşmiş saçlarının arasından geçirdim. "Ben iyiyim, Princepin."

Yüz ifadesi eridi ve üzerime düşerek beni yatağa bağladı. "Kırıldım," diye mırıldandı terli boynuma, sıcak tenimi öperek. "Sen beni kırdın. Bundan kurtulabileceğimi hiç sanmıyorum. Seni her geçen gün daha çok seviyorum."

Oh, Cade.

O birkaç kelimeyle uyandırdığı duyguların saldırısı yüzünden neredeyse ağlayacaktım. Hayallerini ve hırslarını benimle paylaşan bu çocuk, benim ya bineceğim ya da öleceğim kişiydi.

Seni seviyorum, onun değerini bana açıklayamadı. Ben de bir sonraki en iyi şeyi söyledim.

"Benim kalbim de sende, Cade."

Başını kaldırdı ve gözleri özleme benzer bir şeyle parladı.

Uzun bir aradan sonra yeniden buluşan iki eski sevgili gibi dudaklarımız birbirine sarıldı.

Cade'in deri kemeriyle bileğimi bağladığı bir başka yavaş misyoner seks turundan sonra, tamamen tükenmiş bir halde yüzüstü uzandım. Hayatım sikilip atılmıştı ama kendimi hiç kadar canlı hissetmemiştim.

Sevdiğin kişiyle seks yapmak çok daha farklı ve iyiydi.

Cade ve ben beklediğimiz için mutluydum. İlişkimizin temeli arkadaşlık, kahkaha ve hassas anlardı. Cinsel kimyamız çok iyi olsa da.

Onunla daha fazla seks yapmak için sabırsızlanıyordum. Arabamın arka koltuğunda seks. Motosikletinde seks. Tavandan tabana pencerelerine karşı seks. Hatta siyah örgü maskesini takarken bile seks. Belki başka bir senaryoyu canlandırabilirdik. Sonuncusu beni heyecanlandırdı, o kadar azdırdı ve rahatsız etti ki, bu yönümüzü daha ayrıntılı olarak keşfetmeye hazırdım.

Erkek arkadaşım bir kolunu dayamış, kıkırmı sahte bir masa gibi kullanarak esrar sarıyordu. Omzumun üzerinden baktım ve bana doğru uzattı. Komodinimden çakmağı aldım ve yaktım.

Cade derin bir nefes aldı ve ağzından duman çıktı.

Sırtını yarıya kadar yatak başlığıma dayayana kadar bana doğru ilerledi. "Fotoğraf konusunda şaka yaptığımı biliyorsun, değil mi? Bana istediğin kadar yaramaz fotoğraf gönderebilirsin, Ella."

"Bana da penis resimleri gönderecek misin?" Esrarı ağzıma bastırdı ve ben de çektim.

"Eğer istersen." Kaşlarını şakayla karışık oynattı.

"Tabii ya." Cade bir fırt daha çekti ve bir gülümseme paylaştık.

"Vegas hakkında söylediklerinde ciddi miydin?" Sırtımı okşadı, içine bir parça utangaçlık sızmıştı. "Bir gün benimle evlenmek ister misin?"

Bunu zaten bilmiyor muydu? Bana takılıp kalmıştı. "Seninle evlenmek istiyorum. Bebeklerini doğurmak istiyorum. Hepsini yapmak istiyorum."

Kendisinden daha büyük duygulara kapılan Cade sertçe nefesini verdi ve alnını benimkine bastırdı. "Ben de bunu istiyorum."

"Peki yüzüğüm nerede?"

Yüzüne arsız bir gülümseme yayıldı. "Uslu dur, tatlım. Her şey zamanında olacak. Vegas'ta bir yüzüğün ve av tüfeğiyle bir düğünün olacak."

"Anlaştık." Onu öpmek için öne doğru eğildim. "Bunu yakında yapmak istiyorum, Cade." "Ne kadar yakında?" Başparmağı yanağımı okşadı.

"Liseden mezun olduktan sonra."

Kaşları şaşkınlıkla havaya kalktı. "Peki.

Üniversiteden mezun olduktan sonra."

"Anlaştık," diye cevap verdi. "Sana düzgün bir düğün planlamak için daha fazla zaman verir." "Ya kaçmak istersem?" Eğer kaçarsak ailem muhtemelen bizi öldürür. " benim için de sorun değil bebeğim. Seni ne mutlu edecekse."

Kocaman . çocuktur, bana istediğim her şeyi verir. Hiç soru sormadı.

"Sen ve benden başka kimsenin önemi yok," diye fısıldadı ağzını benimkine sürterek. "Her zaman."

O ve ben. Her

zaman.

Ve bu asla değişmeyecekti.

CHAPTER 12

Mide Yanması

18 Ekim 2014

2:07.

Cade, 18 yaşında.

"

Kalbim sende, Ella."

u sözleri ilk kez fısıldadığımda kutsal hissetmiştim. Ağırklıkları ve anlamları vardı. Şimdi onları tekrarladığımda, tatlı anılara rağmen içleri boş geliyordu. Çünkü Ella benim kalbimi tutarken, o haftaları ondan uzaklaşarak geçirdiğimde, benim de onun kalbini tuttuğumu tamamen unutmuştum.

O benimkini kırmadan önce ben onunkini kırdım.

Tanrım, birlikte bir hayat yarattık. Eski kız arkadaşım benim bebeğime hamileydi.

Bu sözler solar pleksusuma indirilmiş bir yumruk gibi geldi. Ella yanımdan süzülerek geçti, zemindeki kırık camları dikkatle aştı. Beyzbol sopası ve bir sonraki cüretkârlık beni terk ederken ellerinde sıkılıydı.

Josh'un doğum günü partisine giden yolda hayatımın nasıl bir karmaşaya dönüştüğünü anlatmaya nasıl başlayacağımı bilemiyordum. Bu olay bana o kadar büyük bir zarar verdi ki, yazımın geri kalanını St. Victoria'nın kendini beğenmiş, elit pisliklerinden uzak durarak geçirdim çünkü hiçbirinin benim iyiliğimi istemediğini biliyordum.

Eskiden kalp kırıklığının yaşadığım en güçlü, en incitici şey olduğunu düşünürdüm. Julius'un saldırısı bile sevmenin ve kaybetmenin acısıyla kıyaslanamazdı. Ama bir elimi sol göğsüme bastırıp hırpalanmış, çarpan kalbimi hissettiğimde, bunun Ella'nın bebeğimizi düşürdüğünü ve bu yıkıcı kaybı atlatmasına yardım etmek için yanında olmadığımı fark etmem olduğunu biliyordum.

en incitici şeydi.

Bedenim sonunda zihnime yetişti ve kapıdan dışarı fırladım.

Koridorun boş olduğunu fark ettiğimde ensemdeki tüyler diken oldu.

O kadar sessizdi ki iğne atsan yere düşmezdi. Bay Crowley'nin sınıfı, öğrencilerin Rahibe Victoria'nın hayaletini gördüklerini iddia ettikleri perili batı kanadındaydı. Korku filmlerinden korkmasam da, hiçbir parçam iki yüz yaşındaki bir rahibeyle, cüppesi içinde, dinlenme yerinin üzerinde amaçsızca karşılaşmak istemiyordu: ayaklarımın hemen altındaki mahzen.

inisiyasyon Gecesi'ne bir saat ama Ella ve ben artık bunu kazanmayı umursamıyorduk. Bu gece doğruyu söylemekle ilgiliydi. Doğumlarımızdan önce gelen işe yaramaz bir geleneğin kazananları olarak taç giymek değil.

Onu aramak için koridordan aşağıya doğru adeta ew yaptım.

Garip bir şekilde, büyük fuayeyi geçtiğimde Darla ya da Shaun'u göremedim. Koridorlarda dolaşan amigo kızlar ya da hokey oyuncularını da yoktu.

Diğer herkes neredeydi?

Yarışma bitti mi? Herkes

kampüsten ayrıldı mı?

Vücudumu bir önsezi duygusu kapladı ve neredeyse şiddetle ürperdim.

Bir şeyler ters giderse diye Ella'yı bulmam gerekiyordu. Sıkılmış bir çene ve çarpan bir kalple, deli gibi koşarak doğu kanadına girdim. "Ella!"

Zifiri karanlık beni her köşede karşıladı, kül ışığım bana sınırlı görüş sağlıyordu.

ğrencilerin genellikle uzak durduğu doğu kanadının bir bölümüne girdiğimde atmosfer daha da soğudu. Cehennemin birinin burada olduğunu iddia ediyorlardı. mahzene inen uzun, alçalan bir taş merdiven vardı. Aslında oraya ulaşmanın pek çok yolu vardı, ancak bu özel yol çalınan ruhların merdivenleri olarak damgalanmıştı. 1960'lardan beri, bir zamanlar altı öğrencinin bu yolu kullanarak mahzene indiğine dair söylentiler dolaşıyordu.

Pasaj asla geri gelmedi. Sanki hiç var olmamışlar gibi ortadan kayboldular. Bir efsane olduğuna inandım ama bu durum Principal Hill'in daha fazla kaos yaşanmasını önlemek için bu bölgeyi kapatmasına neden oldu.

Ürkütücü merdivenin yanından
koşarak geçtim. "Ella!" Sesim
boşluğun içinde yankılandı.

Eski ana evinin duvarları sanki onlarca yıllık sırları hapsetmiş gibiydi. Aklımın bir köşesinde, tüylerimi ürperten bir düşünce beni yiyip bitirdi: Belki de çok dikkat edersem, bu binada ölen her ruhun bana seslenen fısıltılarını duyabilirdim. Benimle alay ediyorlardı.

Ella. Ella. Ella.

Eski kız arkadaşımın silik silueti kapıcı dolabının yanında belirdi.

Beni fark etti. Gözlerindeki kayıp bakış belirgindi ve göğsümü sıktı.

Sonuçları siktir et. Acının üstesinden gel. Konuş onunla. Ona gerçeği söyle.

Önünde durdum, göğsüm pantolonumla birlikte eğilmişti. "Ella-" diye hırıldadım.

"Bunu duymak istemiyorum." Beni kovdu ve cesaret kağıdına yapıştırılmış anahtarla dolabın kilidini açtı.

Onu omuzlayarak geçtim, içeri sürükledim ve kapıyı kapattım. Başımızın üzerinde asılı duran ipi çekmek için elimi kaldırdığımda bakışlarıyla hissedebiliyordum. e ampul yandı ve birbirimize ne kadar yakın durduğumuzu fark ettim.

Ella da bunu fark etti.

Geri dönmemiş olması benim için bir zaferdi.

Bu yakınlıktan, bakışlarındaki her tonu hafızamdan çıkarabiliyordum. Lens takıyor olması önemli değildi. Sağ gözündeki maviyi cennetten bir damla gibi hayal ederdim, kahverengi ise dibinde birikir ve beni toprak gibi içine çekerdi. Onunla sevişirken gözlerinin içine bakmayı severdim.

Siyah bir saç teli yanağını ıslattı. Parmaklarımla nazikçe kenara ittim ama . İpeksi tüylerden daha fazlasını parmaklarımın arasında topladım ve ovuşturdum.

Uzun saçlarını seviyordum ama bu kısa düz kesimi de sevdim. Olduğu kadar belalı görünüyordu. Gerçek bir femme fatale.

"Neden saçını kestirdin?" Ona milyonlarca başka şey sormam gerekirken fısıldadım.

Bebegi kaybettiğinizi nasıl öğrendiniz? Kime söyledin? Nasıl başa çıktın? Neden beni aramadın? Böylece acını paylaşabilirdik.

Ella'nın dişleri dolgun alt dudağını sıyırdı ve ben bir iniltiye karşı koydum. "Bir değişikliğe ihtiyacım vardı," diye mırıldandı. "Sonra..."

sonra. Düşük yaptıktan sonra.

Saçlarını düşürdüm ama o benden uzaklaşmadı. Yeni bir büyü görünmez sarmaşıklar gibi etrafımızı sarmış, bizi bu ana bağlamıştı. İşaret parmağımın arkasını çenesinin boynuyla birleştiği derinin üzerinde gezdirdim. Onu buradan ısırmayı seviyordum. Keskin nefesi hatırladığının bir göstergesiydi.

"Hoşuma gitti." Gözlerimi kapattım, kelimeleri boğazımdan geçirmeye çalıştım. "Özür dilerim, Ella. Sen bunları yaşarken yanında olamadığım için çok üzgünüm..."

"Üzgün olduğumu biliyorum. Olacağından asla şüphe etmedim." Ateşi söndü. Geri adım attı ve arkasındaki metal rafa çarptı.

e kapıcının dolabı kibrit kutusu büyüklüğündeydi ve geçmişlerimizin eski bir uğrak yerini dolduran ruhlar gibi boş odayı istila etmesiyle daha da küçük hissettiriyordu.

Ben de onu taklit ettim ve sırtım karşı duvardaki raflara değene kadar eğildim. gözlemledik, kendimizi yeni bir ışık altında gördük.

Çenesinin inatçı eğimi aylar geçtikçe daha da sertleştiğini gösteriyordu. Omuzlarının hüznü çöküşü bana görünüşünü korumaktan yorulduğunu söylüyordu. e saçlarının düz perdesi bana bir kalkanın arkasına saklanmaya alıştığını söylüyordu. Başını tek bir hareketiyle, siyah tellerden oluşan yığını yüz ifadesini herkesten gizliyordu. Kırılганlığı, eril doğası, o lanet kıvılcımı... Gitmişti.

Aramızdaki hava heyecan verici bir şeyle doldu, kaslarımızı gerdi ve ciğerlerimizi nefessiz bıraktı.

Bu küçük muhafazanın loş ışığında, kendi duvarının arkasına saklanmadan önce Ella'nın yüz hatlarında bir endişe külü gördüm. Yine de onun önünde durdum, savunmalarımı indirdim ve kartlarımın yarısı

Göster.

Onu kafasının içinde oluşturduğu köşeden çıkarmak zorundaydım. Ne zaman benimle yüzleşmek zor gelse geri çekildiği bir karton kutu.

"On sekizinci doğum gününden birkaç gün sonra, Julia teyzem göğüs kanseri korkusu yaşadı."

Ella kıpırdandı. "Ne?"

Ayaklarıma baktım ve daha kararlı bir şekilde tekrarladım. "Göğüs kanseri korkusu yaşadı."

"Buna inanamıyorum. O iyi mi?" Eski kız arkadaşımın sesi titriyordu.

Julia Teyze Ella'yı ikinci kızı gibi severdi ve Ella da beni evlat edinen anneme son derece düşküncüydü. birbirlerini çok özlediklerini biliyordum.

"Artık öyle. e doktorlar buna brokistik meme dendiğini söyledi.

Kadınlar arasında yaygın bir durummuş.

Ancak kararın açıklanması beklentisi tüm evimizi bir kargaşaya sürükledi."

"Bilmiyordum..." Ella'nın elleri bana doğru yaklaştı ve benimkiler de ona doğru hafifçe hareket etti. Ama o ellerini yanına bıraktı ve ince parmaklarını dönüştürdü. "Kimse bana söylemedi."

"Çünkü kimse bilmiyordu. Başkalarının riskini almak istemedik. Bizim çevremizdeki insanların nasıl olduğunu bilirsin. Dedikodu yaparlar. Sana acırlar. Arkadaşın olmadıkları halde arkadaşınmış gibi davranırlar."

Julia Teyze ve Vance Amca hiçbir zaman bu tür davranışları hoş görecektir insanlar olmamışlardı. İstedikleri son şey bunun bir habere dönüşmesi ve arkadaşları ve iş ortakları arasında yayılmasıydı. bu bir aile meselesiydi ve sessizce ve nazıkçe ele alınacaktı.

Evimizde neler olduğunu kimseye anlatamazdım. Ella'ya bile. Vance Amca dudaklarımı kapalı tutacağıma yemin ettirmişti. Ve onun kurallarına göre oynamayı ona borçluydum.

Ella'ya neler olduğunu anlatmak için telefonu elime aldığım çok zaman oldu. O benim her şeyden önce en iyi arkadaşımdı. Ama Vance Amca'nın sözleri bozuk bir plak gibi zihnimde çalıyor ve ikinci çalıştan önce telefonu kapatıyordum.

Böylesinin daha iyi olduğunu düşündüm. Ella'yı endişelendirmek istemedim. Eninde sonunda her şey unutulacaktı.

Ama öyle olmadı. İşler daha da kötüye gitti ve ben mezarımı kazmaya devam ettim.

Şimdi bir metre aşağıda yatıyor, bir yandan da umutsuzca pençelerimle çıkmaya çalışıyordum.

"Tek şey o değil." Avuç içimi çenemde gezdirdim. "Julia Teyze'nin ilk mamografisinden kısa bir süre sonra Olivia'ya epilepsi teşhisi kondu. Nöbetler geçirmeye başladı."

Ella'nın gözleri yuvalarından fırlamıştı. Ortaya attığım yeni bombayı işlerken ağzından hiçbir şey çıkmadı.

"Livvy ilk kez akşam yemeği sırasında nöbet geçirdi. O sahneyi çok net hatırlıyorum. Vance Amca bir iş anekdotu paylaştı. Julia Teyze gülerken başını geriye attı. Joshua tabağına daha fazla makarna koymaya çalıştı ama yarısını ıskaladı ve beyaz masa örtüsünü bozdu. Julia Teyze onu azarladı. Josh'a kıs kıs güldüm. Bir saniye önce hepimiz konuşuyorduk. Bir saniye sonra Olivia kocaman bir gümbürtüyle sandalyesinden düştü."

Öldüğünü düşündük. Kalbim durdu.

Küçük bedeni zeminde kasıldı ve ağzı köpürdü. Hiçbirimiz ne anlamadık.

"Nöbetleri rastgele zamanlarda geliyor. Düzenini anlayamıyoruz.

Olur böyle şeyler. Sadece Haziran ayında üç kez oldu. Bu gördüğüm en korkunç şeylerden biri. Kendimi çok çaresiz hissediyorum. Bunu yaşamasına izin vermekten başka bir şey yapamıyorum."

"Tanrım, Cade. Çok özür dilerim. Ne diyeceğimi bilemiyorum. Bunu asla hayal edemezdim." Ella'nın cümleleri hüznle kaplıydı. "Zavallı Olivia. Lütfen bana şimdi iyi olduğunu söyle."

"Hem evet hem hayır. Önemli açılardan sağlıklı ama doktorlar bunun ömür boyu süren bir rahatsızlık olabileceğini ya da zamanla ortadan kalkabileceğini söylüyor. Bilmiyoruz ve bunu önlemek için yapabileceğimiz hiçbir şey yok. Okuldaki çocukların ona kaba davranması da işe yaramıyor. ey nöbetleri, kıvrıcık saçları ve kısa boyu hakkında onunla alay ediyor. Hatta çocuklardan biri ona

Çünkü gerçek babası bir hapishane hücresinde çürürken o yeni bir aileyle yaşıyor."

Olivia'yı zorbalığa uğradığı gün okuldan aldığımda kollarımda hüngür hüngür ağladı ve Julia Teyze ile Vance Amca'nın neden gerçek ebeveynleri olmadığını sordu. Josh'un neden onun gerçek kardeşi olmadığını. Bir yaşındaki evlatlık kız kardeşime ailenin sevdiği insanlar olduğunu açıklamak zorunda kalacağımı hiç düşünmemiştim. Yani anne, baba ve Joshy onun gerçek ailesiydi çünkü onları seviyordu. Çünkü onlar da onu seviyordu.

Ella yüzünü buruşturdu.

"Nals, hokey antrenmanı, Julia Teyze'nin ve Olivia'nın sağlık sorunları arasında zar zor nefes alabiliyordum. Bunların hiçbirini sana söyleyemezdim. Vance Amca, her şey halledilene kadar özel meselelerimizi kendimize saklamamız için bana yemin ettirdi. Bu meselelerin evimizin dört duvarının dışına çıkmasına izin veremezdim. Kendimi nasıl idare edeceğimi bilemedim ve yapmamam gerekirken senden uzaklaştım. Sana sadece sıcak bir bedenmişsin gibi hissettirdiğim için özür dilerim. Sen her zaman bundan daha fazlası oldun." Seni seviyorum. "Ama hiçbirini kelimelerle ifade edemedim, bu yüzden..."

Yüksek sesle söylediğimde kulağa kötü geliyordu. Ella'dan uzaklaştım ama doğru düzgün iletişim kurmadan seks yapmaya devam ettik. Avluda, arabasının arka koltuğunda, bir sınıfta çalınan anlar.

Kendi düşüncelerime, kendi zevkime o kadar dalmıştım ki, mezuniyet balosunda Porsche'sinin arka koltuğunda sevişirken prezervatifin kırıldığını tamamen unutmuştum. Dikkatsizliğimin onu nasıl incittiğini hesaba katmadan, dertlerimi unutmaya ve bana teselli verebilecek tek kızda -Ellie'mde- kaybolmaya ne kadar da ihtiyacım vardı.

Prezervatif kırıldı ve Ella'nın bana güven verdiğini hayal meyal hatırladım. Adet gördüğünde bana haber vereceğini söylemişti. Zaten zamanı gelmişti. Önemli bir olduğunu düşünmemiştim.

o hiç almadı, de kendi derdime için sorma zahmetine bile girmedim.

Lanet olsun.

"Davranışlarınızın neden bu kadar gergin olduğu şimdi anlaşılıyor. Neden hiç

o anın içindeymiş gibi görünüyordun. Ne söylersem söyleyeyim ya da ne yapayım sana ulaşamadım."

Sesi boştu. Suçlayıcı değildi. Bu beni öldürdü.

"Lütfen, kendim için mazeret üretmediğimi anlayın. Bu, sen benim kız arkadaşımken sana zaman ayırmamamı haklı çıkarmaz. Özellikle de bana en çok ihtiyacın olduğu zamanlarda. Ama umarım bu nereden geldiğimi açıklar."

"Anladım." Ella yalvaran bakışlarımdan gözlerini kaçırdı. "Bu şeyi yoluna koymuyor ama anlıyorum."

İlişkiler iki yönlü bir yoldu ve doğum gününü takip eden ay boyunca ona hiçbir şey vermedim. Sadece aldım. Yaptığımın yanlış olduğunu kabul ettim. Anladığımı anlamasına ihtiyacım vardı. "Ben mükemmel değilim Ella. Bir hata yaptım ama anlayış gösterdiğin için teşekkür ederim... Julia Teyze ve Olivia'ya gösterdiğin ilgi için teşekkür ederim."

Affettiğin için teşekkür etmiyorum. Henüz buna sahip değildim. Asla sahip olamayabilirim.

içim içimi yedi.

Başımızın üstündeki ışık birkaç kez yanıp söndü. Saatin ilerlediğini söyleyerek bizimle alay ediyordu.

"Elbette, şimdi iyi olmalarına sevindim."

Bakışlarım Ella'nın gergin karnına kaydı. Sütyeninin bittiği, yüksek belli kot pantolonunun başladığı yerde açıkta kalan deri parçasına dikkatle baktım. Eğer Ella düşük yapmamış olsaydı, şimdi dört ya beş aylık olacaktı.

Karnının çocuğumla şiştiğini hayal ettim ve derin bir ilkel içgüdü memnuniyetle bağırdı. Bir gün evlenmekten ve bir aile kurmaktan bahsettik.

Ama her şeyi yanlış yapmıştık.

Tanrım, ebeveyn olma yolunda ilerliyorduk. Baba olmaya hazır olduğumu hiç düşünmemiştim ama içimden bir ses, dünyaya gelme şansı bulamayan bu çocuğu çok sevdi.

"Bebeğinizi kaybettiğinizde bununla nasıl başa çıktınız?"

Yüzünü buruşturdu ve ben bir adım öne çıktım. Beni ve sadece beni görmesini istiyordum. Kollarımı arkasındaki rafa kıvrarak onu kafesledim. "Lütfen. Anlat bana."

Ella'nın gözleri benimkilere dikildi, kalp kırıklığıyla doluydu.
Koşmak için kaşındım

Onu rahatlatmak için saçlarını okşadım ama kendimi tuttum.

Sert bir yutkunmayla boğazı düğümlendi. "Bebegimiz için bir tulum ördüm."

Çiğ bir acı kalbimi parçaladı.

"Tanrım, Ella." Sözcükler içimden koptu, ağzımızı ayıran boşlukta küçük bir fısıltı yankılandı. Ella bunu küçük bir iniltiyle içti. Alnımızı birbirine bastırdım, neredeyse onun ön lobunu benimkine yapıştıracaktım. "Çok üzgünüm bebeğim. Senin yanında olmalıydım. Bana söylemeliydin. Bana ihtiyacın vardı."

Derin bir nefes çekerken başını benimkine doğru salladı. "Hayır. Kimse benim acımı anlayamazdı. Etrafımda kimseyi istemedim. En azından seni."

Bu sözleri duymazdan geldim. O gece gerçekte ne olduğunu öğrendiğinde onları geri alacaktı.

Kendimle savaşmaktan vazgeçtim ve yanaklarını , avucumun altındaki tanıdık yumuşaklığı hissettim.

Aylardır. Ona dokunabilmek için aylardır açlık çekiyordum.

Damarlarımda bir rahatlama hissettim ama bu kısa sürdü çünkü küçük gözyaşları kirpiklerine sıçrayarak su çizgisinde toplandı. Düşmelerine izin vermeyi reddetti. Benim güçlü Ellie'm. "Düşük yaptığını kime söyledin tatlım?"

"Sadece Callie. Anneme söyleyemedim."

Callie'nin benden önce öğrenmiş olması karşısında dişlerimi sıktım.

"Neden olmasın?" "Tango yapmak için iki kişi gerekir ve ben ailemin senden nefret etmesini ya da

bu size karşı. sadece bizimle bitebilecekken ailelerimizi yok edecekti."

Bizimle bitti.

Yine de mantıklıydı. Ailesi beni asla kabul etmedi. Bildiğim kadarıyla

tek kızlarını hamile bırakmaları ve onu düşükle tek başına baş etmek zorunda bırakmaları bardağı taşıran son damla olurdu.

Kalbi kırılmış olsa bile, hâlâ kendisinden başka herkesi düşünüyordu. Emilio ve Olivia'nın oyun randevuları. Vance Amca ve Francisco'nun haftalık havuz geceleri. Julia Teyze ve Silvia'nın ikindi çayı partileri. Bu her şeyi mahvedebilirdi.

"Eğer zamanda geriye gidebilseydim, pek çok şeyi yapardım," diye fısıldadım. "Seni uzaklaştırmak yerine neler olduğunu sana anlattırdım. En azından bu konuda bana inanıyor musun?"

"Evet. Sana inanıyorum." Ella kollarının üst kısmını ovuşturdu ve kıpırdanarak kirpiklerinin arasından bana baktı. "O haftalar boyunca Irene Black'i gerçekten öpmedin mi?"

Birisi bir söylenti yaymış, hem de siyah bir kalemle, tuvalet kabinine. -Joshua'nın doğum gününden önceki hafta sonu bir partide amigo kızlardan biri olan Irene Black'i öptüğümü söyledim. Bu tamamen saçmaydı çünkü partide bile değildim. Danny's Grill'de barmenlik yapıyordum ve sonrasında tüm erkeklerle takıldım.

"Irene'i sadece iki yıl önce o aptal cesaret yüzünden Kabul Gecesi'nde öptüm. Sen de gördün. O tek seferdi. Ayrıca, Irene Jared Roy'la çıkıyor ve ben başka bir adamın kızına asılacak türden bir adam değilim."

"Sana inanıyorum."

Irene'i öpmediğime inanıyordu. Ama Joshua'nın doğum günü partisinin olduğu gece onu aldatmadığıma inanmadı.

"teşekkür."

Bir gerçeğin açığa çıkmasıyla enerji değişti. Geri çekildiğim için beni affetti ve duvarlarından biri daha yıkıldı. havada iç gıcıklayıcı bir şey titreşiyordu.

Ella'nın nefes alış veriş derinleşti ve dili dışarı çıkarak alt dudağını sildi. Onu nemli ve davetkâr bırakıyordu. Bir iniltiyi bastırdım. Ellerim yavaşça yanaklarından ayrılıp boynuna doğru indi. Ella'nın kirpikleri

Tutuşumu sıkılaştırdığımda başparmaklarım çenesini kavradı. Zorluyordum

çalkantılı bakışlarımla ve duygularımızın hala burada, düşük seviyede kaynadığını kabul etti.

arkasındaki rafa sarılmıştı. Sesim sert bir törpü gibiydi. "Öpmek istiyorum-"

Ella aniden bağırды ve yanlış bir şey yaptığımdan korkarak geri çekildim. Aramızdaki elini kaldırdı ve küfretti. "Lanet olsun."

Metal rafın keskin, sivri bir köşesi canını yaktı. Bileği boyunca, damarının yakınında bir kesik. Yaradan yavaşça akan kan damlacıkları elinden aşağı süzülüyordu.

"Siktir," diye tısladım. "Derhal temizlenmeli ve bandajlanmalı."

"Ben ne. Bu yaz tetanos aşısı oldum."

"Yine de icabına bakmamız gerekiyor." Artık büyü bozulduğu için ondan uzaklaştım. Hâlâ o nefis dudakları öpmeyi arzuluyordum ama beklemek zorundaydım. " e hemşire odası buradan çok uzakta değil." Bileğini

bırakmadan ayaklarının dibindeki beyzbol sopasını aldım. "İçeri girebileceğimize eminim." "Benimle ilgilenmek zorunda değilsin," diye mırıldandı, boyun eğmiş bir halde. "Benim var

cebimde birkaç mendil ve-"

Başparmağımı dudaklarına bastırdım. "Ellie, seninle ilgilenmek istiyorum. Senin için burada olmak istiyorum. Biz bir takımız, unuttun mu?"

Yüzündeki umutsuz ifade geri döndü. Saçlarını kulağının arkasına sıkıştırdım.

"Bana neden diğer kızla birlikte olduğunu söyle. Lütfen, Cade." Sesi derin bir azapla doluydu ve içimi oydu.

Çapraz çantasına uzandım ve küçük bir tomar mendil çıkardım. Bir tanesini dikkatlice paketledim ve kanayan bileğine tuttum. "Sana daha fazlasını anlatacağım, lütfen-" Kızıl beyazı ıslattı. Dikiş atılması gerektiğini düşünmüyordum ama yine de çok fazla kan vardı. "Lütfen önce bununla ilgilenelim."

Dolabın kapağını çevirerek açtım ve beyzbol sopasını koltuk altına sıkıştırdım. Bir elimle kül fenerimi kavrarken diğer elimi Ella'ya doğru uzattım.

Ona beni kabul etme şansı veriyorum.

Sol eli tepki olarak seğıirdi.

Ve onun parmakları tereddütle benimkilere uzandı. Ev hissi gözeneklerime sızdı ve beni sakinleştirdi.

Motosikletime her bindiğimde yaptığım gibi elini sıktım ve onu çektim. e bir odaya her girdiğimizde ve dünyaya burada olduğumuzu bildirdiğimizde yaptığım gibi.

Onu dolaptan çıkardım.

Ella bir şeyler fısıldadı. Hırsla çarpan kalbimin sesinden başka bir şey duymuyordum.

Sevdiğim kızın elini tutuyordum ve o da bana kendi isteğıyle uzatmıştı.

Şu anda çok mutlu olsam da bu duygunun kısa süreceğini biliyordum. Çünkü bir sonraki durağımız?

Cehennem gibiydi.

CHAPTER 13

Kırık Ruhlar

18 Ekim 2014

2:35.

E a, 18

Benimkilere geçirilen parmaklar tanıdık olduğu kadar yabancı da geliyordu. Avucumun yumuşak derisine Cade'in nasırları neredeyse gıdıklayıcı bir şekilde sürtünüyordu.

u nasırlarla ilgili hatırladığım en güzel anı, sonsuz bir yolda ilerler gibi vücudumun hatlarını haritalandırdıkları ve arkalarında tüylerimi diken diken eden bir iz bıraktıkları zamandı. Güneşin parlamadığı bir yerde beni okşuyorlardı. Ta ki aşk sarhoşu olana ve dilimde erkek arkadaşımın adı varken bir vecd bulutunun üzerinde yuvarlanana kadar.

Cade'in beni üst kata çıkan merdivenler boyunca çekiştirmesine izin verdim, ürkütücü atmosfer onun el fenerinden yayılan ışık huzmesiyle bozuldu. Benimki yanımda işe yaramaz bir şekilde asılı duruyordu. Bileğimden yayılan acıya ve Cade'in usulca söylediği sözlere kendimi fazla kaptırmıştım.

" Sen yeterliydin."

Üç kelime. On üç harf. Kafatasımın içinde inançla zıpladı. Bir hikâyenin her zaman iki tarafı vardı. Daha önce Cade'in tarafını dinlemek istememiştim. Ama duvarlarım yıkılmıştı ve o geceye dair inançlarım onun sesindeki katıksız kesinlik karşısında bir anlığına askıya alınmıştı...

Bir anda daha önce çözdüğümü sandığım bir bulmacanın büyük bir parçasını kaçırmışım gibi hissettim.

" Partide ne gördüyse onu gördün ve beni dolandırıcı olarak damgaladın."

Yanlış mı gördüm?

" Sen benim en iyi arkadaşımydın. Beni dinlemen gerekiyordu."

Kalp kırıklığıma, hamilelik hormonlarıma ve onu başka bir kızla gördüğüm için duyduğum öfkeye çok fazla kapılmıştım. Bu yüzden olabildiğince uzağa kaçtım.

Josh'ın kollarına, daha az değil.

" Yargıç, jüri ve cellat rolü oynadınız ve beni hayali bir hapishanenin odalarına tıktınız."

Evet, öyle yaptım. Çünkü varlığımın her zerresi ihanetle titreşiyor, bana onun kalbimin en paslı köşesine ait olduğunu söylüyordu.

Şimdi, bu geceki olaylar ve Cade'in konuşma şekliyle, kararımdan şüphe ettim. Kefaretini zihnimde yeniden gözden geçirdim.

Bazı insanlar ikinci bir şansı hak ediyordu. Ama ilkini gerçekten kaybetmediyseniz ikinci şansa gerçekten ihtiyacınız var mıydı?

Cade hiç ilk şansını kaybetti mi?

Hemşire önündeydik. Işığını kapı kolunun üzerine tuttu. "Çoktan açılmış. Birisi bunu cesaret için yapmış olmalı."

"Burada kimse yok. Yani okulda." e garip gerçek, hademenin odasından çıktığımızda fark edildi. Ondan önce zihnim berbat anıların yuvarlanıyordu. "Bizden başka kimseyi görmedim."

"Bay Crowley'nin sınıfından çıktığımda ben de bunu fark ettim. Fuayedede Shaun ya da Darla'yı görmedim bile."

korku salgılandı. "Ya biri öğrencilerin bu saatten sonra burada olduğunu öğrenirse-"

"Bunu yakında anlayacağız." Cade beni odanın içine çekti. "Ama "Önce seni saralım."

Cade çeşitli çekmeceleri karıştırırken ben yumuşak beyaz yatağın kenarına oturmuş, nefesinin altında küfrediyordum. Birinci sınıftan beri ne zaman kendimi baygın hissetsem ya da sınıfta olmak istemesem birkaç kez buraya gelmiştim. Hemşire Ligaya en iyisiydi ve beni her zaman rahat bırakırdı.

baş pencerelere bakarken, dış dünya bir

Sağanak yağmurun karanlık gökyüzünü süslediği karanlık bir bulanıklık, şimşeklerin ve yıldırımların karışımı her birkaç darbeye bir mürekkepli tuvali kırıyor.

e görüntü ve ses kalbimin aynadaki yansımasıydı - fırtınalı bir vuruşla karanlık. e havanın değişkenliği eski erkek arkadaşım ile ilişkimizin bir tasviriydi.

Cade yatağın üzerine antiseptik mendil ve gazlı bezden oluşan kare bir paket bıraktı. Cade küçük, arkalıksız bir tabureyi bana doğru yaklaştırırken ben de kâğıt mendili kanayan bileğime tuttum. Kıcını üzerine koyup bir çift mavi muayene eldiveni taktı. "Siktir, acıyor mu?"

Cevap olarak başımı sallayamadan, Cade bileğimi nazikçe yakaladı ve kül lambasını yedek sol elime soktu. "Ben bunu temizlerken sen de şunu tut."

Çevik kare paketi yırttı ve içime girmek için çıldırdığında parmaklarının prezervatifi nasıl çalıştırdığını hatırladım. Cade şehvet dolu düşüncelerimin indiği yerden habersiz, sakince benimle ilgilendi.

Fırtınanın sakinliği.

Cade'di.

Benim sinirli halim başımızı belaya sokarken, Cade'in hızlı düşünmesi bizi çoğu zaman beladan kurtarırdı. Ne zaman kendimi incitsem, Cade günü kurtarmak için oradaydı.

Ayrıldıktan sonra bile bazı şeyler hiç değişmedi.

Tısladım, yaramı sildiğinde gözlerim acıdı. "Biliyorum, biliyorum bebeğim. Özür dilerim."

Özrünün çifte anlamı benim gözümde kaçmadı.

Gözlerim dikildi ama tamamen farklı bir nedenden dolayı. Kaşlarının arasındaki deride bir kırılganlık oluştu ve dili konsantrasyonla dışarı çıktı. Yaramı sararken gösterdiği şefkat çok fazlaydı. Cade, hayatında maruz kaldığı sertliğe rağmen çok nazikti. Yaşadığı onca kötü muameleden sonra bir canavara dönüşebilirdi ama yine de altına dönüştü.

Beni ona arıların balı sevdiği gibi çeken şey buydu. Her zaman ne kadar onurlu, yumuşak başlı, kaba saba biri olsa da, iyi çocuk tarafına eşlik eden kötü çocuk yönü de vardı. Hatta

Eskiden bir çetenin parçası olmasına rağmen, Cade sadece benim nazik, güvenilir Princepin'im olmuştu.

İhanetinin bu kadar derin olmasının sebebi de buydu. Princepin'im bana zarar vermemesi gerekiyordu.

Beynimin içinde bir ses kırırdadı: Ya hiç ihanete uğramadıysan?

Ne gördüğümü biliyordum. Ama Cade'in konuşma, tepki verme ve hareket etme şekli, o gecenin kendi versiyonunun kusmuklarını yuttuğuna inanmamı sağladı.

Doğru görmemiş olabileceğim bir versiyon.

Yaramı sardıktan sonra eldivenlerini çıkardı ve yorgun bir yüz ifadesiyle bana döndü. Bakışlarımız yağmurun pencere camına çarpması gibi çarpıştı -kesinlikle, sarsıcı bir şekilde ve kaçınılmaz olarak.

" Sana düşük olayını anlatmak istediğim o kadar çok an oldu ki. Ancak telefonumu her elime aldığımda, bundan vazgeçtim."

Mavi bakışları mutsuzluğu yansıtıyordu. ". Bunu tek başına yaşadığını duruyorum ve bu kalbimi parçalıyor. Senin için orada olurdum."

Biliyorum, yapardın. "Yalnız kalmak istedim. Ailem ölü, doğmamış bebeğim için değil, sadece senin için üzüldüğümü sanıyordu. Böylesi daha iyiydi... Gerçeği bilmemeleri daha iyiydi."

Hayatımı boşa harcamanın olmadığına karar verene kadar başa çıkma mekanizması olarak çoğu gece kendimi komaya sokacak kadar içtim. İyileşecek, yeniden sevecek ve doğru zaman geldiğinde bir gün sağlıklı bir bebek dünyaya getirecektim.

Cade titrek bir nefes verdi çünkü ikimiz de haklı olduğumu biliyorduk.

Bir zeytin dalı daha uzattım. "İçinde bulunduğumuz koşullara rağmen senden harika bir baba olacağını biliyordum. Liv'e karşı tutumundan şüphem yoktu."

" teşekkür ." Hüzünle gülümsedi.

Aramızdaki an, yumuşak bir merhamet ve kabullenme kokuyordu.

Cade'in parmakları benimkilere yaklaştı ve en ufak bir dirençle parmaklarım onunkilere dolandı.

Bir vuruş. İki vuruş. ree vuruş.

Cade öne doğru eğildi, sağ dizi iç uyluklarıma sürtündü. Kokusu -temiz, erkek, toprak kokusu- varlığıma sinmişti. Birleştirdiğimiz ellerimizi avuç içleri yukarı bakacak şekilde kaldırdı, parmak uçlarımızı çözdü ve kendi parmaklarını yağmur fırtınasından sonra bir yaprağın eğiminde yavaşça akan su gibi benimkilerin üzerinden geçirdi. Elime kazınmış çizgilerin üzerinden geçiyordu. Bana onun da orada damgalanmış olduğunu hatırlatıyordu.

Ağızlarımız arasında bir sevgive nostalji köprüsü kuruldu ve birbirimize daha yakın bir yörüngede dönerken aradaki boşluğu yavaş yavaş kapattık.

Artık okyanuslar kadar uzakta
değildik. Sonunda aynı dalgaya
biniyorduk.

Koyu kahverengi bir saç teli alnına, tam kaşının kavisinin üzerine düştü.

Yavaşça kenara ittim. Geri düştü. Bizim gibi bu ana sabitlendi. e
Elimin yanındaki kül ışığı bir şangırtıyla yere yuvarlandı ama birbirimize olan dikkatimiz .

İki kalp atışı sonra, bir gök gürültüsü gürültüyle yankılanmadan önce ortam dışarının ışıltısıyla aydınlandı ve oda bir kez daha zifiri karanlığa gömüldü.

Ama zaten görmüş olduğumuz şeyi görmek için gözlere ihtiyacımız yoktu.

Zihinlerimiz, samimiyet vaadiyle yakınlaşırken daha önce yüzlerce kez gördüğümüz o görüntüyü keskin bir netlikle canlandırdı.

Ruhlarımız, hayati organlarımızın uçurumlarında kaynayan duyguları yeniden ateşledi, ta ki amlarımız sıcak ve kükreyerek bir kez daha birbirini sıyrana kadar.

Çok geçmeden o kadar yakındık ki nefeslerimiz birbirine karıştı.
Emdiği lolipopun vkokusunu ve tadını şimdiden alabiliyordum.

Aniden oldu.

e duygusal kuraklık sona erdi.

Cade'in yumuşak dudakları dudaklarıma değdi, çıplak esh'in üzerindeki bir tüy gibi ağzımın üzerinde tüylendi. Bu şimdiye kadar hissettiğim en tatlı şeydi. Saf bir kendinden geçme hissi vücudumda zonkladı, her sinir ucu farkındalıkla çatırdadı.

Ellerimden biri deri ceketinin yakasında kıvrılmıştı. Onu kendime çekmiyordum. Onu uzaklaştırmak değil. Sadece onu bu şekilde asılı tutuyordum.

küçük fantezimiz.

Şu anda eski sevgili değildik. Biz iki varlıktık.
çekiciliğiyle mücadele etti ve sonunda kaderimize boyun eğdi.

o. Biz.

"Ella," diye fısıldadı şiddetle.

"Cade," diye karşılık verdim aynı
hararetle.

Dudaklarını tekrar dudaklarımın üzerinde gezdirdi ve istemsiz bir iç
çekiş beni terk ederek dudaklarımı araladı. Cade bunu bir davet olarak
algıladı. Alt dudaklarımı yakaladı ve her zamanki şevkiyle usulca öptü.
Birbirimizi çılgına çevirme yeteneğimizi hiç kaybetmediğimizi fark etmemi
sağladı.

Cade'in eli enseme gitti ve beni daha sert öperken sıkıca tuttu.
Sevgilisinin tüm dikkatini, inlemelerini ve sırlarını talep eden bir aşık
gibi.

Hepsini ona verdim.

Ben de karşılık verdim, dudaklarım daha özgürce onunkilere
deği-yordu,
ve biraz da bağışlama. Bağışlanmasını öpücüğümle kanattım ama özüne sıkı
sıkıya tutundum. Sırlarına daha fazla ihtiyaç duymam, ona tam bir
arınma yaşatmamı engelledi. İç gıcıklayıcı öpücük, lanet olsun.

Son öpüşmemizden beri hiçbir şey bu kadar doğru hissettirmemiş olsa bile.

Sanki tek amacı birbirimizin dayanağı olmak üzere tasarlanmış iki
varlıkmışız gibi. Birbirimizin arzularını tatmin etmek ve birbirimizin
üzüntüsüne katlanmak için.

Öpücüğün tadı kiraz, pişmanlık ve kötü bir şeydi.

Cade'in iniltisi zihnimdeki sis bulutunu delip geçti. Gerçekliğe geri
döndüm ama kaçışımın iplerini tutmaya devam ettim. O ve sağduyunun
artık önemli olmadığı o karanlık, lezzetli yer. Sadece ham, temel şehvet.

"Bebeğim." Dolambaçlı dili oyuna girdi, ağzımı açmaya ikna etti ve
yaramaz bir şekilde içimi yağmaladı. "Seni çok özledim."

Kırmızı, sıcak ateş karnımda kaynadı ve inledim, kalçalarım
dizinin etrafında kenetlendi. İğrenç arzu kan dolaşımda dolaşıyor,
kalbimi daha hızlı pompalıyor ve son endişe kırıntısını da yok ediyordu.

Nefes almak ve düşüncelerimi toplamak için ara verdim. Ama .

Temel ihtiyaç beni ele geçirdi ve Cade sert, anlamsız öpücüklerle boynuma saldırdı. Kolu belimin etrafında kıvrıldı ve beni ona inanılmaz derecede yaklaştırdı. Dizini bastırdığında nefesim kesildi. e şehvet dolu yanım ona karşı sürtünmek ve o .

Cade, on sekizinci yaş günümde bana hediye ettiği kolyeyi taktığım boğazımın dibindeki çukuru ısırdı. Şakacı ısırık bir uyarıydı... Beni dağınık, azgın duygular yığınınına dönüştüren kişiyi hatırlatıyordu. Altın halka küpelerimle alaycı bir şekilde oynadı, dişleriyle onları çekiştirdi. Bu sefer ondan kaçamayacağımı anlamama yetecek kadar. değil.

Karanlığa alıştıktan sonra ellerimi omuzlarına sıkıştırdım ve ceketini çekiştirdim. "Cade."

Deri ceketini yırtıp sahanlıkta bir yere fırlatırken dudak kenetlenmesini bozmadı. Huzursuz parmakları köprücük kemiğimin üzerinde gezinirken, deri ceketimi neredeyse yırtıp atacaktı. "O, Ella. Biraz tenini hissetmek istiyorum bebeğim."

Hiç çekinmeden kabul ettim.

Tenimi hissetmesini istiyordum çünkü ben de onunkini hissetmek istiyordum. Ellerim yanaklarını kavradı ve öpüşmemiz uzun, yavaş, kirli bir seksin eşlik ettiği türden iğrenç bir öpüşmeye dönüştü. Onu içime çektim ve Cade'in kaslı vücudu da beni takip etti. Yumuşak yatağa geri düştük ve ağırlığımız arttıkça yatak çöktü.

Cade'in tanıdık düzlemleri ince kıvrımlarımla şekillenirken doğruluk beni örttü. Derinlemesine bastırdı ve çıkıntısını bana sürttü. Ellerim kalçalarına düştü ve kapüşonunu yukarı doğru çektim. "Lütfen."

Onunla bir daha asla birlikte olmayacağıma dair kendime söz verdiğim her şey için yalvarıyordum.

Cade dizlerinin üzerinde geriye yaslandı, bacaklarımı onunkilerin arasına sıkıştırdı ve kapüşonunu çıkardı. yastığın üzerine düştü.

Bir yıldırım rulosu kül oldu.

Bu...

Karanlık bir kez daha odaya süzüldü.

Körü körüne, parmaklarım uzandı ve karın kaslarıyla birleşti. Göğsüne ulaşana kadar kaburgalarının üzerinden yukarı doğru ilerlerken ellerimin altına daldı. Tırnaklarımı derisine batırdım. Titrek nefesi, ötemizdeki gök gürültüsüyle birleşti.

"Bir kurda dövme yaptırmışsın."

Sanki evren beni duyuyormuş gibi, bir şimşek kıvılcımı daha küçük baloncuğumuzu aydınlattı. Çok gerçekçi görünüyordu; sağ göğüs kafesinin tamamına mürekkeple çizilmiş tehditkâr bir kurt yüzü, siyah kürklü kehribar rengi gözler. Sol kaburgasının yanına kurşun kalemle çizilmiş yeni, minik bir siyah kalp yerleştirilmişti. Livvy'nin sanatı. Küçük meleğini onurlandırmak tam Cade'e .

Bir şimşek daha çaktı ve bakışlarım keşke yapmasaydım dediğim bir dövmeyi yakaladı.

e X benim şerefime.

Ondan kurtulamadı. Tıpkı benim onun K'sinden kurtulamadığım gibi.

Yıllarca hokey oynamaktan kasları erimiş ve geçmişteki tacizlerinin kalıntılarıyla gölgelenmiş gövdesi sonsuza dek aklımda kalacaktı.

Cade'in sıcak vücudu beni sımsıkı öperken ihtiyaç sesimi yuttu. Onu olmakla suçladığım hayvan gibi dişleriyle üst dudağımı sıktı. "Bir keresinde bana yalnız kurt demiştin."

Bir ömür önceymiş gibi görünen bir şey yaptım.

Ve ayrı olsak bile, davranışları bana onu hala etkilediğimi söylüyordu. Yıllar önce attığım şakacı bir yumruğu hatırlayıp, sırf ona sözlerimi hatırlatmak için dövme yaptırdıysa, o zaman hala önemliydim.

Hiçbiri mantıklı gelmiyordu. Madem bu kadar önemliydim, o zaman neden...

Karmakarışık düşüncelerim onun maharetli ağzının gücü altında bulanıklaştı.

Cade benim acımdı, kalp kırıklığımanın vücut bulmuş haliydi ama onun öpücüğü aynı zamanda benim ilacımdı.

Artık neredeyse öfkeyle öpüşüyorduk. Beni terk ettiğin için siktir git, dedi dudaklarıyla. Beni kırdığın için seni sikeyim, diye cevap verdim. Dillerimiz savaştı

nafile bir savaştı. İkimiz de bu geceden çok önce kaybettik.

Dilimi emerken ve örgü sütyenimin ipiyle oynarken, parmak eklemleri sırtımın alt kısmına sürtünürken tüylerim diken diken oldu. Seni hâlâ çok istiyorum, dedi şimdi. Seni istemekten asla vazgeçmeyeceğim, sonucuna vardım.

Birbirimizi görememek bunu daha da ateşli hale getirdi. Sadece hislerimizi arttırdı.

"Seni istiyorum," dedim sinirli bir şekilde, tırnaklarımı göğsünde gezdirerek izler bıraktım. Kot pantolonunda giderek büyüyen şişkinliği yakaladım.

Bunu yapmamalıyız.

Ama şu anda yapmak istediğim tek şey buydu.

Elleri vücudumun yanlarında geziniyordu. "Benden ne istiyorsun, Ella?" Çenemi yaladı. "Dilimi mi?" Başparmağını ağzımın içine soktu. Yüzüğünün soğuk gümüşü içime bir ürperti daha gönderdi. "Benim ngers?" Kalçalarını ihtiyacım olan yere koydu ve itti. "Ya da seni burada becermemi mi?"

Aman Tanrım.

"Beni beceremezsin." Zaten üzerimde çok fazla kontrolü vardı. Eğer sevişirsek, hepsini kaybedecektim. Ağzımı kulağına götürüp bacaklarımı sıkıca beline doladığımda kirli sakalları beni aşındırdı. "Ama yüzünün her yerine boşalmak istiyorum, querido."

Ne zaman querido desem Cade asla karşı koyamazdı. Bu kelime onu anında bir beyefendiden cinsel bir sona dönüştürdü.

İnledi ve sonra beni tekrar yastığa çarparken sıkı kavrayışı altında boğazım sıkıldı. Nefesim kesildi. Nefessiz kalmıştım, tam da sevdiği gibi.

"Kötü prenses," diye fısıldadı kulağıma, alçak sesle ve dumanlı bir şekilde.

İşte . Benim Princepin'im. Gangsterim. Benim kötü çocuğum.

Cade örgü sütyenimi boynuma kadar itti, sırtımdaki ip gevşedi. Sabırsız elleriyle küçük göğüslerimi yoğurdu, sanki benden daha fazlası olmadığı için çok öfkeliydi, sanki

avuçlarının içinde mükemmel bir şekilde tutuyordu. "Buraya bu küçücük üstten başka bir şey giymeden gelecek kadar taşaklı mıydın?"

Gök gürültüsü patladı.

Cade meme uçlarımı bükte ve bileğinin hızlı vuruşlarıyla memelerimi tokatlamadan önce inledim. "Seni dizime yatırmalıyım, Ximena."

Zalim. Zalim. Çarpık sözler.

Beni hala çok iyi tanıyordu.

"Ne istersem giyebilirim. Sen benim patronum değilsin," diye kekeledim, çünkü Cade vadimden aşağıya mükemmel öpücükler bırakıyor, meme uçlarıma ekstra dikkat gösterdiğinden emin oluyordu. Üzerlerine soğuk hava üflemeden önce büzüşmüş uçlarımı yalayıp emdiğinde akılsızca inledim.

Yüksek belli kot pantolonumun düğmesini açtı ve fermuarını indirdi.

"İş senin o küçük tatlı amcığına zevk vermeye gelince, ikimiz de biliyoruz ki ben öyleyim." e Sesindeki otoriter ton beni daha da azdırdı, ıslattı. Parmakları göğüslerimi acı verecek kadar sıktı. "Şu anda yetkili kim?"

"Sen." Kot pantolonum dizlerime kadar inmişti. Cade topuklu ayakkabılarımı çıkardı ve kotumun geri kalanını çıkardı. Çaresizce bir kurban gibi yatıyordum, ayaklarım altımdaki çarşafı sıkıyor, gözlerim kapalı duruyordu.

Zihnim bir kez daha bunun kötü bir fikir olduğunu söylüyordu ama her geçen saniye bu ses, yüksek kalp atışlarımın gürültülü korusu altında eriyordu. Her zaman bir heyecan bağımlısı olmuştum ve tam da bu an - Cade'in bana dokunacağını bilmek ama ellerinin ve ağzının bir sonraki adımında nerede dolaşacağını bilmemek- arzuladığım her şeydi. Bu ahlaksız eylemin Aziz Victoria rahibelerinin mahzeninin hemen üzerinde gerçekleştiği gerçeğiyle birleştiğinde? Biz

cehenneme giden tek yönlü bir biletin altına imzalarımızı attık.

Birden dizlerimi iyice açtım ve her yerim ortaya çıktı.

Cade'in bedeninin açık arasına yerleştiğini hissettiğimde yatak gıcırdadı ve nefesimi tuttum. Aç bakışlarının göremediği yerde, zihni hayal etmek için devreye girdi. Cade'in burnu ıslak tangama gömüldü ve nefesini içine çekti, herif.

Karanlık bir şekilde kıkırdadı. "Bütün gece bana hakaretler yağdırdın ve tavır yaptın, ama ben karşılık verdiğimde seni ıslatıyor."

Cade'in çenesi kadınsı esh'imın üzerinde açıldı ve hafifçe ısırıldı - içimde erotik bir sarsıntı yaratmaya yetecek kadar. "Öyle değil mi bebeğim?"

Dilinin ucunu sıırsıklam olmuş tangamın üzerinde gezdirip am dudaklarıma yapıştırdığında inledim. İçimden daha fazla ıslaklık aktı.

Parmakları, şişmiş kıvrımlarıma yaslanmasına izin vermeden önce tangamın alt tarafını okşadı. "Cevap ver bana."

Ben daha yapamadan Cade nemli kumaşın üzerinden klitorisimi emdi. Nefesimin altında ağladım, kalçalarım titriyor, midem alçalıyordu.

"Evet, bu beni ıslatıyor," diye nefes nefese kaldım, parmaklarım saçlarına daldı ve ihtiyaçla , çekiştirdim, çekiştirdim. "Ağzın. . Ver onu bana, Cade."

"Ağzımı mı istiyorsun?" Dili klitorisime sürtünüyor, dantel bariyerin içinden beni sikmeye başlamıştı bile. "mı?" Başparmağının ucu kıvrımlarımın dış hatlarını çizirken sesinde alaycı bir masumiyet vardı.

"Evet, evet, !" Onun bu sataşmaları karşısında çılgına dönmüş bir halde ayaklarımı yatakta yere vurdum. "Az önce söyledim ya!"

"Kim seni daha iyi öpüyor?" Uğursuz sırtışı tam klitorisimin üzerine damgalanmıştı, sesi içimde bir titreşim yayını gönderiyordu. Ses tonunda sadece kendinden nefret vardı. "Ben mi Josh mu?"

Zihnindeki şehvet dolu sis, bu geceki duyarsız yorumumla onu gerçekten incittiğimi fark etmem için yeterince buharlaştı. İğneyi batırmak istemiştim, ama şimdi? Şimdi her şey düşündüğüm gibi olmayabilirdi, bunun onun aklında kalmasını istemiyordum. Parmaklarım dağınık saçlarından çekildi ve çenesini kaldırıp alt dudağını okşamak için aşağı inmeden önce şakaklarına dokunmak için hareket etti. "Kimse beni senin gibi öpemez ya da sikemez."

Şaşkın, mırıltılı bir ses çıkardı ve parmak uçlarının arasına sinir sıkıştırdı. Bana eziyet etmekten zevk alıyordu. "Seni duyduğumu sanmıyorum, Ella."

"Kimse beni senin gibi öpüp sikemeyecek, Cade."

Sözlerim onun yaralarına merhem oldu.

Rahatladığını ve bunu nasıl saklamaya çalıştığını hissedebiliyordum.

"Aferin kızıma." Tümseğime bir öpücük kondurdu ve parmaklarını tangamın içine sokarak çekti. "Bütün bu dantelleri mahvettin, ama daha iyi bir şekilde , değil mi bebeğim?" Top haline getirilmiş materyali ağzıma götürmeden önce bile boğuldum. "Yakalanma riskini göze alamayız, tatlım."

Eğreti tıkaç ağzıma sokuldu ve kendi uyarılmışlığımın misk kokusunu tattım. Eski erkek arkadaşım beni yeme sanatında ustalaşmıştı ve dili üzerimde sihir yaptığında her zaman ses çıkarırdım, bu yüzden bu tür önlemlere ilk kez başvurmadık.

Bacaklarım onun güçlü omuzlarına atılmıştı, tıpkı bir kez daha çakan şimşek gibi, bana şimdiye kadarki en muhteşem manzarayı sunmuştu: Cade'in iri, dövme vücutu iki yana açılmış kalçalarının arasındaydı ve onun tahrik olmuş, öfkeli yüzü beni içine çekiyordu. "Ben söyleyene kadar boşalma, Ella."

en Cade'in dili beni yepyeni bir diyara sürükledi, dudaklarıma çarptı, derinlere daldı, şişmiş ihtiyacımı sanki kendi besiniymiş gibi yaladı.

Bağırdım ama çıkardığım sesler dışarıda kopan fırtınanın yanında hiçbir şeydi. İçimde kopan fırtınanın yanında hiçbir şeydi - kapalı göz kapaklarımda bir ışık gibi yanan ve bizi biz yapan her anı hatırlatan sayısız anı.

Kayıp ruh eşimi bulduğuma yemin her an kahkaha ve mutlulukla doluydu.

Gözyaşları, zevkten ve geçmişimizin acı tatlılığından su çizgimde toplandı. Dökülmelerine izin vermedim.

Cade içime kirli alaylar ve övgüler mırıldandı. Bu güzel pembe amcığın tadını özledim, bebeğim.

Tanrım, seni hiç bu kadar ıslak hissetmemiştim Ella. Şu anda içine girebilirim ve en iyi ayrılık seksinde sikime binersin, değil mi Prenses?

Sen her zaman bir velet oldun. Ama sen benim valedimsin. İstedğin gibi davran. Bana tavır yap. Bunun için sana daha sert dil atacağım bebeğim.

Eski erkek arkadaşım özümü coşkuyla yaladı, müstehcen sesler çıkardı.

Havayı yalıyordu. Beni sabırsızlanan, doymak bilmeyen bir adam gibi yiyordu. Cade önce bir, sonra iki yumruğunu içime daldırıp dudaklarıyla klitorisime masaj yaparken inlemelerimin ardı arkası kesilmiyordu. Parmaklarını ağzıyla değiştirdiğinde ve dilini hayatımın en iyi dilli sikişinde darlığımın içinde zıplattığında, orgazmım inkar edilemez yüksekliklere ulaştı.

"Benim için gel, tatlım." Çenesindeki kirli sakal beni tırmaladı ve inlerken burnu klitorisime çarptı. "Dilimin her yerine boşal, seni lanet velet."

Klitorisimi emdi ve ngers'ı G noktama çarptı benim için yaptı.

Sırtım ustaca kamburlaştı ve doruk noktam içimden fışkırdı, sıcak ve yoğun. Cade susamış bir orospu çocuğu gibi içti.

Cade vücudumda yukarı doğru hareket ettiğinde hâlâ titriyordum, hâlâ kafam güzeldi. Tokalı kemerinin hışırtısıyla karanlıkta doğruldum, nefes nefese kaldım ve ona doğru uzandım.

Önce beni buldu ve boynumdan tuttu.

"Çok yaklaştım. Nereye istediğini söyle." Cade kalınlığını salladı. Dizlerinin üzerinde yükseldiğinde, uzunluğu ağzımla mükemmel bir şekilde hizalanmıştı. "Aksi takdirde boğazından aşağı boşalırım bebeğim."

O akıllara durgunluk veren orgazmdan sonra zar zor tutarlı bir cümle kurabiliyordum. Konuşmak için ağzımı açtım, tam o sırada odada bir şimşek ve gök gürültüsü daha çaktı. Bir saniye içinde yüzündeki arzu ve özlemi gördüm ve bir sonraki saniyede, şişman aleti dudaklarımı geçti ve boğazımda hissettiğim kadar derine itti.

Öğürdüm, ellerim saldırıyı durdurmak istercesine karın kaslarına dokunmak için dışarı çıktı. Oysa gerçekten daha fazlasını istiyordum. Her zaman daha fazlasını isteyecektim.

farkına varmak beni değiştirdi.

Biz her zaman bitmemiş bir iş olacağız.

"Artık o kadar geveze değilsin, değil mi?" Cade acımasızca kıkırdadı, beni desteklemek için başımı kavradı. e sesi vücudumun şarkı söylemesine neden oldu. "Seni sakinleştirmek için tek gereken ağzındaki aletim, bebeğim."

Cade acımasızca sikini yarım düzine kez içime pompaladı. İnledi ve boğazımdan aşağı boşaldı, beni her damlasını içmeye zorladı. I

sırtışı hissederek onu şevkle emzirdi.

Ne de onun velediydim.

Bu gece her şey kanıtlandı.

Cade Killian Remington'ı her zaman sevdim ve seveceğim.

Yumuşayarak içimden çıktığında inledim. Üstümden homurdandı, "Kahretsin, beni öldürüyorsun."

Sen de beni öldürüyorsun.

Ondan nasıl kurtulacaktım?

Sert bir şekilde nefes alarak alnımı adımın yazılı olduğu dövmesine yasladım ve kendimi toparlamaya çalıştım. Bu gece tamamen zararsız başlamıştı ama şimdi bilinmeyen bölgelere girmiştik. Bu savaş için silahlanmamıştım.

Kader beni onunla eşleştirdiğinde beni mahvetti. Ama ben eski alışkanlıklarına geri dönmeme izin verdiğimde çuvalladım. Her şey paramparça olmadan önce aramızın ne kadar iyi olduğunu bana hatırlatmasına izin verdim. Cade, kısa saç tellerimi karıştırırken ve sırtımın hatlarını sevgiyle çizerken derin, neredeyse huzurlu bir nefes aldı. Onu emmeyi bitirdikten sonra her zaman yaptığı gibi. Gümüş yüzüklerinin metali, aşinalık dokunuşuyla vücudumda gezinirken çok tatlı bir jestti.

Gözlerime yeni yaşlar getirdi.

"Benim için o sensin," diye mırıldandı Cade . "Sen her zaman o oldun."

Hain bir gözyaşı yanağımdan aşağı düştü ve karanlıkta bulunanları anında mahvetti.

Yıldırım.

" en neden senin için yeterli değildim?"

altında.

Cade yüzümdeki kırık ifadeyi gördü. Bütün duvarlar yıkılmıştı ve son üç ayda ilk kez, o geceden kalan ve ruhumu zehirleyen yaraları gerçekten görebiliyordu.

Artık barajın yıkılmasını engelleyemiyordum. O geceden beri yaşadığım her acı günü yeniden yaşarken gözyaşlarım yanaklarımı ıslattı. Her bardak viski acıyı uyuşturmak için. Dikkatimi dağıtmak için film izleyerek geçirdiğim her saat.

Cade'i ve bebeđimi kaybetme dűşünceleri.

Cade yüzüme sarıldı, benimle birlikte kırıldı. Hırıltılı bir ses ısıık çalarak geçti. "Ağlama, Ellie. Benim için o sensin. Sen bana yetersin. Lütfen, inan bana."

Ellerim karanlıkta bileklerini buldu ve o başparmaklarıyla yüzümü silerken ben de sıktım. "Söyle bana, lanet olası!" Kükredim. "Ben hep neden beni aldattın?"

Bana cevap vereceğini
dűşünmemiştim. Kaçacađını
dűşündüm.

Ama yanıldığımı kanıtladı.

"Seni aldatmadım lan!" diye bağırdı, sesini bölen saf ıstırapla.

Midem bulandı.

Damarlarımdaki sıcak kan buz tuttu.

"Seni aldatmadım," dedi daha inançlı ve düzensiz nefeslerle. "Seni sevdim. Sen benim her şeyimdin."

Zaman durdu. En önemli üç kelimeye odaklandığımda içimden hiçbir şey dökölmedi. Seni sevdim. Seni sevdim. Seni sevdim.

Cade yüzünü aşağı indirdi, sakallı çenesi kenarına çarptı. Beline tutundum, onu kucaklamak ve asla ya da acımın bir zerresini hissedene kadar ona vurmak arasında kaldım.

Ben ikisini de seçmedim.

Cade'in dudağı kulak mememi gıdıkladı, sesi duraksamalarla boğuklaştı. Tüm vücudu beklenti ve korkuyla titriyordu ve doğruyu söylediğinde derin bir nefes aldığını hissettim. Sanki eski bir hayalet kovulmuştu da tekrar odaya girip varlığıyla bizi korkutacaktı.

Milyon yıl geçse de söylediği şeyi söylemesini beklemezdim. "Beau Mackenzie, Joshua'nın on sekizinci doğum günü gecesi bana ilaç verdi.

doğum günü."

CHAPTER 14

Sonun Başlangıcı

19 Temmuz 2014

:23.

Cade, 18 yaşında.

Ella ile mücadele etmekten nefret ediyordum.

İki gün ve sıfır iletişim.

Kız arkadaşım nasıl kin tutulacağını bilirdi.

Joshua'nın on sekizinci doğum günü partisi tüm hızıyla devam ediyordu ve o hiçbir yerde yoktu. Önemsiz bir şey kavga etmiştik ve şimdi bana soğuk davranıyordu.

Pek de önemsiz sayılmazdı.

Birisi St. Victoria'daki kızlar tuvaletinde geçen hafta sonu bir partide Irene Black'i öptüğüme dair bir dedikodu yazmış ve Ella buna gerçekten inanmış. Bütün hafta sonu Danny's Grill'de Nico ile barmenlik yapıyordum, dolayısıyla böyle bir şey . Söylentiye mi yoksa hayatımın sözde aşkının bana bu kadar az güvenmesine mi kızdığımı bilmiyordum.

Ella'yı balkonunda gördüğüm anda gidiciydim. Başka bir kıza asla göz koymadım. Ondan başka hiçbir kıza bakmak istemedim.

O benim için öyleydi.

Peki nasıl aksini düşünebilir?

Kabul ediyorum, son zamanlarda mesafeliydim. Nals, hokey kampı, Julia Teyze'nin göğüs kanseri korkusu ve Livvy'nin yeni teşhisi arasında, onunla birlikte olmak için neredeyse hiç zamanım olmadı - tamamen fiziksel olmadığı ve arabasının arka koltuğunda sikimin üzerine derinlemesine oturmuş dar amını içermediği sürece.

Son zamanlarda pek iyi bir erkek arkadaş olamadım ama bu gece bunu telafi edecektim.

Remington konutu renkli neon ışıkları ile aydınlatılmıştı.

İlk kat, müziğin yüksek bas sesiyle sallanan derme çatma bir gece kulübüne dönüştürülürken, arka bahçe bira pong masalarının üzerinde gezinen ya da havuzda sarhoş olan parti müdavimleriyle dolup taşıyordu. Geleceğin Remington varisi için daha azı olamazdı.

Tüm hava çok üst düzeydi ama Josh için çok markaydı. Ben gösterişsizken, o mal varlığını sergilemeyi severdi. Yani parasını, futbol istatistiklerini ve pahalı spor arabasını.

Livvy ve benden bahsetmiyorum bile. Josh gezegendeki en iyi erkek ve kız kardeşe sahip olduğunu insanların yüzüne vurmayı severdi. Sık sık çift yumurta ikizleri olduğumuzu ve doğumda ayrıldığımızı söyleyerek şakalaşırdık. Bu, yabancıların hayatlarına birdenbire nasıl girdiğimi sorgulamalarını engellerdi. Bunu Josh'a hiç söylemedim ama o sahip olabileceğim en iyi kardeşti.

İkinci katın parmaklıklarına yaklaştım, beyaz bir sütuna yaslandım ve ön girişi kartal gözüyle görebiliyordum. Ella içeri girerse onu görürdüm.

İkinci kat, etrafta dolaşan birkaç kişi dışında kısmen boştu. Birkaç saniye sonra, Layla'yı Josh'un herkese yasak olan yatak odasından parmak uçlarında çıkarken gördüm. Ama ona tabii ki.

Beni fark etti, yüz hatları tanıyarak aydınlandı. "Cade!"

"Hey, Lay. Josh'ın yatak odasında ne yapıyorsun?" Biramdan bir yudum aldım.

Bana doğru ilerledi, yüzünde hafif bir kızarıklık vardı. "Oh.

Sadece hediyesini

düşürdü."

"Hangisi?"

"Seni ."

Şişe boynunun etrafında kıkırdadım. "Yeterince makul." Belki de ona bir kutu prezervatif almıştı ve bu gece ikisi bekâretlerini kaybedeceklerdi.

Josh kendini onun için

saklıyordu. O bilmiyordu.

Kardeşim, Layla ne kadar zavallı olduğunu fark etmesin diye iki ayağı üzerinde duran her kızla birlikte olan, aşk acısı çeken bir aptal gibi onun için yanıp tutuşan genç bir playboy izlenimi veriyordu. Bana sorarsanız, arkadaşlık etiketinin etrafında çok uzun süre dans etti.

Bir çift gözü olan herkes iğrenç bir şekilde takıntılı olduklarını görebilirdi.

" gel. Josh'un yanına gidelim." Kolumu omuzlarına doladım ve onu merdivenlerden aşağı indirdim.

Layla ince topuklu ayakkabılarıyla aşağı inerken bana ölümüne tutunmuştu. Gündelik kıyafetlerini kısa sarı bir elbiseyle (Josh'un en sevdiği renk) değiştirdi ve o kadar çok makyaj yaptı ki neredeyse onu tanıyamayacaktım.

"Bu gece kimin için giyindin?" En alt basamağa ulaştığımızda alay ettim. Dans pisti yanımızdaydı, Nicki Minaj'ın "Super Bass" şarkısı ve açık saçık giyimli vücutların dönmesiyle gümbürdüyordu. Josh'un Northwind Lisesi'ndeki futbol takımından birkaç adam bira fiçilerini yudumlarken savaş çığlıkları atıyorlardı ve Nate'in devasa 1.80'lik gövdesini duvara yaslanmış bir kızı kuru kuru sikerken gördüğüme emindim. Güzeldi.

"Kendim için!" Layla şarkının üzerine söyledi. "Kadınlar erkekleri etkilemek için giyinmez. Bunu kendimiz için yaparız. Aklını başına al, Cade!"

"Bunu biliyorum, Tanrım. Kafamı ısırma. Sadece kardeşimden hoşlandığını itiraf etmeni sağlamaya çalışıyordum."

Layla'nın rengi soldu. Onun şok anını bizi dışarı çıkarmak için kullandım. Tavandan tabana pencere panelleri arka bahçeye hava sirkülasyonu sağlamak için açıktı.

Gökuşağının altındaki her renkten balonlar verandayı, ağaçları ve hatta çitleri süslüyordu. Bu gece için hiçbir masraftan kaçınılmamıştı; Julia Teyze buna dikkat etmişti. e böbrek şeklindeki devasa havuz hayvanlarla yulaf, alkollü içkiler ve parti yapan ya da öpüşen insanlar.

otun ve gençlerin umursamazlığının kötü kokusu atmosferde yükseklerle yayılıyordu.

Montardor'un yarısı buradaymış gibi görünüyordu - Eastwood'dan öğrenciler

Lisesi, Westwood Lisesi, Northwind Lisesi ve St. Victoria malikanemize doluştu.

Josh'u zor değildi. Futbol takım arkadaşlarından biri olan Hunter'a karşı bira pongu oynarken etrafı bir grup erkek ve kadın hayranıyla çevrili partinin hayatıydı.

Josh'un üzerinde beyaz futbol forması vardı ve formanın arkasında bir sürü siyah kalemle atılmış imza bulunuyordu. Mutlu yıllar ve xoxos'lardan oluşan bir koleksiyon. Elini havaya kaldırmış, bir fincanı hedefliyordu ki, daralan bakışları bize takıldı. Layla'yı görünce aşk acısı çeken bir aptala dönüştü. "Hey! Bu benim şans . Gel buraya, Lay!"

Josh çakırkeyifti.

ya da sonunda bir çift taşak büyüttü.

Gözleri fal taşı gibi açılmış ve hâlâ kızarmamış olan Layla ona doğru süzüldü. Hunter onu hemen arkasından kucakladı ve kulağına bir şeyler fısıldadı, büyük olasılıkla onu kendisi için bu çekimi yapmaya ikna etmek istiyordu. Hunter tüm bu sıırıttı. Josh'un kadın hayranları mutlu değildi ve çifte kötü kötü bakıyorlardı.

Layla atışı yaptı ve top mükemmel bir şekilde Hunter'ın düştü. Layla kaşlarını çatıp kırmızı parti bardağının içindekileri yutarken Josh yüksek sesle mırıldandı. "Joshla Takımı için bir puan daha! Yala onu, sürtük!"

Engellemekten nefret ediyordum ama Ella hâlâ en büyük endişem olduğu için onlara doğru yürüdüm. Kardeşim beni kucakladı. Josh biraz golden retriever gibiydi. Bir parça almak isteyen herkese sevgisini kolayca verirdi.

"Çocuklar, bu benim ikizim! Ona da mutlu yıllar dileyin!"

Evet. Fena halde çakırkeyif. Coşkulu doğum günü kutlama korosuna kıkırdadım. "Kız arkadaşımı gördün mü?" Kulağına sessizce söyledim.

Joshua kaşlarını çattı ve bizi Layla'dan uzaklaştırdı. "Ella'yı görmedim ama en iyi arkadaşları zaten burada."

Kelimeleri biraz bulanıktı ama ne demek istediğini anlamıştım.

Callie.

Harika.

"Onu daha önce gördüm," dedi. "Mutfakta amigo kızlardan bazılarıyla takılıyordu."

Omuzlarımı dikleştirdim ve tüm bira şişemi boşalttım.

"Ona karşı dikkatli ol, tamam mı? Sana bakma şeklinden hoşlanmıyorum," diye mırıldandı Josh dudaklarını büzerek.

Göz kırptım.

O aptal değildi. Öyle davranabilirdi ama değildi.

Bu özel sırrı ona hiç söylememiş olsam da, kör değildi. Callie'nin bana bakma şeklinden de hoşlanmamıştım.

" anks, kardeşim." Sırtını sıvazladım. "Ama merak etme."

Hışımınla mutfağa girdim. Josh'un sözlerine sadık kalan Callie, St. Victoria'dan bir grup amigo kızla birlikte dışarı çıkıyordu. Bana Cheshire kedisi gibi sıırıttı.

Bu beni rahatsız etti.

Callie parmaklarını sarı saçlarında gezdirdi ve bana açıkça göz kırptı. Bütün kızların önünde. Çünkü Ella ortalıkta yoktu. "En sevdiğim hokey oyuncusunun doğum günü kutlu olsun."

Müstehcen ses tonu karşısında kusmak istedim.

Callie'ye sinirli bir bakış attıktan sonra bilmiş bilmiş bana bakan Irene hariç diğer kızlar güldü ve bana iyi dileklerde bulundu.

" anks. Kız arkadaşımı gördün mü?"

Callie kırpılmış ses tonumdan hoşlanmadı. Ya da Ella'nın kız arkadaşım olduğunu açıkça hatırlatmamdan.

Ve o değil.

İki yıl önce benimle oynaşmasından hoşlanmıyordum ve şimdi de kesinlikle hoşlanmıyorum. İki yıldan uzun bir süre boyunca aramıza acımasızca sınırlar koymaya çalıştım. Ella etraftayken ona karşı her zaman kibar davrandım ve bunun dışında varlığını her gün görmezden geldim.

Ama Callie ısrarcıydı, bana her zaman tamamen unutmak istediğim bir şeyi hatırlatmaya çalışıyordu.

Ella'nın kalbini kırmak için Callie'nin

Lanet bir sıçan. En iyi arkadaşın sen erkeğine asılmamalı.

Kedi çantadan çıkana kadar onu daha ne kadar engelleyebilirdim?

"Hayır. Ella'yı görmedim." Callie'nin gözlerinde hesapçı bir parıltı belirdi.

"Ama

Ben buradayım."

Şimdi ürkütücü olmaya başladı.

"Sonra görüşürüz, Callie." Kızlara çene çaldım ve gitmek için arkamı döndüğümde Callie bana sarılmak için öne çıktı. Geri çekildim ama bana bir ahtapot gibi yapıştı.

"Tamam, bırak gideyim." çalıştım. Callie yanağımı öpme cüretini gösterdi.

Siktir, hayır. Sınırlarıma saygı göstermedi, ben de onu zorla geri ittim. Nefes nefese kaldı, yüzü kıpkırmızı kesildi. "Dokunma bana."

Belki de bana bir şeyler hissetmeye çalışıyormuş gibi sarılmasaydı, onu utandırmak zorunda kalmazdım. Ama doğrusu umurumda bile değildi. Bir grup amigo kız sırtlan sürüsü gibi etrafında kıs kıs gülüyordu.

St. Victoria ile ilgili bir başka şey de şuydu: Kimsenin size sadakati yoktu. Yılda bir kez 'bağlılık yemini' edebilirlerdi, ama Kabul Gecesi bittiğinde serap sona ererdi. Bu insanlar için önemli olan tek şey statü, para ve uyuşturucuydu.

Daha fazla parti müdavimi ve neon ışıklarıyla dolup taşan mutfağa doğru yürüdüm.

Nico, Nate ve Shaun ada tezgâhının etrafında toplanmışlardı.

Nate dilini bir kızın boğazına sokmuştu - dans salonundakinden farklıydı - ve Shaun ise aşırı hevesli bir kadının ilgisinden korunmaya çalışıyor gibi görünüyordu.

Shot bardağını doldurmakta olan Nico'nun sırtını sıvazladım. Bana gülümsedi, gözleri biraz kızarmıştı. biri de çakırkeyifti. Hatta belki biraz uçmuştu. "Ne haber, cabrón? Doğum günü shot'ı ister misin?"

Güldüm ama kulağıma boş geliyordu. "Yok, ben iyiyim."

Etrafımdaki parti heyecanla çalkalanıyordu. Arkadaşlarım hayatlarının en güzel anlarını yaşıyorlardı ve ben onlara katılmak yerine Debbie

Moralim bozuldu çünkü kız arkadaşımın kırk sekiz saattir haber alamıyordum.

Ella'ya o kadar aşkıttım ki bir yanımda onsuz eksik hissediyordum.

Bu sürtüşmeyi sona erdirmek istiyorsam (ki bunu iki gün önce hokey antrenmanından sonra erkeklerin soyunma odasında beni köşeye sıkıştırıp Irene dedikodusu hakkında kafamı şişirdiğinde başlatmıştı) ilk adımı atmam ve büyük insan olmam gerektiğini biliyordum.

, Ellie? Sen hariç herkes partide.

-Princepin

Ella genellikle telefonuna yapışırdı ve saniyeler içinde bana cevap verirdi.

bu mesafeden hoşlanmıyorum. Buraya gel. Geceyi burada geçir. Konuşuruz. Seni özledim. -Princepin.

Hala bir şey yok.

"Siz piçler partiyi gerçekten bensiz mi başlattınız?"

Samuel'in sesi hayallerimi delip geçti. Telefonumdan başımı kaldırdım ve onu, kollarını göğsünde kavuşturmuş, bize bakarken sırtımdan buldum.

"Kuku peşinde koşmakla çok meşguldün," diye takıldı Nate, kendini ilişkisinden kurtarıırken. Ağzı kızın parlatıcısından dolayı pembeleşmişti.

Sam kendine bir içki hazırlarken kıkırdadı. Ada tezgâhı likör şişeleri, kullanılmış ve kullanılmamış parti bardaklarıyla doluydu. Bir tanesini aldı ve temizliğini kontrol ettikten sonra kendine biraz Kaptan doldurdu. "Çok konuşuyorsun. Katharina nerede?"

Nate'in komşusundan bahsedilince kasvete kapıldı. "Siktir et."

"Memnuniyetle."

"Onu sen mi ?" Sam'e sordum. Kimi aradığını çok iyi biliyordum. Aşık olduğu kızı. Kanada Güzeli olmak için yarışabilecekmiş gibi görünen ve adı Anna ile kafiyeli olan uzun boylu sarışın bir bomba.

"Öyle mi görünüyor?" diye homurdandı, fincanın içindekileri yutmadan önce salladı.

Sam kızlardan hoşlanıyordu ve birçoğu onunla çıkmak istiyordu ama

hiç yapmadı. Karşı cinse karşı her zaman saygılıydı, ama dikkati sadece bir kızın üzerindeydi... o da hala onu fark etmemişti.

Ella'ya son mesajımın üzerinden 15 dakika geçti. Tekrar denedim.

Gerçekten endişelenmeye başladım. Bana cevap vermemek senin tarzın değil. Sen iyi misin? -Princepin.

"Dostum, son 5 dakikadır telefonuna bakıp duruyorsun. İyi misin?" Shaun sordu. Diğer çocuklar da merakla bana bakıyordu. Ella'nın koluma asılıp en sevdiği Votka ve OJ karışımını yudumlamadığı bir partide olmamız alışılmadık bir durumdu.

Omuzlarımı geriye attım. "Evet. Her şey yolunda." Aslında her şey berbattı.

"Bir içki ister misin?" Nico cevap verdi. Nate yaktığı esrarı salladı. "Ya da bir vuruş?"

Hayır, istemedim. Tek istediğim lanet olası kız arkadaşımdı. Belki yatıya kalır diye bu gece ayık kalmak istiyordum. Bu gece sevişecektik, gerçekten sevişecektik ve bu hayranlık uyandırıcı olacaktı. Daha önce hiç makyajlı seks yapmamıştık ama Ella'nın sesini kaybetmesiyle ve sırtımın dolmasıyla biteceğinden emindim.

Ella'ya mesaj atarken "iyiyim," dedim.

Benim için o sensin, Prenses. Sadece sen. -Princepin.

Üç küçük nokta gördüm. Yazıyordu.
en tamamen durdu.

Yirmi dakikadan fazla telefonuma baktım, partinin geri kalanı devam ederken ona yapışmıştım. Josh ve Hunter da mutfakta bize katıldı. Herkes çılgınca vakit geçiriyordu ve ben hüzünleniyordum.

Ve Ella beni yapmadığım bir şey için cezalandırıyordu. Irene'i öpmek.

Otuzuncu dakikaya geldiğimizde her şey beni rahatsız etmeye başladı. Arkadaşlarım , gülüp içtikçe ve Josh'un yeni yılına kadeh kaldırdıkça ben de sinirlenmeye başladım.

Eğer Ella bu oyunu oynamak isteseydi, ben de küçüklük edip oynardım. Hayır.

daha çok peşinden koşardım. Özür dileyene kadar ona en soğuk omzumu verirdim.

Bu yüzden Nico bana bir içki uzattığında, kanım alkole dönüşerek içtim. en Bir tane daha içtim. Yudumun yarısında biri bana çarptı. Boğuldum.

Kadınısı bir ses hızla özür diledi ve omzumun üzerinden baktım... sadece başımı tekrar Sam'e çevirmek için. Ona işaret vermeye başladım, gözlerimi büyüttüm ve nefesimin altından, ilgisinin nesnesinin sadece birkaç adım durduğu konusunda onu uyarmak için tısladım.

Sam sanki Eros onu vurmuş gibi görünüyordu. Sarışın çenesi gevşedi ve sanki evreni o yaratmış gibi ona baktı.

Kadın onu fark etmedi bile, hemen yanında duran bir kutu Pepsi'ye odaklanmıştı. Adanın tezgahına doğru eğildi ve çenesini kutunun etrafına . Adam da onunkini eski sevgilisinininkinin üzerine sardı. Hiç yumuşak değil.

Eğlenen bakışları onunkilere doğru yükseldi. "Sakıncası var mı?"

Sam konuşmak için ağzını açtı ama kadın tenekeyi kaptığı gibi hızla uzaklaşmış, cesetler ve yanan ışıklar denizinde kaybolmuştu bile.

"Her şeyi mahvettin dostum." Kıkırdadım.

Sam büyülenmiş bir halde elini yüzünde gezdirdi. "Kıçına bak, o yüz, o vücut. Tanrı bana merhamet etsin."

Yanındaki Nate gözlerini kıstı. "Bir dakika... taktığın kız o mu?"

Sam hâlâ onun bir zamanlar durduğu yere bakıyordu. "Mhm."

Nate başını salladı ve bir nefes daha çekmek için esrarı ağzına götürdü.

"Sam, bunu sadece bir kez söyleyeceğim. Ondan uzak dur. O-"

"Kapa çeneni, Nate. Northwind'deki en iyi kız, çok güzel ve ben onunla evleneceğim."

"Sarhoşsun," diye bilgilendirdi onu. "Ve bu yola girdiğine pişman olacaksın. Seni uyarmıştım."

Konuşmanın geri kalanını dinlemedim.

Gece yarısına yaklaştık ve kalabalık yoğunlaştı. Takım arkadaşlarımdan biriyle göz göze geldiğimde üçüncü içkimi içiyordum.

Beau Mackenzie.

Bana yoğun bir nefretle bakıyordu. Neden bakıyordu?

Çok basit.

İsteddiği şey bendeydi: Ella.

Beau iyi adamı oynadı, ama ben onun içini gördüm. St. Victoria'ya transfer olduğum andan itibaren, yıllardır gizlice kız arkadaşımın peşinden koştuğunu anladım. Pavlov'un köpeklerinden biri gibi salyalarını akıtıyordu. Kurnaz olmaya çalışıyordu ama çok açıktı. Hiçbir zaman Ella'ya asılmaya cesaret edememişti - Ella onu hiç - ve ben de ona Ella hakkında hiçbir şey söylememiştim çünkü zorba, kıskanç, sahiplenici bir erkek arkadaş olarak görünmek istemiyordum.

Ella benimdi.

Beau yerinden ayrıldı ve yanımda cisimlendi. "Mutlu yıllar, dostum." "anks." Arkadaş değildik ama yine de sıkıştık. Onu sıktım elini gereğinden biraz daha sert tuttu.

"Ne içiyorsun?"

"Jack." Bardağımı ona doğru eğdim. "Sen mi?"

"Meyveli punç."

Ona güldüm, gerçekten onun pahasına.

Beau'nun burun delikleri açıldı.

Kötü davranmak istedim. Benden hoşlanmadığı apaçık ortadayken dostça davranmaya çalışıyordu. Rangers'ın ilk hattındaki lider defans oyuncusu pozisyonunu kazandım. Onun da benim kız arkadaşım kadar çok istediği bir şeydi bu. Bu onu çok rahatsız ediyordu.

Onun kitabında, o iki kez

kaybetti. Benimkinde,

ben kazandım. İki kez.

Shaun endişeli bir bakışla bizi izledi. Rangers'ın kaptanı olarak her zaman iyi geçinmemizi sağlamaya çalışırdı. Bu yüzden "Hadi içelim çocuklar" diye ekledi.

Shaun birkaç sıra Goldschläger doldururken tüm arkadaşlarım ada tezgahının etrafında toplandı. Karıştırdığım için pişman olacaktım ama değecekti. Özellikle de bana kız arkadaşımı unutturacaksa.

Beni görmezden geliyorsun.

Nate'in shot bardağını ağzına götürdüğü sırada bardağın kenarından sıvı döküldü. ", orospu çocukları."

Joshua, Hunter ve Shaun aptallar gibi yuhalamaya başladılar. Nate ve Sam, Nico'yu bir konuda azarladılar.

Ve Ella'nın mesajlarıma hâlâ cevap vermemiş olduğu gerçeğini uyuşturmak için arka arkaya üç shot içtim.

Beau ise yanımdan ayrılmadı. Bakışlarını bir lazer ışını gibi yanımda hissedebiliyordum.

"Benim pozisyonumu aldığına hiç pişman oldun mu?" Beau'nun sesi şaşırtıcı derecede alçaktı. Doğrudan çakırkeyif bir kasabaya doğru gitmiyor olsaydım beni tedirgin edebilecek bir ciddiyet vardı.

Dikkatli olmalıydım. Temkinli olmalıydım. Kibirli olmamalıydım.

Belki de bu, bu geceki olaylar zincirini değiştirebilirdi. Eğer birazcık pişmanlık gösterseydim.

Ama yapmamıştım.

Arkadaşlarımdan hiçbiri değiş tokuşumuzu fark etmedi çünkü gülmekle, birbirlerini itip kakmakla, yo-mama şakaları yapmakla ve ergenlik çağındaki çocuklar gibi davranmakla çok meşguldüler. Nate ve Sam Kanada marşını söylediler ve Nico her şeyi videoya çekti.

"Bu senin pozisyonun olmamalıydı Beau." Bir kadeh daha... Baharatlı likör pasajımdan aşağı süzülürken yaktı. "Ve hayır. Bu sadece senden daha iyi olduğum anlamına geliyor."

"Benden daha iyi değilsin," diye tükürdü titreyerek. Sarı saçları ve mavi gözleriyle dost canlısı, tamamen Kanadalı Beau nihayet korkakça davranmayı bıraktı ve kendini savundu. Sonunda iki yıldır aklında olan şeyi söyledi. "Ve sen de öyle davranıyorsun."

Ona doğru döndüm ve kaşlarımı kaldırdım. "Ben senden daha iyiyim," diye çıktım. "İstatistiklerimi kontrol et Mackenzie. Benim alanımın yakınında bile değilsin. Buz üstünde ve dışında benim kadar sıkı çalışsaydın belki Koç seni ilk koymaya razı olurdu."

Renkli neon ışıklarıyla vurgulanan mutfağın alçak aydınlatması altında öfkeden kuduruyordu. Öfke, bebek görünümlü yüz hatlarına sıçradı. "Kendini gerçekten herkesten üstün görüyorsun, seni kibirli pislik. Belalı biri gibi davranmayı seviyorsun ama sen St. Victoria'ya ait değilsin. Hiçbir zaman olmadın ve olmayacaksın."

Ona yaklaştım ve göğsüne bir bıçak sapladım. "Kibirli bir baş belası ama en azından senin gibi zavallı değilim." Dilimi dişlerimin üzerinde gezdirerek sıırttım. Alkol vücuduma yayılırken kendimi tutmaya çalıştım. "Senin içini görebiliyorum, Beau. Callie'den hoşlanıyorsun ama asıl istediğin Ella ve ona ilk benim ulaşmış olmam seni öldürüyor. yüzden sana başka bir sır ." Ağzımı kulağına yaklaştırdım. "Bir daha seni kız arkadaşım ile konuşurken, pis gözlerinle onu soyarken yakalarsam, seni . Takım arkadaşı ya da olma. bu bir tehdit değil... Bu bir söz."

Beau'nun burun delikleri açıldı ve kolları yanında sıkıştı. Ona çakmıştım ve çok sert çakmıştım.

"Neler yapabileceğim hakkında hiçbir fikrin yok Mackenzie ve beni düşman olarak görmek istemezsin. Seni mahvedeceğim." Tıpkı Kyan Landon'ı mahvettiğim gibi. Tıpkı bana karşı gelme ya da hakaret etme cesaretini gösteren diğer herkes gibi.

Beau'nun bana vuracağını düşünmüştüm. Ben istedim. Bir şey için kaşınıyordum.

Ght.

Göğsü kabardı ve maskesi hafif bir yırtılmayla yerine oturdu. Beau sıırttı, neredeyse beyaz bir çizgiyi yeni bir bağımlı gibi akli dengesi bozulmuş görünüyordu. "İyiim. Özür dilerim. Seninle sorun yaşamak istemiyorum. İçkinin ve gecenin geri kalanının tadını çıkar."

Shot atmadan önce yere koyduğum kırmızı solo bardağa el salladı. Ona biraz daha yakın oturdu.

Ya da belki oraya ben koymuşumdur. Hatırlayamadım.

"Bir süre önce üst katta Ella'ya rastladım. Seni aradığından bahsetti. Sanırım senin odana girdi." Kendi kadehini kaldırdı. "Gecenin tadını çıkar, dostum."

Beau insan kalabalığına karıştı.

Bir şeyler doğru gelmiyordu. Sürünen bir örümcek gibi üzerimde geziniyordu-

yavaş ve korkunç bir şekilde. Unuttuğum içkimi ağzıma götürdüm ve gürültüyü ve konuşmaları arkamda bırakarak mutfaktan çıkarken içkimi boşalttım.

Merdivene ulaştım ve bacaklarım kütük gibi hissederek yukarı tırmandım.

Gözlerimi kırıştırdım, durdum, neden birdenbire bu kadar bitkin hissettiğimi anlayamadım. Sanki bataklıkta koşuyor ve batıyor gibiydim. Başardım

telefonumu çıkardım ve gözlerim karardığında Ella'nın hâlâ cevap vermediğini fark ettim.

Siktir . Siktir .

Odama gidip koma türünde bir uykuya dalmak ve umarım bu baş ağrısını uyutmak istedim. Tenim karıncalandı ve boynum .

Altın tırabzanın yardımıyla en üst kata ulaştığımda yeni bir baş dönmesi dalgası beni vurdu. Aval aval bakan bir grup partiliyi iterek geçtim ve bir elimle duvara tutunup diğeriyle alnımı kavradım. O kadar çok içmemeliydim.

El-göz koordinasyonum yavaşlamış ve kalbim kulaklarımda son derece gürültülü bir şekilde yatak odama doğru tökezledim.

Belki... belki Ella benim odamda olurdu. Yatağa uzanır ve Gizemli romanlarımdan birini karıştırıyordum. Sevişecek enerjim yoktu ama belki biraz kestirdikten sonra konuşabiliriz.

Şakağımın yanında ter oluştu ve elimle terimi silerek odamın içinde sallanmaya başladım. Karanlık, eski dostum, beni karşıladı. Ayaklarımda altındaki zemin yumuşaktı ve kapalı kapıma yaslandığımda gücüm kaybolmuş gibiydi.

Neden nefes almakta zorlanıyordum?

Işıklara uzandım ama durduruldu.

İki küçük el göğsüme bastırdı ve aniden boynumdaki ilmik gevşedi ve nefes alabildim.

Ella.

"Bebeğim," dedim yüzünü kavrayarak. Etrafımdaki her şey dönmeye başladı. "Sen geldin."

Çözemediğim bir şeyler mırıldandı. Ellerim onun içine daldı.

Saçlar... Kıvrılmış teller. Ella'nın saçları doğuştan düzdü ama ara sıra bu şekilde şekillendirmeyi seviyordu.

"Seninle kavga etmekten nefret ediyorum," diye mırıldandım sırtını sıvazlarken. "Seni sevdiğimi biliyorsun."

Ella beni odanın içine doğru yönlendirdi. Konuşmamamı ve sadece hissetmemi istedi. Çok iyi oynuyordum. Yatağıma indim ve kız arkadaşım kucağıma tırmandı. Kısa süre sonra boynumun her tarafına sıcak öpücükler bırakıyor ve bana sürtünüyordu.

her zamanki gibi iyi hissetmiyordu.

Boğazım kurumuştı ve doğru düzgün göremiyor ya da hareket edemiyordum. Klostrofobi içimde yükseklere sıçradı ve biraz daha terledim, sanki derimden dışarı atlamaya çalışıyormuşum gibi hissederken aynı zamanda içeride kalmak için çok uğraşıyordum.

Genellikle başucumda duran su şişesine uzanacak kadar güç topladım. "Kendimi pek iyi hissetmiyorum. Sanırım ben..." Şişenin kapağını açtım ve ağzıma biraz döktüm, ama çoğu taşı ve gömleğimin üzerine düştü.

Sırılsıklam olmuştum ve nefeslerim kesik kesikti.

Ella beni susturdu, ateşli tenime karşı anlaşılmaz bir şeyler mırıldandı.

Ona her nefes alıp verişime odaklanmadığım sürece nefes alamadığımı anlatmaya çalıştım.

Beni gerçekten öptüğünde, bunun neden doğru hissettirmediğini nihayet anladım. Boynu çok küçüktü -her zamanki zarif kolonu gibi değildi- ve dudaklarının şekli ve çenesinin kıvrımı tamamen yanlıştı. Kucağımda çalışmasını engellemek için ellerimi kışına koydum. Ama o bunu bir adım daha ileri götürmek için bir girişim olarak kabul etti. "S-Stop."

Kemerimin tokası çözüldü ve kot pantolonum, boxerım ve ereksiyonum görünene kadar indirildi ve o da bana yaslandı. Sertçe. "Lütfen... Dur... E-Ellie."

Kan dolaşıma giren bir yılan zehrine benzer şekilde, iradem ve canlılığım dibe vurdu, tamamen tükenmenin eşiğine geldim.

Ella çalışmayı bıraktı. "Ellie kim?" Ne...?

Işıkları açmak için uzandı. O zaman
bulanık bir görüşle onu gördüm.

Kısa ve kıvrımlı, kabarık sarı bukleleri vardı. O da en az benim kadar
berbat görünüyordu. Bu yabancıнын kim olduğu hakkında hiçbir fikrim
yoktu. Öfke ve dehşet transıma doğru ilerliyordu. "G-Get o me."

"Sen Beau değilsin," fısıldadı, zil zurna sarhoştı. "Bana söylemişti..."

Kapı pat diye açıldı, cümlesi kısa düştü. Partiden gelen gürültü
Odamda saklandım, içinde olduğumuzu sandığım sahte güvenli sığınağı
kırdım.

Çünkü gerçek kız arkadaşım eşikte duruyordu.

Kalp kırıklığı yüzünden okunuyordu ve dudaklarında tek bir
kelime vardı. En sevdiği kelime. "Cade?"

CHAPTER 15

Sonumuz

19 Temmuz

2014

11:21.

E a, 18

Aşırı tepki
gösterdim.

Hatalı olduğumu kabul edebildim ve bu da o zamanlardan biriydi. İki gün önce hokey antrenmanından hemen sonra Cade'i köşeye sıkıştırmış ve Reynolds'ların partisinde amigo arkadaşım Irene Black'i neden öptüğünü anlatmasını istemiştim. Daha iyi bilmeliydim. o Cade'di. Bunu asla yapmazdı. Beni seviyordu, sadece beni.

Acele ettim çünkü bu ilişkide kendimi bunalmış ve yalnız hissediyordum.

Ve altı haftalık hamile.

Cade ve ben mezuniyet balosundan sonra Porsche'mun arka koltuğunda seviştik ve prezervatif kırıldı. Çok fazla düşünmedim. Adet dönemim yaklaşıyordu. Zamanlama çok iyiydi. , benim endişem Cade ve son zamanlarda ne kadar mesafeli ve içine kapanık olduğuydu. Bana güvenmeyi reddediyordu. İçimde olmadığı ve beni bir hayvan gibi becermediği sürece birbirimizden çok

Biz değildik. Cade ve ben her zaman konuşurduk. Biz bir takımdık.

Ve yine de buradaydık. Geri çekilmiştik. Uzak. Ve altı haftalık hamileydik. Balayı evresi bitmiş miydi?

Bunu ona söylemekten nefret ediyordum ama bebeklik çağı evresine giriyorduk ve ben meşhur beyzbol sopamızı alıp ciddi bir hasar vermeden önce erkek arkadaşımın kafasını kışından çıkarması gerekiyordu.

e Remington malikanesi Joshua'nın doğum günü partisi nedeniyle ışıltıydı. I

Callie'nin Beamer'ı ile büyük siyah bir kamyonun arasına park etmişti. Avucum otomatik olarak karnıma gitti ve kendimi biraz sonra olacıklara karşı hazırladım.

Hamileliğimi kimse bilmiyordu ama ilk öğrenen Cade olacaktı. Tepkisi beni hem korkutuyor hem de heyecanlandırıyordu.

Mutlu mu olacaktı yoksa olabilecek en kötü şekilde çıldıracak mıydı?

Sonuç ne olursa olsun, bebeğimi aldırmayacaktım. Ailem bizi boğabilirdi ama bu bebeği doğuracaktım. Beni ölesiye seviyorlardı. Beni evlatlıktan reddetmezlerdi. Ama gençlik yıllarımda kocam bile olmayan bir adamdan hamile kalarak Cordova adına utanç getirdiğimi söyleyebilirlerdi.

Cade Killian Remington benim diğer yarımken ona bir unvan vermeme gerek olmadığını dünyaya nasıl açıklayabilirdim? Ruh eşleri ilahidir. Ebedi. İşe yaramaz bir etiket hiçbir şeyi kanıtlamazdı.

Cade ve ben birlikte bir hediye yarattık ve önümüzdeki aylarda vücudum bu mucizenin ağırlığını taşıyacak şekilde şekillenirken ona değer verecektim.

Erkek arkadaşım Livvy için bir baba gibiydi. Kendi çocuğunu tüm kalbiyle severdi. ama birlikte bir aile kurabilirdik. Buna inanmıştım.

Bu güven verici düşüncelerle arabamın konforundan çıkıp sıcak, yapışkan yaz havasına adım attım. e Remington'ların avlusu parti insanları, sağır edici müzik ve çok fazla tanıdık yüzle doluydu.

Yine de aradığım yüz hiçbir yerde görünmüyordu.

Telefonum Cade'in cevapsız mesajlarıyla dolup taşıyordu. Ona cevap yazmadım çünkü konuşmamız gereken şey 160 karakterden fazlasını gerektiriyordu. Kalın bir makyaj tabakası, beyaz tenis ayakkabıları ve uyumlu bir kot etek ve ceket takımı görünümümü tamamlıyordu. Cade'le yüzleşmeye ve son kırk sekiz saati geride bırakmaya hazırdım. Ve hatta, umarım, makyajlı seks yapmaya çünkü son zamanlarda sürekli azgındım.

Buradayım, querido. Bu gece burada kalacağım... Konuşmamız gerek. - Ellie.

Eve girdiğimde BO, alkol ve ot kokusu korkunç bir karışım halinde dans ederek burun deliklerime saldırdı. Mide bulantımı tetikledi. Bu hafta zaten birkaç kez başım dönmüştü ve ilk üç ayımın cehennem gibi geçeceğinden korkuyordum.

, Cade? -Ellie.

Yanıp sönen ışıklar ve yüksek sesli müzik görüşümü azalttı ve düşüncelerimi tek bir "Cade'i bulmam ve ona yeni bir haber vermem ve sonra da bağırsaklarımı kusmam gerek" şeklinde birleştirdi. Çarpışma sahnesine rağmen, geçmiş deneyimlerimden Remington'lardaki gerçek partinin her zaman içki ve sohbetin bolca bulunduğu mutfakta olduğunu biliyordum.

Karnımı korumaya dikkat ederek mutfağa giderken bir yığın insanın arasından geçtim. Anneliğin başlangıç sevincinin sizi nar tanesi büyüklüğündeki bir fetüse karşı bu kadar temkinli, bu kadar sahiplenici yapması delilikti.

Mutfaktan çıkmak üzere olan Layla'ya rastladım.

Bir adım geriye düştü ve kendini sabitlemek için pazularımı kullandı. "Hey, kızım! ? e parti saatler önce başladı."

Beni kucakladı, ben de kollarımı ona doladım ve yanağımı omzuna bastırdım. Layla tanıdığım en iyi kızlardan biriydi. "Bu gece çok güzel görünüyorsun Lay. Ben de yeni geldim. Cade'i gördün mü?"

Boynunu ve yüzünü bir bez örttü. "Teşekkürler, Ella. Cade'i görmedim ama doğum günün kutlu olsun demek istersen Josh mutfakta."

Boynundaki belirgin morluğu görmezden geliyormuş gibi yaptım ve etrafından dolaştım. "Seni sabah yakalarım. Yatıya kalacaksın, değil mi?"

Çekingen bir baş sallama.

Sonunda Josh cesaretini topladı ve en iyi kız arkadaşına asılmaya karar verdi. Cade ve ben bir araya gelmelerinin ne kadar süreceğine dair bahse girdik. Cade on yıl dedi. Ben on ay dedim. İkimiz de hedefi tutturamadık ama ben daha yakındım, bu yüzden erkek arkadaşım bana kırk dolar borçluydu.

Mutfakta çok fazla şey oluyordu. Çok fazla koku var. Çok fazla

birçok yakın vücut. Boğazımda yükselen safrayı yuttum. Onlara yaklaşırken ada tezgahından beni fark ettiler.

"Bakın kim nihayet partiye gelebilmiş!" Josh kolunu boynuma dolayarak çekti. "Bu arada, bilmiyorsan söyleyeyim, bu benim müstakbel baldızım."

Bu düşünceyi yinlemek için kullandığı ses tonundan ürperdim. Etrafımızdaki insanlar gülüyordu. Beyaz porselen tepsiden taze bir dilim limon aldım ve mide bulantıma iyi gelmesi için emdim. "Joshy, Cade'i gördün mü?"

"Hayır." e doğum günü çocuğu başını salladı.

Ondan ayrıldıktan sonra bir teşekkür iç çektim ve diğerlerine Cade'in nerede olduğunu sordum. "Onu gören oldu mu?"

Kimse yapmadı.

Beau, Rangers formasını giymiş, küçük bir sırıtışla bana doğru geldi. "Hey, Ella."

"Hey, Beau." Bakışları göğüs dekolteme kaymadan önce utanmadan boğazımın çukurunda duran mavi topaz kolyeye baktı.

Kaşlarımı kaldırdım.

Gerçekliğe geri döndü. "Cade'i sorduğunu duydum. Onu üst kata çıkarken gördüm."

" anks, Beau." Minnettarlıkla omzunu sıktım. "Minnettarım."

Bileğimden yakalayıp beni durdurmadan önce döndüm. Yüzünde okunamayan bir ifade belirdi. "Sen... sen bu gece muhteşem görünüyorsun."

Um...

Kaşlarımı düzelttim ve alışkın olduğum paspas gülümsememi takındım. e ailemin ev sahipliği yaptığı her hayır işinde kullandığım gülümseme. "Çok tatlısın Beau. Sen oldukça iyi görünüyorsun."

Kızardı. Mutfaktan koşarak çıkarken onun cevabını beklemedim.

Karnımda sıkıcı bir zonklama başladı. Bunu strese ve biraz da endişeye yordum. Cade muhtemelen yukarıda, yatak odasında kitap okuyarak dinleniyordu. Arkadaşlarıyla takılmayı sevse de, büyük partiler benim sessiz querido'ma değildi.

Her saniye görünmez bir huniden geçerken, sezgilerim bir şeylerin doğru olmadığını haykırıyordu. Cade neredeydi? O iyi miydi?

Onu bulmaya giderken, sorunlarımızın katalizörlerinden biriyle karşılaştım. Irene Black.

Duruşu solmuş, kendine özgü kırmızı atkuyruğu dağılmış ve ifadesi sıkışmıştı. Güneşlenme odasını koridordan ayıran oyuğun altında erkek arkadaşıyla birlikte duruyordu... Jared lanet olası Roy.

bakılırsa, derin bir anlaşmazlık içindeydiler.

Dün gece dedikoduları sormak için Irene'e gittim. Verandasının önünde onunla yüzleştüğimde yüzü kızardı.

"Benim bir erkek arkadaşım var, Ella. Ben aldatan biri değilim. Evet, Jared'le aramızda sorunlar var ama yemin ederim Cade'i öpmedim. İki yıl önceki Kabul Gecesi'nden beri öpmedim ve o da bir cesaret yüzünden oldu."

Irene'e inandım, bu açıklama zedelenmiş egom için bir merhem oldu. "Dedikoduyu kim başlattı?" Ona sordum. "Sen biliyor musun?"

Irene yüzünü buruşturdu ve gözlerini başka tarafa çevirdi, erimiş kızıl saçları gece havasında dans ediyordu. "Ben... Bilmiyorum. Özür dilerim."

Bana yalan söyledi. Vücut dilinin her yerindeydi. Ayrıntı vermeyince sinirlendim ve oradan ayrıldım.

Victoria'da söylentiler aldatıcı dudaklardan dökülür ve bir kez havaya karıştıktan sonra elle tutulamaz ve kaybolurdu. Ya da banyo tezgahlarına ve dolap yüzeylerine mürekkeple yazılır, elle tutulur ve biri onları karar verene kadar sonsuza kadar görünürdü.

Ama insanların çoğu başkalarının sefaletinden eğlenirken, incitici söylentileri kim silebilirdi ki? Bizler dehşete kapılmış yaratıklardık ve birilerinin bizden çok daha kötü durumda olmasından zevk alıyorduk.

Yıllarca arkamdan yapılan acımasız dedikoduları dinledikten sonra yaşadığım sefalet, Aziz Victoria'nın berbat mahallesinin duvarlarında yaşayan her hayaletin genişliğindeydi.

Birkaç gün önce yaz okulu sırasında kızlar tuvaletine girdiğimde pembe tuvalet tahrip edildiğini görünce kendimi kaybettim ve muslukların üzerindeki aynaları kırdım.

#378: Söylentilere göre Rangers'ın yıldız defans oyuncusu Reynolds'ın partisinde Irene Black'i öperken yakalanmış. Görünüşe göre Prenses Ella artık tacı takmıyor.

Bu söylentilere asla boyun eğmedim. Ama erkek arkadaşım ile iletişimimiz merhaba ile seni becermem lazım arasında değiştiğinde, bu çok zordu. Ben sadece bir insandım.

Şimdi Irene'in gözleri benimkilere kaydı. "Ella, burada ne işin var?" Jared Roy, kötü şöhretinden dolayı Eastwood'un Kralı olarak damgalanmıştı,

Boynunu büküp bana baktı, kollarını fıçı göğsünün üzerinde kavuşturmuştu. Siyah Henley ve koyu renk kot pantolon, uzun boylu, sağlam yapılı ve kaslıydı. Kahverengi saç kesimi ve delici, çelik grisi gözleri vardı. Benimle yatmak istemiyorsun diye bağırarak çarpık bir sırıtişla irkildi.

Çok seksi olmadığını söylersem yalan söylemiş olurum.

Etrafında taşıdığı tehlike ve gizem havası onun cinsel çekiciliğini . Kızlar kötü erkeklere bayılırdı -sadece evcilleştirmeyi umabilecekleri erkeklere- ve Jared Roy da bu tanımın vücut bulmuş haliydi.

Dili alt dudağının üzerinde gezinmek için dışarı çıktı ve ben geç de olsa bir dil piercinginin parıltısını yakaladım. "Evet, Ella, burada ne işin var?" Jared yaramazca Irene'i taklit etti.

Oh, bu çok eğlenceli.

Birbirimizi partilerde birkaç kez görmüştük ama şimdiye kadar hiç konuşmamıştık.

Uzun saçlarımı omzumun üzerinden attım. "Sadece geçiyordum. Erkek arkadaşımı arıyorum."

Jared göz kırptı. "Ona daha sıkı bir tasma takmalısın."

Sözler küçümseyici bir tonda söylenmemişti, ben de karşılık verdim. "Irene sana sıkı bir tasma mı taktı?"

Başını geriye attı ve kısa bir kahkaha attı. "Açıkçası, tam burada olduğuma göre."

Irene ama hâlâ ona kızgın görünüyordu. en merakla bana baktı. "Senin zaten Cade'in odasında olduğunu sanıyordum."

"Neden böyle düşündün ki? Partiye daha yeni geldim."

" en kim... gördüm..." Irene beni tedirgin bir uyanıklıkla doğruldu. Keskin bakışları bir şeyi anlamam için yalvarıyordu. "Onun odasına gitmelisin, Ella."

Bu garip alışveriş karşısında kafam karışmıştı, onlara el sallayarak veda ettim ve büyük merdivenden yukarı fırladım. Uzaktan, birbirleriyle tartışıklarını duydum.

Odasına yaklaştıkça tüylerim diken diken oluyordu. Kapısının önünde alışılmadık bir kalabalık toplanmıştı ve komplocu bir şekilde mırıldanıyorlardı. Callie'yi ya da kızlardan birini göremedim.

Sürünün arasından ite kaka ilerledim. "Kımıldayın," diye homurdandım, ta ki kapısını çalana kadar. "Cade, misin?"

Arkamdaki gürültü azaldı, sanki herkes büyük bir gizemi ortaya çıkarmamı bekliyordu. Kapı kolunu test ettiğimde kilidinin açık olduğunu gördüm.

Kapıyı iterek açtım.

Ve zihnim önümdeki sahneyi bir polaroid gibi yakalarken donup kaldım.

İhanet kelimesinin altında sonsuza dek beynimde yanacak.

Cade.

Sırtında.

Kucağında mutlu bir şekilde sürtünen sarışın bir kızla yüzlerini emiyordu. Dünyam kendi ekseninde döndü ve bir adım geriye düştüm.

en another. Kafam

karıştı. Şok oldum.

Gördüklerime inanamadım.

Kalbim paramparça olurken tek bir yere kök salmıştım.

Göğsümdeki keskin ağrı yüzünden "Cade?" diye zorunda kaldım.

Ruh eşleriyle ilgili komik olan şey, hayati organınızın tamamen yok edilmesiyle bile bağlantınızın asla kopmamasıydı. aynı kader bağlantısı Cade'in akılsız bakışlarını bana doğru çevirdi ve çevirdiğinde, içimde doğurduğu katliama tanık oldu.

kucakladım, dinmek bilmeyen acı içime kadar işliyordu.

Cade'in bana bakışından, bu durumun yanlışlığını nihayet fark ettiğini anladım. Başka bir kızla birlikteydi. Beni aldatıyor. Ben dururken

Bir avuç Aziz Victorialı tarafından süslenmiş bir aptal gibi önünde.
nefes nefese kaldı ve sahnenin fotoğraflarını çekti.

Güney Yakası Prensesi'nin tahttan
indirilmesi. Kendi Princepin'i
tarafından.

"Ella." Cade'in sesi sarhoşmuş gibi geveliyordu... ama yaptığı farkına
varınca gözleri büyüdü. Üstündeki kız da bana baktı, kafası güzeldi ve
çok sarhoştı.

Cade titreyen elini uzattı, sanki beni kavramaya ve mesafeyi
kısaltmaya çalışıyordu.

Kanım kaynadı ve gözyaşlarımı geri kırdım. "Seni lanet pislik...
Bunca zamandır... Sen..."

Hile yapmak.

Kelimayı zorla . Çünkü zaman çok gerçekçi . Aşağılanmam bir yana,
beden dışı bir deneyim yaşadığımı düşündüm.

Cade'i ve yeni kız arkadaşını parçalara için ellerimi sıktım. Ya da
kendi kalbimi söküp kafasına fırlatmak, kan sıçratmak ve her şeyi
yapmak.

Cade'in bebeğine hamileydim ve o beni aldatıyordu. Bu ne
kadar zamandır devam ediyordu?

İşkencem zehir gibi içime yayılmaya devam etti, ta ki öcümü alacağıma
olan inancım tam olana kadar.

Cade bana nasıl intikam alınacağını öğretti. Geçmişin de kanıtladığı
gibi bu ikimizin de göbek adıydı. Yani ben düşüyorsam, o da düşüyordu.

Fotoğraf çeken ve bana müstehcen sözler söyleyen kalabalığın yanından
koşarak geçtim. onlar için bir saçmalıktı. Reality TV'nin son bölümü gibi
bu haftanın eğlencesiydim.

görmek istedikleri şeydi. Aziz Victoria'nın imrenilen çifti yüksek
kaidelerinden düşüyordu.

Öfkemi çıkarmak için, bok yiyen bir sırtıyla ölümümü bekleyen bir
adamın elinden telefonu kaptım. Duvara sertçe vurarak ekranı kırdım.
İnançsızlıkla bağırdı ve ben de ona orta parmağımı uzattım -
şahdamlarına batırmakta tereddüt etmeyeceğim uzun kırmızı bir pençe-.

Yürümek.

Başı dik, omuzları dik. Siktir et prensesi.

Bu akbabaların arasında bir kraliçeydim ve bunu biliyordum. Onlara asla unutamayacakları bir ders vermemin zamanı gelmişti. Beni tahttan indiremezsiniz. Kalmak için buradaydım ve benimle uğraşmaya cüret edenlerin sonu pahalı üstü açık arabalarının anahtarlarının çalınması ve renkli camlarının beyzbol sopamla kırılması olacaktı.

Kirli tarafımı mesai sonrası için kilitli tuttum. Ama iş zora girdiğinde? Onlara Ella Ximena Cordova'nın ne kadar edepsiz olabileceğini gösterecektim. İntikam soğuk yenen bir yemektir ve buradaki her orospu çocuğunun boğazlarından aşağı kaşıkla yedirdiğim her lokmada boğulduğundan emin olacaktım.

Zalimliklerini içime çektim, misillememin bir dozunu dışarı verdim ve tacımı düzelttim.

ey'in onları neyin beklediğine dair hiçbir fikri yoktu.

Ama önce bana doğru hızla yaklaşan Cade ile ilgilenmeliydim. "Ella... Ella... Bekle. Bebeğim."

Gözyaşlarım su çizgimde toplandı ama Dior'da ağlamayı reddettim. Beni çevreleyen dünyayı görmezden geldim ve daha hızlı yürüdüm. Cade beni yakalamaya çalıştı ve ben de arkamı dönüp kafasını ısırdım. "Benden uzak dur!"

"Ben... Bu değil..." O kadar kendinden geçmişti ki, düşüncelerini cümle haline bile getiremiyordu. Doğru düzgün yürümemesini de görmezden . Her zamanki sarhoş olduğu zamanlar gibi değildi. kötüydü.

Ona dudak büktüm. "Dokunma bana, seni lanet olası pislik!"

Sözlerim onun sersemliğini delip geçti ve sanki fiziksel bir darbe almış gibi sendeleyerek uzaklaştı.

Şimdi merdivenlerden aşağı koşuyordum. e kalabalık benim için Kızıldeniz gibi ikiye ayrıldı. İronik bir şekilde, kendimden başka kurtaracak kimsem yoktu. Eski ben ölmüş, gömülmüştü ve onun yerine bu insanların ağır yargıları altında kırılmayı reddeden bu soğuk kalpli kaltak vardı.

Büyük merdivenin dibinde intikamım, gözümün önünde tezahür etti.

Çok sıkıntılı görünen Joshua Remington şeklinde.

Tam olarak ve dakika içinde kendimden nefret edecektim.

Josh öne çıktı, onu son bıraktığım zamankinden çok daha ayıktı. "Ella _"

Bana göre, kaybedecek hiçbir şeyi kalmamış insanlar Hepsinden tehlikelisi, doğru ya da yanlış duygusunu kaybetmişlerdi. Onurlarının parçalanmış parçalarını kurtarmak anlamına geliyorsa, ahlaklarına geri dönüyorlardı.

Joshua'nın yüzünü ellerimin arasına aldım ve partinin tam ortasında onu öptüm. Dilim ağzına girdi ve dudaklarımız karşılıklı olarak ayrılmadan önce iki nokta ve saniye boyunca birlikte hareket etti. O, tam bir şaşkınlık içindeydi. Ben, çünkü istediğim adam o değildi.

Öpücük Cade'in kırdığı hiçbir şeyi kırmadı. Kalbim, zihnim ve hatta ruhum yenilmişti.

Ama Aziz Victorialılara, dedikodularına yenilmeyeceğimi gösterdim. Kuzey Yakası'nın Altın Prensi varken Güney Yakası'nın eski gangsterine ihtiyacım yoktu. Hâlâ kıskançlıklarının sebebiydim. Bir sonraki dedikodu, daha parlak bir fethi nasıl geçtiğim olacaktı. Ya da Cade'le açık bir ilişki yaşadığımız. İkisi de Cade'in zavallı kız arkadaşı olmaktan daha iyiydi.

Sonunda arkadaşlarımın yüzlerinin dehşet içinde PDA'mızı izlediğine tanık oldum. Utanç içimi yaktı ama kendimi tuttum.

"Az önce ne yaptın sen?" Josh nefesinin altında mırıldandı, omuzları çökmüştü.

"Gururumu kurtardım," diye fısıldadım. "Özür dilerim."

Montardor'un genç nüfusuna yılın en önemli olayını yaşattım. Onlar da hevesli soluklarla ve yüksek sesle bağırarak bunu yuttular ve her şeyi lm'ye kaydettiler.

Cade tüm bu saçmalığın ortaya çıkışını izledi.

Josh bana sarıldı, gözleri mağlubiyetle kapalıydı, çünkü Layla'nın da gördüğünü biliyordu. Rolümü bırakıp gölgelerin arasına çekildi.

Suçluluk duygusu midemde yuvarlandı ve başka bir mide bulantısı dalgasını tetikledi. O anda, Layla ve Josh'a yaptıklarım için kendimden nefret ettim çünkü onlar

hak etmiyorlardı. ey'in oyunda hiçbir payı yoktu ve ben onları sebepsiz yere kişisel cehennemimin derinliklerine sürükledim.

Josh'tan ayrıldım ve ciğerlerim temiz havayı derin derin emerek dışarı koştum. Köşkün yanına doğru koştum ve çimenlik bir alanda iki büklüm oldum, siyah gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı süzülüyordu.

Darla'yı bulduğum yeri.

Tuğla duvarın yanındaki bahçe bankına oturmuş, dünyanın geri kalanından uzak duruyordu. Başını aya doğru eğmiş, bira şişesini dudaklarına bastırmıştı.

Birdenbire ona saldırmak istedim. Callie hiçbir yerde yoktu ve yanımda beni zamanın başlangıcından beri tanıyan birine ihtiyacım vardı. Darla eskiden benim için öyleydi. Ta ki öyle olmayana kadar.

Nasıl oldu da on yılı aşkın bir dostluğu sebepsiz yere bir kenara attınız ve sanki taşta kazınmış anılarınız yokmuş gibi yolunuza devam ettiniz?

Bana bak. Bana duygularını ver. Beni engellemeyi bırak. Son aylarda benden nefret etmene neden olacak ne yaptığımı söyle.

Darla'nın bakışları benimkilerle çarpıştı ve kızgınlık beni .

Tüm bu süre boyunca sessizce ağlıyordu... kimsenin onu göremeyeceği bir yerde. ", değil mi?" sert bir kıkırdama yükseldi.

"Hissetmeliyim

senin için kötü, Ella, ama ben . Sen kötü bir insansın ve insanlar bunu yeni yeni fark ediyor."

"Sana karşı hiç kötü olmadım," diye karşılık verdim, elimin tersiyle gözlerimi silerek. "Anlamıyorum, Darla. Gerçekten... Gerçekten anlamıyorum."

Sol bileğine odaklandım ve sekiz yaşındayken ona yaptığım dostluk bileziğini artık takmadığını fark ettim.

"Haklısın. Bana karşı kötü değildin," diye düzeltti, sesi beni kesiyordu. "Korkunçtun ve bunu hâlâ kabullenmedin. Sen de tıpkı onlar gibisin Ella. Şimdi nihayet kendi ilacının tadına baktın."

"Anlamıyorum!" Bağırdım, her şeyden o kadar bıkmıştım ki. Neden bahsediyordu bu kız? "Anlamıyorum amına koyayım!"

Sözlerim ağaçların hisşirtisinde boğuldu.

Darla görünmez bariyerinin arkasına çekildi. "Hiç , Ella. Sorun da bu."

Tüm sistemimde bir sarsıntı oldu ve karnımı avuçlayarak nefes nefese kaldım. Bir an için eski en iyi arkadaşım gerçekten umursuyormuş gibi göründü.

Gerçi bu bir gösteriştı. Artık değıl.

Hayatınıza giren herkesin bir amacı vardı. Bazen sonsuza kadar kalmak ve bir arkadaş olarak yolculuğunuzda size yardımcı olmaktı. Bazen de belirli bir süreyi atlatmanıza yardımcı olmak için geçici bir süre içindi. Bazen de... size bir ders vermek içindi. İnsanlar gelip geçerken, hayatta değışmeyen tek şey kendinizle olan ilişkinizdi. e beslemeye değer tek ilişki.

Darla'nın hayatımdaki zamanı bu geceden çok önce sona ermişti. Sadece bunu kabullenip hayatıma devam etmem gerekiyordu.

Ben de her güzel şeyin bir sonu olduğunu bilerek hayatımın kabusu dönüştüğü yerden çok uzaklara gittim.

İyi olan hiçbir şey sonsuza
dek sürmez. Arkadaşlıklar
değıl.

Ve kesinlikle her bir kusurunuzu sevdiğini iddia eden kahverengi saçlı, mavi gözlü çocukların sevgisi değıl.

CHAPTER 16

Ne Dönerse Dönsün Dönüp Dolaşıp Geliyor

19 Temmuz 2014

23:59

Cade, 18 yaşında.

UYUŞUK

Uyuşmuş olmayı diledim.

Karnımdan yayılan ağrı tüm atardamarlara yayıldı, kanımın daha hızlı akmasına ve kalbimin daha sert atmasına neden oldu. Göğsümü tuttum, içimde bir gelgitin yükseldiğini hissettim. Büyüklüğüyle beni içine çekiyordu.

Ella, Josh'ı öptükten sonra partiden ayrıldı. Josh, benim lanet kardeşim.

Ve kucagımda kıvranan sahte değil, gerçek kız arkadaşımın öldürücü darbesini indirmesini şaşkınlıkla izledim.

Fuayenin ortasında durmuş, her şeyi videoya çeken insanlar tarafından kuşatılmış Josh'un şaşkınlığını yakaladım. Birkaç dakika içinde bu olay tüm sosyal medyada yer ve Aziz Victoria'nın kötü ruhlarına alay edecekleri yeni bir şey verecekti.

Ella ve benim sonum.

Ne demek istediğini çok açık bir şekilde ifade etti.

Ben onu küçük düşürdüm, o da beni küçük düşürdü, utancı onu benim kontrolümde olmayan bir şeyden intikam almaya zorladı.

Artık safralarımı tutamıyordum. Ella'nın Josh'ı öptüğünü görmek beni çözdü. Etrafımı saran akbabalara karşı koydum, görüşüm

Her şeyden ikişer tane.

Tuvalete girmeden hemen önce dizlerimin üzerine çöktüm, zerre kadar enerji kalmamıştı. Eğer Shaun beni yakamdan tutup klozete itmeseydi, hemen oracıkta halının üzerine kusacaktım.

Öğürdüm ve parmaklarım çerçeveyi güçsüzce kavradı.

"Kahretsin. Lanet olsun. Kahretsin," diye küfretti Shaun. Çevresel görüşümden onun alnıma dokunduğunu gördüm. "Yanıyorsun. Lanet olsun."

Terledim ve öğürdüm ama hiçbir şey çıkmadı. "S-Shaun, içkimi..."

"Ne?" diye havladı, gömleğimin eteğiyle oynuyordu.

Arkamızda bir yerde Nico'nun endişeli sesini duydum. "Neler oluyor?"

"İyi görünmüyor. Bu gece bir şeyler karıştırıyordu ve çok içti ve ben-"

Gırtlığımdan gelen hırıltı onu kesti. Asit boğazımın dibinde fokurdadı ve ağzıma doldu. Tükürük çenemden aşağı aktı. Vücudumun toksinlerini atmayı reddetmesi gözlerimi yaktı.

"Siktir." Nico yanıma çöktü ve enseme tuttu.

Puslu bakışlarım onunkilerle buluştu ve kimsenin anlamadığı kelimeler mırıldandım. Sanırım uyuyakalmıştım. Göz kapaklarım kapandı. Başım dönüyordu. Havada yulaf yiyebilirmişim gibi hissettim.

Gömleğim . Eller sıcak sırtımı okşadı. Birisi parçalanmış sol kolumu ilk kez gördüğünde küfretti. Başka bir ses beni rahatlatmak için mırıldandı.

derin bir şekilde kustum ve kustum. Böyle etti.

İçimde boşaltacak bir şey kalmayana kadar bağırsaklarımı boşalttım. Kulaklarımdaki tek ses kırık kalbimin atışları olana kadar. Kafamdaki tek düşünce Ella olana kadar.

Ella. Ella. Ella.

20 Temmuz 2014

E a, 18

Arabamı evimin önüne park ederken ellerim direksiyonda titriyordu. Karnımda ve sırtımda bir başka acı dalgası vızıldadı.

Zihnim ve kalbim her türlü hırpalanmış ve düğümlenmişti. Bir köpük banyosu, iyi bir ağlama seansı ve sıcak bir kupa champurrado her şeyi çözecekti.

Cade'in diğer kızla olan görüntüsü kırılğan duygusal sağlığını paramparça etti. Ben gürültülü, sarsıcı hıçkırıklarla ağlarken önümdeki cam da ilişkimiz gibi bulanıklaştı.

Sırf onu sevdiğim için bir erkeği geri alacak türden bir kız değildim.

Beni bir kez aldatırsan benim için ölürsün.

Kalbim Cade ile olan bağıni koparmayı reddetti. Ruh ikizi, keder içinde ağladı. Doğru, bu tür bir bağı koparamazdınız ama kesinlikle mahvedebilirdiniz.

Tıpkı eski erkek arkadaşımın bizimkini mahvettiği gibi.

Kalp kırıklığıyla gözlerim kamaşmış bir halde arabamdan çıktım ve kapıyı sert bir şekilde çarptım. Ben evimin eşiğinden geçerken çıkan ses bekçi köpeklerini teşvik etti.

Telefonum sosyal medyadan gelen bildirimlerle dolup taşıtı.

Mazoşist olduğum için Josh'u öptüğüm videoları oynattım. Kardeşine tüm intikam öpücüklerinin anasını verirken Cade'in acı çeken yüzünü seçebiliyordunuz. Dayanamayarak Cade'in beni aldattığı videoyu kaydardım.

Yaptıklarımın pişmanlık duydum. Cade'e zarar verdikleri için değil, Layla ve Josh'a zarar verdiğim için. Onların şansını yok edersem kendimi affetmezdim.

bir çift olmak.

adresine gönderdiğim mesajı ve Callie'den gelen birkaç mesajı açtım.

? Kızlar ve ben seni bekliyoruz! -Artık partiye gelmiyor

musun? 🙄 -Callie

Tamam. Şimdi endişelenmeye başladım. Her şey mi? -Callie

Sonuncusu, hayatımın en kötü anında yanımda olduğunu açıkça gösterdi.

Ha

yat. Lanet olsun, Ella. Ne yaptın sen? -Callie

Harika bir soru. Ona daha sonra ağlardım.

Lanet olsun. Şu anda odak noktam kırılan parçalarımı onarmaktı.

Sığınağıma doğru ilerlerken ayaklarım ağırlaşmıştı. Ailem uyuyordu, bu yüzden sessiz olmalıydım. Ne yazık ki Emilio'nun odasının önünden geçerken keskin bir acı daha duydum ve ağrıyı kontrol etmek için parmaklarımı ağzıma bastırarak yüksek sesle bağırdım.

Tangamda ıslaklık birikti ve olabildiğince hızlı bir şekilde banyoma doğru yürüdüm, kapıyı açtım ve aceleyle içeri girdim. Kalbim göğüs kafesimin içinde güm güm atıyordu.

Çılgınca nidalar atarak kot eteğimin altına uzandım ve kararımı aşağı çektim.

Kan.

İğrenç, kırmızı kan beyaz tangamın astarını ıslattı.

"Hayır. Hayır. Hayır. ." Saç diplerimi aynada kendime baktım. "Ben olmaz. Lütfen, ben olmayayım."

Duvara yaslandım ve aşağıya doğru kaydım. İnanamıyordum.

regl değildi. Hamilelikteki hafif lekelenme de değildi. daha büyük bir şeydi...

...bebeğimi düşürdüm.

Derin bir kayıp iliklerime kadar işledi, bedenimi felç etti. Kendime geldim ve gerçekliğimin acımasızlığı karşısında ellerime kapanarak hıçkıra hıçkıra ağladım.

Cade beni incitti.

Ben de Josh ve Layla ile birlikte onu incittim. Ve şimdi cezalandırılıyordum.

Karma'ydı.

Tam yedi dakika boyunca hüngür hüngür ağladım.

Minik, yumuşak ayak sesleri tuvalete doğru ilerledi. Emilio süpermen pijamalarıyla, gözlerindeki uykuyu silerek içeri girdi. Yarattığım manzarayı fark edince ciyakladı. Vurulmuştum, yanaklarımda siyah rimel izleri vardı, vücudum kayıpla başa çıkmaya çalışırken titriyordu ve külotum ayak bileklerime dolanmıştı, çok fazla kanla lekelenmişti.

Dört buçuk yaşındaki kardeşim yanıma düştü, uyku onu kaçıırıyordu. "Ella?"

"Ben iyiyim, Manito. Yatağına dön."

Korkuyla irileşmiş gözleriyle tombul pençesini kalçama dayadı. "Kanaman var."

Ağzımı şefkatle saçlarının arasından geçirdim. "Neden uyanıksın, hm? Yatağına geri dön. Sorun yok. Sorun yok." Yüzümden daha fazla gözyaşı süzülürken gülümsedim.

Acım onun içine de sızdı ve durumun ciddiyetini anlamayarak benimle birlikte ağlamaya başladı. Küçük kollarını etrafıma doladı ve bana sıkıca sarıldı, küçük vücudundaki tüm güçle sıktı. Sanki içimi tekrar birbirine yapıştırıyordu.

Bir anlamda .

"Neyin var Ella?" dedi ed, yüzü göğsümdeydi. "Ağlıyorsun."

"Benim bebeğim." Yanağımı onun yumuşak buklelerine bastırdım ve elini karnıma koydum. "Bebeğimi kaybettim."

"Hayır." Başını kararlılıkla salladı, iri ıslak gözlerini bana kırıştırdı. "Ben hâlâ buradayım."

Daha da çok ağladım. Emilio anlamadı. Ailenin bebeği olduğu için onu kastettiğimi düşündü. Onu göğsüme bastırdım ve başka bir şey söylemedi, sarılması ve sevgisiyle beni rahatlatı.

Hastaneye gitmekten korkuyordum ama gerektiğini biliyordum.

Aileme söylemek bir seçenek değildi, bu yüzden Callie'yi aramak zorundaydım.

Elimi tutar ve kendimi daha iyi hissetmemi sağlardı.

Küçük bir parçam Darla'yı aramak istedi. Ağlamak ve ona hayatımın son zamanlarda ne kadar boktan olduğunu itiraf etmek. Birdenbire benden nefret etmesine neden ne yaptığımı öğrenmek istiyordum. Onun, üç yaşındayken tanıştığım, Barbie'ler ve pembe renk üzerine bağ kurduğum en iyi arkadaşım olmasını istiyordum.

Ama o gemi çok uzun zaman önce yelken açmış ve batmıştı.

"Ben iyiyim, Emy. Artık ağlama," diye fısıldadım ve başını öptüm.

"Ağlamayacaksın rst," diye göğsüme doğru feryat etti.

Kulağa ne kadar sevimli ve hüzünlü geldiğine dair kırık bir hırıltı çıkardım. ve bizi sakat ninnimin ritmiyle salladım.

Evren hak edenleri cezalandırır. Mantıklı yanımlı bunu hak ettiğimi biliyordu. Ama irrasyonel yanımlı bu kartların bana verildiğine inanmayı reddediyordu.

Dibe vurmamak beni eksikliklerimi, geçmişteki birçok hatamı kabul etmeye zorladı. Bu geceden sonra gerçek huzuru hissetmek istiyorsam, incittiğim kişilerden af dilemem ve karşılığında beni incitenleri affetmem gerektiğini kabul etmeye zorladı.

Ancak affetmenin ağır bir bedeli vardı.

Gururumun.

Ve Cade'i affetmek için kendiminkini dşrmeyecektim.

CHAPTER 17

İki Gerçek ve Yalan Yok

18 Ekim 2014

3:05.

E a, 18

II

Beau Mackenzie, Joshua'nın on sekizinci doğum günü partisinin olduğu gece bana ilaç verdi."

Bakışlarımı örten mutlu cehalet perdesi kalktı ve Cade'in sözleri, sadece o geceki gerçeklerimin önemli olduğu, kendim için inşa ettiğim gerçekliği yok ederek içeri girdi.

Cade güneşin altında pek çok şey olabilirdi ama yalancı değildi.

Karanlığın dehşeti içinde ellerim çenesini buldu ve okşadım, endişe ve şaşkınlık birbirlerine karşı kayarak, çerçevemde dişli çarklar gibi döndüler. "Detaylandırın lütfen."

Çünkü bu ifadeyi idrak edemiyordum. Gerçek olamayacak kadar ağır, çiğ ve korkutucuydu. Üç ay önce balkonumda reddettiğim şey bu muydu?

Kulağımın kabuğu hâlâ benim gibi kokan ve tadı olan nefesiyle yıkanıyordu. "Sen gelmeden önce mutfakta çocuklarla içiyordum. Beau da oradaydı ve hararetli sözler sarf ederken içkim hemen onun yanındaydı. Onu kızdıracak bir şeyler söyledim ve o da sinirlendi. Ben sinirliyken benzo vermiş olmalı. Fark etmemiştim. e mutfak loş ışıklı ve kalabalıktı. Kısa bir süre sonra, içkimi bitirirken seni üst katta gördüğünü söyleyince seni aramaya çıktım. Sistemimdeki uyuşturucu birkaç dakika içinde tüm gücüyle devreye girdi. Vücudumdaki her şey yavaşladı, ta ki çekingenliğimi zar zor kavrayana kadar." Zihnim tüm sorulara yetişmeye çalışırken bir maraton koşuyordu

Düşünce trenim boyunca vızıldıyordu. O ve Beau ne hakkında konuşuyorlardı? Beau bunu neden yapsın ki? Oh, Tanrım. Neden, neden, neden...

"Daha fazla açıklama yapmalısın." Yutkundum ve tekrar denedim.

"Neden böyle bir şey yaptığını anlamıyorum-"

"Beau benden nefret ediyor, Ella. St. Petersburg'a geldiğim andan beri benden nefret ediyor.

Victoria."

Bu açıklamayla birlikte korku etrafımıza beton gibi çöktü.

Cade itiraf ettiği şeye inanamıyormuş gibi inledi ve ben de bu itiraf karşısında kendimi kandırılmış hissettim. Ama ona inandım. Cade'e inandım. Bu yüzden ona kendini toparlaması için zaman verdim.

Bir şimşek külü.

Cade'in başı, elleri saçlarının arasında asılı, gözleri kapalı, dövme gövdesi derin bir nefesle kabarıyordu.

Karanlıkta elimden geldiğince dizlerimin üzerinde ona doğru süründüm ve kollarım beline dolandı. Ten tene temas stresimi bir anlığına dağıttı ve yüzümü sol omzuna gömdüm, ıslak yanağımın yumuşaklığına karşı sakatlanmış cildinin sert dokusunu hissettim. Evim. İşte evim buna benziyordu. "Senin için üzülüyorum, Cade. Hiç düşünmemiştim... Asla bilemezdim... Çok üzgünüm, querido. Konuş benimle. Acını anlamama yardım et. Seni dinliyorum. Tanrım, geç kaldım ama ."

Titrek nefesi bebek tüylerimi karıştırdı. Görmeden, güzel dudaklarının hüznü kırımını hissettim. "Seni sevmekten asla vazgeçmedim, Ella. Tek bir saniye bile. Bana Princepin dediğin ve sana korkunç yaralarımı gösterdikten sonra bile beni sevdiğini söylediğin andan beri kanımdasın. Değer verdiğim, arzuladığım ve sevdiğim her şey olmaktan asla vazgeçmeyeceksin."

Sevgiler.

Geçmişimizin tüm çirkinlikleri arasında bir ışık feneri gibi parlıyordu. Tüm aldatmalar, ihmaller ve sırlar çözülüyor ve kurtuluşa giden yeni bir yol yaratmamıza yardımcı oluyordu. Aydınlığa yaklaştım ama yine de çok uzaktaydım, çünkü sonunda tesellimizi bulmadan önce tünelde yürümemiz gereken kilometrelerce yol vardı.

o üç kelime, ayrılmış ağzımın dikişinden kaymayı reddetti. Nafileydi. Cade'in bir kez daha sevilme şerefine nail olmak için can attığını bilsem de onları tekrar söylemeye hazır değildim.

"Beau'nun beni becerdiğine dair elimde kesin bir kanıt yok ama her şey onu işaret ediyor. Nico içkimi şişeden çıkarıp yüzüme doğru döktü, bu yüzden Beau gelmeden önce sorun olmadığını biliyordum. Ona yeni bir pislik atarken gardımı düşürmek benim hatamdı," dedi. "Odama girdiğimde başım dönüyordu. Yanımda gördüğünüz kız zaten orada bekliyordu. Onunla daha önce hiç tanışmamıştım, o da benimle hiç tanışmamıştı."

"en... gördüklerinizi nasıl açıklıyorsunuz?"

Sesi aceleyle ve çaresizce çıkmıştı. "Seni aldatmadığımı söylediğimde bana inanmak zorundasın. Ne o gece ne de daha önce. Seni kendimden uzaklaştırarak hatalar yaptım ama sana her zaman sadık kaldım."

Başka bir kızı hatırlatması ağzımda acı bir tat bıraksa da ona inandım. "Eğer sen aldatmadıysan, o kimdi?"

"Bir piyon. Beni öptüğü süre boyunca Beau olduğumu sandı. Ona senin adınla seslendiğimde anlamadı. Ta ki yüzümü gerçekten görüp o olmadığımı anlayana kadar. Piç kurusu ona, onunla üst katta, odamda buluşup söylemiş."

Aman Tanrım.

"Onu savunmak gerekirse, sarhoştı ve kafası iyiydi, Ella. O sadece Beau'nun 'suç ortağıydı'. Bana tuzak kuruyordu. Bu bir tuzaktı."

Başlangıç Gecesi tamamen . Saatler önce buraya gelmeye hazırlanırken, kendimi bu kulvarda bulacağımı asla tahmin edemezdim. Cade ve ben o geceye dair kendi versiyonlarımızı anlatıyorduk. Kafamda çizilen resme hiç benzemeyen bir versiyon.

Gözlerimin ucuyla pişmanlığımı gördüm.

Cade onu müstehcen öpücükleriyle ıslattı, ruhundaki hasar her vuruşta azalıyordu.

Karanlıkta sırlarımızı itiraf etmemizi bu kadar kolaylaştıran şey neydi? Görülemediğin takdirde, sırrını itiraf edemeyeceğinin güvencesi miydi?

Yargılanmak mı?

"Özür dilerim, bebeğim. Lanet olasıca çok üzgünüm." Kelimeler şarapnel gibi içimden fırladı. "O zaman seni dinlemediğim için özür dilerim. Gördüklerime inandığım için üzgünüm. Beau kadar aşağılık olduğu için üzgünüm."

"Biliyorum Ellie. Üzgün olduğunu biliyorum," dedi Gru y. "Affedildin. Seni kendimden uzaklaştırdım ve o sırada çok şey yaşıyordun. Aldattığımı düşündüğün için suçlanamazsın. Kötü görünüyordu, bunu kabul eden ilk kişi ben olacağım. Umarım... bunu geçmişte bırakabiliriz." Aslında söylemek istediği şey: Umarım bana bir şans daha verirsin. "Beni dışladın ama sana gerçeği söylemek için daha fazla çaba göstermediğim için hâlâ üzgünüm."

Midem bulanarak mırıldandım: "Sen de affedildin. Sana tokat attığım için özür dilerim. Ben... Bebeği kaybettikten ve senin 'aldattığını' gördükten sonra karanlık bir yerdeydim."

Bedenlerimizi birbirine bastırıp beni kaslarının kalesine hapsederken çarşaflar hışırdadı. "Özrümün derinliğini asla bilemeyeceksin. Sen düşük yaparken sana sarılmalıydım. Seninle birlikte yas tutmalıydım. Senden harika bir anne olurdu, tatlım."

Dudaklarım köprücük kemiği boyunca gıdıklandı, sözleri benim ifade edebileceğimden çok daha fazla anlam ifade ediyordu. " teşekkür ."

"Hiç kürtaj düşündün mü?"

"İçinde bulunduğum durumu öğrendiğimde şok oldum ama bebeğimizi aldirmayı asla düşünmedim. Ailelerimizden tepki alacağımızı biliyordum, ama sen yanımdayken ebeveynliği bir adım öteye taşımaya hazırdım."

Yutkundu ve karın kasları karnıma doğru gerildi. "Sorun yok, bebeğim. Bir gün daha fazla çocuğun olacak."

Daha fazla çocuk.

Kâhin değildim. Geleceğin bizim için ne getireceğini bilmiyordum. Ama bir gün bir aile ve çocuklar hayal , bu hayalleri süsleyen Cade oldu.

Yaralarımız iyileşiyordu. Söylediğimiz sözler, iltihaplı zehri akıtan merhemdi. Uzun zamandır ayrı yollarda yürüyorduk,

Yine de onunla buluşacağımız kavşağı nihayet görebiliyordum. Ancak bundan sonra nereye gideceğimiz belli değildi.

sözler bir gecede geri getirilemezdi. ey bir aynaya benzerdi. Bir kez kırıldığında, kırılmış cam bir araya getirilebilir, ancak her zaman önceki geçmişini vurgulayan çatlaklar barındırır.

Dikkatimi dağıtmak için yatağın etrafında örgü sütyenimi aradım ve üzerime geçirdim. Az önce yaptığımız her şeyi düşününce yanaklarım kızardı. Tanrım, Cade'in iğrenç ağzını ve beni her zaman kasırga gibi boşaltmasını çok özlemiştim.

"Yaptıklarımızdan pişman mısınız?" diye mırıldandı, giyinmek için hiçbir hareket yapmadı.

Eli üst kolumu nazikçe okşadı ve cevabımı ikna etmeye çalıştı.

İçimi çektim. "Hayır."

Ama zaten bu kadar çok yük varken böyle olmamalıydı. Ve şimdi, azgınlığın ve duygusal konuşmaların ötesinde, Beau'ya karşı öfke kabarmıştı. Bunu nasıl yapabilmışti? Sebepleri neydi? Cade onun takım arkadaşıydı, Tanrı aşkına. Hokey takımındaki çocuklar aile gibiydi.

Birine bir ders vermek istediğimizde intikam almaya yönelik eski, mide bulandırıcı dürtü içimde çalkalanıyordu. Eğer karanlık olmasaydı, aynı ihtiyacı eski erkek arkadaşım da göreceğimi biliyordum.

"Cade, Beau senden neden bu nefret ediyor? Sana inanıyorum, . Sadece kafamı toparlamakta zorlanıyorum. O çok iyi bir adam... Neden?"

"Ben onun rakibiyim, Ella. Bu binaya adımımı attım ve onun istediği her şeyi aldım. Takımdaki baş defans oyuncusu benim çünkü ben daha iyiyim. Hokeyi profesyonel olarak sürdürmeyi seçersem büyük olasılıkla ondan önce keşfedileceğim. Ve..."

"Ve ne?" Tangamla temas ettim ve irkildim. Cade onu yırtmıştı. Sanırım kotumu komando olarak giyiyordum.

"Beau Mackenzie ilkokuldan beri sana aşık."

Beklenmedik bir haber duyduğunuzda yaşadığınız bir an vardı. Kelimeler tezahür edemedi. Ve kaç kez olursa olsun

İçinizde sekti, mermi yerleşmeyi ve bir duvarı delmeyi reddetti.

Göz kırptım.

Gözlerimi kırptırdım, kırptırdım, .

"Sen neden ?" e mermi sonunda bir duvarı yırttı. "Sen neden ?"

"Gerçek bu. Beau sana aşık -aşkın tanımını her neyse artık- ve lanet olası bir korkak olduğu için sana hamle yapma şansını kaybetmiş olmak onu öldürüyor. Bu boktan okuldaki en güzel, en popüler, en çarpıcı kıza sahip olmam onu öldürüyor."

Görünüşe göre Beau Mackenzie'nin beni sevdiği gerçeğiyle sarsılmasaydım, Cade'i en güzel ve çarpıcı kız olduğumu söylediği için öperdim.

"Ciddi olamazsın, Cade." Espri yapmadan güldüm. Kendimi eğlendirmeye çalışıyordum, gerçekten. "Beau Callie'den hoşlanıyor. Çocukluğumuzdan beri ondan hoşlanıyor."

Cade'in tarafında sessizlik.

Yüz ifadem düştü. "Cade, şaka yapmıyorum. Kes şunu."

Çok ciddiye.

"Ben de şaka yapmıyorum. bu konuda düşün. Gerçekten düşünün. Seninle konuşurken yüzünün kızardığını, ona en ufak bir ilgi gösterdiğinde garip davrandığını hiç fark ettin mi?"

Beynimi taradım ve ne yazık ki bir şey bulamadım. Beau'nun onunla konuştuğumda kızarma eğilimi vardı. Bunu karşı cinse karşı utangaç olmasına bağlıyordum. Callie'ye çıkma teklif etmesinin neden bu kadar uzun sürdüğünü de böyle açıklıyordum.

Ama ya sadece utangaçlık değilse?

Hayır. Hayır. Hayır.

Bunu bir kez daha düşünmek istemedim. Öfkeyle bacaklarımı kot pantolonumun içinden geçirdim ve karanlıkta çizmeli topuklu ayakkabılarımı bulmaya çalışarak yatakta zıpladım. " senin teorin çok çılgınca, Cade."

"Bana yalancı mı diyorsun yoksa gerçekten onun gözlerinde ereksiyonla sana baktığını görmüyor musun?"

Bu görselin zihnimde canlandığı görüntü karşısında irkildim.

"Callie'den hoşlanıyor.

O sadece... utangaç."

Kendime giderek daha az inandırıcı gelmeye başlamıştım.

Botlarımın içine kaydım ve neredeyse atılmış botuma takılıp düşüyordum.

Ashlight. Cade içinden küfretti ve siyah kapüşonunu ve deri ceketini giyerek peşinden gitti. "Ella," diye Cade. "Beni gerçekten dinlemiyorsun, tatlım."

Sen... Bu gece muhteşem görünüyorsun.

"Bak, hiç fark etmedim, tamam mı?" Elimle işaret ederek havladım. ona kül ışığı. Sinirleniyordu çünkü söylediklerinde doğruluk payı olabilirdi. "Hokey olayını anlıyorum ama gözlerinde ereksiyon olduğuna ikna olmadım - bu arada, benim için. Herkes Beau'nun ilkokuldan beri Callie'den hoşlandığını biliyor."

"Hayır. Herkes Beau'nun sana karşı bir şeyler hissettiğini ama ikinci en iyi seçenek olduğu için Callie'de karar kıldığını biliyor. Aslında üçüncü. O sen ya da Darla gibi yardımcı kaptan değil. Beau ondan hoşlanıyor olabilir ama seni arzuluyor."

Üçüncü en iyi seçenek mi? Bunu öylesine söylemedi.

Ve eğer bu doğruysa... Beau'nun bunca zamandır Callie'yle Darla ya da ben olmadığı için oynadığını düşündükçe kanım kaynıyordu.

"En iyi arkadaşım hakkında konuşma. O hayatımdayken sen üç aydır hayatımda değilsin. Sen. Var. Hayır. Doğru."

Callie hastanede sabahın 3'ünde, doktor bana bunun sadece 'o talihsiz şeylerden biri' olduğunu söyledikten sonra ağladığımda elimi tuttu. Callie iyi, sadık, destekleyici bir kız kardeş gibi her adımda yanımdaydı.

Cade başını geriye attı ve acımasızca kıkırdarak bana doğru ilerledi. "Oh, bu çok zengin. Beni dışladığın için hayatına girmedim. Hayatına girmedim çünkü benimki tam bir enkazdı. Ailem dağılıyordu, kendi evimde takım arkadaşım tarafından uyuşturulduğum ve kız arkadaşım beni dinlemeyi reddetti. Beni hayatından çıkarmaya karar ben nasıl senin hayatında olabilirdim ki? Söyle bana, lanet olası!"

Geri çekildim çünkü haklı olduğu bir nokta vardı. Ama bu yine de Callie'ye hakaret edebileceği anlamına gelmiyordu. Piliçler sıklerden önce gelir, ne . "Sadece senden hoşlanmıyorum.

Onu bu şekilde aşağılamak. Bu çok kaba ve o sana hiçbir şey yapmadı. Ayrıca, o üçüncü seçenek değil. O ilk seçenek. Çünkü Beau ondan hoşlanıyor! Benden değil!" Ben de bağırdım.

Cade başını gökyüzünden sabır ister gibi arkaya eğdi. mı? Üstümüzde göksel bir şey yoktu. Sözde cehennemin kapıları ayaklarımızın altında dururken olmazdı.

"Callie sandığın gibi biri değil," diye homurdandı, kalın parmaklarını saçlarına daldırırken ben de karıştırdım. "Sana bunu söylemek zorunda kalmayı hiç istemezdim. O senin gerçek arkadaşın değil... O lanet olası işbirlikçi bir amcık."

arkamdaki duvara çarptığında nefes nefese kaldım.

Karşılıklı orgazm beyin hücrelerini falan mı değiştirmişti? Neden davranıyordu?

"Senin ne? Tanıdığım en iyi kızlardan birini hedef alıyorsun.

O benim en iyi arkadaşım, Tanrı aşkına. Sana ne yaptı ki? Beau'yu suçlamak bir şeydi ama bu?" Başımı iğrenerek salladım. "İşte burada sınırı çiziyorum."

"Beni kötü adam olarak göstermeye çok heveslisin, ha? İyi o zaman. Ben de ona uyacağım," diye tükürdü. "Son iki yılda, ne zaman arkanı dönsen, Callie bunu benimle flört etmek için bir fırsat olarak değerlendirdi. Uygunsuz davran. Bana yaklaşan gülümsemeler ver. Benimle müstehcen bir tonda konuş. Bundan iğreniyorum. Ondan iğreniyorum."

Kanım buza dönüştü.

büyük bir suçlamaydı.

"Bana henüz inanmıyorsun. Bunun kalbini kıracağını biliyorum ve bu istediğim son şey." Cade elini yüzünde gezdirdi, gümüş yüzükler parlıyordu. "Senin için tüm kartlarımı açıyorum bebeğim. kabul et ister etme. Ama kendi kalbim uğruna senin kalbini bağışlamaktan bıktım. benim gerçeğim. Callie Mackowski'den nefret ediyorum."

"Dökül," diye tısladım, göğsüm titriyor ve kalp atışlarım hızlanıyordu. Sinirlerim beni mahvediyordu. "Daha fazlası olduğunu biliyorum. Başka bir şey saklıyorsun."

"İki yıl önce, ilk zamanlarımızdan bahsederken bana kızın kim olduğunu sormuştun..."

Az önce yeniden keşfettiğimiz sıcaklık kışa dönerken ona soğuk bir bakış attım. Bir sonraki cümlesini önceden tahmin etmiştim.

Yine de beni parçaladı.

"On altı Callie ile seks yaptım."

CHAPTER 18

Günahlarınızı İtiraf Edin

18 Ekim 2014
Sabah 3:23.

E a, 18

Her şeyinizle sevdiğiniz, size en yakın insanların sizden muazzam bir sır sakladığını öğrenene kadar gerçek bir öfke, gerçek bir yürek parçalanması hissetmemiştiniz. Sizi değiştirecek şekilde ilgilendiren bir sır.

"Hayır," dedim kararlılıkla, başının üstüne bakarak. Hiçbir şey görmüyordum. Ama her şeyi hissediyordum. "Hayır."

"Senden önceydi ama doğru Ella." Bu doğru olamaz. Bu olamazdı.

Sinirlerim gerildi ve avuç içim kaşındı. Cade'in yanağıyla buluşmak ve üç uzun çizgi bırakmak istedim - kendi cehennem köpeği izim - böylece bu anı asla unutmayacaktı. e moment I cracked under the density of this.

Yaralı bileğimin zonklamasına neden olacak şekilde yumruklarımı sıktım. "Açıkla kendini. Pişman olacağım bir şey yapmadan önce açıkla."

"Seninle tanışmadan önceydi." Ses tonunda bir gerginlik vardı, utanç gölgelerde gizleniyordu. "Güney Yakası'nda bir partideydim, rastgele bir kızla öpüşüyordum. İkimiz de sarhoştuk ve bekaretimizi birbirimize verdik. Ertesi sabah ne olduğunu zar zor hatırlıyordum. Sadece kızın neye benzediği hakkında belli belirsiz bir fikrim vardı. Aylar sonra, St. Victoria'ya transfer olduğumda onu gördüm. Beni onunla en iyi arkadaşın olarak tanıştırdığında yaşadığım şaşkınlığı hayal et.

-Callie gibi."

Bekaretlerini birbirlerine mi kaybettiler?

Göğüs kafesime bir balta da fırlatabilirdi. Zaman, bu ifşanın neden olduğu ikilemini silebilir mi?

Cade'in ilk gününde, ona okulu gezdirirken ve tüm arkadaşlarımla tanıştırmırken elini tuttuğumda ne kadar gurur duyduğumu çok net hatırlıyordum. Bölgemi fiziksel dokunuşla işaretlemiştim, böylece herkes kelimelere ihtiyaç duymadan onun benim olduğunu biliyordu.

Bu durum amigo kızların Cade'e imalı bakışlar atmasını asla engellemedi ama onları gerçekten suçlayabilir miydim? Çok yakışıklıydı, kibarlığından bahsetmiyorum bile ve doğru miktarda kötülükle dikkatlice sarılmıştı.

Callie ona hiç bu şekilde bakmış mıydı?

...Hiç fark etmiş miydim?

"Sana neden inanayım ki?" Ona bakmayı reddettim. Yalancı değildi ama... bu kadarı da fazlaydı. "Yıllar sonra, şimdi söylediğin herhangi bir şeye neden inanayım?"

"Bazı gerçekleri atladım ama sana karşı her zaman dürüst oldum."

İhmaller de yalanlar kadar kötüdür. Madalyonun diğer yüzü. Aynı şeyi söylemenin başka bir yolu.

En iyi arkadaşım bekaretini benim erkek arkadaşım ile kaybetseydi bana söylerdi. Birbirimize her şeyi anlatırdık. İlk regl dönemlerimizden ilk kalp kırıklıklarımıza kadar, yıllardır benimle birlikteydi.

"Callie bana asla yalan söylemez."

Cade'in ağzından çıkan kahkaha yankılıydı, inançsızlıkla düzenlenmişti. İnkârım karşısında sanki gezegendeki en büyük soytarı benmişim gibi güldü. Ruhum bedenimden sıçradı, ta ki ben onu çılgın ellerle kafesine geri sokana kadar.

Cade ayıldı ve kalbinin üzerine bir st vurdu. "Sana asla yalan söylemem. Seni yalan söyleyemeyecek kadar çok seviyorum."

"Ama gerçeği atlamayacak kadar değil."

Bir başka şimşek külü için tam zamanında çenesini sıktı.

İçimdeki kısıkanç canavar hapishanesinin parmaklıklarına yapışıp hırçın bir dille tıslayana kadar derin bir acı kemiklerime yerleşti. e

Cade'i benden başka biriyle düşünmek varlığım için kıyamet gibiydi.

en iyi arkadaşım olduğunu düşündün mü? Rahibe Victoria'nın mezarının yanına uzanıp çürümek istedim.

e geçmiş zihnimde bir makara gibi oynadı ve onları ilk tanıştıldığımda Callie'nin ona nasıl baktığını net bir şekilde hatırladım. Kocaman gülümsemesi. Cade'in taş tavrını, ki ben bunu onun yeni insanlardan rahatsız olmasına bağlıyordum. Ellerimizi birleştirdiğimizi gördüğünde kaşlarının şaşkınca çatılmasını ve bana attığı o sessiz, boğazını yırtan bakışı. Sadece onunla ve benimle ilgili ayrıntıları duymak istediğini sanmıştım.

Eğer birbirleriyle gerçekten seks yaptılarsa ve bana gerçeği söylemedilerse. Tanrı bana merhamet etsin.

Hayır. Tanrı onlara merhamet etsin.

Bu gece bittikten sonra cehennemi yeniden yağdıracaktım.

"Buna inanmak istemiyorum." Bir kum torbasına saldırma ihtiyacıyla titriyordum. "Beni buna inandırma."

"Bunun seni incittiğini biliyorum ve çok özür dilerim." Yaklaştığında geri çekildim.

"Callie'yi St. Victoria'da ilk gördüğümde, ondan pişmanlık duyduğumu biliyordum. Onun bizim için bir engel olabileceğini biliyordum ve o zamana kadar hayatta senden başka istediğim bir şey yoktu."

Beni usulca öldürüyordu.

"Bir şeyi istemek için kendime nadiren izin verirdim. Şansım yaver , asla elde edemeyeceğimi biliyordum. Ama seni o balkonda ilk kez gördüğümde? Varlığımın her zerresiyle seni istedim, Ella."

Kalbim onun saygıdeğer fısıltılarının ritmine ayak uydurdu.

"Seni bir sonraki nefesimden daha çok istedim. Benim için hiçbir şey ifade etmeyen ama senin için her şey ifade eden bir kızla ilk kez birlikte olarak hata yaptığım gerçeğini görmezden gelmek anlamına gelse bile."

Artık kalbinizin hayalet bir fiziksel olarak sıkışmasının nasıl bir his olduğunu biliyordum. Dayanılmaz. Ve o kadar korkunçtu ki dizlerimin üzerine çöküp Meryem Ana'ya dua etmek istedim. Bu duygu geçici olabilir miydi?

Cade'in tatlı sözleri göğsümün içindeki izleri iyileştiremedi. Geçmişinin önemli bir bölümünü saklayarak bu izlere neden oldu.

Beau'nun yaptıkları için onu affetmek başka bir şeydi, kız kardeşim olarak gördüğüm kıza dokunması ve bunu bana hiç söylememesi başka bir şeydi.

Hayatımdaki niyetinden aniden şüphe ettiğim bir kız.

Çünkü Cade yalancı değildi.

Ya Callie? Gerçeği itiraf etmezse gazabıma uğrayacaktı. Nasıl oldu da hayatımdaki en iyi kız beni gafil avladı?

Callie ve Cade'in birbirlerini becerdiklerini düşündükçe çamaşır suyu yutasım geliyordu.

İnsanların yılanlara ne kadar da tuhaftı. Size doğru alçakgönüllülükle yaklaşır, zehirleriyle sizi zehirler ve sonra size zarar verme ihtiyacını aştıklarında derilerini yüzerek yollarına devam ederlerdi. Sizi kendi halinize bırakırlardı.

Zehirden kurtulmak için kendi karın boşluğunuzu kullanın.

"şekilde ortaya çıkmak zorunda kaldığın için üzgünüm. Ama şimdi bilmen daha iyi.

Callie sandığın değil, tatlım-"

"Callie'yle yattın. Callie seninle yattı," diye boş boş tekrarladım, yüksek sesle söyleyerek ikna ettim. "Ve hiçbiriniz bana söylemediniz."

Hayatımda kanım gibi sevdiğim iki insan tarafından kandırılmayı hak etmiyordum.

Elim yanağıyla buluşmak için aramıza girdi çünkü saldırma ihtiyacı tüm sağduyuya üstün geldi.

Cade tam zamanında durdurdu, bileğimi havada yakaladı ve başımın yanındaki duvara çarparken sıktı.

Kemiklerim sert yüzeye çarparken inledim. Cade kalçalarını benimkilere doğru iterek beni duvara çivilediğinde çıkan sesi içti.

Ona karşı kapana kısılmıştım.

Diğer elimi de yakaladı ve ona da aynı muameleyi yaptı, bileklerime doladığı yumruklarıyla beni dağladı. "Bana kızmak mı istiyorsun? Kız bana," diye hırladı. "Ama bana asla vurma. Ben sana vurmuyorum, sen de bana bunu yapma."

Öfkeyle bile, şehvet çiçek açtı. Hiçbir şey kaçmadı.

Nefesleri açık ağızıma nasıl da çarpıyordu. Kalçalarım onun kucağını nasıl da mükemmel bir şekilde kavıyordu. bir fırtına kopsa bile, yine de sevişiyorduk.

"Mesele sadece bizden önce Callie ile yatmış olman değil. Bana yalan söyledin. İki yıl boyunca bana hiç söylemedin-"

"Hata yaptığımı biliyorum! Keşke geri alabilseydim!"

"Siktir git, Cade!" Bileğimi saran elleri pranga gibiydi ve için öfkelen dim. "Siktir git. Şu anda senden gerçekten ama gerçekten nefret ediyorum. Neye pişman olduğumu bilmek ister misin? Senden pişmanım! Lanet olsun, sen benim en büyük hatamdın."

Hala onu özlediğim için öğrenmeyi reddettiğim bir ders.

"Senden önceydi!" diye sertçe homurdandı, sanki aklımı başıma getirmeye çalışıyormuş gibi kenetlenmiş ellerimizi salladı. "O benim için hiçbir şey ifade etmiyor. Hiçbir şey. Hayatıma girdiğin andan itibaren senin tarafından tüketilmişken benim için nasıl bir şey ifade edebilir ki?" Bir eliyle iki bileğimi tutmaya başladı, diğer eliyle de çenemi sıktı. Öfkesi tenimi yakıyordu. Bu hoşuma gitmişti. Bu kadar sapkın olduğum için kendimden utanıyordum. Her zaman bunu istediğim için. "Her dakikam seni düşünmekle geçerken başka bir kıza nasıl zaman ayırabilirdim ki? Seni nasıl gülümsetebileceğimi. Seni nasıl güldürebileceğimi. Seni nasıl benim yapabileceğimi. Ve seni bir kez benim yaptığımda, seni sonsuza dek nasıl elimde tutabilirim."

Bileklerimdeki ve çenemdeki tutuşunu sıkılaştırdığında inledim.

"Acıyor mu?" diye sordu, kan gelene kadar alt dudağımı ısır dı. Başımı salladım, gözlerimi kapattım.

"Güzel," diye homurdandı, eli çenemden ayrılıp boğazıma indi. Gücünün yarısıyla kavradı -beni heyecanlandırmaya ve nefessiz bırakmaya yetecek kadar. "Son darbende göğsümde bir delik açtın ve bir kez daha açmayı reddediyorsun. Acı çekiyorum. Bu gece ilk kez acımın bir santimini hissediyorsun. yüzden al, bebeğim. Kabul et. Boğul."

Aynı kanlı dişlerini çekip boynumu ısır dı ve beni özlemiyle işaretledi. Nefesim kesildi.

Kurt. Tam bir kurttu.

"Neden bana daha önce söylemedin?" Ruhum bana bile kırılmış gibi geliyordu. "Çünkü bunun bizi mahvedeceğinden korktum."

" her şeyi mahvediyor."

"Bunu bilmediğimi mi sanıyorsun?" Cade boğazımın çukurunu yaladı. Titredim. "Kolyeni neden aldın?"

"Çünkü senden nefret ediyorum!" Kendimi ikna etmeye çalışıyordum, bedenim onun tutuşuyla bükülüyordu. Özgür olmak için sessizce yalvardım. Asla özgür olmamak için. Her şeye sahip olmak için. Onunla kesinlikle hiçbir şey yapmamak için. "Senden nefret ediyorum, Cade."

"Bir parçam beni üç ay sensiz yaşattığın için senden nefret ediyor Ella," diye boynuma homurdandı, bir aşk ısırığını emme cüretini göstererek. "Bana eziyet ettin, beni kalbimden yoksun yaşattın ve şimdi bunun için seni cezalandırmak istiyorum."

Yollarımız ayrıldığında o da kalbimden bir parça kopardı.

"Seni sırtüstü yatırmak ve bütün gece boyunca seni uçurmak istiyorum, böylece buradaki her lanet olası ruh benim için ne kadar ıslak ve becerdin olduğunu biliyor. Seni oyuncağımdan başka bir şey değilmişsin gibi oynadığımda aletimin her tarafına krem sürerken acımı hissetmeni istiyorum." Cade çukurlu kasıklarını karnıma sürttü, çoktan sertleşmişti ve her tehdidi savurmaya hazırdı. Onun bakımları altında eridim, doğru düşünemeyecek kadar tahrik oldum. "Ama boşalmana izin vermeyeceğim. Bana merhamet dilemekten sesin kısılana kadar olmaz. Seni becerirken gözyaşlarının tadına bakmak istiyorum bebeğim. Beni için üzgün olduğunu bilmek istiyorum. Ancak o zaman gelmene izin vereceğim."

Altın gibi eğirip büktüğü imgelerden sıyrıldım; bana sahte vaatler verdi. Hepsini istememi sağladı.

Yatakta kabalığını severdim.

Beni en yakın yüzeye fırlattıktan sonra tekrar bir araya getirmesine bayıldım.

Cade kafamın dumanıydı.

diğer yarım.

Ama dikkatli olmazsam benim sonum da olabilirdi. Ve önceki bakılırsa, hiç .

"Sana kötü davranılmasını mı istiyorsun, Zengin Kız? Pahalı arabanın arka koltuğunda seni yiyip bitirdiğimde sana ne kadar kötü olduğumu hatırlatacağım." Kulağımın kabuğunu yaladı, kulak mememi ısırды ve çıkıntısını göbeğime doğru iterek bedenimi duvara yasladı. Ayak parmaklarım zemini zar zor sıyırdı. Bana sürtündüğünde nefesimin altında inledim. "Ve bunu kolyem boğazına dolanmışken yapacağım, böylece kime olduğunu asla unutmayacaksın. Ben senin tenine damgalandım bebeğim. Beni sevmemezlik edemezsin, tıpkı benim seni sevmemezlik edemeyeceğim gibi."

e üzerimdeki dövmesini hatırlatması beni hayallerimden kopardı, şehvet bulutu zar zor buharlaştı. Uzun bir uykudan sonra örümcek ağıları gibi zihnime sarıldı.

"Çekil üstümden," dedim sıkılmış dişlerimin arasından, uyarılmanın rahmimin derinliklerinde birikmesine aldırmadan. "Yaptığın tek şey tek yönlü bir zihne sahip olduğunu kanıtlamak. Az önce en iyi arkadaşımı becerdiğini itiraf ettin ve şimdi burada benimle edepsizce konuşmaya çalışıyorsun. Anladım, amım altından yapılmış. Şimdiye kadar sahip olduklarının en iyisiyim. Ama şunu kalın kafana sok: Şu anda seni görmek beni tiksindiriyor. Başından beri bana yalan söyleyerek her şeyi berbat ettin."

Onu haşlamışım gibi gitmeme izin verdi.

"Evet, sıçtım batırdım! Batırdım çünkü seni çok sevdim ve seni kaybetmekten korktum. Ama nasıl ifade edersen et, nefretini hak etmiyorum. Söyle bana. Sen de Callie'den nefret ediyor musun, yoksa bu onura sahip olan tek kişi ben miyim?"

Ağrıyan bileklerimi ovuşturdum, burun deliklerim aring.

"Cevap ver lan bana!" diye kükredi, şimşekler bir kez daha çakarken.

Callie'ye karşı hissettiklerimi henüz kelimelere dökemiyordum. Nefret mi?

Öfke mi?

Hayal kırıklığı mı? Ama onun tarafını dinleyene, onunla ilgilenene kadar, yangına körükle gitmeyecektim. Asıl endişem bu lanetli okuldan tek parça halinde çıkmaktı.

Cade'in çaresizliği odadaki fil gibiydi. Kül fenerimi ve beyzbol sopasını alırken bunu kabul etmedim.

"Sen ve ben birlikteyken bile Callie bana asılmaya devam etti." Şimdiye kadar sürpriz unsurunu kaybettiğimi düşünürdünüz.

"O senin arkadaşın değil, Ella. Okuldaki ikinci günümde beni köşeye sıkıştırdı ve çıkma teklif etti. Onu çevirdim, o da bana suçluluk tuzağı kurdu. Bekaretini aldığımı ve ona bir randevu borçlu olduğumu söyledi. Bir ilişki için bir şans. Bir an için düşündüm, ta ki seni düşünene kadar." Başını iki yana salladı. "İstedğim sendin. Sadece seni istedim."

Hayır, Callie yapmadı.

Beyzbol sopası parmaklarımın arasından kayıp yere düştü. Tırnaklarım yarım hilal şeklinde avucuma .

Cade bunu konuşmaya devam etmek için bir girişim olarak kabul etti. Gerçekleri olmadan geçen onca ay ve şimdi susamıyordu.

"Çıkmaya başladığımızda Callie peşimi bırakmadı. Bir keresinde öğrenci otoparkında benimle yüzleşti, tamamen bok suratlıydı, neden onun yerine seni seçtiğimi bilmek istiyordu. Beni elde etmenin adil olmadığını söyleyip ağladı. Ona beni rahat bırakmasını yoksa sonuçlarından hoşlanmayacağını söyledim," diye itiraf etti. "Callie'nin mesajı aldığını sanıyordum. Hatırlayamayacak kadar sarhoş olduğunu bilmeliydim. Birkaç gün geçti ve Callie yeni taktikler denedi. Arkandan bana baştan çıkarıcı gülücükler attı. Beni yalnız yakaladığında benimle flört ediyordu. Yaklaşımlarını görmezden gelmenin en iyi yol olduğuna karar verdim. Zamanımı harcamaya değmezdi."

Bunu sessizce sindirmiştım. Çünkü bu ne .

Sadece onunla seks yaptığını asla açıklamadı, aynı zamanda Callie'nin erkek arkadaşımı çıktığımız süre boyunca becerdiğini de öğreniyordum.

"Ve bunu sana söylemekten nefret ediyorum ama amigo kız arkadaşlarının hepsi sahte. Irene ve Darla muhtemelen takımınızda Callie'nin gerçekte ne olduğunu gören tek kızlar: bir sıçan."

Irene ve Darla mı?

Topuklarımın üzerinde dönüp ona bakarken, bileğimdeki gazlı bezden sızan kanla aynı şekilde içimden şok akıyordu.

"Senin iyiliğin için Callie'yle samimi olmaya devam ettim," diye mırıldandı. "Sana en başından beri söylemediğim için çok özür dilerim, tatlım. Bir hata yaptım ve çok kızgın olduğumu biliyorum ama lütfen şunu bil ki seni gerçekten koruduğumu sanıyordum."

Benden daha fazla sessizlik.

"Şimdi soruyorum... Yaptığım tek hata için beni affedecek kadar yüreğin var mı? Kalbinde beni tekrar sevmek var mı?"

Bu gecenin tek amacı duygularımı açıkça ortaya koymaktı. Yaptıklarından dolayı ondan nefret etsem bile, bu kaba ve kırık adamı kalbimin her zerresiyle seviyordum.

Geriye doğru yürüdüm.

Yüzü yarıldı. "Lütfen beni sensiz yaşamak zorunda bırakma." Acı. saf bir . içimdeki boşluk büyüdü.

"Sana istediğini veremem," diye fısıldadım, bileğimdeki acıya şükrederek bir kez daha beyzbol sopasına uzandım. Dikkatimi kalp kırıklığımdan uzaklaştırıyordu. "Üzgünsün, anlıyorum. Ama ben... Bu çok fazla, Cade. Bu çok fazla."

Döndüm, kapı kolunu açmak için kül lambamı kullandım ve dışarı çıktım.

Kabul Gecesi, benim standartlarıma göre, sona ermişti.

Hiçbir şey kazanmadım ve beklediğimden çok daha fazlasını kaybettim. Cade beni takip ediyor mu diye kontrol etmedim.

Lütfen beni sensiz yaşamak zorunda bırakma.

Neden o kırık dökük yalvarış içimi acıyla burktu? Önümdeki yol bulanıktı. Onu affedebilir miydim? Querido'mun en iyi arkadaşım ile olan zihinsel görüntüsünü geride bırakabilir miydim?

Affetmek artık gururumla ilgili bir mesele değildi. Akıl sağlığımla ilgiliydi. Cade'i affetmemek onun affına tutunmak anlamına geliyordu ve bu zehirli bir şeydi. Sistemim daha fazla zehiri kaldıramazdı.

Neredeyse pes edecektim ve Cade'e dönüp, evet, seni affedebilirim diyecektim. Onun tek hatası bana Callie ile olan geçmişinden hiç bahsetmemiş olmasıydı. Beau onun hatası değildi.

Beau için onu affedebilirdim ama bu onunla birlikte olabileceğim anlamına gelmiyordu.

Zihnim korkunç düşünceler ve kendimden şüphe etmekle karışmıştı. Sadece Cade'le ilgili değildi. Callie'yle geçmişte yaşadığım her anının üzerinden geçip duruyordum,

Darla, Irene ve çok daha fazlası. Hiçbir şeyin anlamı yoktu.

Sormak için bile hazır olmadığım soruların tüm cevaplarını alana kadar olmazdı.

Agnostezi beni rahatsız ediyordu.

Birden tüm düşüncelerim durdu. Koridorun karanlığını yaran büyük bir heykel bana doğru hızla geliyordu.

Çığlık attım.

CHAPTER 19

Stranger Danger

18 Ekim 2014

Sabah 3:33.

Cade, 18 yaşında.

Ella'nın kan donduran çığlığı tüm kanadı cınlattığı anda kendi acım unutuldu. Pencere tıkırtısı niteliğindeki bu çığlık beni harekete geçirdi.

Hızlı adımlarla hemşirenin odasından çıktım ve dehşet içinde durup bana Ellanın yanına koştum.

Lanet olası bir hayalet, elindeki ılık huzmesiyle bize doğru koşuyordu. Bu karanlıkta görüşümüz sınırlıydı. Buna rağmen, gözlerimin yakaladığı şey yine de dehşet vericiydi.

Ben de ilk mantıklı şeyi yaptım. Ella'yı elinden tuttum ve ters yöne doğru koşarken onu sürükledim.

"Ne oluyor lan? Ne oluyor lan? Ne oluyor lan?" diye histerik bir şekilde bağırdı. "Cade, bu da ne böyle?"

" devam et." diye hırlarken damarlarımda kan pompalanıyordu. Koşmaya devam et ve sakın durma!"

Hayaletlere veya kötü ruhlara asla inanmayan biri olarak, bu gece sadece inançlarımın askıya alındığı ilk andı. Korku tüylerimi diken diken ederken ter kaldım. Ella'nın bacakları o topuklu ayakkabıların içinde yeterince hızlı hareket etmiyordu, ben de onu belinden tutup koridora doğru fırlattım.

ump. ump. ump.

Önümüzdeki uzun yol hiç bitmeyen siyah bir tünel gibiydi,

Ağır ayak seslerimiz, kalp atışlarımızın gümbürtüsü ve dışarıda mozaik pencere camlarına hiddetle vuran sağanak yağmurla kaplanmıştı.

Korku avuçlarımı kayganlaştırdı. Ella'yı ve elimdeki kül ışığını neredeyse düşürüyordum.

Ella çığlık attı. şey de öyle.

Eski kız arkadaşım yüzünü boynuma gömdü ve kollarını omuzlarıma, bacaklarını da kalçalarıma doladı. "Aman Tanrım. Aman Tanrım.

gerçek olamaz."

Yasak olan tanıdık bir çift merdiveni fark ettiğimde durdum - çalınmış ruhların merdiveni. Bir çıkmaz sokağa vardık, bu yüzden bizi kurtuluşumuza ya da ölümümüze götürecek olan karanlık uçuruma daldım.

Herkes mahzenden aşağıya sadece diğer merdivenleri kullanarak inilmesi gerektiğini biliyordu. onlar bunun gibi lanetli değildi.

Başka seçeneğim yoktu.

"Cade, hayır!" Ella nereye gittiğimi görünce hıçkırarak ağladı. Vahşi gözleri bu geceki duyguların inişli çıkışlı halini yansıtıyordu.

Bu tür pek inanmazdı. Ben de. Ama şu anda ikimiz de inanıyorduk.

Bizi mahzene götüren arnavut kaldırımli merdivenlerden inerken havada toz zerrecikleri ve küf kokusu dans ediyordu. Bakışlarım tuğla duvarların üzerinde gezinirken ürperdim, kelimeler titrek bir kaliteyle kaydedildi.

Bağlılık yemininizi ediyor musunuz, yüzey boyunca soluk... kanla çizilmişti.

Ella boynuma doğru ögürdü.

Ayağım son basamağa temas ederken gördüğümüz son söz Veni, Vidi, Mortus oldu. Kelimeleri okurken neredeyse takılıp düşüyordum.

Geldim, gördüm, öldüm.

Julius Caesar'ın ünlü atasözüne hastalıklı bir bakış.

Kesik kesik nefes alarak düşüncelerimi toparlamak için birkaç saniyeliğine gözlerimi kapattım. Dizleri titreyerek kendi ayakları üzerinde durmaya çalışırken Ella'nın bedeni yavaşça benimkine doğru kaydı. "Bu yoldan gitmemeliydik. Korkuyorum." O

panikledi, boğazını tuttu. "O da neydi?"

"Bilmiyorum..." Avucumu ağzıma bastırdım. "Tek bildiğim burada güvende olmadığımız."

"Shaun ve Darla. Herkes. Gittiler!" diye fısıldayarak bağırdı. "Ve şimdi bir ruh tarafından hayalet avcıları gibi kovalanıyoruz!"

"Hayaletler gerçek değildir."

"Öyle mi? Yukarıda gördüğümüz şeyi nasıl açıklıyorsun?" diye itiraz etti. "Lanet bir iblis gibi görünüyordu. Gerçekten hırladığını duydum. İnisiyatörlerden birinin bize şaka yaptığına inanmayı reddediyorum. Saat sabahın üçünü çoktan geçti. İnisiyasyon Gecesi bitmiş olmalı. Okulda bizden başka kimse kalmadı."

Tehlikeli ve heyecan verici durumlarda başarılı olurduk ama burası keşfedilmemiş bir bölgeydi.

"Küfür etme, Ella. Biz azizlerin arasındayız."

rahibe Victoria'nın mezarı üzerinde, alçak tavandan sarkan tek bir meşale vardı. Sonsuza dek yanan bu meşale, bu konsül benzeri ortamdaki tek ışık kaynağıydı. Yerdeki diğer tüm rahibelerin mezarlarının üzerinde ürkütücü bir parlaklık yayıyordu.

Bir zaman makinesini andıran mahzen, onlarca yıl devrim ve değişim görmüş bir kurumdan geriye kalan tek kalıntıydı. İronik bir şekilde, korkunç cazibesini hiç kaybetmemişti.

Burada çok tedirgin edici bir atmosfer vardı. Neredeyse ağzımdan bir nida çıkacaktı. Eğer sağ çıkabilirsek, dizlerimin üzerine çökecek ve yukarıdaki cenneti tatmin etmek için gerektiği kadar çok dua edecektim.

Buraya bir kez Ella ile gelmiştim. O zamanlar, tutkunun sancılarına kapılmıştık, temel ihtiyaçlarımıza o kadar odaklanmıştık ki çevre.

En az bir düzine rahibenin mezarı arasındaydık, ancak burası bir mabet gibi hissettirmiyordu.

Hayır.

şeytanın ini gibi hissettiriyor.

" e crowns." Ella'nın göğsü o kadar hızlı inip kalkıyordu ki sutyeninin sandım. Titreyen eliyle sol tarafını işaret etti.

" buradasınız."

Başımı eğdiğimde, Rahibe Victoria'nın başının üzerinde duran, sahte mavi taşlarla iki altın taç gördüm. Tam Darla ve Shaun'a göreydi.

Bu okulda kimse kalmadı ve taşlar hala burada... bu da kimsenin kazanmadığı anlamına geliyor."

Bu İnisiyasyon Gecesi sırasında bir şeyler son derece yanlış gitti ve dış dünyayla iletişim kurmamızın hiçbir yolu yoktu. Herkes ortadan kaybolmuştu ve Ella ile ben burada kilitli kalmış, bir hayaletle ilgili halüsinasyonlar görüyorduk.

Bir gıcırty yankılandı ve Ella ben elimle ağzını kapatmadan önce ciyakladı. Üstümüzde bir küfür ve hırıltı yankılandı. Ağır ayak sesleri merdivenden inmeye başladığında, sersemlemiş Ella'yı mahzenin köşesine sıkışmış günah çıkarma odasına sürükledim.

Ella'nın kolları ağrıyordu ama bizi eski, tozlu kulübeye saklarken beni tutmaya çalışmadı. Bunu kimse kullanmazdı. Bu sadece bir aksesuardı, St. Victoria'nın modernleşmesinden önceki zamanlara bir övgü.

Sessiz kalması için onu uyarmak üzere dudaklarına bir kalem göturdüm ve dikkatleri üzerimize çekmemek için kül lambalarımızı .

Her yeni saniye görünmez bir kum saatinde ilerlerken, buraya inen şeyin belki de bir hayalet olmadığını fark ettim.

Bunun canlı bir şey ihtimali, bu okuldaki herkesin aniden ortadan kaybolduğu gerçeğiyle birleştiğinde, ilkinden daha da korkutucuydu.

Birbirimizin ayağına basmamak için mücadele ettik, bedenlerimiz birbirine yapıştı. e beyzbol sopası ön taraflarımıza saplandı.

Ben korkuyordum. Ella da öyle.

Daha önce yüzlerce kez yaptığımız gibi birbirimize sarıldık. Ama bu daha önce yüz kere sarılmış gibi hissettirmede. daha anıtsal hissettirdi.

"Neden bu bir son gibi geliyor?" diye sustu ve bana daha sıkı sarıldı.

"Öyle değil." Onu göğsüme bastırıp sıcaklığına ve ışığına ihtiyaç duyarken ikimizi de rahatlatmaya çalışıyordum. Ona ihtiyacım vardı.

Ayak sesleri yaklaştı.

Boğazım bir yutkunmayla sarsıldı ve Ella'nın dudakları Adem elmamın hatlarını takip etti. e şefkatli yakınlık neredeyse beni çözüyordu, eğer diğer taraftaki şeyin Teksas testere katliamı türünden bir seri katil olabileceği gerçeği olmasaydı.

Hayal gücüm dehşet verici senaryolarla çılgına döndü.

Ella'yı -benim Ellie'mi, benim lanet dünyamı- koruma ihtiyacı tüm sağduyunun önüne geçti. Buradan zarar görmeden çıkması anlamına gelecekse, bu darbeyi memnuniyetle kabul ederdim. Onu kucaklarken titredim, açıkta kalan bedeninin her santimini kapladım. Hiçbir tehdit hakkında endişelenmesine gerek yoktu. Ben etraftayken olmazdı.

Ella zarar

görmeyecekti.

Cesedimi

çiğnemedim.

Mutlu şeyler düşünmeye çalıştım. Ella'nın bu kadar yakınımda olması bana kazara buraya gizlice girdiğimiz ve tam da bu günah çıkarma kabininde seviştiğimiz zamanı hatırlatmaktan başka bir işe yaramadı. Kolaylıkla hayatımın en ateşli sikişlerinden biriydi. Ona nasıl ibadet ettiğimi göstermek için dizlerimin üzerine çökmüştüm ve o da beni yüzümü kremlemişti. Kesinlikle saygısızlık etmiştik. Şimdi bunun için on kat cezalandırılıyorduk.

Tanrı bizi affetsin, çünkü Ella ve ben onun dünyasında geçirdiğimiz kısa süre içinde günah işlemiştik.

Ne yazık ki Ella ve benim durabileceğimizi hiç düşünmemiştim. Biz hesaba gereken bir güçtük.

Ailemizin bizden istediği iyi insanlar kılığına girmiş günahkârlardık.
ol.

Ama lekeli ruhlarımız herhangi bir odanın en karanlık yarıklarında gelişt, çünkü

Gerçekten kendimiz olabileceğimiz ve kıyameti

koparabileceğimiz yer orasıydı. "Sertleşmişsin," dedi

ereksiyonuma sürünerek. Dışlerimi sıktım ve gözlerimi

tavana diktim. "Biliyorum."

Belki günah çıkarma odasının diğer tarafındaki her kimse bizi

bulamadan giderdi. Belki yaşamaya devam ederdik ve o zaman kot pantolonumun içinde büyüyen destansı horoz hakkında bir şeyler yapabilirdik.

"hiç sırası değil, Cade," diye bir oktav fazla yüksek sesle bilgi verdi. "Bunu bilmediğimi mi sanıyorsun-"

Günah çıkarma odasının perdesi yırtıldı.

Çılgılık attım.

e hayalet çılgılık attı. Ella

bir savaş çılgılığı attı.

Aramızdaki beyzbol sopasını aldı ve profesyonel bir beyzbolcu gibi savurdu.

Davetsiz misafire çarptı, o da fazla insani, fazla erkeksi, fazla... tanınabilir bir inilti çıkardı.

Eski kız arkadaşım kabinden çıkarken bir savaşçı gibi kasıldı. Kül lambamı açtım ve artan şüphelerimi gidermek için onu kapının üzerindeki büyük bedene doğru yönlendirdim.

Ella elini ağzına götürdü, beyzbol sopası beton zeminde takırdadı.

İki büküm oldum ve saç diplerimi çekiştirdim, gözlerim inanamayarak açıldı.

. Göz

kırptım.

O .

"Az önce Shaun'u öldürdün!" Ölüyü bile diriltebilecek bir vahşilikle - kelime oyunu yapmak istemedim - ona bağırdım. "Lanet olsun, Ella! Ne oluyor !"

"Aman Tanrım," dedi boş boş. Sersemliğini üzerinden attığında, hiperventilasyona başladı. "Az önce Shaun'u öldürdüm."

Şakağından taze kan akan en iyi arkadaşımın yanında dizlerimin üzerine çöktüm. "Aklından ne geçiyordu?"

"Düşünmüyordum!" Gözyaşları içinde ağladı ve ben başımı öfkeyle salladım, korku ritmimi her zamankinden daha fazla yükseltti. Shaun ölemezdi. Buna izin veremezdim. "Onun bir hayalet ya da seri katil olduğunu sandım. Öleceğimizi sandım! Aman Tanrım. Hapse gireceğim. Az önce 3. Shaun Jacobson'ı öldürdüm."

O nöbet geçirirken ben de titrek parmaklarımla nabzını yokladım ve bir de baktım ki nefes alıyor. Şükürler olsun. Kül fenerimin ucunu ağzıma soktum ve temiz mendil ararken yan çantasını vücudundan söktüm. Bir tomar kağıt mendil aldım ve nefes alıp veren Shaun'un şakağına tuttum.

-Tanrı'ya şükür.

Ella yanımda dizlerinin üzerine çöktü, ellerini dua etmek için birleştirmeden önce haç işareti yaptı. "Padre nuestro que estás en el cielo, santificado sea tu nombre..."

Onu boğdum. Kavurucu sıcaklık ve dehşet, sekiz bacaklı bir yaratık gibi uzuvlarımla üzerinde geziniyordu. Shaun'un kanını silmeye ve parmaklarımı kafasında gezdirmeye odaklandım. Veba Doktoru'nun maskesi Ella'nın güçlü yere düştü.

"Shaun?" Yanağına hafifçe bir tokat attım. "Lütfen. Hadi, Shauny Boy. Sana canlı ihtiyacım var."

Livvy'nin ilk nöbet geçirdiği zamanki gibi hissettim. Ailemi zaten kaybettim. Başka birinin daha ölmesi riskini göze alamazdım.

Duasını bitiren Ella şefkatle onun yüzünü ellerinin arasına aldı. "Shaun, çok üzgünüm. Lütfen benim yüzümden ölme. Seni öldürdüğümü bilerek asla kendimle yaşayamayacağım. Senin o sinir bozucu kışına hayatımda ihtiyacım var çünkü sensiz çok sıkıcı olacak," diye ağladı. "Dokuzuncu sınıfta matematik ders kitabını çaldığım ve spermeler çizdiğim için çok üzgünüm. Ondan gerçekten hoşlandığın halde Hera'ya klamidyaya olduğunu söylediğim için özür dilerim. Hâlâ da öyle. Pek çok şey için özür dilerim ama düzgünce özür dileyebilmem için uyanman gerek. Gözlerini açarsan sana bir daha şaka yapmayacağıma yemin ederim. Lütfen, sana yalvarıyorum."

Nefes boruma bir bıçak saplanmıştı ve en iyi arkadaşımın bilinçsiz bedenine her baktığımda bükülüyordu. Shaun'u bağışlaması için evrene yalvararak sessizce dua ettim.

Sinirleri seğirdi.

Ella ve ben nefes nefese kaldık. "Sanırım . Onu ben öldürmedim."

"Ella?" Shaun inledi, gözleri fal taşı gibi açıldı.

"Evet, benim! Oh, Tanrım. Benim." Ella onunkine gürültülü bir öpücük kondurdu.

Alnından. "Seni ben öldürmedim. ank God."

Ella'nın çantasından su şişesini çıkardım ve ona uzattım. "Bunu içmesini sağla."

Yüzünü kaplayan teri daha fazla mendille sildim. "İyi olacaksın, kardeşim."

Ella şişenin vidasını açtı ve ağzı açık olan Shauny'ye doğru eğmeye çalıştı. "Ağzını iyice aç, Shauny."

Shaun inledi ve Ella'ya cam gibi bir ifadeyle göz kırptı. Elini uzatıp kızın yanağını okşadı. "Yeterince güçlü değilim. Bana ağızdan ağıza vermen gerekecek."

Ella ve ben aynı anda konuştuk.

"Beni öpmekten bahsediyorsa, belli ki ne yapıyor," diye tükürdü, sonra rahatlayarak iç geçirdi. "Seni neredeyse öldürdüğümü düşünürsek, bu seferlik görmezden geleceğim."

Zayıfça kıkırdadı, sonra başını tuttu. "Kafatasım metalden yapılmış. Ben iyiyim, bebeğim."

"Evet ama beyin sarsıntısı geçiriyor olabilirsin." Uyanık kalması gerekiyordu. "Ella, onu buradan çıkarıp gerçek bir hastaneye götürmeliyiz."

Bir an aklıma geldi ve telefonumun Shaun'da olduğunu hatırladım. Ceplerine doğru atıldım, neredeyse kasıklarına degecektim. Parmaklarım telefonumun kıvrımları etrafında şekillendi ve biraz manik bir şekilde gülerek telefonu çıkardım. e night's events made me like I was running a marathon and nally winding down.

Telefonumu açtım ve... hiçbir şey yok.

İçimden sinirli bir ses yükseldi. Bu şansımız da neydi böyle?

"Telefonumun şarjı bitti," diye homurdandım.

"Bunu Shaun'a İnisiyasyon'un başında mı verdin?"

Sanki arkadaşımın erkeğine asıldığıım Callie Mackowski ve takım arkadaşım Mackenzie'ye asıldığıım Beau'ya verecekmişim gibi. Ella bana bunu sormanın ne kadar gereksiz olduğunu fark ettiğinde sustu.

"Anahtarlarınız yanınızda mı yoksa onları da Callie'ye mi verdiniz?" Ekşimişti ama umurumda değildi. Porsche'sine düz kontak yapabilirdim.

bizi rekor sürede hastaneye götürdü.

"Hayır, onlar üzerimde." Ayağa kalktı, dizlerinin tozunu aldı ve omuzlarını dikleştirdi. "Hadi onu buradan çıkaralım."

Shaun benim yardımımıyla ayağa kalktı. Onun için çok kötü hissediyordum. "Ne sormak için kötü bir zaman mı?"

Bakışları sahnenin etrafında dolaştı ve ürperdi. Shaun, çoğumuz gibi, mahzenden uzak durdu. "Bir hainimiz var. Biri polislere söylemiş. Sirenleri duyduk ve tam zamanında kaçtık. ey özel mülk olduğu için giremedik. Sanırım dış mahalleleri kontrol ettikten sonra gittiler."

Ağzım açık kaldı. "Yok ."

Polisler muhtemelen yanlış alarm olduğunu düşündü. Hiçbirimiz arabalarımızı öğrenci otoparkına park edecek kadar aptal değildik. Ella'nın her zamanki yeri St. Victoria tepesinin arkasındaki sokaktı ve bu gece Shaun'un Audi'sine bindim.

Başını salladı ama sonra bu küçük jest canını acıtmış gibi tekrar inledi. Muhtemelen öyleydi. Boynunun yan tarafını kavradım ve sırtını ovmaya çalıştım.

"Hepimiz Marnie'nin Kulübesi'ne kaçıyorduk ve seninle Ella'nın orada olmadığını fark ettim. Darla'dan anahtarları aldım ve ikiniz için geri geldim."

Ah, lanet olsun. Ella'nın ifadesi yumuşadı. " teşekkür , Shaun. Sen en iyisisin, bunu biliyorsun, değil mi?"

Lanet olsun. Daha önce de , ama yine söyleyeceğim. Shaun gerçek biriydi. vurgulamak için ona sarıldım. "Seni seviyorum, kardeşim."

Shaun'un neden sırlıslıkam olduğunu da açıklıyor. Bu sağanak yağmurda bizim için geri geldi. "Gel hadi. Seni hastaneye götürelim."

Bir kolumu beline doladım ve sallanırken onu yukarı çektim. "..."

Ella'nın ürkek sesi o kadar alçaktı ki bizi sarsmıştı. "Do

Sence Beau ya da Callie polislere söylemiş midir?" Shaun ona baktı, anlamamıştı.

Ama ben anladım.

Sözlerim sonunda battı ve bir zamanlar doğru olduğuna inandığı her şeyi yeniden sorguladı. Mükemmel inşa edilmiş dünyası turuncu akrilik parmak uçlarının altında parçalanıyordu ve onu sabitleyecek herhangi bir şeyi kavramak için mücadele ediyordu.

"Bilmiyorum," dedi Shaun. "Biz de bilmiyoruz."

"Telefonlarımız nerede?" Ella sordu.

"Marnie'nin evine vardıklarında Darla çantayı Callie'den aldı."

Ella başka bir şey söylemedi. Döndü ve Rahibe Victoria'nın mezarına doğru yürüdü. Daha o yapmadan ne yapacağını biliyordum. Bu gece zaten çok şey kaybetmiştik ama Ella'nın tutunacağı bir şey varsa -eğer gururu için değilse- o da egosuydu.

Onun kitabında, Kabul Gecesi'ni kazandık ve isimlerimiz Aziz Victoria tarihine yazılacaktı.

Masanın üzerinde asılı duran tek ışığın aydınlattığı Ella tacını aldı ve yavaşça başına yerleştirdi, sessiz bir nefes alarak anın tadını çıkardı. Bize doğru döndüğünde, kanatları kırılmış düşmüş bir meleğe benziyordu. Yanaklarındaki rimel izleri ve bulaşmış dudak parlaticısı bile güzelliğinden bir şey kaybettirmiyordu.

Huşu içindeki gözlerinin derinliklerinde sessiz bir ateş yanıyordu. Bana hiç bu kadar güzel görünmemiştii.

"Gidelim Prenses," dedim boğazımdaki sıkışıklığın arasından. "Tamamdır."

gece bitti. İşimiz bitti. Her şey bitti.

"Oh, Cade." O mağrur tavrıyla eğerek alaycı bir şekilde sırıttı. "Herkes unutmuş gibi görünüyor. Ben Güney Yakası'nın prensesi değilim. Ben lanet olası bir kraliçeyim."

Diğer yedek tacı aldı ve durmadan önce yanımdan geçti. Geri dönerek tacı nazikçe başıma yerleştirdi. ", querido. Başlangıç Gecesi'nin kral ve kraliçesi."

Evren gizemli bir şekilde işliyordu. Nihayet iki yıl önce istediğimiz şeyi, artık hiçbir önemi kalmamışken elde ettik.

Ella'nın feneri bize yol gösterirken, mahzenden sıvıştık.

Ella'nın varlığı dünyamı her zaman akşamın geç saatlerinde gökyüzündeki re ies gibi aydınlattı.

Hayatımdan çıkıp gittiğinden beri ilk kez bu gece yaşadığımı hissettim.

Her gün böyle hissetmek için her şeyi yapardım.

Benim ihmalim tekrar bir araya gelme şansımızı mahvetti ve Ella

biraz geç olduğunu açıkça ortaya koydu.

Okuldan çıkarken özgürlük ellerimizden kayıp gitti, Kabul Gecesi'nin zincirlerinden kurtulduk. e yağmur hafif bir çiselemeye dönüşmüştü. Avluya girdiğimizde ıslak çimenler ayakkabılarımızın altına sarkıyordu.

Bir anda kırmızı ve mavi ışıklardan oluşan bir urry tarafından kr edildik.

Yüksek sesli bir hoparlörden dört kelime bağırıldı. "Ellerini kaldır Kalk!"

CHAPTER 20

Bonnie ve Clyde

18 Ekim 2014
Sabah 4:47.

E a, 18

Sabıka fotoğrafımın son resmine orta parmağımı dokundurdum. Dior göz altılarımı boyamış ve parıltılı dudak parlaticım sırtan dudaklarımın kenarlarında tüylenmiş olsa bile, Cordova gururuma hala tutunuyordum. Başlatma Gecesi tacım eğikti ama hâlâ başımın üstünde her zamanki gibi asil bir şekilde duruyordu.

Bu evde insanlara zayıflığımızı göstermeyiz, mija.

Bir hapishane hücresinin içi ev hakkında yazılacak bir şey değildi.

Yarım düzine kişi geçici bir sığınakta kalıyordu. Soluk dövmeli, sarı dişli ve sıırım gibi sakallı bir motorcu bana çürük bir gülümseme attı.

Yüzümü buruşturdum ve başımı başka yöne çevirerek onu reddettim.

Cade sanki bu bir sidik yarışımı gibi ona ters ters baktı. "Gözlerini kendine sakla."

Onu da hemen görmezden geldim ve parmaklıklarımı hücrenin parmaklıklarına doladım. Alnımı çelik çubuklara yasladım. İronik bir şekilde, kafamın içinde yaşayan kıskanç canavara dönüştüm, kafesi tıkırdatıyor, bu araftan kurtulmak için tıslıyordum.

"Joder mi vida," diye mırıldandım.

e polisler Shaun'un düşündüğü gibi St. Victoria'dan ayrılmamıştı. Ellerimiz başımızın arkasında dizlerimizin üzerine çökmemizi içeren aşağılayıcı bir kavşaktan sonra, karakola sürüklenerek götürüldük.

Sorgulama. Ancak Shaun öyle değildi; yaralanması hastaneye kaldırılmasına neden oldu.

Kruvazörün arkasındaki sessiz yolculukta, Başlatma Gecesi tarafından konulan her kural Cade ve benim içimde pekişti. Bağlılık yemini etmiştik. Bu nedenle, tıpkı ma osoların omertalarına bağlı oldukları gibi biz de buna bağlıydık.

Tenimi ısırın metal borular bana yabancı ve varlığıma yapılmış bir hakaret gibi . İstasyona giderken, büyük bir utançla, hoşuma giden tek şeyin Cade'in sevişirken beni bağladıkları olduğu sonucuna da vardım.

Buraya nasıl geldik?

"Her şey ," diye Cade, yanımda belirip rahatlatıcı elini sırtıma koydu. Kırpılmış deri ceketimin altından kayarak çıplak tenimi okşadı. "Merak etme Ellie."

Tercümesi: Francisco Cordova ve Vance Remington'ın, çocukları herhangi bir şekilde zarar görseydi tüm bu çevreyi ateşe verecek kadar paraları vardı.

Yüzümü buruşturdum ve Cade'den birkaç adım uzaklaştım. Dokunuşu kafamı karıştırdı, doğru ya da yanlış unutturdu. Düşünmeye bile tahammül edemeyeceğim kadar çok samimi anıyı aklıma getirdi. Kafam bu kadar karışıkken ve onun sakladığı sırlarla kafam iyiymen olmazdı.

Maskeli balo sona ermişti. Kararı beklerken artık güçlü ve sakinmişim gibi davranamazdım.

Cade'in, Shaun'un ve benim yalanım sağladı. Sadece biz ve sadece biz vardık. Okulu 'açık' bulana kadar mahallede serserice dolaşıyorduk. Shaun karanlıkta ayağı takıldı ve bir tuğla duvara çarptı. Kafasına aldığı darbe ve kan yüzünden. Aradaki tüm önemli detayları geride bıraktık.

Çünkü ne demem gerekiyordu ki?

"Merhaba, benim adım Ella Ximena Cordova. Bu gece eski erkek arkadaşımın beni hiç aldatmadığını öğrendim çünkü takım arkadaşı onun içkisini karıştırmış ve başka biriyle birlikte olmuş gibi göstermiş. Sonunda ona bebeğimizi düşürdüğümü söyledim. Bu büyük ifşadan önce, şehir merkezine gitmesine izin verdim.

ve sıcak bir yaz gününde Mcdeez karamelli dondurma gibi beni yiyip bitirecek. Ve sonra

bekaretini en iyi arkadaşımı kaybettiğini -benimle tanışmadan önce, ama anlamsal olarak- ve beni hala sevdiğini söyledi. Muhtemelen hep sevecek. Şimdi aklım hiçbir şeye anlam veremiyor. Büyük ihtimalle benim de eski erkek arkadaşımı hala sevdiğim gerçeği dışında. Oh, ve sözde en iyi arkadaşım? Korkarım Cade onun iki yüzlü bir sürtük olduğu konusunda haklı olabilir. işte benim ifadem."

Bunun yerine, eğer kafamdaki tek bir saç teline zarar gelirse, Francisco Cordova'nın avukatlarının tüm polis karakolunu kayganlaştırıcı kullanmadan götten sikeceklerini söyledim.

"Ella, konuş benimle." Cade'in tatlı fısıltısı boynumun kenarına çarptı.

Yedi numara Prada'larımın üzerinde döndüm ve Cade'e hayatımın ölümcül bakışını attım. "Seninle konuşmak mı?" İnanılmaz bir şekilde güldüm. "Şu anda ciddi misin sen?"

Tamamen ciddi görünüyordu.

"Eğer aklına gelmediyse, bu geceki bok fırtınasını hâlâ sindirmeye çalışıyorum. Bana söylediklerini duymakla bitmedi. Şaşkınım, bitkinim ve tamamen dezavantajlıyım çünkü oyuna getirilmiş bir aptal gibi hissediyorum. Şimdi söyle bana, bir hapisane hücrelerinde altı kişilik bir dinleyici kitlesi ve burnumuza kadar gelen sidik kokusuyla dururken ne hakkında konuşmak istiyorsun?"

Cade bana baktı.

"Beni affedip affedemeyeceğini bilmek istiyorum. Bilmek istiyorum," diye duraksadı. "Eğer... seninle birlikte olmak için hâlâ bir şansım varsa."

Göğsümdeki gümbürtü . "Affedildin." Yutkundum. "Ailenle olan stu için. Beau için. Bunların hiçbirisi senin hatan değildi ve bunları yaşamak zorunda kaldığın için çok üzgünüm."

Bunun onun ruh sağlığını ne kadar zorlamış olabileceğini hayal bile edemiyorum. Keşke tüm bunlar olurken onun elini tutabilseydim. Keşke Cade'in hatırı için misilleme yapsaydım.

Ama artık bu hakka sahip .

Közümüz küçük közler halinde yandı ve yakında küllerden başka bir şey kalmayacaktı.

"Ama Callie için değil," dedi nality ile. Omuzları çöktü. "Neden

Bunun için beni affedemez misin?"

Ona bir bakış bile atmayı reddettim. "Çünkü bana Callie'den bahsedebilirdin. İtiraf etmek için iki yılın vardı. Bekaretini ona kaybettiğini. Seni baştan çıkarmaya çalıştığını. Böyle biriyle arkadaş kalmama izin verdin. Benden sır sakladın. Ben senin en iyi arkadaşındım. En iyi arkadaşına bunu yapmazsın. Duygularımı korumak gibi yanlış bir duyguya kapılmış olsan bile."

Bir şey söylemeyince, üzüntüyle ekledim: "Beni hasta eden şey, bu bilgiyi kendine saklamış olman ve bu gece onu savunmuş olmasaydım da saklayacaktın. Bana gerçeği söyledin çünkü sen sevgimi kaybederken onun benim sevgime sahip olması sinirlerini bozdu."

Suçluluk duygusu içinden sızıyordu ve tam ikiden vurduğumu biliyordum. e biz kirli çamaşırlarımızı ortaya dökerken, hücredeki insanlar sanki bu bir dizi filmin ilgi çekici bir bölümüymüş gibi bize doğru yöneldi.

Cade belimi kavradı ve beni parmaklıklara tutunmaktan vazgeçmeye zorladı. Beyazlamış parmak eklemlerime kan hücum etti. Elleri yanaklarımı avuçlamak için kalktı ve onu itmek için çaresizdim. Duyulmasına izin verdim.

"Ben de hatalar yaptım Ella. Mükemmel değilim," diye mırıldandı. Maviliklerini nem kaplamıştı. "Ama pürüzlü, kırık parçalarımın sevmeye değer olduğunu bana hissettiren ilk kişi sendin. Yıllarca şeytanlarım tarafından parçalandıktan sonra kendimi bütün hissetmemi sağladın. Seni gördüğüm andan itibaren sadece sana layık olmak istedim."

Kırık parçalarınızı her zaman iyileşmiş parçalarınız gibi seveceğim.

"Yalan söyledim. Yalan söyledim ve seni incittim ve çok üzgünüm. Senin tarafını görüyorum. Öfkende haklısın. Keşke zamanda geriye gidebilsem ve sana her şeyi en başından anlatabilsem," diye fısıldadı. "Seni asla kaybetmek istemediğim için yalan söyleyen bir parçamı kalbinde misin?" Bana en başından beri Callie'yle birlikte olduğunu söylerse, o ve ben asla .

"Eğer şimdi benden uzaklaşırsan, bil hayatta kalacağım." Nasırlı başparmağıyla tek gözyaşımı sildi. "Ama ben sadece seninleyken yaşadığımı hissediyorum, Ella. Beni artık sensiz yaşamaya zorlama. iyi bir versiyonu yok

Hayatımda senin olmadığın an yok. Sen ve ben. Her zaman.

Hatırladın mı?" Hatırladım.

Cade'e şu anda istediğini veremezdim. Onunla tekrar derinlere dalarsam akıl sağlığımı tehlikeye atmış olurum.

Cade Killian Remington ve benimle ilgili olan şey buydu. Aynı kumaştan kesilmiş iki ruh gibiydik. Bizimle ilgili her şey çılgın, hızlı, dürtüsel ve heyecan, heyecan ve çok fazla sevgiden oluşan kırmızı bir kurdele ile sarılmıştı. Birlikte enerjimiz, benliğimiz güneş kadar parlaktı.

Güneşle ilgili bir şey mi?

Çok yaklaştığında, her zaman yanarsın.

Cade ve ben re ile oynamakla ünlüydük ve sakinleşmenin ve ames'ten uzaklaşıp dumanın içine girmenin zamanı gelmişti.

Bir sonraki hamlemi düşünmek için kendime biraz zaman tanımam gerekiyordu. Cade'in ezici her tekil düşüncüyü örterken bunu yapamazdım.

"Özür dilerim, Cade." Sesim ancak duyulabilir bir fısıltıya dönüşmüştü. "Ama istediğin şeyi sana veremem."

Ellerini yüzümden uzaklaştırdım. Onun dokunuşundan ayrılmak fiziksel olarak bana acı veriyordu.

Belki de bu gece kalbimi bir daha geri gelmemek üzere ona gerçekten ettiğim geceydi. göğsünde bir delik bıraktığımı söylemişti. Umarım giderken benim de onunkine benzer bir boşluk bıraktığımı biliyordur. Sonsuza dek boş kalacak bir boşluk, sadece onun tarafından doldurulacaktı.

en iyisi buydu.

"Beni hala seven bir parçan var mı?" e sorusu, elektrik yüklü bir gerilimle aramızda çatırdadı.

Motorcudan bir nefes. Diğer mahkumlardan Shu ing.

Cade sanki ölüm hücresindeymiş gibi bekliyordu ve benim cevabım onun kaderini belirleyecekti.

Cevap vermedim, sadece üzgün bir sırtışıla ona baktım. Evet.

Cade tam tersini anlamıştı. Gözlerini kapadı ve sendeleyerek geri döndü.

İfademin ağırlığından.

"Ella Ximena Cordova." Polislerden biri beni almaya geldi.

Bakışlarımı Cade'den ayırmadım. "Hoşçakal, querido."

Hayatımın aşkını terk ettim.

Francisco Cordova nadiren aşırı düşkün bir baba rolü oynardı. Kalbini koluna takmazdı ya da aşırı sevecen bir tip değildi. Ama çocuklarını çok severdi ve benim her dönüm noktamda hep yanımdaydı: ilkokul mezuniyetim, ilk amigo gösterim, bana araba kullanmayı öğretmesi ve daha fazlası. Eğer o anlar olmasaydı, babamın ailevi görevlerden kaçınan soğuk bir iş adamından başka bir şey olmadığını düşünürdüm.

Sabah saat 5:00'te yüzünü kaplayan panikle beni kurtarmaya geldi. Bu bir dönüm noktasıydı.

Babamın zırhının çatladığını gördüm. Gözleri kızarmış ve bitkin bir haldeydi, vücudundan endişe akıyordu. Üzerinde gelişigüzel iliklenmiş bir gömlek, ütülenmemiş bir pantolon ve çorapsız ayakkabılarla beni bekliyordu. Aradığımda aceleyle karakola gittiğini gösteren bir işaretti bu.

Bana bağırmasını bekliyordum.

Bunun yerine, ifadesi düşerken gözlerinin kenarlarındaki kırışıklıklar daha da belirginleşti. Bir yutkunmayla boğazı düğümlendi. "Mija."

Gecenin olayları devrilen domino taşları gibi birbiri ardına sıralanırken ben çatladım ve onun kucağına atıldım. Birbiri ardına, her biri bir öncekinden derin etkiler bırakarak. Bunalmış ve bitkin bir halde içimden bir hıçkırık koptu ve tüm gücümle ortasına sarıldım. "Baba."

Bana ne olduğunu sormadı. Bana bağırmadı. Ben gömleğinin içine büyük, şişman, çirkin gözyaşları dökerken o sadece bana sarıldı.

Çoğu zaman hayatın iki eşit tarafı olan bir iple bölündüğünü gördüm: kötü ve iyi. Çoğu kişi kötülüğün olduğu tarafa geçmek için elinden gelenin fazlasını yapıyordu.

galip gelemmez. Kendim mi? İkisinin de kıyısında dengede durdum.

Şeytanla dans etmek heyecan vericiydi. Bana yaşama sebebiymişim gibi davranan biriyle heyecan verici bir gösteri yapmak kadar kanımı pompalayan başka bir şey olmadığını artık biliyorduk.

Kurallara uyan biri olmak, ara sıra hatalarım olsa da, küçük yaşta ailem tarafından içime yerleştirilmişti. e ip tarafı, vahşi davrandığımda onları hayal kırıklığına uğratmaktı -ahlak yok, utanma yok, sadece ben ve arım- ve bu kabul etmekten hoşlandığım bir şey değildi.

Cumartesi öğleden sonra, ailem ve babamın evinde toplandık ve onlara Kabul Gecesi'ni anlattım. Eğer onların gözüne tekrar girmek istiyorsam, dürüst olmam gerekiyordu.

Ailem Aziz Victoria geleneğini duyunca şok oldu. Babamın bana ne kadar dikkatsiz olduğumu söylediği çığlık çığlığa bir ders başladı.

en mi mamá, bana yeni bir tane atmadan önce onu sakinleştirdi. Hak ettiğim için ve onların çatısı altında yaşadığım ve onların yemeklerini yediğim için tüm öfkelerini üzerime aldım. Bu yüzden kavanozdaki son kurabiyeyi yediği için küçümsenen bir çocuk gibi otururken çenemi kapamak benim göbek adım oldu.

Bana hayatımın sözlü dayacağını attıktan sonra, iyi bir notla bitirdik. Yani bu geleneğe bir daha katılmayacağıma söz verdim. Teknik olarak, bu yıl mezun olacağım için asla katılmayacaktım.

Kabul Gecesi'nin bu kadar rağbet görmesi annemle babamı rahatsız etmişti ama genç ve asi gençler için ne kadar cazip olduğunu anlıyorlardı. Bu, kabul ettikleri anlamına gelmiyordu.

Ailem de sicilimin temiz olduğunu söyledi. e şey Montardor hakkında? Polislerin çoğu kirliydi ve şehrin zengin, güçlü elitlerinin cebindeydi. Soyadları Cordova, Jacobsen, Manning, Remington, Roy, Simmons ve benzeri olan insanlar.

"Diane seni okula 'izinsiz' girdiğin için cezalandırmayacak," dedi babam.

Polisler İnisiyasyon'dan haberdar değildi ve de kalacaktı. Ancak okulun kilidinin nasıl 'açıldığını' merak ediyorlardı, bu yüzden soruşturma muhtemelen devam edecekti. "Yaklaşan belediye başkanlığı kampanyasını desteklemeye devam etmemi istemediği sürece hayır."

Diane Hill bir şey demezdi çünkü bu lanet geleneği kendi atalarının başlattığını düşünürsek ikiyüzlü davranmış olurdu. Ama ailemin bunu bilmesine gerek yoktu.

Bir sorun daha halledildikten sonra, babam iç çekerek odasından çıkmadan önce bir aile gibi kucaklaştık. "Emilio'nun başıma ne tür belalar açacağını bilmek bile istemiyorum."

Emilio melek gibi bir çocuktı ama Cordova soyu asilerle doluydu ve küçük kardeşim zamanı geldiğinde muhtemelen hizaya gelecekti.

Odada sadece annem ve ben kalmıştık. Sanki hayatından on yıl çalmışım gibi bana baktı. Ve bir , sanırım öyle de oldu. "Bizi bir daha asla böyle korkutma, kızım. Karakoldan bir telefon aldığımızda aklımdan neler geçtiğini bilemezsin. Por favor, artık sır yok. Birbirimize güveniyoruz. Biz bir aileyiz. Bunu asla unutma."

Ya şimdi ya da asla.

Kahverengi deri bir kanepede yan yana oturduk. Onun ince ellerini tuttum. benimkinde. "Anne, sana bir şey daha söylemem gerekiyor. Lütfen bana kızma."

Yutkundum.

Bronz teniyle tezat oluşturan gümüş köklerine, kara kaşlarının keskin açalarına, çenesinin yumuşak kıvrımına odaklandım ama parıltıyan gözlerinden kaçındım. Daha kelimeler ortaya çıkmadan ağlamaya başladım.

"Geçen Temmuz'da altı haftalık hamileydim." Dondu kaldı.

Josh ve Layla için her şeyi mahvettiğim parti olayı hariç, tüm kirli hikayeyi anlattım. Ona kaç tane hamilelik testi yaptığımı, ne kadar genç olursam olayım annelik ihtimalinin beni ne kadar heyecanlandırıldığını anlattım. Ona bebeğimi nasıl kaybettiğimi anlattım. Evren bana bir doz karma dağıttığı için banyomda oturup nasıl ağladığımı. Ona Cade'den nasıl ayrıldığımı anlattım - başlangıçta onlara yalan söylediğim gibi duygularım azaldığı için değil - ama beni aldattığını düşündüğüm için. Aslında beni aldatmadığını çünkü bu durumda onun da bir kurban olduğunu.

Monologumu kaba bir şekilde dinledikten sonra beni tanımamış gibi baktı.

Ben ölen bebeğimin yasını tutarken, annem beni göğsüne bastırdı ve yaşadığım her şeyin yasını tuttuğu için ağladı. Bu dünyadan korunmaya ihtiyacı olan küçük bir kızken gibi bana sarıldı.

Bir annenin sevgisi sonsuzdur ve bu aylar önce ihtiyacım olan teselliydi. Keşke ona daha önce güvenebilseydim. Ailemin sabrını ne kadar sınırsam sinayayım, beni her zaman seveceklerdi. Doğru ya da yanlış her kararında beni zorlayacaklardı. Çocuklarınıza kızsanız da onları sevmekten asla vazgeçemezsiniz.

Ağlama seansımızdan sonra o benim gözyaşlarımı silerken ben de onunkileri sildim. Lekeli yüzüyle bana dikkatle baktı. Sert olmaya çalışıyor ama başaramıyordu. "Yani... Sen ve Cade birlikte mi yattınız?"

Güldüm. Sanki odamda el örgüsüyle bralet örüyorduk. "Evet, anne. Lütfen bana kızların evlenene kadar bekaretlerini korumaları gerektiğini söyleyeceğin bir kuşlar ve arılar konuşması daha yapmaya kalkışmadan önce, sen ve babam beni liseden hemen sonra hamile bıraktınız. Siz de evli değildiniz."

Yanaklarını içine çekti ve kızardı. "Yeterince adil. Sadece sevişmek kutsaldır demek istedim, Ximena. Sadece sevdiğin kişiyle olmalı.

_"

"Bu konuşmayı yapmayalım, anne." Ayaklarımızın altındaki halıya baktım. Cade ve ben onu da vaftiz etmiştik. "Ne olursa olsun, Cade'i gerçekten sevdim."

"Onu artık sevmiyor musun, mija?"

Yazı ama henüz okumaya hazır değildim.

"Siz çıkmaya başladığınızda babanla aramızın pek de iyi olmadığını biliyorum." Başını kaşıdı, sonra saatine baktı, bakışlarımı karşılayamadı. "Kime aşık bilemeyeceğimizi de biliyorum. Vance ve Julia, Cade'den övgüyle bahsettiler ve haklılar da. Çocuk kibar, tatlı ve zeki. Josh'ı tanıyorduk ve ona , bu yüzden onu tercih ettik. Ama şimdi anlıyorum ki Cade'e hiç şans vermemekle hata etmişiz.

uygun bir şans. İki yıl önce söylemediğimi biliyorum, ama şimdi söyleyeceğim: senin için kapımıza geldiği andan itibaren benim dualarımı aldı. İlk randevumuzdu. Takım elbise giymişti ve bana güller getirmişti çünkü sizi etkilemek ve hak ettiğini göstermek için yanıp tutuşuyordu. Babanız ikinize de sert davranmış olabilir ama zamanla ikiniz fikrine alıştığını biliyorum. Cade'in buna layık olduğunu fark etti. Yine de onu daha yakından tanımak için bir fırsat yaratmadığımız için üzgünüm. at hatalıydı. Bizi affedin."

Tanrım, uzun zamandır ailemin kabulünü ve onayını arzuluyordum. Seçimimi beğenmelerini istiyordum çünkü eski erkek arkadaşım buna değerdi.

Cade Killian Remington'ı her zaman ister ve severdim.

"Artık önemi yok, anne." Sessiz bir teşekkürle parmak eklemlerini öptüm ve yeni bir gözyaşı hücumuna karşı koydum. "Her şey bitti."

Öyleydi.

değil

miydi?

Cumartesi gününün geri kalanı bulanık bir şekilde geçti. Hapisten çıkmak (bunu söylemek asla eskimez) duygusal olarak yorucuydu, bu yüzden günün çoğunda uyudum. Uyandığımda churros ve annemin ev yemekleriyle tika basa doydum.

Pazar günü iş demektir.

Sabah, gecikmiş bir hatayı x adresinden düzeltmeyi kendime görev edindim.

Josh ve Layla'dan özür diledim. İkisini de ayrı ayrı aradım, emindim.

Josh tipik bir erkek olarak bunun üzerinde pek durmadı. Bok gibi öpüştüğümü (üvey kardeşi aynı fikirde değildi) ve Layla'yla artık çıktıkları için her şeyin 'mahallede iyi' olduğunu söyledi. Sayılır. Ya da en azından birbirlerinin cinsel organlarını emmek istediklerini itiraf ettiler. Josh'un sözleri, benim değil.

Layla iyi biriydi, hak ettiğimden daha nazikti. Ona olanları anlattığımda anlayışla karşıladı. Biraz hayal kırıklığına uğramıştı ama kızmamıştı. Ne de olsa Josh o zamanlar onun erkek arkadaşı değildi. Ona ilişkilerinin durumunu sorduğumda kıkırdadı ve beklemede olduğunu söyledi.

Nazik insanların bu kadar bağışlayıcı olabilmeleri inanılmaz. Affetmek gururlarına zarar vermiyordu. Sadece kin tutmak ve negatif enerji barındırmak için zamanları olmadığı anlamına geliyordu.

Bu kadar korkunç bir kaltakken onların affını bu kadar kolay hak etmemiştim ama evren beni biraz rahat . İkisine de içinde seks oyuncakları ve hediye kartları olan bir sepet göndermeye karar verdim. İlişkilerine ara verdiren benken, ilişkilerini ilerletmelerine yardımcı olmak mantıklıydı.

Akşam yemeğinden ve Emy ile sinemaya gittikten sonra, yaşadığım çılgın kırk sekiz saatin yorgunluğunu atmak için bir kadeh chardonnay ile verandada oturmak istedim. en Telefonumu almak için Darla'ya gitmeyi planladım.

Ve onunla yüzleşmek için.

Mesafelerden bıkmıştım. Gerçek cevaplar istiyordum.

Verandadaki salıncağa oturmak için sonbahar havasına adım attığımda

o.

Tanıdık bir buket portakallı lolipop beni bekliyordu.

Yeni bir kalp kırıklığı dalgasının üstesinden gelerek dizlerimin üzerine çöktüm. Yapabilirdim

hala onun parfümünün kokusunu alıyorum. Ya da onu özlediğim için hayal ediyordum.

Bana her ay hiç aksatmadan gönderdiği eğreti buketi seçtim. Ayrıldığımızda bırakmıştı, ama anımızı bir kez daha bu şekilde onurlandırdığını görmek kalbimin tellerini kopardı.

Gözyaşlarımı tutmaya çalıştım. Gerçekten .

Bir not iliştilmişti. Nazikçe koparıp açtım.

Sevgili Ella,

Umarım iyisindir. Kabul Gecesi'nden sonra seni şahsen kontrol etmek istedim ama beni görüp görmeyeceğinden emin değildim. Son karşılaşmamızdan sonra kapının kapalı olduğu izlenimini edindim. Seni suçlamıyorum.

Daha önce de söylediğimi biliyorum ama seni incittiğim için tekrar özür dilerim. Seni kaybetmekten çok korktuğum için bencilce gerçeği söylemediğim için özür dilerim. Daha önce konuşmalıydım çünkü sonunda seni incittim. Seni kaybettim.

Hiçbir şey buna değmezdi.

Bunun sizin için yaptığım son lolipop partisi olduğunu bilmenizi isterim. Lütfen bunu özrümün bir nişanesi olarak kabul edin. Sizi bir daha rahatsız etmeyeceğim. Yüzümü de görmek zorunda kalmayacaksınız. Bundan sonra, Emilio ve Olivia oyun oynamak isterlerse, Josh benim yerime geçecek. Eğer ailelerimiz birlikte yemek yemekte ısrar ederse... Bil , benimle aynı odada bulunmaktan rahatsız olmaman için kendimi çok az göstereceğim.

Söz veriyorum, sanki hiç var olmamışım gibi olacak.

Zamanda geriye gidip geçmişi değiştirebilseydim, değiştirirdim. Ama yapamıyorum. Pişmanlık içinde boğuluyorum ama eylemlerimin sonuçlarıyla yaşamayı öğrenmek zorundayım. Belki bir gün artık böyle hissetmeyeceğim.

Bir zamanlar kırık parçalarımı sevdiğin için teşekkür ederim. Yaşadığım zorluktan sonra, bana değerli olduğumu hissettiren ilk kişiydin; seilmeyi hak ettiğimi hissettirdin. Bir daha asla değerimden şüphe etmeyeceğim.

Sana başarılar dilerim, Ella. Bu büyük dünyada büyük işler başaracağından hiç şüphem yok. Artık yanında ama seni her zaman uzaktan destekleyeceğim. değil. Bir parçam seni hep sevecek.

Umarım bir gün Callie için beni affedebilirsin. O zamana kadar kendine iyi bak ve nazik ol, tatlım.

Senin Princepin.

bitirdiğimde mektubu gözyaşlarımla ıslanmıştı.

CHAPTER 21

İntikam à la Remington

19 Ekim 2014

Akşam 7:19.

Cade, 18 yaşında.

"Northwind Lisesi'ne transfer olmayı düşünüyorum," dedim.

Bütün çocuklar iki kez baktı.

Nico öne doğru eğildi, dirsekleri poker masasının yeşil keçesine gömüldü. "Ne?"

"Neden?" Sam daha iyi bir soru sordu ve sandalyesinde arkasına yaslanırken birasından bir yudum aldı.

Nate dalgın dalgın bana baktı, kartlarımızı dağıtırken ağzının kenarına bir puro sıkıştırmıştı.

Her ay Vance Amca'nın puro salonunda poker gecesi düzenlerdik. Bahisler asla yüksek olmazdı ve arada sırada Hunter ve Josh da meşgul değillerse bize katılırlardı. Bu gece de öyleydiler. Hunter'ın ailevi bir işi vardı ve Josh da yukarıda, yatak odasında Layla'yla birlikteydi.

ilk kez.

Yani, bir saat önce bize katılmasını istemek için kapısını çaldığımda anladığım buydu.

Ella'nın bana hediye ettiği zippo'yla bir sigara yaktım, içerken göğsümün sıkışmasını görmezden geldim. "Sadece bir değişikliğe ihtiyacım var."

"Saçmalık," diye gürlledi Nate. "Eski kız arkadaşından kaçıyorsun."

"Northwind'e transfer olursan her şeyini kaybedersin," diye ekledi Sam, dalgın dalgın sol üst kolunu ovuşturarak. Nate ona yeni bir dövme tasarlamasına yardım etmişti; sol üst koluna tırmanan bir şahin, bir anka kuşuna dönüşerek

boynunun yan tarafından. Sadece yarısı bitmişti ama çok iyi görünüyordu. Kalbim dışında herhangi bir yerimde acı hissetmek için yeniden mürekkep yaptırma isteği uyandırdı. "Hokey ve..."

Ella'yı geri kazanma şansı.

Herkes o korkunç partiyi hatırlıyordu. Odadaki fil gibiydi. Kimse bundan bahsetmiyordu ama yine de en büyük başarısızlığımın sürekli bir gibi oradaydı.

"Ona onu sevdiğini söyle, dostum. Ona sarhoş olduğunu ve her zaman pişman olacağın bir hata yaptığını söyle," dedi Nate. "Ve hayatının geri kalanını bunu telafi etmek için kullanacağını söyle."

Sigaramdan bir nefes daha çektim ve bakışlarımı kaçırdım. Arada bir ot içmediğim sürece sigara içmeyi bırakmışım ama son birkaç ayda edindiğim tüm iyi alışkanlıklarım bu hafta sonu yerle bir oldu.

Nico'nun kahverengi bakışları benimkilerle çarpıştı; bana gerçeği söylemem için yalvardı. Ben aldatan biri değildim. Nico ve Shaun biliyordu. ey beni hastaneye götürdü, Uyuşturulduğumu öğrendikleri yerde. Kimseye söylememeleri için yemin ettirdim.

Ama onlar bile bu karmaşanın sorumlusunun Beau Mackenzie olduğunu bilmiyorlardı. Ella dışında kimseye söylemedim. Sözlerimden başka ne kanıtım vardı ki? Dahası, bu aşağılayıcıydı ve Beau'nun hizmetlerine kurban gittiğim için utanıyordum. Bunu tamamen unutmak istedim.

Sam, "Northwind'e transfer olursan Josh, Hunt ve bana sahip olacaksın ama sadece pisliklerinden kaçıyor olacaksın. Ella'nın seni dinlemek istemediğini söylemiştin ama sakinleşmek için ayları vardı. Onunla tekrar konuş ve onu hala sevdiğini söyle."

Nico bana hafifçe baktı, bekliyordu, sadece bekliyordu, çünkü dökeceğimi biliyordu.

"Ella'yı asla aldatmadım," diye fısıldadım nihayet.

Sam ve Nate sandalyelerinde sarsıldılar ve şok içinde bana baktılar. Tabii ki herkes videoları görmüştü. Bazı aptallar Ella'nın kapıyı açtığı ve beni sarışınla yakaladığı anı çekip sosyal medyada yaymışlardı. Kötü görünüyordu. Ama Sam ve Nate gördüklerine inanmayı reddetmişlerdi. Gerçeği söylemeye hiç zahmet etmedim.

Bunu kabul etmek başıma gelenleri kabul etmek anlamına geliyordu ve bu da gururumu zedeledi. Uyuşturulmak hayatımda çok düşük bir noktaydı ve o tavşan deliğine düşmeyi reddettim. Kendimi Julius'un dövdüğü on altı yaşındaki çocuk gibi hissetmeme neden oldu.

Nate bir duman bulutu çıkardı. "Konuşmaya başla, Cade."

Sigaramı altın kül tablasında söndürdüm ve arkadaşlarıma umut dolu bir bakış attım; dudaklarımdan dökülen kelimeleri boğmaya çalıştım. "Beau Mackenzie, Joshua'nın partisinin olduğu gece bana ilaç verdi. Herkesin beni birlikte gördüğü kız mı? Ben onu tanıımıyordum, o da beni tanıımıyordu. Benim Beau olduğumu düşünerek odamda bekliyordu. Ben de onu Ella sandım. Hepsi bir tuzaktı."

Şaşırdıklarını söylemek yüzyılın en hafif tabiriydi. Açıkladım.

Sıfırdan yüze kadar.

dikkatle dinledi.

İşim bittiğinde, üçü de cinayet işlemeye hazır gibi görünüyordu.

"O yürüyen bir ölü," diye homurdandı Nico, tiksintiyle başını sallayarak.

"Tam bir korkak."

Nate elini omzuma koydu. "Çok üzgünüm dostum. Tüm yaşadığına inanamıyorum."

Sam soğukkanlı bir şekilde oturuyordu, yeşil gözleri öfkeyle parlıyordu.

Utanç ve aşağılanma, odadaki duman gibi kaybolup gitti. eir'in tepkileri, bu yıkıcı duyguların içimde yeri olmadığını açıkça ortaya koydu, çünkü o gece seçimim bir pislik tarafından ellerimden alındı. Kendi fikrimi söyleyebilmek ve çok değer verdiğim insanlar tarafından yargılanmamak çok özgürleştirici bir duyguydu.

"Keşke bize daha önce söyleseydin." Sam elini yüzünde gezdirdi, reddedilmişti. "Lanet olsun, Cade. Bir şeyler yapabilirdik."

"Bunu düzelteceğiz," dedi Nico. "Orospu çocuğu yaptığı şey yüzünden bırakın serbest dolaşmayı, hokey takımında olmayı bile hak etmiyor."

Esprî yapmadan kıkırdadım. "Beau'nun yaptığını biliyorum ama elimde kanıt yok. Elimde kanıt olmadan yetkililere gidip suçlamalarda bulunamam.

Uygun makbuzlar bunu ."

" gecesi benim için biraz bulanıktı," diye itiraf etti Nate. "Sarhoşum ve aklım başımda değildi. Mutfakta kimin olduğunu zar zor hatırlıyorum."

"Aynen," diye ekledi Sam.

"Ben üç." Nico mürekkep rengi buklelerinin arasından parmaklarını geçirdi, başını geriye eğip tavanı seyretti.

"Her şey yolunda çocuklar. Bitti artık. Beau'nun yüzünü daha fazla görmek istemiyorum." Tüm sezon boyunca onunla hokey oynamak cehennem olurdu. Eldivenlerimi rakibe fırlatmak yerine ona karşı fırlatacaktım.

"Onun yüzünden hokeyi bırakamazsın," diye çıkıştı Nate. "Yenilgiyi kabul etmiş olursun."

Omuz silktim. "Hokey benim için daha çok bir hobi. Hiçbir zaman profesyonel olma gibi bir planım olmadı, bu yüzden genel anlamda bunun pek bir önemi yok."

"Hâlâ üniversite düzeyinde hokey oynamak istemiyor musun?" Sam sordu.

"Üniversite düzeyinde futbol mu oynamak istersin yoksa ghting'de mi devam etmek istersin? yüzük?"

Sam birasından bir yudum daha aldı. "Kıskandığı için beni soyma cüretini gösteren hasta herifin teki yüzünden ben de bırakmayacağımı biliyorum."

Nico pek bir şey söylemedi. Kaşlarını çatarak telefonuyla uğraştı. Eski medyalar arasında gezinirken cihazdan müzik ve kahkaha sesleri yükseliyordu.

"Aktarma, Cade." Nate purosunu bıraktı. Oyunumuz unutulmuştu. "Dikkatini dağıtacak bir hokey olmadan ve... Ella olmadan perişan olacaksın."

Onsuz zaten perişan haldeydim. Bütün bir ömür neydi ki, değil mi? "Ella ve ben dek ayrıldık."

Göğsümdeki ağrı ikiye katlandı. Tanrım, hiç azalacak mıydı? Ona son sevgi gösterimi sunmak için arabamı sürerken Kuzey Yakası'ndan Güney Yakası'na kadar kanlı bir iz bıraktım. En sevdiği lolipop buketi. Ne kadar üzgün olduğumu anlaması için yeterli olacağını umarak kalbimi bir mektuba döktüm.

Onu ne kadar çok sevdiğimi ve hep seveceğimi anlaması için.

Saatler geçmişti. Elini uzatmamıştı. Bu da demek oluyor ki bu bir vedaydı.

Tipik Ella tarzıyla, altı mahkûmun önünde beni öldürdü, küçük kalp kırıcı.

Tatlı kahkahalarının, sinsi doğasının ve şefkatli sevgisinin anısı ölene kadar benimle kalacak, adı sonsuza dek tenime kazınacaktı.

"Bu arada, size bu hafta sonu hapiste olduğumu söylemeyi tamamen unuttum."

Sam birasını yudumlarken bira Nico'nun omzuna düştü ve Nico kendi tükürüğüyle boğulurken, Nate bana sanki bir kafam daha çıkmış gibi baktı.

Onlara Başlangıç Gecesi'nde neler olduğunu anlattım (evet, yabancılarla konuşarak kuralları tamamen çiğniyordum). e geleneği, cesaretler, ödül, Ella'nın ve benim maceram ve nasıl . Onu yediğim ve hemşirenin odasında beni sanki sahip olduğu en iyi sikmişim gibi emdiği detayları atlادم. Bir centilmen asla öpüşmez ve anlatmaz, derler ya.

Söylemeye gerek yok, arkadaşlarım çok etkilendiler ve kendi okullarının Aziz Victoria gibi eğlenceli gelenekleri olmadığı için biraz kızdılar.

Sam, "Onu geri kazanmalısın. İkinizin arasında bitmemiş bir iş ve çok fazla geçmiş var," dedi.

Nate mırıldandı. "Aslında aldatmadığını biliyor ve hatta seni affediyor."

"Tam olarak değil," diye mırıldandım. Callie olayı yüzünden beni affetmemişti. Yıllar sonra, evlendiğinde ve en iyi hayatını yaşadığında affedebilirdi.

Ella'nın başka biriyle evlenip onun yüzüğünü, kolyesini, lanet olası kalbini taktığını düşünmek beni yakıyordu.

O benim ruh eşim olmalıydı.

Karanlığımın diğer yarısı.

dünyamdaki hafiflik.

Ama birini gerçekten sevdiyseniz, siz olmadan da mutlu olmasına izin verirsiniz. Ella'yı ikimiz için de yeterince sevdim. O kadar ki, o hayatı boyunca şampiyonluk yaparken ve hayallerinin her birini gerçekleştirirken sessizce onu .

Biz konuşurken Nico telefonunu karıştırmakla epey vakit geçirdi. Oyuna odaklanmaya çalıştım ama yarıda bıraktım, bir sigara daha yaktım ve düşüncelerimle baş başa demlendim.

Nate ve Sam ezikler gibi go sh oynadılar, poker oyunumuz unutuldu. Nate sigaramı ikiye böldükten ve bırakmazsam akciğer kanserinden öleceğimi söyledikten sonra Ey beni katılmaya zorladı.

Nico'ya göz ucuyla bakmaya devam ettim, yüz ifadesi kısılmıştı. Sonunda başparmağı ekranda gezinmeyi bıraktı ve yüz hatları daha da endişeli bir hal aldı.

"Cade," diye fısıldadı Nico. "Sanırım kanıtını buldum."

Kaşlarımı çatarak yığından bir kart aradım, bir kıza ihtiyacım vardı ama Bir kral bulmak. "Anlamı?"

"Sosyal medyada #Remi18 hashtag'ini kullanarak Joshua'nın doğum günü partisinden fotoğraf ve videoları inceledim. Beau ile sizi mutfakta gördüğünüz bir klip var..."

Cep telefonunu masanın ortasına koydu. Yüksek sesli müzik, kırmızı neon ışıklar ve titreşen bir kaliteyle bir video oynatıldı. Arka planda bir kız, arkadaşlarıyla birlikte çekim yaparken ciyaklıyordu.

Herkes nefesini tuttu.

Daha da yaklaşarak zoom yaptım ve Beau'nun ilacı içkime attığı anı kadrajın köşesinden yakaladım, tam da yüzüne baktığım anda. Karanlıktı. Grenliydi. Oradaydı.

Benim kanıtım.

Ella'yı geri kazanamayabilirim.

Ama bununla, Beau Mackenzie'nin mahvettiği parçamı onarabilirdim.

Vance Remington'ın evine girmek her zaman aslanın inine girmek gibi hissettirmiştir.

e ruh hali düşmancaydı ve her zaman biraz yırtıcıydı, sanki Remington tarzı mutlak hakimiyet arayışını tehdit eden herhangi bir düşmanı heba etmenin eşiğindeydi.

Mancave'i, ailesinin resimlerini çevreleyen maun bir büro, kahverengi vurgulu boya, daha çok tavan penceresi olan bir tavan ve bir sonraki hamlesini yapmak için bekleyen bir kral gibi tembelce uzandığı eski tahtının arkasında, imrenilen bıçak koleksiyonunu çevreleyen tüm bir duvarla süslenmişti. Hançerler, palalar, altın kabzalı ve işlemeli samuray kılıçları.

Amcam yirmi yıl önce de bugün de hiçbir şeyin değişmediği bir üne sahipti. İş ortaklarının onun yanında yumurta kabuğu üzerinde yürüdüğü söylenirdi. Josh babasının tam bir deli olduğunu söylerken şaka .

Genelde onun isteği üzerine kapısını üç kez çalarak içeri girerdim ama aklımda çok fazla şey vardı ve krallığına daldım. Bir gün Joshua ve bana devretmek istediği bir krallık.

Onu rahatsız ettiğimde Vance Amca yaralı parmaklarının arasında bir sustalı oynuyordu.

Bu gece, inindeki tek ışık yerine geçen ve yukarıda parlayan yıldızlardan yayılıyordu. Vance ve Julia yıldızlara düşküncü. Bu yüzden malikânenin pek çok tavan penceresi vardı. Bu yüzden her yaz arka bahçemizde kamp kurar ve fazla pişmiş közde ekmek yerken yıldızları sayardık.

Kapıyı kapattım ve ona doğru yaklaştım. "Hey..."

Vance Amca'nın keskin gözleri benimkilerle çarpıştı ve İtalyan mokasenleriyle kaplı ayaklarını masasının kenarından indirerek duruşunu düzeltti. Siyah Armani takım elbisesi uzun ve huzursuz bir günün ardından kırışmış, kravatı masasının üzerine atılmış, gömleğinin üst üç düğmesi açıktı ve boynuna taktığı, hepimizin baş harflerinin kazılı olduğu altın madalyonu gösteriyordu. "Oğlum?"

"Seninle konuşmam gerek," diye itiraf ettim ve masasının önündeki deri koltuklara çöktüm. "Kötü bir zaman mı?"

Vance Amca'nın gözleri Rolex'ine takıldı ve saatin çoktan geçtiğini anladı.

Gece yarısı. Yanındaki art deco kasırga lambasını yaktı ve dizüstü bilgisayarının kapağını kapattı. "Hayır. Hiç iş yapmıyordum."

"Ne yapıyordun?"

Bıçak, parmaklarının arasında etkileyici bir ip hareketi yaptı.

"Sadece düşünüyordum." "Ne hakkında?"

"Karım hakkında. Çocuklarım hakkında. Hepinizi kış tatili için güzel bir yere götürmek istediğimi, böylece bu berbat yılı geride bırakabileceğimizi."

Sözleri göğsümde bir mum yakıp içimi ısıtırken sııttım. Benim çocuklarım. "Asla lafı gevelemeyen biri değilsin, ha?"

Vance Amca genellikle dilini kontrol ederdi. Kapalı kapılar ardında kaba ve ağzı bozuk olabilirdi, ancak dünyanın önünde mükemmel bir beyefendi olarak kalırdı. En azından çoğu zaman.

"Bu benim cazibemin bir parçası." Ağzından çapkınca bir sırıtma geçti ve geldiği gibi hızla kayboldu. "Seni buraya ne getirdi, Cade?"

İçimi çektim, tam o sırada bakışlarım küçük bir resim çerçevesine takıldı. Annemin ve Vance Amca'nın gençlik fotoğrafıydı. Vera Remington sağlıklı, canlı ve çok mutlu görünüyordu, dünya umurunda değildi. Moda anlayışı üst sınıf yetiştirilme tarzının bir yansımasıydı ve gülümsemesi gerçek hayattaki bir Kanada Prensesi'nin tasviriydi.

Annem sonunu hak etmedi.

Hamileydi ve Remingtonlar tarafından asla kabul edilmeyen çalışkan, orta sınıf babamla birlikte, eski püskü apartmanlarında bir kaza sonucu kızarmış hindi gibi diri diri yakılmıştı. Onun büyüdüğü saray ve geleneklerden çok uzakta, ben ise hayatımın birkaç saat içinde nasıl altüst olacağına aldırmadan bir arkadaşımın evinde uyuyordum.

"Birkaç ay önce bana bir şey oldu." Direkt konuya girdim. "Ve utandığım için sana, Julia Teyze'ye ve hatta Joshua'ya bile söylemedim."

Vance Amca'nın gözleri kısıldı ve öne doğru eğilerek ellerini birbirine kenetledi ve onları çenesi için geçici bir koltuk olarak kullandı. "Devam et."

Emri alçak sesle, aceleyle ama yine de yumuşak bir şekilde söylenmişti. Kuru dudaklarımı yaladım ve viski bardağına baktım. Sözsüzce, bana doğru uzattı ve ben

bir yudum aldım ve Crown Royal'in tat tomurcuklarımın üzerinde dans etmesine izin verdim.

"Joshua'nın on sekizinci doğum günü partisinin olduğu gece, takım arkadaşlarımdan biri bana ilaç verdi."

Dirseği hareket etti ve yanında duran bıçak mermer çarptı.

Ya şimdi ya da asla, bu yüzden konuştum, konuştum ve . Ona bakmak yerine bakışlarım annemin fotoğrafına takıldı. Gülümsemesi, mavi gözleri ve şefkati yirmi yıl önceki bir fotoğrafta bile hissedilebiliyordu. Onun yüzü beni dirençli olmaya ve amcama gerçeği söylemeye teşvik etti, çünkü bu şeytandan gerçekten kurtulmamın tek yolu buydu.

Zihnimde annemin sesini duydum, her zamanki gibi beni cesaretlendiriyordu. Yapabileceğimi bildiği bir şeyi yapmam için beni zorladığında da aynı tatlı tınıyı duyuyordum. Benim

İlk kez bisiklete biniyordum. İlk kez paten giyyordum ve sonra sızlanıyordum çünkü ayaklarımın altındaki katı buzdan korkuyordum.

"Yapabilirsin," diye fısıldadı bir ışınla. "İstediğin her şeyi yapabilirsin, eğer sadece kalbini ve aklını koyarsan, tatlım."

Ella ile yaşadıklarımı da içeren hikâyemi anlatmayı bitirdiğimde Vance Amca öfkesini kontrol edemeyen bir canavar gibi görünüyordu. Koyu renk gözleri yuvalarından fırlamıştı ve burnundan hoyratça nefes alıyordu. Böyle anlarda kırk iki yaşının çok ötesinde görünüyordu.

"Mackenzie'lerin kışını çivileyeceğim," diye .

Sandalyemde arkama yaslandım ve güldüm. "Bunu kendim yapmak istemem kötü mü?"

"Çok özür dilerim evlat." Masasının etrafında yürüdü ve sandalyeye oturdu. "Neden bana daha önce söylemedin?"

"Utanmıştım."

" utanmak için bir neden yoktu." Elini omzuma koydu ve sıktı. "Sana ilaç verdi. Tam tersi değil."

"Kibrim ölümüne sebep oldu." Beau'yu kışkırttım. Bunu yapmasaydım, her şey farklı olabilirdi.

"Alçakgönüllülüğümüzü koruyamadığımızda kibrimiz devreye girer

egomuzu tehdit edenlere karşı kendimizi korumalıyız. Her erkeğin yapacağını yaptınız. Size saygısızlık ettiğini ve bölgenizi çiğnediğini hissettikten sonra onunla alay ettiniz. Günün sonunda, gururu sizi bu şekilde incitmesine neden olduysa, o daha büyük bir adam değildi. Ve üstünlüğü ele geçirmenin içkine uyuşturucu katmak anlamına geldiğini düşünen zavallı bir insan müsveddesinin kaldığı için çok üzgünüm, sırf bir anlığına daha güçlü hissedebilmek için."

Gözlerim diken diken oldu. " beni dinlediğiniz ve yargılamadığınız için teşekkür ederim."

"Bana söyleyecek kadar cesur hissettiğin için teşekkür ederim." Gözlerini kapattı ve yüzümün yan tarafını avuçladı. Bu gururlu bir baba jestiydi ve bunu sık sık yapmazdı. "Keşke bana daha önce gelseydin. Evime adım attığın andan itibaren yalan yok dedim Cade. Seni her zaman kurtarmaya geleceğim ama çocuklarımin bana karşı dürüst olmalarını istiyorum."

"Özür dilerim." Başım öne eğikti. Yerine konan radyodaki çıtırtı odadaki duygularla birlikte yükseliyor gibiydi.

Başımın arkasından tuttu ve beni kucığına çekti. Kollarım ortasına dolandı ve alnımı köprücük kemiğine gömüp parfümünü içime çektim. Güçlü ve uzun boyluydum ama onun kucığında kendimi küçük ve kapısına ilk gelen o yaralı genç gibi hissediyordum. Boğazımdaki gerginlikten içtiğim viskiyi sorumlu tuttum.

"Sana baktığımda ne gördüğümü biliyor musun?" Blazer ceketinin içine gülümsedim.

"Başarısızlık mı?"

Tacıma bir öpücük kondurdu. Bunu daha önce hiç yapmamıştı. Kollarının beni sarma şeklinden neden buna ihtiyaç duyduğunu anladım. "Genç halimi görüyorum. Yanlış anlaşılmış bir çocuk -biraz ukala, biraz kibirli- ama sevgiden başka bir şeyle dolu değil. İlgi çekmek istediğin için değil, nasıl başa çıkacağını bildiğin tek yol bu olduğu için böyle davranıyorsun. Dünya bizim gibi insanları anlamakta zorlanıyor.

"Dünyanın yükü omuzlarınızdaymış gibi dolaşıyorsunuz. Doğru insanlara karşı yumuşak, diğerlerine karşı sert davranıyorsun ve kimsenin lafını dinlemiyorsun. Josh'u her zaman dünyamızın sert gerçeklerinden korumaya çalıştım ama bunu seninle hiç yapmak zorunda kalmadım. Değil mi?"

Başımı ciddiyle salladım.

Görünüş olarak Vance Amca'nın karbon kopyasıydım. Julia Teyze beni ilk gördüğünde nefesi kesilmişti. Ama benim tavrım. "Ben de senin benim yaşımdaki haline mi benziyorum?"

Sırıtişını görmek yerine hissettim. "Ben daha kötüydüm. Yara izlerimi ve bıçak koleksiyonumu, iyi ve saygılı bir evlat rolü oynayarak elde etmedim. Büyükbabanı delirttim."

Kıkırdaması göğsünde gürledi ve sakinleştirici bir ritim gibi içime yerleşti. Kendimi geri çektim ve daha fazla göz kırptım... ter. Evet, olan .

Vance Amca'nın kendi adem elması bir aşağı bir yukarı gidip geliyordu. "Bana dürüstlükten başka bir şey vaat etme. Seni ve Olivia'yı evlat edindiğimiz andan itibaren seni takip ettim. Uyuşturucu sattığını biliyorum Cade. Eskiden çalıştığın insanlara bizden uzak durmaları ve sessiz kalmaları için çok para ödedim. Aynı şekilde St. Victoria'daki küçük gizli tutmaları için polislere de para ödedim."

Şaşırmamalıydım. Geçmişimi sır olarak saklamaya çalıştım ama eninde sonunda öğrenecekti. "En azından sabıka fotoğrafımı saklayabilir miyim?"

"Hayır. O benim. Çerçeveledim ve şöminemin üzerinde duruyor."

Şöminenin üstündeki yerine baktım. Gerçekten de sabıka fotoğrafım gururlu bir kupa gibi çerçevelenmiş duruyordu. İçimden beklenmedik bir kakhaha patladı. "İlan."

"Babacan bir gülümsemeyle kabul etti ve tekrar başımın arkasını avuçladı. "Zor bir başlangıç yaptığını biliyorum evlat, ama artık buradayım. Artık biz buradayız. Bize seni güvende tutma şansı ver. Julia ve benim tek istediğimiz bu. Vera da bunu isterdi."

"Yemin ederim belaya girerse sana geleceğim."

"Güzel." Ayağa kalktı ve gömleğinin önünü düzeltti. "Yarın sabah ilk iş, özel dedektifim Mackenzie'lerle ilgili kirli çamaşırları ortaya çıkaracak ve oradan devam edeceğiz."

Hâlâ Beau ile kendi başıma başa çıkmanın en iyi yol olacağını düşünüyordum. "Bu kadar zahmete girmene gerek yok. Beau'nun icabına kendim bakabilirim."

kendi."

Vance Amca bana pis bir bakış fırlattı. "Mackenzie'lerin saklamayı sevdikleri kötü bir sicilleri var. O orospu çocuklarını alaşağı etmek üzereyim. Remington tarzı."

"Minnettarım ama yine de Beau'yu tek başıma halletmek istiyorum." "Onu mı istiyorsun?"

Bir santim bile atmadım. "Evet, daha önce yapamıyordum ama şimdi elimde kanıtım var, onu biraz korkutmak istiyorum." Yemeğinle oynamamalıydın ama ben oynarım. "Bildiğimi anlamasını istiyorum. Onu bir sonraki adım için korkutmak istiyorum."

Ne de olsa intikam soğuk yenen bir yemektir.

Vance Amca bir şeyi tartışıyormuş gibi görünüyordu, sonra boynunu iki yana salladı ve atılmış altın bıçağı aldı. Kapadı ve bana doğru fırlattı. Bir santim bile kıpırdamadan kaptım.

"O artık senin," dedi. "korkut ama canını yakma. Ağır işleri bana bırak."

Bıçak avucumda ağırlığını hissettirdi. Altın sapında V.R. yazıyordu. Kuzey Yakası'nın en güçlü adamlarından birine ait olan bir şeyi almak onursal bir geçiş töreni gibiydi.

"teşekkür," diye fısıldadım bir kez daha. "Her şey için... Baba."

Yüzüne yayılan gülümseme her şeye değerdi. İki yıldır duymak istediği unvanı ona vermediğim için suçluluk duygusu beni ele geçirdi. "Seni seviyorum, ufaklık. Şimdi git biraz dinlen. Yarın yeni bir başlangıç."

"Ben de seni seviyorum" diye mırıldanmadan önce onun ayrıldım.

Keskin nefes alışına bakılırsa, duymuştu.

Ailemi seviyordum. İki yıldır bunu söyleyememiştim ama artık söyleyebiliyordum.

Aşk bir diken gibiydi. Bir sap üzerinde büyür ve çok yaklaştığınızda sizi iğneler, sizi verdiği tatlı, katlanılabilir acıyı kabul etmeye zorlardı. Yaranızı yalayabilirdiniz ama oluşan yara izi her zaman en güçlü, en dayanılmaz aşklardan birine kapıldığınız anı anımsatırdı.

temel insani duygular.

Ella'ya aşık olduğum anı asla unutmayacağım.

Yavaş ama emin adımlarla bana yaklaştı. Ben farkına varmadan, dişi şeytan beni ağlarına düşürmüştü. Günlerim onu gülümsetmek ve güldürmekle, gecelerim ise onu daha fazla nasıl gülümsetip güldürebileceğimin hayalleriyle geçiyordu. at was love. Her zamanki gibi zalim ve tatlı.

Başkalarını kendinizden önce görmenizi sağladı.

Ta ki siz buna bir son verip sisteminizden söküp atana kadar.

Ve belki de hayatımın aşkını unutmak istiyorsam yapmam gereken şey buydu. Birini ikinize yetecek kadar sevmek zehirli olabilirdi. Seni artık istemeyen birini istemek ölüm .

Duygularımı bir aşk şiiri gibi içime akıttığımda vedalaştım.
son mektubu.

Artık yollarımızı ayırma vakti
gelmişti. Sonsuza kadar.

CHAPTER 22

Yalancı, Yalancı, Yanan Kaltak

20 Ekim 2014

12:34.

E a, 18

Gecenin bir yarısı Darla Hill'in evine gitmeme iki şey sebep oldu.

- 1) Cep telefonumu geri almak ve
- 2) Aramızdaki şeylerin nerede yanlış gittiğini bulmak.

Tam olarak ne zaman ayrı düştüğümüzü hatırlayamadım. Sadece... oldu.

İnisiyasyon bana sadece Cade ile olan iletişimimin ama Darla'yla da berbattı. Birçok yanlış düzeltme zamanım gelmişti.

Umutsuz zamanlar umutsuz önlemler gerektirir. Ailem araba anahtarlarımı kasaya kilitleyerek sürüş haklarımı iptal etti, ben de acil durumlar için yaptığım kopyayı kaptım ve B sınıfı bir filmdeki casus gibi balkonumdan gizlice çıktım.

Darla'nın evi benimkine arabayla on dakika uzaklıktaydı; aynı sitede oturuyorduk. Gece yarısını geçtikten sonra, dışarıda araba olmadığı için yol yedi dakikaya iniyordu.

Rekor kıran bir sürede geldim - altı dakika - sanki burası Grand ve özel kireç yeşili Corvette'inin arkasına park etti.

Hills'lerin evinin yanına doğru koşarken rengârenk yapraklar ayaklarımın altında çıtırdıyordu. Evin ışıkları yanıyordu ve uzaktan kargalar ötüyordu. Kötü şansın bir işareti. daha ne kadar kötü olabilirdi ki?

Ben olsam kadere güvenmezdim.

Darla'nın penceresinden sızan hafif parıltı beni şaşırtmadı. Genellikle geç saatlere kadar erotizm okurdu. Eğilip yerden küçük bir taş aldım ve tüm gücümle cam yüzeye doğru fırlattım, küçük bir parçam camı kırmayı umuyordu.

Üç kez daha yaptım.

Darla penceresini araladı, yüzü gerilmiş ve biraz da afallamıştı. Benim olduğumu fark edince bakışları daraldı. "Ella?"

"Hayır. O lanet olası Noel Baba!" Ellerimi ağzıma götürerek fısıltıyla bağırdım. "Evet, benim!"

Gözlerini devirdi.

"Beni içeri alır mısınız?" diye sordum. Tamam, daha çok yalvardım. Bu gece hava serindi ve meme uçlarım pembe tişörtüm ve kot ceketimin içinde donmak üzereydi.

Darla beni yargılanan bir kurban gibi değerlendirdi.

Ve bir kez olsun, yüz ifadesinde gizlenen mutsuzluğu gördüm. e küçümseyici sözlerin ve kaba iğnelemelerin arkasına sakladığı bir mutsuzluk.

Yüzümdeki bir şey onun beyaz bir ağ kaldırmasına neden oldu. Ben de kendiminkini kaldırdım, bu anlaşmazlığa bir son vermek istiyordum.

"Lütfen sevgilim," diye takıldım ona.

Yedi yaşımdayken Diane'in ona Darla adını verdiğini öğrendim çünkü Darling anlamına geliyordu. Bunu çok sevimli bulmuştum. O kadar ki ikinci sınıfın büyük bir kısmını ona Darling'den başka bir şey demeyi reddederek geçirdim. İnsanlar onun görünüşüyle -tombulluğu, atkuyruğu saçları ve iğrenç moda kıyafetleriyle- dalga geçerlerdi ama ben onun kendini özel hissetmesini istiyordum çünkü o hayatımda tanıdığım en iyi insandı. Benim yanımda kimse ona zorbalık yapamazdı; ona hakaret eden çocukları sopayla döver ve kaydırdıktan iterdim.

Silinemeyecek kadar çok çocukluk anımız vardı. Callie'den önce

Darla vardı.

Değişim kaçınılmazdı. İnsanlar büyüdü ve evrimleşti. Bazen bazı insanlar bizimle ilgilenmeyi bırakırdı ve biz de onları aşardık. Darla ve bana olan da bu muydu? Birbirimizi büyüttük mü? Mantıklı , ama aynı zamanda

değildi de. Çocukluğuma baktığımda

en iyi arkadaş, eski onu görürdüm ve eski beni hissederdim.

Komik bir şey söylediğimde kenardan gülmesi, ama ona baktığımda sahte bir öksürükle bunu örtbas etmesiydi. Hâlâ dünyanın geri kalanından saklamaya çalıştığı bir sakarlığı vardı, özellikle de St. Victoria'nın koridorlarında kasıla kasıla yürürken, ama ben yine de bunu fark ettim. Başkalarının önünde benimle konuşma şekli biraz farklı ve sertti ama ses tonunu yumuşatmak istediğini hissedebiliyordum.

Bu çekişme oyununu o kadar uzun süre oynadık ki, bir yıldan fazla bu saçmalıktan sonra birbirimizle nasıl barışık olacağımızı bilemedik.

Bir kez daha yalvardım. "Lütfen. Beni içeri al, sevgilim."

Kendisiyle olan savaşını kaybetmiş gibi gözlerini kapattı. "Tamam. Benimle güneş odasında buluş."

Arka bahçenin derinliklerine doğru ilerledim, orada bir giriş güneşlenme odasına açılıyordu. Darla geldi ve benim için cam kapıyı açarak beni içeri aldı. Tanıdık boşluklara bakarken bir nostalji dalgasına kapıldım.

e Hills'in evi çocukluğumda benim için ikinci bir ev gibiydi.

Darla ve ben kek pişirmeyi orada öğrendik. Barbie bebeklerimizin saçlarını ve sonunda kafalarını kestiğimiz yerdi. Diane bizi yakalayıp mola cezasına zorlamadan önce koridor duvarlarında pembe kalemle tic-tac-toe oynadığımız yerdi. bu ev pek çok anıyla doluydu.

Tanrı'nın bana neden bir kız kardeş vermediğini biliyordum. Ben ve Darla için yaratılmıştım.

Büyürken öyle bir bağ kurmuştuk ki insanlar hayranlıkla iç geçiriyordu. Ancak burada, bu yol ayrımından nasıl uzaklaşacağımıza dair net bir yönlendirme olmadan bir çıkmazdaydık.

Hüzün nöbetimi bir kenara ittim ve uykulu at kuyruğu ve saten pijamalarıyla Darla'yı içime çektim. "Gözlükleri ne zaman aldın?"

Darla şaşkın görünüyordu. Yeterince makul. Ona sormam gereken o kadar çok soru varken optik kıyafet seçimini sorguluyordum.

"Onları bir yıl önce aldım."

"Bana hiç söylemedin."

"Bir süredir sana hiçbir şey söylemedim." İstedikinden fazlasını söyleyerek yüzünü buruşturdu. Ah, ama bu bağımsızlıktan daha iyiydi. Darla ölü cep telefonumu ellerime tutuşturdu. Şarj bile zahmet etmemişti. Güzel. "I

"Bu yüzden burada olduğunuza eminim."

Darla ayağa kalktı ve gözlüklerini burnunun üstüne doğru itti. Çirkinlik günlük konuşmalarımıza o kadar uzun süredir yerleşmişti ki, şirretlikle dolu bir iğneleme olmadığı sürece nasıl sohbet edeceğimizi bilmiyorduk.

"Bu hafta sonu hapisteydim," diyerek buzları erittim.

Beyninin içinde birkaç kez düşünürken onu eğlenerek izledim. "Bekle, ne? Neden?"

"Shaun sana ya da annene söyledi mi bilmiyorum - babam onunla temasa geçti - ama polisler tarafından yakalandık."

"Shaun senin için geri döndüğünde sen ve Cade'in kaçtığınızı sanıyordum," dedi kısık sesle, ipeksi şortunun gevşek iplerini çekiştirerek.

"Dürüst olmak gerekirse gerçekten zor bir kırk sekiz saat ." Gülüşüm paslı çıktı. "Bırakın artık sabıkalı bir fotoğrafım olduğu gerçeğini, İnisiyasyon Gecesi'nde olanları bile aklım almıyor."

Darla nadiren gülümsedi. " tam senlik."

Ben de gülümsedim. "Evet. Evet, öyle." Boğazıma bir şeyler düğümlendi. "Telefonum nasıl oldu da sendeydi Darla?"

"Çünkü Callie'ye güvenmiyorum." Şaşırmış olmalıyım.

Neden şaşırmadım? Darla

Callie'ye güvenmiyordu.

Darla bir yıldan uzun bir süre önce benimle konuşmayı bıraktı ama Callie ile ara sıra konuşmaya devam ediyordu. ey Darla ve ben uzaklaşırken arkadaş kalmaya devam ettik.

Şimdi Darla ona güvenmediğini söylüyordu.

Cade'in Callie hakkındaki uyarıları başlamıştı.

"Neden Callie'ye güvenmiyorsun?" Darla, ben Callie'ye yaklaştığımda geri çekildi.

Onu. Durakladım, omzumu bir cam pencereye yasladım. "Sana saldırmaya çalışmıyorum. Şu anda Callie'ye güvenmemek için kendimce nedenlerim var, ama senin tarafını da duymam gerek."

Darla bana inanamayarak baktı. "Callie'ye güvenmiyor musun?"

Hayır, istemiyorum. "Sana Başlatma Gecesi hakkında bir şey söyleyeceğim, Cade'in bana söylediği bir şey, ama önce senin görüşünü duymam gerek. Neden Callie'ye güvenmiyorsun?"

Darla yüzünü tavana doğru eğdi, boğazı . "Callie'nin yıllardır pek çok insan hakkında saçma sapan konuştuğunu fark ettim."

Damarlarımdaki kan için için yanan bir öfkeye dönüştü.

"Kim gibi?" Darla dudağını ısırıldı. "Yani takımdaki kızlar... ve sen."

Neredeyse telefonumu düşürüyordum, korku bir boa'nın kucaklaması gibi göğsümde kabarıyordu. "Ne?"

"Bu konuya girmek istemiyorum-" ""

"Çünkü ben de sana güvenmiyorum!" diye tersledi, yüzündeki çaresiz ifade beni rehin almıştı. "Onlardan biri olup olmadığını bilmiyorum ve-"

"Callie bekaretini Cade'e kaybetti ve iki yıl boyunca bana yalan söyledi."

Kelimeler kötü bir alamet gibi aramızda asılı kaldı. En sevdiği Vivaldi'nin dört mevsiminin son notası gibi.

Darla tüm nefeslerin anasını serbest bıraktı. Hangi açıdan çalıştığımı anlamaya çalıştı. Hiçbir açı yoktu. "Defol git buradan. Şaka yapmıyorsun."

Yüzümü ekşiterek başımı salladım. "Korkarım hayır. Cade'in bana bundan hiç bahsetmemesinin nedeni biz çıkmadan önce olması ve beni üzmemek istememesiydi. Dün Callie'nin biz çıkarken bile ona asıldığını öğrendim. Beni ona tercih ettiği için Cade'e kızmaya kadar gitmiş. Sanki bu bir rekabetmiş gibi. Cade böyle bir konuda bana asla yalan söylemez, bu yüzden ona inanıyorum."

"Ella, bu berbat bir şey."

"Bunu tekrar söyleyebilirsin." Duvara yaslanmış kanepeye doğru sallandım. Oturdum ve bacaklarımı uzattım. "Lütfen konuşabilir miyiz Darla? Pek çok şeyi anlamaya çalışıyorum. Yeni başlayanlar için, bilmem gereken

Benden bu nefret etmene neden olacak ne yaptım?" "Sorun yaptığın şey değil.

Söylediğin şey." "Ne ki?"

"Şimdi de benimle kafa buluyorsun." Bana ters ters baktı, ay ışığının dokunamadığı gölgenin altında yarı siluet halinde odanın içinde daha da uzaklaştı. "Ne dediğini biliyorsun. Arkamdan ailem hakkında neler söylediğini biliyorsun. Callie bana her şeyi anlattı."

"Sana ne demiştim?" Kollarımın üzerinde tüylerim diken diken oldu.

Darla şakağının yan tarafını ovuşturdu. "Bu gece gerçekten bu işe bulaşmak istemiyorum. Lütfen, sana cep telefonunu verdim ve artık evine gidebilirsin."

"Darla. Ne oldu? Yaptı. O. Söyledi. Sana?"

Callie zaten benimle ince buz üzerinde kayıyordu. Cade'imle yatmak ve ona defalarca hayatımın aşkı olduğunu söylediğim halde bunu bana hiç söylememek? Hiç hoş değil.

Şimdi de Darla'ya ailesi hakkında kötü konuştuğum yalanını mı söyleyecektim? Callie'nin evine gidip melek gibi beyaz Beamer'ını çalıştırmama saniyeler kalmıştı.

"Sevgilim, lütfen."

Bir vuruş.

İki vuruş.

Darla acınası bir feryat kopardı. "Kız kardeşimin kadınlardan hoşlandığı için todger dodger olduğunu söyledin!"

Cade ile kelime dağarcığımı genişletmek için daha fazla kitap okumaya karar verdim. Birçok yeni kelimeyle karşılaştım ama bu terimi hayatımda hiç duymamıştım.

"Todger dodger da ne?" Pinot Grigio'nun ilk yudumunda olduğu gibi dilimde test ettim.

Darla kaybetti.

"Google'da ara!" diye bağırdı, öne çıktı, artık gölgesi yoktu ve sözde sözlerimin yol açtığı tüm yıkımı görmeme izin verdi. "Ya da iyisi, lanet olası beynini araştır çünkü sen söyledin. Pek çok şey olabilirsin Ella ama homofobik olmanı hiç beklemezdim."

Bekle bir dakika. "Özür dilerim. Az önce bana homofobik mi dedin?"

"Dacia'ya todger dodger, switch hitter, lanet bir Lipstick Lezbiyen ve çok daha fazlası! Callie bana her şeyi anlattı. Sana bir sırda geldim -kız kardeşimin cinselliği- ve sen ne yaptın?" Acı acı güldü. "Callie'ye söyleyip sonra da arkasından Dacia'yla dalga geçerek güvenimi boşa çıkardın. Aşağılıksın."

Nutkum tutulmuştu, şaşkına dönmüştüm.

Çünkü Dacia hakkında hiç böyle şeyler söylememiş ya da düşünmemiştim.

Darla'nın saçma sapan konuşmasını ve suçu bana atmasını duymak beden dışı bir deneyim yaşıyormuşum gibi hissettirdi. Bana altı yaşındayken neredeyse boğulduğum zamanı hatırlattı. Kendinizi savunmanın hiçbir yolu olmadan korkunç mavi bir uçuruma düştüğünüzde sizi yakalayacak, sabitleyecek hiçbir şey olmadan düşme hissi.

"Öncelikle, Callie'ye hiçbir şey söylemedim," diye öfkelen dim. "İki yıl önce amigo antrenmanından sonra kızların soyunma odasına gidiyorduk ve Dacia ile Naomi'nin duş kabinlerinde sessizce öpüştüklerini gördük. Callie olayı büyüttü ve bana annenin en büyük kızının lezbiyen olduğunu öğrendiğinde ne düşüneceğini sordu. Ona kapamasını, o terimi kullanmamasını ve kendi işine bakmasını söyledim. Dacia kimi isterse onu özgür. Biseksüel olduğunu zaten biliyordum. Kız kardeşin yıllar önce beni kandırdı, haberin olsun. Geçen yıl Dacia'nın kızlardan da hoşlandığını söylediğinde, bunu duymuş gibi yaptım.

Onun iyiliği için ilk kez. Ben homofobik değilim, Darla. Bunu o kalın kafana sok. Dacia'yı ablam gibi sevdim. Asla kadar alçalmaz ve onu bu şekilde aşağılamazdım. Az önce bahsettiğin o kelimeler benim kelime dağarcığımın bir parçası değil ve asla da ."

Monologumdan sonra nefesim kesilmişti ve muhtemelen burnundan duman çıkan bir ejderhaya benziyordum, ama lanet olsun, çok kızgındım.

Callie neden Darla'ya böyle zararlı bir yalan söyledi? Hiç mantıklı değildi.

Tüm bunlar içinde beni en çok yaralayan şey Darla'nın Dacia hakkında söylediklerime gerçekten inanmış olmasıydı. Parmaklarımı açtım ve kendimi

sakin bir durum.

Darla gözlerinde garip bir parıltıyla bana baktı, beni ilk kez görüyordu. ilk kez. Bir savaş alanının karşıt taraflarında duran iki düşman gibi birbirimize baktık. "Ama bunlar... Callie'nin kelime dağarcığındaki kelimeler mi?" Her kelimeyi dikkatle telaffuz etti, sanki yüksek sesle söylemek onları değerlendirmesine yardımcı oluyormuş gibi.

"Daha iyi bilmen gerekirdi, Darla. Beni daha iyi tanıyorsun," dedim öfkeyle. "Bunu 'söylediğimi' sana ne zaman söyledi?"

"Geçen Kasım."

Mideme bir darbe daha indirdi. "Ve sen ona inandın mı?"

Darla içini çekti ve yanımdaki kanepeye çöktü. "Sen ve ben iki yıl önce Cade'le çıkmaya başladığında birbirimizden uzaklaştık. Ona daha çok, bana ve Callie'ye daha az zaman ayırıyordun. Bizimle neredeyse hiç konuşmuyordun çünkü yeni erkek arkadaşına kendini o kadar kaptırmıştın ki. Bana neredeyse hiç zaman ayırmıyordun. Değişmeye başladın ve ben artık eski sana tutunamadım."

Sen. Sen. Sen. Sen. Sen. Hepsi bendim.

"Bizi unutmuş olman beni gücendirdi... beni unutmuş . Böylece Callie ve ben birbirimize daha da yakınlaştık. Cade dışında kimseye zaman ayırmadığın için senin bir sürtük olduğunu kabul etti. Bu yüzden sana tavrı aldım çünkü incinmişim. Callie, arkadaşlarını ektiğin için seni sürekli terslediğinden bahsetti. Ama sen yine de onunla ayrı ayrı takılıyordun." Darla'nın yanağındaki bir kas . "Yani nefret ettiğin tek kişi benmişim gibi görünüyordu. Sonunda Callie bana ailem hakkında söylediğin her şeyi anlattığında ona inandım çünkü onun benim tek 'gerçek' arkadaşım olduğunu düşünüyordum."

Bu doğrudu. Cade ile ilişkiye girdiğimde Callie ve Darla'yı ihmal ettim. Callie ona yeterince zaman ayırmamamı "sorun değil, meşgul olduğunu biliyorum" diye geçiştirirken, Darla bunu onu hayatımdan çıkarıp yoluma devam etmem olarak algıladı.

"Darla, bunu sana söylemekten nefret ediyorum ama Callie ikinizi de terk ettiğim gerçeğinden hiç bahsetmedi. Yalan söylüyordu. Aksine, birdenbire takındığın tavırlardan dolayı benimle takılmak istemediğin izlenimine kapıldım. Callie bana sürekli senin ne kadar sürtük olduğunu söylüyordu.

birdenbire yardımcı kaptan oldun. Sen olmadan daha iyi olacağımızı söyledi."

"Bana kaltak mı dedi?" Darla'nın ağzı açık kaldı.

Bir şey açıldı, Callie ikimizi de aptal yerine koymuştu.

"Çok özür dilerim Darla," diye fısıldadım. "Beni dışladığını hissedene kadar senin hakkında hiç kötü bir şey söylemedim. Geçen yıldan beri soğuk, biri oldun ve her fırsatta bana sözlü sataşmalarda bulundun. Amigo antrenmanı sırasında kütleleştin ve okul yılı boyunca beni sürekli görmezden geldin. Sanki senin için bir hayalet gibiydim. Yıllarca eş kaptan olmayı konuştuk. Ölmeden önce yapılacaklar listemizdeydi. En iyi arkadaşımın birdenbire beni umursamamaya başlaması beni incitti. Callie'ye nasıl değiştiğini anlattığımı kabul ediyorum. Ama istediğim bu olmadığı halde seni dünün çöpu gibi bırakıp hiç hesaba katmadım. Geçen yıl boyunca seninle konuşmaya çalıştığımda..."

" e hasar çoktan verilmişti." Ses tellerini kasvet kaplamıştı. Bana bakmıyordu bile. "Ben sana sadece senin bana davrandığın gibi davranıyordum. Bilmeden de olsa beni ilk sen uzaklaştırdın. Sonunda bana zaman ayırdığında ne yapacağımı sanıyordun? Cade iyi bir adam, beni yanlış anlama. Senin adına mutlu oldum. Sadece tüm ilgini ona verip diğer herkesi unutman berbattı."

Darla ve ben o kızlar hakkında konuşurduk, ilişkilerine kendilerini çok kaptırdıkları için arkadaşlarını bırakanlar. Asla o kızlar gibi olmayacağımıza yemin ederdik.

Ama vardı.

Tam olarak yapmayacağımı söylediğim şeyi yaptım.

"Çok üzgünüm, sevgilim. Keşke zamanda geriye gidebilsem ve tüm hatalarımı düzeltebilsem."

"Anladım." Mor kadife bir kanepenin üzerine atılmış Afgan'a amaçsızca baktı. "Bu her şeyi yoluna koymaz ama anlıyorum." kahverengi gözlerini bana doğru çevirdi ve beni biraz daha öldürdü. "Ameliyatımdan sonra hastaneye hiç gelmemeni nasıl açıklıyorsun?"

Çenem gevşedi. "Ameliyat mı? Sen neden ?"

"Geçen Aralık ayında iyi huylu bir tümörüm vardı. Mümkün olan en kısa sürede ameliyat olmam gerekiyordu. İyileştiğimde yanımda olmanı çok istedim. Sana mesaj attım ama hiç cevap vermedin."

"Numaram değişti." Korkuyla ellerim onun ellerine uzandım. "Bana inanmak zorundasın-"

"Callie beni ziyarete geldi," diye atıldı Darla, sanki yakınlığıma dayanamıyormuş gibi koltukta benden birkaç santim uzaklaşarak. "Sana söylediğini ama senin başka şeylerle meşgul olduğunu söyledi. Bana yeni numaranı bile verdi. Sana mesaj attım. Yatak istirahatinde olduğum her gün sana mesaj attım."

Ağlamaya başlayacaktım çünkü içimde çözülmekte olan kaos çok fazlaydı. "Senin numarandan bana hiç mesaj gelmedi Darla. Üstelik Callie bana tümörün olduğunu ve ameliyat olman gerektiğini bile söylemedi."

Perili gözleri benimkilere dikildi.

O kadar sessizdi ki, odanın durgunluğunda kalbimin güm güm attığını duyabiliyordum. "Kaç numaram var sende?"

Darla yutkundu, telefonunun kilidini açarken bana henüz tam olarak güvenmiyordu. Bana konuşmayı gösterdiğinde, öfke ve üzüntünün karışımıyla boğuldum.

Darla benim bile olmayan bir numaraya çok üzücü mesajlar gönderdi. Tümörünün kanserli olmasından ne kadar endişelendiğini anlatıyordu. Beni nasıl yanında istediğini. Henüz karar verilmediği için öleceğinden nasıl korktuğunu.

Ve tek bir tane bile almamıştım.

"Bu benim numaram değil, Darla. Son iki rakam yanlış. Callie sana yanlış numarayı vermiş."

Şu anda yaşadığım girdabı anlatmaya kelimeler yetmez. Durum karşısında şok olmuştum. Darla iyi olduğu için sevinç. Callie'nin tüm bunları planlamış olmasına öfke ve önümde duran şeyi göremeyecek kadar aptal olduğum için ihanete uğramışlık.

İyi niyetli bir dost gibi davranan lanet olası bir hain.

Callie'nin tüm yapma sebebi neydi?

"Anlamıyorum," diye cevap verdi. "hiç mantıklı değil."

Geri çekilmeden önce ellerini tuttum ve ağlarımızı birbirine ördüm. "Darla, geçmişte hatalar yaptım ama bilmelisin ki seni bilerek incitmek için asla yolumdan sapmadım. Dacia hakkında asla kötü konuşmam. Tümörün olduğunu ve ameliyat olman gerektiğini bilseydim, başucunda olurum. Her şeyden önce, sen benim en iyi arkadaşımydın. Aramızda ne olursa olsun, her zaman sana geri döneceğim."

Sessiz gözyaşlarına boğulmadan önce alt dudağı titredi. "Neden son altı aydır beni bir kez bile aramadın?"

Onu yıkık yuvama sardım ve o sessizce hıçkırdı. Bu, temelimin en alt katmanını sarstı. Onun acısı içime akarken ben de ağlamaya başladım. İçinde bulunduğumuz durumun berbatlığına, yalanların, aldatmaların ve iletişimsizliğin bizi buraya nasıl getirdiğine ağladım.

Darla'da değişmeyen tek şey kokusuydu. Çocukluğum gibi kokuyordu. Ruh kardeşim.

"Lütfen bana t-tümöründen bahset." En yakın arkadaşımın başına gelenleri düşünmek beni mahvetti. "Bu nasıl oldu?"

Hıçkırıklarının arasında omzumda hüngür hüngür ağlamaya başladı.

Görünüşe göre bir süre ağrılar hissetmiş, bu yüzden bir doktora gitmiş ve doktor onu röntgen çekirtmeye göndermiş. e bir tümör bulmuş ama kanserli olup olmadığını bilmiyormuş. e ne olabileceğini bilmeden beklediği dönemin en zor dönem olduğunu söyledi. Ameliyata girmeden önce her gün uyuyana kadar ağlamış.

Darla'nın St. Victoria'dan bir süreliğine kaybolduğunu hatırladım. Ona daha önce ulaşmadığım için utanmıştım.

Bunu yüksek sesle duymak canımı yaktı.

Callie'nin bilip de bana hiçbir şey söylememesi daha da çok acı veriyordu. "Özür dilerim. Çok üzgünüm. Çok üzgünüm, Darla."

Gözyaşları kot ceketimin omzuna damladı ve ona daha sıkı sarıldım. "artık. Ben iyiyim. Her şey bitti."

"Callie'yi öldüreceğim."

Darla elinin tersiyle gözyaşlarını sildi. ", Ella.
Neden yalan söylesin ki? Bunu neden yapsın?"

Çünkü o düşündüğümüz kişi değil. "Bak, bunu söylemekten nefret ediyorum ama senin hakkında da birkaç kez saçma sapan konuştu."

"Başka ne söyledi?" Darla hasta görünerek konuştu.

"Benden uzaklaşıyordun ve ben de bu konuda oldukça üzgündüm ve Callie'ye sesimi yükselttim. Son birkaç aydır senin hakkında çok kötü konuştu ama ben bu durumda benim tarafımı tuttuğunu düşündüm. Ama bence bundan daha derin. Pek çok konuda yalan söylemek için her şeyi yaptı. Sanki yıkımı seviyor gibi."

"Bunu bildiğim için pişman olacağım ama bana ne dediğini söylemek zorundasın."

Tereddüt ettim, sonra bandajı yırttım. "Senin sadece erkeklere sataşmak için iyi olan ve asla vazgeçmeyen bir ilgi orospusu olduğunu söyledi." Darla'yı hiç savunmadım çünkü o zamana kadar onun tavırlarını aşmıştım. "Ayrıca bekâretini Shaun'la erkeklerin soyunma odasında kaybettiğini söyledi."

Söylentiler St. Victoria'da çılgınca yayıldı. Shaun ya da Darla bunu asla yalanlamadı.

"Ella, Shaun ve ben sadece birkaç kez oynadık. Ben hala bakireyim. O harika bir adam ama onunla seks yapmaya hazır değilim. Ayrıca, takımdan iki kızın bekâretlerini Shaun'a erkeklerin soyunma odasında üçlü seks sırasında kaybettiklerine dair bir söylenti olduğuna eminim."

Başım arkamdaki duvara çarptı. Bunların hiçbirisi mantıklı gelmiyordu. "Vay be."

"Benim hakkımda başka ne söyledi?"

Doğrusu, yarısını bile zar zor hatırlıyordum. "Tekrarlamaya değmez, Darla. Hâlâ ikimize de yalan söylediği ve hakkımızda ileri geri konuştuğu gerçeğini sindirmeye çalışıyorum. Ne kadar berbat bir durum."

Callie, Darla ve benim birbirimizle yüzleşmeyeceğimizi de biliyordu. Buna değmezdi ve elimizde kalan küçük huzuru, yani çocukluk anılarımızı mahvederdi. Darla olgun davranan biriydi, ya ben? Nasıl olduğumu biliyorduk. Ama asla gitmezdim.

Darla'ya terör estiriyor.

"Onu çocukluğumuzdan beri tanıyoruz. Bunların hiçbiri mantıklı değil." Hayır, .

Callie'yi sekiz yaşından beri tanıyorduk, bizim siteye taşındığında. Her zaman tatlıydı. Fazla tatlıydı. İçinde taşıdığı şeytanı gizlemek için.

Size en yakın iki arkadaşınızı hiçbir neden yokken birbirine düşürmek için özünüzde çürümüş olmanız gerekir.

Darla ve ben Callie'yi hiç incitmemiştik ama o bizi incitmişti. Bunun sebebi kıskançlık ve güvensizlik olabilir miydi?

"Callie Temmuz ayında kürtaj yaptırdığını da söyledi," diye mırıldandı Darla. "Hamile olduğunu bilmiyordum."

Üzerime buz gibi su döküldü. Olamaz. "Kürtaj mı? Sana kürtaj yaptırdığımı mı söyledi?" diye attığım çığlık komşu evleri uyandıracak kadar yüksekti.

Darla başını salladı, gözleri parlıyordu.

"Joshua'nın doğum günü partisinde sana rastladığım gece, altı haftalıkken düşük yaptım," diye homurdandım. "Kürtaj değil. Callie benimle hastaneye geldi."

"Ella, hayır." üzere olduğumu fark ettiğinde beni kucağına çekti.

Darmadağın olma sırası bendeydi.

Hikâyemi anlatırken hıçkıra hıçkıra ağladım. Darla'nın vücudu öfkeyle sarsıldı. Buna inanamıyordu.

"Çok üzgünüm, Ella. Çocukları sevdiğini biliyorum. Her zaman anne olmak istedin."

Her zaman kariyeri olan genç bir anne, çılgın bir aile ve bana diğer yarısıymışım gibi davranan bir adam olmak istedim.

Her şey söylenip bittikten sonra Darla başını benimkinin yanına yasladı, omuzlarımız birbirine yapıştı. Güneşlenme odasından yukarıdaki karanlık gökyüzünü tüm ihtişamıyla seyrettik. Binlerce yıldız. Sadece bir parlak ay. Silahlarımızı indirirken tüm endişelerimizi bir kenara bıraktık,

Tüm geçmiş düşüncelerimizi ve sırlarımızı kurutmaktan kaynaklanan bu yeni keşfedilmiş huzurun sevincini yaşarken.

Darla ve ben tünelin sonunda ışığı bulmuş olabiliriz ama henüz tam olarak huzura kavuşmamıştık.

Callie'nin hâlâ halledilmesi gerekiyordu.

"Sana güvenmeyi uzun zaman önce bıraktım," diye fısıldadı Darla. "Ama Callie'ye güvenmeyi, yaz okulu sırasında kızlar tuvaletine girip onu sen, Cade ve Irene hakkındaki dedikoduları tuvalet kabinine yazarken bulduğum anda bıraktım. Beni görmedi ve ben de kimseye söylemedim çünkü kimsenin bana inanmayacağından emindim. O çok tatlı, çok iyi biri. Onun sözüne karşı benim sözüm olacaktı."

Sarsılarak doğruldum. "Dedikoduyu yazdığını gerçekten kendi gözlerinle gördün mü?"

Darla lekeli yanaklarını sildi. "Bana o kadar kötü davrandın ki, benim kitabıma göre incinmeyi hak ettin. Şimdi sana söylemediğim için pişmanım. Çok zaman kaybettik."

"Sorun yok, sevgilim." Gözyaşlarımın kalıntılarını sildim. "Affet ve unut. Hatalar yaptık ama Callie ölümümüzde büyük bir rol oynadı."

"Callie ile hiç yüzleşmedim çünkü ailesinin annemin kampanyasını desteklediğini de biliyorum. Bir skandal riskine girmek istemedim, bu yüzden sessiz kaldım. Özür dilerim. Keşke yapmasaydım."

"Durumunu anlıyorum Darla." Yapılanın üzerinde durmanın bir anlamı yoktu. "Şu anda çok yorgunum ama o kadar çok adrenalinim var ki onun evine gidip arabasının tüm lastiklerini parçalayabilirim."

Darla dudağını ısırırken gözlerinde muzip bir parıltı belirdi. "Oyun mu oynuyorsun?" Hiç oynadım mı? "İntikam alıyoruz, Darla. Skoru eşitleyeceğiz.

Bir sürtüğe bunu ödetmek üzereyiz."

Tam da benim tarzımda bir çılgınlıkla güldü. "Oh, o aşağı gidiyor, bu kesin. Callie Mackowski'nin kışına tekme yi yemek üzere."

"Kayganlaştırıcı olmadan," diye ekledim kısa bir kıkırdamayla. "Ve tam olarak nereden başlayacağımı biliyorum."

"Nerede?"

"Irene Black."

CHAPTER 23

Pussy's out of the Bag

20 Ekim 2014

2:10.

E a, 18

Darla arabamın yolcu tarafından, "Muhtemelen uyuyordur," diye mırıldandı.

Irene'i üç kez aradı.

doldurdum ve dışına çıktım. " en o uyanacak. Bir dakika daha beklemeyeceğim."

Irene Black çoğu St. Victorialı gibi değildi. Ayrıcalıklı bir geçmişten gelmiyordu ve Güney Yakası'ndaki projelere yakın bir yerde yaşıyordu. Zekiydi ve tam bursla bitirmişti. Çevremizdeki diğer pek çok kız gibi sahte, şirret ya da maddiyatçı değildi. Sanırım bu nitelikler onun aleyhine işledi.

Birçok insan ondan hoşlanmıyordu çünkü onların deyimiyle daha fakirdi.

Ne yazık ki, Joshua'nın doğum günündeki tepkisine bakılırsa, bu oyunda onun da payı vardı.

Bir çıkıştan keskin bir sağa döndüm ve Darla öne doğru fırladı, dramatik bir şekilde gösterge panelini kavradı. "Vay, hızlı. Birini öldürmeye mi çalışıyorsun?"

Parmak eklemlerim etrafında beyazlaştı. "Callie'yi ezme alıştırması yapıyorum."

Güldü. "gizlice kaçtığımıza inanamıyorum. Eski günlerdeki gibi, eh?"

Karşılıklı sırttık.

Kesinlikle .

Irene, kırık bir çitin ve eğik bir verandaya giden parke taşlı bir patika boyunca sıralanmış yıpranmış saksı bitkilerinin bulunduğu iki katlı şirin bir kasaba evinde yaşıyordu. e paravan kapısının ağında bir yırtık vardı ve Darla cep telefonunu kulağına dayarken ben iterek açtım, gözetleme deliğinden işe yaramaz bir şekilde baktım.

"Haydi. Hadi. Hadi. Aç şunu," diye tısladı, ayağını yere vurarak, bakışları çevremizde caginess ile dolaşıyordu.

Rahatsızlığı zengin yetiştirilme tarzının bir tezahürüydü. Bizim gibi insanlar lüks içinde, Güney Yakası'nın en prestijli topluluğunun altın kapılarının ardında güvenle saklanarak yetiştirildiler. Cade beni projelerde ilk kez gezdirdiğinde, Darla ile aynı tepkiyi verdim. Ürkek. Korkmuştum. Tamamen temkinli.

Başımızın üstündeki pencerede bir ışık yandı ve yukarı baktığımızda Irene'in yüzünün bir külünü gördük. e halının sessiz ayak sesleri yankılandı ve ardından ön kapı gıcırdayarak açıldı.

Irene, kırmızı yelesi dağılmış ve yüzünde yarı uyuklu bir ifadeyle darmadağınık görünüyordu.

"Siz bir şey söylemeden önce, bunun kötü bir zaman olduğunun tamamen farkındayız." Ellerimi teslimiyetle kaldırdım.

Irene kaşlarını kaldırdı, sanki "sence?" der gibiydi.

"Seninle konuşmamız gerek." Darla . " önemli. İçeri girebilir miyiz?"

"Bu saatte beni on altı kez arayacak ve telefonumu yirmi üç mesajla dolduracak kadar önemli mi?"

Tamamen yıkıcı davranıyorduk. Pazar gecesiydi -şimdi Pazartesi sabahıydı- ve okula birkaç saat vardı.

"İstediğimiz cevapları verirsen Callie'nin yarın amigo kız takımından atılmasını sağlayacak kadar önemli," diye .

Irene mırıldandı. Yine de kenara çekildi ve bizi içeri aldı. "Lütfen ses çıkarmayın. Büyükbabam uyuyor." Bir başparmağını

onun arkasında. " e mutfak sağıdaki ilk giriş."

Irene'in hızını yakalamak yirmi beş dakika sürdü. Callie'nin aşk hastası bir sapık gibi Cade'in peşine düşmesinden en iyi iki arkadaşının arasına yalanlar sıkıştırmasına kadar her şeyi ezberledik.

Beau'nun eski erkek arkadaşına ilaç verdiği kısmı . Bu benim doğrularım değildi. O anın sıcaklığıyla Cade'den nefret ettiğimi söylemiş olsam da, ki etmedim, onun güvenini bu şekilde kırmazdım.

Cade bunu bilmiyordu ama onun için adaleti sağlayacaktım. Beau'yu öyle bir benzetecektim ki, onunla işim bittikten sonra bir daha asla düz yürüyemeyecekti.

"Ne diyeceğimi bilemiyorum," diye mırıldandı Irene küçük hikâyemizi nihayet sindirdiğinde. Sallanan mutfak masasının etrafında toplanmış oturuyorduk. "Vay anasını." Darla'nın bakışları odanın içinde dolaştı ve yontulmuş boyayı inceledi,

Cilasız dolaplar, çatlak tezgahlar. Merhametini gizleyemediğini biliyordum. Takımdaki bazı kızların Irene'e zorbalık ettiğini görmüş ve onu savunmadığı için pişmanlık duymuştu. St. Victoria'daki akbabalar her sulu et parçasını avlardı. Irene Black, düşük sosyoekonomik statüsü ve tasarım olmayan kıyafetleriyle onların en sevdiği biftekti.

Irene yüzündeki ifadeyi görmeden önce Darla'yı masanın altından tekmeledim.

Darla boğazını temizleyerek kendini toparladı. Bir saç telini kulağının arkasına sıkıştırdı ve gerçek bir Güney Yakası asilzadesi gibi duruşunu düzeltti. "Tüm bunları söyledikten sonra, bize Callie hakkında söylemek istediğin bir şey var mı?"

Irene'in önceden şüpheyile bakışları aramızda gidip geliyordu. Muhtemelen konuşmak için oturduğumuzda bunun bir oyun olduğunu düşünmüştü. Yüzlerimizdeki bir şey onu gerçek olduğumuza ve Callie'nin solgun kıcını yakalamak için çaresiz olduğumuza ikna etmiş olmalıydı.

Irene, "Callie'nin birinci sınıftan beri tuvalet kabininde dedikodular yazdığını biliyorum," diye itiraf etti.

Darla, saygıyla, musluk suyunu yudumlarken boğuldu. Çenemi sıktım. "yaparken gördün mü?"

Irene başını salladı, bakışlarını başka yöne çevirdi. "Birçok kez. Hiçbir şey söylemedim çünkü hayatımı cehenneme çevirecekti. Herkes onu zararsız küçük bir şey olarak görüyor, ama ben onun ne olduğunu görüyorum: aşağılık, kıskanç ve şeytani bir kişilik."

"Onu sadece bir kez yakaladım." Darla oturduğu yerde kıpırdandı. "Ella ve Cade ile ilgili dedikodulardan önce Callie sana kişisel olarak bir şey yaptı mı?"

Irene'den göbek derinliğinde bir kahkaha yükseldi ve yemin ederim İsa'nın üst katta mucizeler yaratmasını engellemeye yetti. Darla ve ben koltuklarımızdan fırladık. Irene kendini çabucak toparladı, bakışlarını nefret kaplamıştı. "Callie birkaç ay önce mezuniyet balosunda erkek arkadaşım ile öpüşmeye çalıştı."

Yüzümü avuçladım. Bu kaltağın nesi vardı da kendisini istemeyen ya da kendisine ait olmayan erkeklerin peşinden gidiyordu? "Şaşırdığımı bile söyleyemem."

"Öyleyim." Darla'nın yüzü tiksintiyle buruştu. "Jared'e asılmaya çalıştığına inanamıyorum."

Irene biraz nostaljik bir şekilde gülümsedi. "Ona Big Mac nefesi olduğunu ve uzaklaştırma emri istemediği sürece ona bir metre bile yaklaşmamasını söyledi."

Çok güldüm. Dansa gitmeden hemen önce Callie'nin iki tane Big Mac yediğini hatırladım. "Özür dilerim. Aslında oldukça komikti. Korkmuş olmalı."

Gerçekten düşündüğümde, Callie istediklerinin reddedilmesinden hiç hoşlanmadı. Ne biz çocukken ne de şimdi. İlkokuldayken bile, eğer sevdiği bir oyuncak bebek bulursa, kimse o oyuncak bebekle oynayamazdı. O bebeği büyütse bile, o hala 'onun'du. Asla kendisine ait olmayan şeyler üzerinde hak iddia ediyordu ve ona aksini söylemediğim için kendimden nefret ediyordum.

Irene içini çekti ve su bardağının kenarındaki buğuyla oynadı. "Oh, Callie bir t attı. Çivili meyve kokteyli yüzünden çakırkeyifti ve benim karavan çöpü, beş parasız kığımın Jared'e ait olmadığı gibi şeyler söylemeye başladı."

Daha iyisini hak ediyor. Bağırsaklarını kusmaya başladığında, biz de oradan

ayrıldık.

daha büyük bir olaya neden olmadan önce."

"Tüm bunlar olurken Shaun'la dans ediyor olmalıydım. Çok utanç verici." Darla bembeyaz kesildi ve bana döndü. "Mezuniyet gecesi tam olarak neredeydin? Seni zar zor gördüm."

Dudaklarımı ağzımın içinde yuvarladım, ön parmağımla masanın üzerine görünmez bir desen çizdim.

Callie'nin öfke nöbetini görmedim çünkü Aziz Victoria'nın avlusundaki kutsal meşe ağacının yanında dört ayak üzerinde duruyordum ve Cade'in vahşi darbelerine karşı beni sadece toprak ve çimenler destekliyordu. Benim elbisem ve onun smokini kirle lekелendikten sonra, arabamın arka koltuğunda sevişmeye başladık. Hemen hemen Cade'in beni bıraktığı geceydi.

"Muhtemelen kızlarla içki içiyordum." Omuz silktilim. "Ortaokul balosundan pek bir şey hatırlamıyorum. Jared bir daha bir şey deneyip denemediğini söyledi mi?"

Irene rahatsız görünüyordu. "Jared ve ben aslında Joshua'nın doğum günü partisinden birkaç gün sonra ayrıldık. O yüzden bilemiyorum."

anasını. "Bunu duyduğuma üzıldüm, Irene. Birlikte çok iyidiniz."

Sakin davranıyormuş gibi yaptı. "Karşılıklıydı. Artık bunu aştım. En iyi arkadaşının küçük kız kardeşine karşı bir şeyler hissettiğinden eminim."

Gariplik ve endişeyle dolu bir tepki anı yaşandı. Artık tüm kartlar masadaydı, bir sonraki hamle ne olacaktı?

Callie'ye bir ders verilmesi gerektiği açıktı. hayatına devam etmenin olgunca bir davranış olduğunu biliyordum ama içimdeki küçük sürtük onu sarı saçlarının ucundan tutup St.

En iyi arkadaşın bunu nasıl yapmış olabilir?

Birine bakış açınızın bir gecede nasıl değişebildiği ilginçti. En güvendiğim dolandırıcı olarak gördüğüm Callie beni sırtımdan bıçaklamıştı. İhanet çok acı vericiydi çünkü size en yakın olanlardan geliyordu. Ama her şey dönüp dolaşıp aynı yere geliyordu. Evrenin hayatınızdaki kötü tohumları yavaşça ayıklaması ne kadar da komikti.

"Şimdi ne olacak?" Darla'ya sordum. "Callie'yle nasıl yüzleşmek istiyorsun?"

Derin bir nefes aldı ve parmaklarını siyah atkuyruğunun arasından geçirerek elini ensesine götürdü. "Bilmiyorum, Ella."

"Callie'nin benden hoşlanmamasının bir nedeni daha var." Irene boğazını temizledi. "Bende ona ait bir şey olduğundan şüpheleniyor."

"Peki bu ne?"

"Ağustos ayında tüm ekiple birlikte onun evinde yatıya kaldığımızı hatırlıyor musun? Şey, 1999 model bir Toyota kullandığım gerçeğiyle dalga bitirdikten sonra, onun yatak odasına gizlice girdim... bilmiyorum... belki bir şeyler kırmak niyetiyle?" Irene utanarak bakışlarımıza karşılık vermeyi reddetti. "Çok kızgın ve . Onun yerine günlüğünü buldum."

Callie'nin günlüğü mü vardı?

Darla gözlerini Irene'e dikti. "Bu günlükte ne yazıyordu?"

"Çaldım," diye itiraf etti Irene yüzü kızararak. "İstersen kendin okuyabilirsin."

Boğazımdaki kolyeyi sıkıca kavradım, querido'mun bana verdiği kolyenin aynısını... Aylar önce onu sevmeyi bıraktığımı düşündüğümde aldığım kolyenin aynısını. "Bundan hoşlanmayacağız, değil mi?"

Irene sandalyesinden kalkarak başını salladı. "Onu takımdan atma konusunda herhangi bir şüpheniz varsa, bunu okuduğunuzda şüpheleriniz ortadan kalkmış olacak."

Callie Mackowski'nin günlüğünün tamamını okuyoruz, Irene'in çoktan kırıp açtığı bir kilidi olan bulanık pembe bir hava.

Ve haklıydım.

Bulduğumuz şey hoşumuza gitmedi.

CHAPTER 24

O ve ben, her zaman.

20 Ekim 2014
Sabah 8:53.

E a, 18

Porsche'mden dışarı adımıımı attığımda, sonbahar sabahı yoğun bir de
ance havasıyla irkildi, yaklaşan intikamın bir ipucu saçaklarında dönüyordu.
Kat kat kapatıcı uykusuzluğumu gizliyordu ve elimdeki buzlu kahve,
St. Victoria'nın öğrenci otoparkını intihar görevindeki bir kadın gibi geçerken
beni ateşliyordu.

Derslerin başlamasına daha kırk dakika vardı ve asla ilk ders zilinden
önce gelen biri olmadığım için, büyük fuayede dolaşan erkenci kuşlar,
kırmızı-gerilim deri ceket, yüksek belli kot pantolon ve sadece Cuma'dan
Pazar'a kadar gün batımından şafağa kadar çalışan kadınların giydiğı türden
topuklu bir çift LV bottan oluşan kıyafetimle bana şüpheyile baktılar.

Haftalardır ilk kez, Callie'nin benimkinin hemen yanındaki dolabına
doğru yürürken yürüyüşüm güçlü ve toparlayıcıydı. Artık St. Victoria'nın
koridorlarını yönetecek Cade olmadığı için okuldaki özgüvenimi
kaybetmişim - hatta herkesin gözü önünde yaşadığım ayrılıktan sonra
kendimi kaybolmuş gibi hissetmişim.

Ama bir kraliçenin hükmetmek için kimsenin yardımına ihtiyacı
yoktu. St. Victoria, tüm hayaletleri ve sefaletiyle, her zaman benim
egemenliğim olmuştu. Benim oyun alanım.

Bir an için kendimi kaybettim ve kim olduğumu unuttum ve unutmaya
cüret edenlere bunu hatırlatmanın zamanı gelmişti.

Yani Callie Mackowski.

O kaltağa asla sikilmeyeceğimi göstermek üzereydim.

Tekrar.

tam 9:13'te telefonum Darla'nın mesajıyla çaldı.

Her şey basıldı. Daha gelmedi mi? -Darling

Sırıttım ve bakışlarımı ekranımdan kaldırarak önümdeki kalabalık koridoru inceledim. Öğrenciler etrafta dolaşüyor ve öğretmenler sınıflarına doğru yürüyordu. Birkaç Başlatıcı'nın tanıdık yüzlerini seçtim. Kimse gereğinden uzun süre bakmadı. Sadece karşılıklı ihlali tanıyan bir bakış. O geceki sefahati yüksek sesle dile getirme fikrini öldürerek bağlılık yemini ettik.

Daha gelmedi. Onu bekliyorum. Geldiğinde sana mesaj . -Ellie

Kay. Yakında size katılacağım. -Darling

Cade'i arama ihtiyacını görmezden geldim, bir ölü gibi onu kesip bıçtım.

Dallar kalbimi zayıf dallarla koruyordu. Mesafe özleminizi artırdı ve ben de Prensım olmadan hayatta kalabilirken, artık yanımda tahtta oturmadığı için her zaman hayal ettiğim hayatı yaşayıp yaşayamayacağımı merak ettim.

Yarım bir kalp gibi hissediyorsanız gerçekten yaşıyor muydunuz?

Bir numaralı halk düşmanı, yanında sırtan bir Beau ile görüldüğünde bu sarmal düşüncelerden kurtuldum. Sarı pixie kesimi dalgalar halinde şekillendirilmişti ve Beau ev-oyun hokey formasını giyerken o amigo üniformasını giymişti. ey okulun sahibiymiş gibi yürümeye çalıştı.

Cade ve benim bir zamanlar

yaptığımız gibi. Neredeyse .

Callie'nin günlüğünü okuduğuma göre gerçeği biliyordum.

Sadece Cade'e takıntılı değildi, aynı zamanda bizim yarattığımız imajı da istiyordu. Beau ile bunu geliştirmek için umutsuzca çabaladı ama sonunda o meme benzedi: beklentiler ve gerçeklik.

Kimse bizi taklit edemez.

O burada. -Ellie

Callie beni hemen fark etti ve yanıma geldi. Şimdiye kadar gülümsemesinin ne kadar sahte olduğunu hiç fark etmemiştim. Ta ki onun çirkin gerçeklerini okuyup sahte yüzünü görene kadar.

"Ella!" Kollarını bana doladı, boy nedeniyle yüzü neredeyse göğsümde boğulacaktı. "?"

"Başlatma Gecesi'nden sonra beni kontrol etme zahmetine bile girmediğin gerçeğini göz önünde bulundurarak mı? Harika." Konuşurken sesimi alçalttım ama Beau'nun da duyabileceği kadar yüksek tuttum.

Callie rahatsız bir şekilde geri çekildi. "Sen delisin." Sahte bir özürle bana bakmadan önce Beau ile bakıştı. "Özür dilerim. İşler kontrolden çıktı. Aile meselesi vardı, bilirsin, Beau ve ben meşguldük."

"Hayır, hangi aile meselesinden bahsettiğinizi bilmiyorum," diye kestirip attım. Callie kıpırdandı. Ben de iğnelemelerimi Beau'ya yönelttim. "Sonra görüşürüz, evlat. Senin varlığına gerek yok."

Yanaklarına sert ve utanç verici bir kızarıklık yayıldı. Cade'e göre benden hoşlanıyordu ve Callie'nin günlüğü de bunu doğruluyordu. Ona karşı bir kez bile açıkça kaba davranmamıştım. Ama Beau'nun insanları tavladığı için lanet olası bir tecavüzcü olarak etiketlenmesine bir kademe kaldığını düşünürsek, şansımı deneyecek ve umarım bana olan aşkını öldürecek.

Dediğim gibi, onunla yakında ilgileneceğim.

Beau Callie'ye veda öpücüğü verdi, bana yaralı bir bakış attı ve küçük bir korkak gibi uzaklaştı.

Callie kaşlarını çattı. Bu gerçekten de benim için bir cüretti. "Senin neyin var Ella? Genelde sabahın köründe böyle sürtüğ gibi davranmazsın."

"Aslında ben gece gündüz bir sürtüğüm." Düşünceli bir şekilde çeneme vurdum. "Biliyor musun, belki de numara yapmakta iyiyimdir... Senin gibi."

Callie çantasını omzundan yukarı kaldırdı ve bana ters ters baktı. "Tamam, neler oluyor? Seni aramadığım için kızgınsın ama meşguldüm. Ayrıca Darla telefonunu benden aldı, bu yüzden sana ulaşamayacağımı biliyordum."

sen."

"Bu ucuz bir bahane, Cal." Durgun bir şekilde dolabıma ve topuklarım tıklar tıklar ses çıkararak onu tekmeledim. "Eğer gerçekten en iyi arkadaşım olsaydın, bana ulaşmanın bir yolunu bulurdun."

Gözlerini kırptırdı.

"Biz..." Ben ilerlerken karanlık auramı hissederek geriye doğru yürüdü.

Tıkla. Klik. "En iyi arkadaşlar, değil mi?"

üyük fuaye ve ana giriş dolaplarımızdan sadece birkaç adım ötedeydi, bu yüzden öğrenciler binaya girdiklerinde hüzünlü lise hayatlarının en büyük gösterisini yapmak üzereydiler.

"Elbette." Soğukkanlı davranmaya çalışarak soldu. "Özür dilerim, tamam mı? Sakin ol. Bunu telafi edeceğim. Öğle yemeğinde arayı kapatırız, mı?" Ellerini havaya kaldırarak acınası bir şekilde güldü. Keşke bu hafta sonu ne kadar çok şey yaptığımı bilseydi. "İyi tarafından bakarsak, Beau ve ben nihayet işleri koyduk. Artık beraberiz."

"Vay canına," diye alay ettim, kaşlarımı kaldırarak. Klik. Klik. "Bu okulun muhtemelen göreceği en berbat çifti tebrik ederim."

Callie dondu kaldı, tek bir ciyaklama bile çıkarmadı.

İçimdeki çılgın İkizler'in dürtülmeye değmeyeceğini çok iyi biliyordu.

Gözlerimi devirip omzunu hafifçe ittim ve stratejik olarak fuayenin tam ortasında durduk. Üstümüzde yüksek bir mozaik tavan, krem rengi döşemenin her tarafına bir renk cümbüşü saçıyordu.

Ayrıca Darla'nın Callie Mackowski'nin ikinci kattaki günlük kayıtlarının basılı kopyalarını fırlattığı zaman için muhteşem bir açı.

Yakında eski en iyi arkadaşım olacak kız omzunu tuttu ve dramatik bir şekilde nefesini tuttu. "Ne oluyor Ella? Bana ne kadar kızgın olduğun umurumda değil ama beni itip kakma."

Başımı arkaya attım ve güldüm. "Deli olduğumu mu düşünüyorsun bebeğim?" Huzursuz bir öfkeyle titriyordu.

"Çok kızgınım," diye tükürdüm. "Bil bakalım bu hafta sonu ne öğrendim Cal?" "Ne?" diye karşılık verdi, Fendi çantasını can simidiymiş gibi tutuyordu. Aynı çantayla onu boğmak istedim.

"Küçük bir kuş bana Callie Mackowski'nin Cade Remington'la yattığını, sonra da yıllarca saplantılı bir hayran gibi onu takip ettiğini söyledi"-duraksadım, sonra daha yüksek sesle söyledim-"başlangıçta sarhoş bir hata olduğu için onu reddettikten sonra... ve aslında beni istediği için."

İfadem lisenin günlük koşuşturmacası içinde bulanıklaştı ama sözlerim onun kulağına gitmedi.

Önce Callie'nin burun delikleri açıldı. İkinci olarak tüm tavrı değişti. e Fendi çantası omzundan kayarak dirseğinin kıvrımına düştü.

atmosfer bir düşmanlık bulutu gibi yükseldi ve birdenbire ilgi odağı biz olduk. Huzur içinde yatsın, bizden bir adım ötede kürsüde oturan Rahibe Victoria'nın heykeli değil.

"Ah." Çenesine vurdum, dış dünyaya karşı taparcasına ama bu aşağılayıcı bir hareketti. "Birileri bir ton kıskançlığın arkasına saklanmış. Sorun değil. Hepimizin başına gelir, Callie."

Omurgasını bir dal gibi kırmak üzere olduğumdan habersiz duruşunu düzeltti. Yüz hatlarını maskeleyerek, "patates kızartması ister misin?" türünden bir gülümsemeyle selam verdi. "Sen neden bahsediyorsun? Ne zamandan beri aptal eski erkek arkadaşının söylediği her şeye güveniyorsun-"

Darla Hill'e mükemmel zamanlama için Oscar Ödülü vermek isterdim.

İkinci kattan aşağıya striptiz paralar gibi tomar tomar kâğıt yağıyor, sınırsız beyaz bir kurdele gibi yavaş yavaş uzuyordu... Verilmeye devam eden bir hediye idi bu çünkü Darla çeşitli yazılardan yüzlerce kopya basmıştı.

e konuşmalar aniden kesildi, tıpkı fuayede duran herkes gibi... Yüzleri yukarı kalkmış, sıradan bir Pazartesi sabahındaki bu istenmeyen rahatsızlığı hayranlıkla izliyorlardı.

Mozaik tavandan gelen güzel gölgelenen birkaç giriş yüzüstü yere yığılmış, saçmalıklar ve korkunç itiraflardan oluşan bir kaleydoskop oluşturmuştur.

Callie'nin iğrenç zihninin iç işleyişi gökyüzünden konfeti gibi yağarken mırıltılar ve soluklar bir kez daha devam etti.

Callie kaşlarını çattı ve bir tane . Diğer öğrenciler de aynısını yaptı. I

sinsi bir ifadeyle öylece durdu. Bekliyordu, sadece çılgınlığı bekliyordu. "Ouh, hangisi bu?" Basılı kâğıdı okurken ona daha yakından baktım, ne olduğunu anladığında her geçen saniye daha da sertleşiyordu. Güney Yakası sosyetesinden ölümü, sizin tarafınızdan cömertçe sağlandı. Gerçekten. "Giriş #53? Benim favorim değil ama kesinlikle komik bir film."

Giriş #53

Sevgili günlük,

Beau ve ben sikiştik. Anal, tam olarak. Çok eğlenceli olacağını söyledi.

Değildi.

Yeterince kayganlaştırıcı kullanmadı ve kıcıma boşaldı. e en kötü kısmı?

bana Ella'nın adıyla seslendi.

Seks sırasında bile, o kaltaktan kaçamıyorum.

Ondan nefret ediyorum. Beau'dan daha

çok nefret ediyorum.

-Callie

Callie'nin cildi ölüm korkusuyla domates kırmızısına döndü. "Bu da nereden çıktı?" diye bağırarak çarşafı yüzümün önünde salladı. Çantasını bıraktı ve kollarıyla toplayabildiği kadar çok sırrı topladı, ki ne kadar küçük oldukları göz önüne alındığında bu çok fazla değildi. "Hayır. Hayır. Hayır. Hayır."

"Hem pastanı alıp hem de yiyemezsin Callie," diye şarkı söyledim, felaket etrafımızda bir kasırga gibi dönerken turuncu akriliklerime bakıyordum. "Seni becerirken adım söylemesi çok rahatsız edici. Bu sizin yaptığınız berbat bir ön sevişme şeyi mi? Not: Bir dahaki sefere bir erkek seni götten sikmek isterse, prezervatif takmasını isteyebilirsin. Bilirsin, böylece anüsüne boşalmaz. İğrenç, değil mi?"

Gümbür gümbür kahkahalar bir koro gibi çınlıyor, günlük kayıtlarının gürültüsü, gece vakti acele eden kuşlar gibi yukarıdan sürekli düşüyordu.

ğrenci topluluğu, Callie Mackowski'nin düşüncelerinin ne kadar berbat olduğunu, başkaları hakkında nasıl saçmaladığını ve nasıl yanlış hikayeler anlattığını ilk elden tattı. İntikam çok tatlıydı.

"Sen!" Callie göğsüme suçlayıcı bir yumruk atarak bağırdı. Ağzından tükürük fışkırdı, yüzü o kadar kızarmıştı ki yüz hatlarını zar zor seçebiliyordunuz. "Bunu sen yaptın! Günlüğümü nasıl ele geçirdin?"

Uğursuzca sıırttım ve en sevdiğim 69 numaralı girişı almak için eğildim ve yüksek sesle okudum. "Sevgili Günlük, takımdaki tüm kızlardan bıktım usandım. En çok da Ella ve Darla'dan. ne sanıyorlar? Yardımcı kaptanlar mı? Daha çok yardımcı amcıklar. Onlar gibilerden emir almak istemiyorum." Callie bir çığlık atarak girişı elimden kapmaya çalıştı. Bir elimle kafasına vurarak onu geri çektim ve genizden gelen sesini taklit etmeye devam ettim. "Takımda olmak için çok çalıştım. Kaptan olmayı hak ettim. Naomi ve Dyke Dacia onları seçtikleri için gidip birbirlerini becerebilirler. Nepotizm yuvasında. Ugh.

"Ella konusuna hiç girmeyeyim bile. Benim istediğim her şeyi istemesinden bıktım usandım. Ne kadar şımarık bir velet.

"Önce Cade'ı gördüm. İlk Cade'i istedim. Önce Cade'ı becerdim. Eğer o olmasaydı, Cade'le çıkıyor olurdum. Ella iyi davranıyor ama sahte ve iki yüzlü. Acınası. Hep başkalarının istediğini istiyor. O benim olmalıydı.

"Önce ben onu istedim. O da beni istedi.

"Ella her şeyi mahvediyor.

"Yani onun için her şeyi mahvedeceğim. "Darla için de.

"Sadece bekle ve gör.

"-Callie," diye teatral bir şekilde bitirdim, etrafımızdaki kalabalık gülüyor ve alkışlıyordu. Bazı öğrenciler videoya çekmek için telefonlarını çıkardılar. "Kahretsin, adam kayırmanın ne demek olduğunu bilmene bile şaşırdım," dedim ve günlüğü buruşturup omzumun üstünden fırlattım. "Yansıtma yapıyormuşsun gibi geliyor. Hak sahibi mi? Şımarık velet? Kendinden bahsetmediğine emin misin?"

Callie ellerini iki yanına koymuş, panikle nefes alıp verirken etrafına dehşetle bakıyordu. Gülünç duruma düşmüştü. Güzel. I

Umarım panik atak geçirmiştir, küçük kompulsif yalancı.

Yalanları ve hileleri onu yakaladı ve bu, hayatında ilk kez gerçeğini kabul etmek zorunda kaldığı andı: korkunç bir insandı.

Çevresel görüşümden, Darla büyük merdivenlerden aşağı koşarak kargaşaya katıldı ve bize ulaşmak için insanları itti.

"Hayal görüyorsun. Cade asla senin olmadı. Ama benimdi." Sırtışıım kayboldu. "Son şansın. Biz birlikteyken Cade'i becerdiğini ve sonra ürpertici bir sapık gibi peşine düştüğünü hâlâ inkâr edecek misin? Bizimle arkadaşmış gibi davrandığını, Darla'nın ve benim arkamızdan konuştuğunu inkâr edecek misin? e kanıtların hepsi burada Cal."

"Siktir git, Ella!" Nefes nefese kaldı. "Sana inanamıyorum!"

Sırtttım.

Etrafımızı saran kümeden daha fazla tezahürat geldi. Akbabalar buradaydı ve haklarını istiyorlardı. Onlara metrelik beyaz eti, kemikleri ve iyle fırlatmak üzereydin.

Odadan bir günlük daha aldım, buruşturdum ve kafasına fırlattım.

"Dinle, seni aptal, homofobik amcık. Senin sahte komşu kızı bıktım. Tek yaptığımız sana gerçek arkadaş olmakken Darla ve bana hakaret etmekle kalmadın, aynı zamanda bu okula giden hemen hemen herkesin ağzına sıçtın." Öğretim üyeleri hakkında ileri geri konuştuğu, insanları renklerine, geçmişlerine ve cinsel yönelimlerine göre yargıladığı yüzlerce günlük kaydı ve yaşının iki katı bir porno yıldızıyla web kamerasında nasıl seks yaptığına dair özel bir grafik kaydı vardı. Onun gibi biriyle arkadaş olduğum için kendimden iğreniyordum. "İşin üzücü yanı, bu yargılara kendinizin de hakkı olduğuna inanmanız. Herkesten daha iyi olduğunu ve hepimizin senden aşağı olduğunu düşünüyorsun. Aynaya bir bak Callie. Bu saç stiliyle sadece sarışın Betty Boop'un ucuz bir versiyonu gibi görünmekle kalmıyorsun, aynı zamanda için çürümüş. Ruhun için kurtuluş yok. Cehenneme tek gidişlik bir biletin var, tatlım."

Callie'nin iyi ya da kötü tepkisinin harekete geçmesi için tüm bunları söylemem gerekti.

"Seni lanet orospu!" Tüm gücüyle beni itti ve kıpırdandım, geriye düştüm ve Rahibe Victoria'nın heykeline çarptım. "Eşyalarım dokunmaya nasıl cüret edersin?"

Kalabalıktan gelen tezahüratlar kulaklarımı zonklatacak kadar yüksek sesle çınılıyordu.

Kendimi düzelttiğimde sırtım acıyla inledi. Callie beni fiziksel olarak itecek cesarete sahipti. Buna inanamıyordum.

Tekrar üzerime geldi, gözlerinde çılgın bir bakış vardı. Bu benim birlikte büyüdüğüm Callie değildi. bu onun sakladığı canavardı. "Evet, onu becerdim! istedim ve sen aldın. Beau'yu istedim ve sen de onu aldın. e yardımcı kaptan pozisyonu? Sen de ! İstediğim her şeyi aldın. Senden nefret ediyorum!"

"Dokunma bana." Onu geriye ittim ve kemikli kışının üzerine düştü. Umarım kuyruk kemiğini incitmişimdir. "Beau sik yalasın da umurumda değil. Kalk o yüksek atından, seni tembel kaltak! Pozisyonumu hak ettim. Çok çalıştım. Senin takımında olmanın tek nedeni Darla ve benim, seni nankör, psikopat fahişe."

Callie bir savaş çılgılığı atarak ayağa kalktı ve beni yere yapıştırdı. Sırtım zemine çarparken uludum, tam da ilk uyarı zili yaklaşan ders saatini işaret ediyordu. Kimse kımıldamadı. Öğrenciler sanki bu bir güreş maçıymış gibi yüksek sesle tezahürat yaptılar.

Callie'yi ittim ve ona bir tokat attım. "Erkek arkadaşına arkamdan vurduğun için." Ona bir tokat daha attım ve keskin tırnağımla yanağını yakaladım. " at's for-"

Bana kafa attı.

Dünyam dönmeye başladı ve neredeyse devriliyordum. Arka planda Darla'nın çukura girdiğini duydum.

Callie bana doğru sürünürken ben de geriye doğru süründüm ve "Ben batıyorsam sen de batacaksın" diye bağırdı.

Birdenbire Darla Callie'nin Fendi çantasını aldı ve öyle sert salladı ki Callie yana doğru savruldu ve yanıma yüzüstü düştü.

ondan alındı.

"Kız kardeşime todger dodger dediğın için!" Darla dizlerinin üzerine çökerek Callie'nin üzerine oturdu. antasının halkasını Callie'nin boynuna geçirerek onu boğmaya çalıştı... Boğmak mı?

"Darla, hayır!" Ne kadar istersek isteyelim o kaltağı öldüremezdik. "Dur!"

"Bana ilgi orospusu dediğın için!" Darla bağırarak Callie'nin boynundaki halkayı sıkarken Callie de çenesini Darla'nın göz çukurlarına sokmaya çalışıyordu. " Ella'nın düşük yaptığı konusunda yalan söylediğın için-"

Callie'yi öldürmeden önce -kendini çok kaptırmış olan- Darla'yı ittim. Fendi tarafından öldürölmek, ne kadar cazip olursa olsun, doğru cevap değildi. "Bırakın Müdür Hill ilgilen-"

Callie tüm gücüyle Darla'nın yumruk attı, dizleri zemindeki günlük kayıtlarının üzerinden kaydı. "ok komik! Bir yıl önce ona katlanamazken şimdi Ella'yı mı savunmak istiyorsun?" Kendimi ikisinin arasına sıkıştırmaya çalıştım. Evet, olay çıksın istiyorduk ama şiddete başvurmamalıydık. "Bil bakalım ne oldu? Tanrı'ya şükür bebeğı öldü. O soydan bir şeytan doğurarak berbat bir anne olurdu."

Oh. Cehennem. Hayır.

Darla Callie'ye tekrar saldıramadan önce, Callie'nin sol gözünün üzerine sağlam bir yumruk indirdim.

Acı içinde feryat etti, iki büküm oldu ve yüzünü kucakladı.

Titrek bacaklarımın üzerinde ayağı kalktım, neredeyse takılıp düşüyordum, bir avuç dolusu saçını yakaladım ve başını geriye doğru çektim. "Yine bebeğim hakkında konuş. Yine ailemden bahset. Sana meydan okuyorum, kaltak!" Sudan çıkılmış balık gibi kıvranırken onu geriye doğru sürükleyerek bağırdım. Tanrı'ya dua ederken sırtının her yerinde kâğıt kesikleri vardı. "Seni öyle bir sikeğım ki, anal creampie en son endişeleneceğın şey olacak-"

Kalabalık dağıldı ve çılgına dönmüş görünen Shaun omuzlarını kaldırarak dövüş kulübümüze girdi.

Durakladım, şaşkınlıkla ona bakıyordum, artık kendimle uyum içinde değildim.

çevreleyen. Sadece ben, Callie ve görüşümü bulanıklaştıran kana susamış intikam ihtiyacı vardı.

Callie benim dikkatimin dağılmasını ve gevşememi fırsat bilip geriye savruldu ve ben düşene kadar beni itti. Üstüme çıktı, yüzüme ve göğsüme zayıf indirdi. Kaybetme oyunu oynayan iki hırçın kedi gibi sahada kavga ederken ben de ona karşılık verdim.

"Senden nefret ediyorum. Senden nefret ediyorum. Senden nefret ediyorum!" diye bağırdı, özellikle sert bir yumrukla dudağımı patlattı. "Hayatımı mahvetmenin bedelini ödeyeceksin!"

"Kendi hayatını mahvettin, seni orospu!" Darla saçlarını köklerinden ayırmaya çalışırken ben de ona tokat atarak öfkelen dim.

Acelemiz yüzünden Rahibe Victoria'nın heykelini devirdik. Üç sağlam parçaya ayrıldı.

Shaun zıplayarak Darla'yı koltuk altlarından yakaladı ve Callie'yi dövebilmek için kurtulmak için tekmeleyip çığlık atarken onu çapraz re'den dışarı çekti.

Bacaklarımdaki gücü kullanarak Callie'nin üzerinden yuvarlandım ve bir dizi yumruk attım. Birkaç tanesini göğüslerine, bir tanesini de diğer gözüne indirdim ki iki tane eşleşen parlatıcıya sahip olduğundan emin olayım.

Sadakat, güven, zaman emek gibi çok şey verdiğim en iyi arkadaşımı yok etme arayışında olan bir kadındım. Sadece beni sırtımdan bıçaklaması için.

Soyum ve doğmamış çocuğum hakkında konuşmak barut fıçısındaki kibritti.

Attığım her yumrukla inledi. "Ne cüretle erkek arkadaşına asılırsın! Ailemi aşağılamaya nasıl cüret edersin! Ne cüretle Darla ve beni birbirimize düşürürsün!"

Bir tane daha indiremeden, güçlü bir tutuş beni geri çekti. Homurdandım, vücudumu Callie'ye doğru ittim, artık acımayana kadar canını yakmak istiyordum.

"Durun. Dur. Her şey bitti," diye kulağıma fısıldadı Shaun, kollarını belime dolayarak. "Başın şu anda olduğundan daha fazla belaya girecek. O buna değmez. Hâlâ nefsi müdafaa olarak geçebilecekken bırak gitsin."

İşitme duyumu yeniden kazandığımda her şey bir kez daha yavaşladı.

. St. Victoria. Büyük fuaye. Şok olmuş bir öğrenci topluluğu
Paparazzi gibi 'a giriyorum.

Az önce ne ben?

sts adresimi hiç kullanmak istemedim. Bundan daha iyi olmam
gerekiyordu.

Shaun ayağa kalkmama yardım etti. Callie'ye dik dik bakarken, utanç
solar pleksusumu sarstı ama gurur beni sabit tuttu.

Amigo üniforması yamuk yumuk, saçları dalgadan çok sivri, yüzü
morluktan şişmiş. Kendi kirli sırlarından oluşan bir yığının içinde yatıyordu.
Ne sıcak bir karmaşa.

Belki de Darla ve benim hiçbir şey yapmamıza gerek yoktu. St.
Victoria'nın tüm zemini Callie'nin karmasıyla kaplıydı. Olgun yolu seçip
zamanın sihrini kullanmasına izin verebilirdik.

Rahibe Victoria'yı bile kıldık. Tanrı onu korusun, umarım beni
affeder. e ghouls and demons conned in this four walls must be
cackling at the shitshow.

"Buna değmezdin," dedim Callie'ye, bir elimi patlamış dudağıma
bastırarak. "Bu olmamalıydı ama pişman değilim. Bu sana bir ders olsun.
Sevdiklerimle ve benimle uğraşılmaz. Buradaki zamanın sona erdi. Sen de
bu koridorlarda dolaşan hayaletlerden biri olabilirsin Callie."

Callie titrek bacakları üzerinde doğruldu. Yırtık Fendi çantasını
koluna yerleştirdi. Zaman çizgisi sona erdiğinde can simidine tutunmaya
çalışıyordu.

Tüm bu çile karşısında hayal kırıklığına uğramış bir şekilde başımı
salladım.

Onu ve kendimi hayal kırıklığına uğrattım.

Daha iyi hissettim mi? Evet, çünkü intikamımı aldım. Hayır, çünkü iş
şiddete . İnsanları olduğu gibi kabul etmek diye bir şey olmadığını
öğrendim. Birinin ruhuna ne kadar derinden bakarsanız, o kadar sapkınlık
bulursunuz.

Uzaklaşmak için döndüm.

Callie'nin kırık kıkırdaması arkamda yankılandığında üç tık yapmıştım.
Ben.

"Her şey senin güvensizliğine bağlı, ha?" Sırıttı, bir elini yumuşatarak
elini saçlarının üzerinde . "Günlüğümdeki stu ile ilgili değildi. Sen

sen fırsat bulamadan erkek arkadaşını becerdim diye kıskandın. Ne var biliyor musun? Her saniyesinden zevk aldım."

Shaun tiksintiyle küfretti. Benim yüz hatlarım da tiksintiyle buruştu. Callie bunun farkında değildi. Yaptığı şeyin altında bu yatıyordu.

Ellerimi havaya kaldırdım ve yüksek sesle alkışladım, bu hareketle onunla alay ettim. "İyi iş, Callie. Sadece St. Victoria'daki herkese bekâretini sarhoşken tek gecelik bir ilişki sırasında seni zerre kadar umursamayan bir adama kaptıran azgın bir sürtük olduğunu kanıtlamakla kalmadın, bugün bana bunun asla benim kıskançlığım ya da güvensizliğimle ilgili olmadığını da kanıtladın. Hepsi senindi. Senin aksine ben çevremdeki kadınları yüceltmek istiyorum çünkü onların başarılı olduğunu görmek istiyorum. Ben senden daha iyiyim Callie. Her zaman daha iyi olacağım ve bu yutman gereken bir hap. Soruna cevap vereyim: Hayır, kıskanmıyorum. Sen Cade'i bir kez sikmiş olabilirsin ama ben onu sayısız geceler boyunca siktim."

Buraya.

Onu bir nal kez öldürdü.

Gürleyen kahkahalar ve yuhalamalar arttı. Ortaçağda olsaydık Callie'nin üzerine domates yağdırılacağını hayal ettim. Hatta bazı öğrenciler Callie'nin kendileri hakkında yazdıklarını okuduktan sonra hoşnutsuzluklarını dile getirdiler.

Onu akbabaların önüne attım ve hafifçe topallayarak oradan uzaklaştım.

Öğrenci kalabalığını geçen öğretim üyeleri endişeli ifadelerle büyük fuayeden içeri daldılar. Ellerinde telsizlerle güvenlik görevlileri kargaşayı durdurmaya çalıştı, ne olduğunu anlamaya çalıştı... sadece ve korkunç itiraflar, yıkılan aile reisi anıtı ve on yıldan uzun süren bir dostluğu öldüren üç kız.

Ock'a karıştım. Niyetim Darla'yı bulup doğu kanadındaki kızlar tuvaletine gizlice girmekti. Ama Shaun dirseğime asıldı ve beni kameriyenin yanındaki su fiskiyesinin yanına yönlendirdi.

"Dürüst olmalıyım, bok gibi görünüyorsun. İyi misin?"

"Anks," dedim kuru bir sesle, dudağımdaki kanı silmek için avucumu ıslattım. "Başın nasıl?"

"Beni öldürmeyi başaramadığına göre, kesinlikle harika." Bana kaşlarını çatmadan ve sarışın kafasını kaşımadan önce arsızca gülümsedi. "Bu arada oğlun burada. St. Victoria'dan ayrılıyor. Şimdi onunla barışmak için son şansın." Saçlarını taradı. "İkinizi boşu boşuna bir araya getirmek zorunda bırakma beni."

Aman Tanrım. Beni Cade ile eşleştirmekten o mu sorumluydu? "Shaun?"

"Yakında konuşuruz. Darla'yı hemşire götürüyorum." Beni selamladı, koşarak uzaklaştı. "Ne yapman gerektiğini biliyorsun." Hiç yaptım mı?

Kalabalık azaldıkça tünelin ucundaki ışığı gördüm.

Cade Killian Remington, sonbahar güneşinin fon oluşturduğu giriş kapısının yanında duruyordu. Savaş botları, koyu renk yıkanmış kot pantolonu, kendine özgü siyah deri ceket ve gümüş yüzükleriyle her zamanki gibi nefis, o bebek mavisi gözleri duygularla yanıyor. e kind of sight that graced my dreams every often.

O kadar acımasız bir ki, bir sonraki sözlerime dikkat etmezsem onu son görüşüm olabilirdi.

Ona temkinli bir şekilde yaklaştım, kendi duygularımı koluma takmıştım. Tüm bu rezilliği görmüş olmalıydı. Acı-tatlı mektubu sayesinde beni rahat bıraktı ve sınırlarıma saygı gösterdi; ben de kendi savaşımı vermeme izin verdiği için onu daha da çok sevdim.

Onu sevdim. Sade ve basit.

Cade Killian Remington kanımdaydı, kahkahalarımdaydı, damarlarımdaydı ve hayati organımın en karanlık ve en aydınlık yarıklarında sonsuza dek hüküm sürecekti.

"Elinde ne var?" Sağ ayak bileğime çok fazla ağırlık binince irkilerek usulca sordum.

Cade beni kanlar içinde ve burkulmuş görmek ona çok ağır gelmiş gibi gözlerini kapatarak ağır ağır ilerledi. "O-Özel belgeler." Yutkundu, bakışlarına karşılık vermeyerek başımızın üzerindeki kemerli tavana baktı. "Northwind Lisesi'ne transfer oluyorum."

"Neden?"

zarfın etrafında sıkıştı. "Çünkü burada olamam." "Neden burada olamıyorsun?" Cade'in kişisel alanı ve ben birbirimizi iyi tanıyorduk. Şimdi tamamen onun içindeydim ve kaslı gövdesinin gotik tarzdaki kemere yaslanmasına neden oluyordum. Seyircinin canı cehenneme. İnsanlar içeri girmek istiyorsa

diğer girişleri kullanmak zorunda kalacaklardı.

"Çünkü benden nefret ediyorsun. İlişkimiz bitti." Adem elması aşağı yukarı hareket ediyordu. "Ve burası bana seni çok fazla hatırlatıyor."

Oh, Cade.

"," dedim, ellerimi omuzlarının iki yanına bastırarak onu hapsettim.

Derin bir nefes çekti. "Neden?" diye sordu. "Neden gidemiyorum Prenses?"

ellerimle kavradım ve çözdüm.

Ayağımızın dibine bir zarf düştü ve onu daha sonra ezeceğime yemin ettim. Başparmağımı ona sonsuza dek önce hediye ettiğim kurt yüzüğünün üzerinde parlatarak, "Seni seviyorum Cade ve sensiz yaşamayı reddediyorum," diye fısıldadım.

Nefesini verirken sert bir ses çıktı ve onu aşkıma ikna etmek için sadece birkaç dakikam vardı.

"Senden nefret etmiyorum, querido. Asla da etmedim. O anın sıcaklığıyla aceleci davrandım ve aşırı tepki verdim ama senden asla nefret edemem. Nefret çok ağır bir kelime ve senin için asla kullanmamalıydım." Yüzünü avuçladım, yontulmuş, sakallı çenesini okşadım. "Huşu içindeyim ve biraz da vahşiyim - gizlice ve sadece sana karşı - ama sen beni her zaman olduğum gibi kabul ettin.

Kusurlu yanlarımı sevdiğin için teşekkür ederim. İçimde değerli bir şey bulduğun için teşekkür ederim. Bana Callie'den hiç bahsetmeyerek beni korumaya çalışıyordun ve şimdi anlıyorum. Bir hata yaptın. Sen de insansın. Ben de seni incittiğim için özür dilerim. Davranışlarımı ve sözlerimi geri alabilseydim, alırdım. Ama yapamam. Yapabileceğim en iyi şey yaptıklarımın ve sorumluluğunu üstlenmek ve beni affedeceğini ummak, Cade."

"Affedildim," dedi çok hızlı bir şekilde, sanki bu çok fazlaymış gibi kendini benden uzaklaştırmaya çalışıyordu. Sanki sabahın bu erken saatinde benimle uğraşmaya hazır değilmiş gibi. "Ben de özür dilerim. Şimdi lütfen git şu kesiği sar. I

Sana bakmaya dayanamıyorum. Kanaman var."

Eğer mümkünse, daha da eridim. Onun sıkıntısında bile ben önemliydim.

"Cade," diye mırıldandım, onu tekrar duvara yaslamaya çalışırken kucığımdan kaçtı. "Beni dinle. Lütfen."

Yumuşak bir sabah esintisi yanımdan geçerek kararlılığının son kırıntısını da uçurdu. Yüzündeki farklı ifade kayboldu ve elleri belimin kıvrımında hak ettiği yeri buldu. Beni kavradı, sanki rüzgâr kadar soyut olmamdan korkuyormuş gibiydi.

"Hapishanede bana söylediklerini düşündüm." Kollarımı boynuna doladım ve lenssiz, gözlerimdeki tüm uyumsuz renklerle ona baktım. Artık saklanmak yok. "Sensiz de hayatta kalabilirim. Ama eğer hayatta kalmak istiyorsam, bu seninle olmalı. Beni güçlendiriyorsun. Bana meydan okuyorsun. Beni seviyorsun ve beni tamamlıyorsun. Seni seviyorum, Cade. Sen her zaman benim diğer yarım ."

Cade'in göğsü her belirgin nefes alış ve verişte eğiliyordu. Bakışları dakikada bin mil hızla konuşuyordu. Söyleyecek söz bulamayınca bana hüznle baktı, neredeyse bize bir şans daha verirse onu kıracağımdan korkuyordu.

Belimi bırakmamış olması bana devam etme cesareti verdi.

"Seninle tembel sabahlar ve asi geceler istiyorum. Tüm rüyalarını ve kabuslarını yenme şansını istiyorum. Her gökkuşağını ve her fırtınayı istiyorum. İki yıl boyunca birlikte inşa ettiğimiz hayatı ve daha fazlasını istiyorum. Benim querido'mu, benim yalnız kurdumu, benim utangaç Princepin'imi ve benim kirli gangsterimi istiyorum. Seni istiyorum, nokta. Bana sahip olacak mısın?" Ağçözlölükle çarpan kalbini hissetmek için göğsüne dokundum. "Beni sonsuza dek sevecek misin?"

Cade başını salladı ve yanağımlı avuçlayarak beni rahatlattı. Teselli değildi.

Çözemediğim bir şeyle boğuşuyordu. "Ella, ben... Sen..." Bekledim, bekledim ve bekledim.

Gözlerini tekrar kapattı.

Cade'in ruhumu taşıdıktan sonra düşüncelerini yüksek sesle içselleştiremeyeceği anlaşıldığında, onu serbest bırakarak uzaklaştım. Kafamı kıcımdan çıkarmam çok uzun sürdüğü için sadece kendimi suçlayabilirdim. Ona izin verildi.

Özür diledikten sonra onu dışladığımda bana karşı temkinli davrandı. Ona bir şans daha verip veremeyeceğimi sorduktan sonra bile. Şimdi beni nasıl nazikçe hayal kırıklığına uğratacağını bilmiyordu.

İşlerin tersine dönmesi ne garip.

Döndüm ve St. Victoria'nın merdivenlerinden indim, hedefim arabamın taksisiydi. Ağlayacak ve yaralarımı özel olarak yalayacaktım. Daha sonra eve gidip ailemden bana yardım etmelerini isteyecektim... Northwind Lisesi'ne transfer mi olacaktım?

Hayır. Cade ve benim işimiz bitmişti. Artık yalnız kalmaya ihtiyacı vardı. en iyisi buydu.

Sesi melankoli perdelerimi delip geçti. "Sende bana ait olan bir şey var, Ella."

Son basamakta durdum ve omzumun üzerinden ona baktım.

Huysuz, somurtkan bir çocuk gibi, "Ne?" dedim.

Evimde bıraktığı tüm eşyaları bir kutuya koyacağımı düşündüyse çok yanılmıştı. Bunu Temmuz'da yapmamıştım, şimdi de yapmam. Onun benim olacaktı. Böylece yaşlanıp saçlarım ağardığında, gençlik yıllarımda hayatımın aşkını bulduğumu ve onu için ne kadar aptal olduğumu hatırlayıp .

Cade'in mavi gözleri muzipçe parıldadı ve beni nefessiz bırakıp kendimden geçiren, kalp atışlarımı hızlandıran bir gülümsemeyle kutsadı. "Kalbim."

Sinirlerim boğazımdaki kolyeyi kavradı ve yarı kıkırdadım, yarı kekeledim. Kalbi...

Ve asla geri vermeyecektim.

yıpranmış görüntüsü kayboldu, bana doğru eğilirken içine yeniden güven ve güven duygusu doldu. Beni çağırıyordu. Merdivenleri hızlı adımlarla çıktım, Cade'e çarparken topuğumdaki acıyı unutmuştum. Kollarım omuzlarına, bacaklarım kalçalarına dolandı.

"Özür dilerim," diyerek yanağımı öptü ve ellerini sırtımda gezdirdi. "Bütün hafta sonunu ilişkimizin bittiğine kendimi ikna ederek geçirdim; sen beni şaşırttın. Her şeyi anlamlandırmaya çalışıyordum."

Ve tüm acelemle bekleme zahmetine girmeden sonuçlara atladım.

Bazı şeyler hiç değişmiyor sanırım.

"Seni seviyorum. Seni seviyorum. Seni seviyorum." Yüzünün her yerine öpücükler kondurdum, rüzgârda savrulan kahverengi saçlarını avuçladım ve daha fazla öpücük için başını geriye yatırdım. "Sen de beni sevdiğini söyle."

"Seni o kadar çok seviyorum ki," diye homurdandı ve boynumu herkesin görebileceği şekilde pamuk gibi yumuşak öpücüklerle boğdu. Tüm bunların şefkatiyle inledim ve Cade her zamanki coşkusuyla kışımı sıktı. "Beni asla böyle bırakma. Buna ikinci kez dayanamam."

"Mektubun beni kırdı."

"Yazmak beni öldürdü," diye , dudaklarımı çok fazla dış, çok fazla dil, çok fazla tutku içeren bir öpücükle yakaladı. "İşimizin bittiğini sanmıştım."

"Asla bitiremeyeceğiz." Ne şimdi, ne de hiçbir zaman.

"Seninle güneş ışığı ve ay ışığı istiyorum. Seninle mezuniyetler, Vegas'ta bir av tüfeği düğünü, büyük aile yemekleri ve çok daha fazlasını istiyorum. Beni bir daha asla terk etmeyeceğine söz ver, tatlım."

"Yemin ederim. Artık birbirimizden ayrılmak yok. Her konuda iletişim kuracağız. Artık sır, yalan ya da ihmal yok. Sadece güven ve biz."

Boynundaki bir morluğu emmeye çalıştım. Dudaklarım onu gıdıkladı. Çocukça güldü, şakayla karışık beni uzaklaştırdı.

Alnımı onunkine yasladım ve gülümsedim. "Sen ve ben. Her zaman." Kusurlu gözümü öptü. "Her zaman."

Sevgilim kışıma vurarak ve bana nasıl bakacağını fısıldayarak beni arabama kadar taşıdı. Beni bugün ve ölene kadar her gün sev.

Ben onun transfer kağıtlarını tutarken ve Zippo'suyla re'de yakarken.

CHAPTER 25

Görünüşe göre bu cehennem çukurunda sadece
sen ve ben varız, tatlım.

31 Ekim 2014

11:38.

Cade, 18 yaşında.

Kız arkadaşım , son on bir gündür sevgiliydik- sırtını dikleştirerek şiddetli bir şekilde orgazm oldu, ağzındaki turuncu lolipop onu ağlattı.

"İşte bu, bebeğim. Elimi sür." Klitorisine hak ettiği ilgiyi gösterirken parmaklarımı içeri ve dışarı sokmaya devam ettim.

Emicinin etrafında nefes nefese kaldı ve ben parmaklarımı yalayarak temizledim. Ella'nın gözleri ağır bir arzuyla sarkmış, bacakları utanmaz bir V şeklinde açılmış, göğüsleri korse üstünden dışarı taşmış, elbisesinin eteği beline dolanmış ve başı arabanın kapısına dayanmıştı.

Beau'nun arabasının kapısı, özellikle.

Külotunu bacaklarından aşağı yırtıp temizlediğimde Ella çılgınca kıkırdadı. Daha sonra kullanmak üzere ceketimin cebine koydum. Artık olay yerinde kanıt , değil mi?

Şey...Çok fazla değil.

"Muhtemelen sevişmeliyiz." Ella, Beau'nun sedanının sıkışık arka koltuğunda sürünerek yanıma geldi ve lolipodu ağzından çıkararak beni öptü. Şüphesiz yol boyunca kendi tadına da baktı.

Onu kucağıma aldım ve kıkırdadı. Tanrım, o sesi özlemiştim. Onu o kadar özledim ki.

Tekrar yerine oturtmadan önce üst kısmının bağlarından kurtulan bir meme ucunu yaladım. Korsesinin bağcıklarının bir kez daha sıkılaşmasına yardım ettim. "Yakında. Beau her an burada olabilir."

"Çabuk olabiliriz." İlişkiye girdiğimizden beri sevişmemiştik; Flow Teyze onu olabilecek en kötü zamanda ziyaret etmeye karar vermişti.

"Evet, doğru." Siyah kar maskemi ve deri eldivenlerimi tekrar . "Sana bu gece canın çıkana kadar sikileceğini söylemiştim."

Ella ve ben şeytanın gecesı için giyinmiştik. O kırmızı boyayla boyanmış beyaz bir elbise ve beyaz duvağıyla benim kanlı gelinimdi, ben de Tom Ford takım elbisemle onun modern zamanlardaki Azrail damadıydım - onun sözleri, benim değil. Aptalcaydı ama onu mutlu etmek için bu fikri kabul ettim.

Nihai amaç Beau Mackenzie'yi sikmek olduğı sürece, lanet olası bir toga giyerdim.

"Ben varım," diye fısıldadı kaşlarını oynatarak. Daha fazlasını söz vererek onu öptüm.

Hayat harika gidiyordu. St. Victoria'da kalmaya karar verdim. Daha doğrusu, Ella nakil belgelerimi yakıp Bay Burns tarzı kahkahalar attığında benim yerime karar vermişti.

Ne hokeyi bırakmaya ne de kız arkadaşımı her gün okulda görme şansını kaybetmeye hazırdım. Eski alışkanlıklarımıza geri döndük, ancak bu büyümenin kalıcı bir notu olmadan olmadı. Geçmişteki hatalarımızdan nasıl kaçınacağımızı biliyorduk ve her zamankinden daha güçlü bir şekilde devam ediyorduk. Her şeyden önce iletişim çok önemliydi.

Dört gece çıktık ve hatta onun evinde bir akşam yemeğine katıldık. Francisco ve Silvia Cordova benimle bir ilişki kurdular ve ben de bundan şikâyetçi değildim. ey nihayet anladım; burada kalacaktım. e onların kızı bir gün bir yüzük takacaktı ve bu benim yüzüğüm olacaktı.

"Daha ne kadar merak ediyorum." Ella dalgın bir şekilde çenemi ovaladı, pencereye x işareti koydu.

Güney Yakası Cadılar Bayramı festivaliyle ünlüydü. Her yıl, şeytanın bayramı şehrin en büyük panayırıyla vurgulanırdı ve burası bulunulması gereken en sıcak yerdı.

Beau'nun bu gece nerede olacağını anlamak için dahi olmaya gerek yoktu.

Bütün hafta benden kaçtı, hokey antrenmanına bile gitmedi. Sıradakinin kendisi olduğunu biliyordu. Onun için geleceğimizi biliyordu.

Ella ve ben hiçbir şeyi yarım yamalak yapmadık. Doğal olarak arabasına girdik ve gecenin mahremiyetiyle gizlenmiş arka koltuğa rahatça oturduk.

e karnaval yakında sona erecekti ve Beau tüm bombaların anasını ona attıktan sonra hayatının sürpriziyle karşılaşacaktı.

Vance Amca ve özel dedektifine Mackenzie'lerin kirli çamaşırlarını ortaya çıkardıkları için teşekkür ederim çünkü Michael Jackson çok kötüydü.

Beau'nun torpido gözünde sanki bir tuzak eviymiş gibi kafam büyüklüğünde bir kokain torbası olduğundan bahsetmiyorum bile. Takımdan ayrılmasını sağlayacaktım ama Koç'un bir sonraki uyuşturucu testi de işimi görecekti.

Saatime baktım ve gece yarısını altı dakika geçtiğini fark ettim. Saat gibi işleyen karnavalın ışıkları birer birer kapanırken, kalabalığın gürültüsü bir dönüştü. İnsanlar yavaşça arabalarına bindi ve otoparktan çıktı.

"O geliyor." Gure, kısa boylu bir kızla el ele tutuşmuş bir şekilde girişten çıktı. "Ön koltukta gitmeye hazır olun."

Karnavalın en son ayrılanlar Beau ve sevgilisiydi. on dakika kadar arabasının kenarına yaslanıp öpüştiler. en Beau onu anksiving'de bir hindiye kızartır gibi kızdırdı. Siluetlerini görmek zorlaştığında gözlerimi kısıtım. "Onlar...?"

"Aman Tanrım. Onu beceriyor," dedi Ella inanamayarak. "Hem de otoparkın ortasında."

Neyse ki cinsel organ göremedik. Sadece onu arabasının kaputuna yaslayıp tavşan gibi beceriyordu.

"Callie'nin peşinde hiç vakit kaybetmedi." Malum nedenlerden dolayı okuldan atılan Callie, muhtemelen bu tarafından aldatılıyordu. Kaltak için kötü hissettiğimden değil. Ella bana günlüğünde benim hakkımda nasıl açık ayrıntılarla yazdığını anlattı, öyle ki kendimi tecavüze uğramış hissettim. Ve Darla'nın bu günlük kayıtlarını basmadığından emin olduğunu. "Kahretsin, işi çoktan bitmiş."

"O iki pompalı bir mankafa." Beau sevgilisini öpmeye çalıştı ama kız onu itti. "Sevgilisi kızgın görünüyor. Geldiğini sanmıyorum."

"Ne kadar kaba, değil mi?" "Katılıyorum."

Beau arabanın kilidini açtığında bip duyuldu. Ella ve ben karşılıklı bakiştık ve Beau kıcını deri koltuğa park ederken hareketsiz kaldık.

Arka koltukta yatan şeye aldirmedan kemerine uzandı: çöküşü.

Koltukların arasındaki boşluğa doğru eğildim ve tam kulağının yanına geldim. "Boo."

Beau'nun çığlığını, elimi ağzına kapatıp bıçağı boğazına dayayarak kestim. Vance Amca'nın bana hediye ettiğı bıçağın aynısıydı bu. Remington çocukları için ilk düşmanlarına dehşet saçmak bir geçiş töreniydi.

Daha önce de söylediğim gibi, sadece Beau'yu korkutmak istedim. Azrail'i oynamak değil. Ben sadece Vance Remington'ın Mackenzie'ler için hazırladığı büyük planın elçisiydim.

"Sürpriz, orospu çocuğı," diye kulağını tırmaladım, bu sırada elleri umutsuzca uzaklaşmaya çalışarak benimkileri örtmeye çabalıyordu. "Beni özledin mi?"

Beau'nun çığlıkları deri eldivenim tarafından mu ed edildi.

Ella ön koltuğa süründü, çıplak poposu yüzüme doğru sallanıyordu. Yalayacak, emecek ve sonra da ısıracaktım.

Beau onun kostümünü fark ettiğinde vücudu sarsıldı. Ella alt dudağını ısırarak peçesini kenara itti. "Merhaba Beau," dedi sakarin bir , gözlerinde vahşi bir parıltıyla. "Nasılsın bebeğim?"

Adamın nefesi, kadının koli bandını açarken çıkardığı sesle boğuldu.

yuv

arla Kıkırdadım. Delinin tekiydi. Benim .

n. Ella bir parça koli bandını yırttı ve ben de elimi çektim.

ağzını bantladı. Beau inledi, seks sonrası mutluluğı gitmişti. Bıçağımı şahdamarına doğru bastırdım. Kesecek kadar değil. Sadece onunla alay edecek kadar.

Ella dört ayağının üzerinde öne doğru eğildi ve yüzüne doğru geldi. Beau korku ve şoktan felç olmuştu. Tüm olanları dikiz aynasından izledim. Alnındaki ter lekelerini, vücudunun kesik kesik nefes alışını.

"Sorun ne Beau?" Kirpiklerini kırıştırdı, beyaz eldivenli parmaklarının arkasını yanağında gezdirdi. "Benden hoşlandığını sanmıştım. Beni becermek istediğini düşünmüştüm... götümünden."

Ella ve ben aynı anda şeytani kahkahalar attık. Beau bandın arkasından çığlık attı, bıçağım neredeyse kayarken vücudu arabanın koltuğuna gömüldü. Kazara tabii ki.

Callie'nin günlüğü, her ne kadar dengesiz olsa da, müthiş bir eğlence parçasıydı. Beau ve onun Ella'ya olan aşkı hakkında pek çok itiraf yazmış. Ürkütücü ama bir o kadar da komik.

Komikti çünkü Ella onun liginin dışındaydı ve kıcı da dahil olmak üzere hiçbir şekilde ona sahip olamazdı. Cesedimi çığnemedi bile.

Kız arkadaşım alaycı bir tavırla yüzünü okşayarak dudak büktü. "Beni sadece iyi olduğumda mı seviyorsun, Beau?" Sırıttı ve ses tonunu komplocu bir fısıltıya indirdi. "Sana bir sır vereceğim. Bazen kötü olmayı severim. Gerçekten, gerçekten kötü. Killian benim kötü olmama bayılır. En kötü halimle benimle başa çıkabileceğini düşünüyor musun?"

Titremesine bakılırsa Beau'nun bir boku kaldıramayacağından korkuyordum.

Umarım işemiştir.

"Yaramaz bir çocuk oldun, Beau." Elim boğazını kavrarken, bıçağımın ucuyla kulağının arkasındaki saçlarını hafifçe sıyırdım. "Kız arkadaşına ilgi duymakla kalmazın, beni aradan çıkarmaya bile çalıştın. İçkime benzo mu karıştırdın? Senin açıncan sikik bir hareket dostum."

"Kanıtımız bile var!" Ella ciyaklamaktan çekinerek haykırdı. Bu saçmalığa bayılırdı; eylemlerimiz için ikinci bir benliğe bürünmeye. "Bak, sen ve Cade ve... işte böyle. Az önce onun içkisini karıştırdın. Tam orada." Ella uzun turuncu tırnağıyla telefonundaki videoya dokundu. "Boum!"

Beau donakaldı ve ekrana giderek artan bir dehşetle baktı.

Hızlı bir hareketle koltuğunu arkaya yatırdım ve bıçağımı tekrar boğazına dayadım. Bağırды, elleri kendini desteklemek için uzandı. Ella kucığına tırmandı ve ellerini hızla birbirine bantladı.

Vücudunu da sandalyeye bantladı, emniyet kemeri ve her şeyiyle.

"Şimdi beni dinle ve iyi dinle, seni kış yiyen moron. Kendimi iki kez tekrar etmeyeceğim." Hırladım, sarı saç tellerini koparmak üzereydim. Gözlerinde yaşlar birikti ama umurumda değildi. "Bana yaptıklarından sonra kaçabileceğini düşünerek her şeyi berbat ettin. Sadece seni bir sonraki eyalete çivilemekle , aynı zamanda tam yirmi dört saat içinde Montardor'u terk edeceksin. Hapishane ya da senin gibi zengin çocukları için bir ıslah okulu olabilir. Ve eğer durum buysa, sana söz verebilirim, sabunu düşürmemek endişelerinin en küçüğü olacak." Şakağına yakın bıçağın arkasını bir tüy gibi sıyırdım. Adrenalin içimin derinliklerinde yükseldi. "Sana söz veriyorum, bir daha seni kız arkadaşımın yanında yakalarsam, canına okuyacağım. Beni anladıysan başını sallla."

Beau bana boş boş baktı.

"Cevap ver bana." Ses tonumdaki keskinlik başını çılgınca sallamasına neden oldu. "Şimdi bana ilaç verdiğin için üzgün olduğunu söyle. Bunu yapana kadar gitmiyoruz."

Ella ağzındaki bandı yırtıp attı. Beau sızlanmaya ve ağlamaya başladı. "Özür dilerim, tamam. Yapma-"

Tekrar .

"Aferin oğlum." Yanağına bir tokat attım. "Gördün mü, o kadar da zor değilmiş." Ella'ya baktım ve o da telefonunda başka bir video açtı. "Diğer haberlere gelince, annenin genç havuz oğlanı sikinden hoşlandığını biliyor muydun?"

e CCTV videosu grenliydi. Genç bir adam ve yaşlı bir kadın olmak üzere iki kişinin yat kulübünün deposunda seviştikleri seçilebiliyordu.

"Bayan Mackenzie geçen yıldan beri Kyan Landon'ı beceriyor. Eastwood'dan bir basketbol oyuncusu. Eminim onu etrafta görmüşsünüzdür." Gürültülü inlemeleri ve tokat sesleri yankılandı. Beau kıvranarak uzaklaşmaya çalıştı ve kulağa "pleasestoppleasestop" gibi gelen bir şeyler mırıldandı. "On yedi yaşındaydı. Hesabını yap, Beau. Bana hapis cezası gibi geldi."

Vance Amca, Bayan Mackenzie'nin bir hücrede çürümesini sağlayacaktı.

çok.

Beau hiçbir şey anlamayacak kadar kendinden geçmişti. Ağlıyordu. timsah gözyaşları. Annemin kazıklandığını görsem ben de ağlardım.

Oh, pekala. Beau bunu kendi başına getirdi.

Şansına, Ella ve benim yargıç, jüri ve cellat rolü oynamak gibi kötü bir alışkanlığımız vardı.

"İşte şimdi olacaklar." Bıçağımı geri çektim. "Bir saat içinde biri seni almaya gelecek. O zamana kadar yerde kal ve hayatının nasıl boka sarmak üzere olduğunu düşün. Kendini kurtarmayı ve polisleri aramayı aklından bile geçirme. Sonu senin için iyi olmaz. Bu kokainle olmaz." Gerçekten de aptalın tekiydi. Kim arabasında kilolarca yasadışı uyuşturucu taşır ki? "Yarın seni kim bilir nereye götürecekler. Ama ondan önce, Joshua'nın doğum günü partisinde kandırdığın kıza bir özür mektubu yazmanı istiyorum. Adı Mabel bu arada. Adamlarım mektubu alacak ve bizzat onun kapısına teslim edecekler. Yeterince açık olabildim mi?"

Beau gözlerini kırptırdı. Boş. Hiçbir şey . Ella'ya baktım. İşimiz bitmişti.

Kulağına fısıldamak için eğildim, "Cehennemde görüşürüz Beau."

İNmedi. Ağlamadı. Saygınlığını elinden aldık ve ağzı bantlanmış ve vücudu sandalyesine bağlanmış halde, yollarda ölmekten bir adım ötede görünüyordu.

Ella ona kendi vedasını verdi. "Bilgin olsun, ben asla anal yapmam Beau."

Kıkırdadım, arabasından çıktım ve havada kalan patlamış mısır ve pamuk şeker kokusunu içime çektim. Eldivenli elimi kızıma . Ella kaseti ve meşhur beyzbol sopamızı alıp arabadan . "Gidelim, Prenses."

Sinsi bir sırıtişla, o er'i kabul etti.

El ele, gecenin içindeki hırsızlar gibi uzaklaştık. Arkamızda kaos bırakarak.

Bizler asiydik.

Günahkârdık.

Yozlaşmıştık.

Bizim de hoşumuza giden .

1 Kasım 2014

12:46.

Kabul Gecesi'nde Ella'ya pencereme karşı nefret seksi yapacağımıza söz verdim. Sözümün eriydim.

Birkaç hız kuralını çiğneyerek Remington malikanesine geri döndük, ama tabağımıza bir günah daha eklemek neydi ki, değil mi?

Yatak odamın kapısı arkamızdan kapandığı anda, uzun bir kuraklıktan sonra aç kalmış bir adam gibi üzerine atıldım. Yüzünü kavrayışında, dudaklarını yakalayışında ve dilimi portakal renginin içine sokuşumda hiçbir nesse yoktu-

avoured ağız. Onu bu gece amını sikeceğim gibi siktim. Sabırsızca, tutkuyla ve hiç acımadan.

Ella kollarımın arasında şehvetle inledi. Boynunun her tarafına aralıksız öpücükler serpiştirirken başı geriye düştü, ona o kadar açtım ki. Küçük ısırmalar almak yeterli olmazdı. Onu bütünüyle yutmak ve geride hiçbir şey bırakmamak istiyordum.

"Öldür lütfen," diye yalvardı, ngers takım elbisemin ceketini çekiştiriyordu.

Siyah gömleğimin düğmelerini çözerken onu öpmeyi bırakmadım. Göğüs kılıfımdan bıçağımı çıkardım. "Arkanı dön." Alt dudağını ısırardım. "Ve bu lanet elbiseye elveda de. Bir daha asla giymeyeceksin."

Suratını astı, itiraz etmeye hazırdı ama onu döndürdüm ve hançerimi bağcıklarından geçirdim. Şimdiye kadar gördüğüm en küçük mini etekli korse elbisesi, sıkı vücudundan aşağı düştü. Beyaz duvağını sürükledim, kısa yelesinin omuzlarını okşamasına hayran kaldım.

Bıçağımı yatağımın üzerine attım ve Ella'nın saçlarının arkasına sapladım, çıplak teni tavandan tabana pencereme dayanana kadar hızlı adımlarla onu yürüttüm.

Buradan manzara muhteşemdi. Ay, karanlık odamda parıltıyan havuz ışıkları ve dünyanın en güzel kızı bana göz kırpyordu.

Ben.

"Benim için kendini ıslak tuttun mu Ximena?" Kemerimi çözdüm ve Ses, vücudunu büyük bir ürpertinin sarmasına neden oldu.

"Evet." Ellerini gövdesinin üzerinde gezdirdi. Bir eli bir göğsünü kavradı, diğeri ise yumuşaklığına daldı. "Sırılısıklam oldum, Kill."

Kesinlikle öyleydi. Evime giderken, ben arabayı çarpmamak için mücadele ederken o da amıyla oynuyordu.

"Güzel. Ön sevişme için sabrım yok ve benim olan şey için beni yeterince beklettin." Kıçını tokatladım ve pantolonumdan çıktım. "Bacaklarını ayır, tatlım. Sertleşiyorsun ve bütün gece bunu yaşayacaksın."

"Kondom yok," diye fısıldadı, kıç yanaklarını ayırmak için geriye uzandı. Kremi bir uyarılmayla yapışan ağdalı amcığı çıktı. "Doğum kontrol hapı kullanıyorum. Seni çıplak istiyorum."

Çiğ girme düşüncesiyle sarsılarak inledim. "Emin misin, bebeğim?"

Pencerenin onu alt dudağını yalarken yakaladım.

"Mhm."

Üç adımda önüm sırtını kapladı. Tek amına girmeden önce kıçına şaplak attım.

Oh, lanet olsun. Saf, sıkı, ıslak cennet.

Sırılısıklam olmuş amının sıcak bir şekilde sıkılması her şey ve daha fazlasıydı.

Uyum sağlaması için ona zaman tanımadan yarım düzine kez ittim, bedenini kendi gücümle cama yapıştırdım, yüzümü boynuna gömerken ellerim bileklerini yüzeye zincirledi.

Ella'nın zevk çıığı önümüzdeki camı buğulandırdı. "Killian!"

Kendimi tutamadım. Vücudumun ihtiyaçlarının kölesiydim, onu hayatımın aşkı değil de pis bir oyuncagımmış gibi beceriyordum. Onun gerginliği beni sağdı ve boynunu ısırarak hırladım. "Posta kodundan çok uzaktasın, Zengin Kız." Şişmiş klitorisini parmakladım, iniltisinin kekelemesine bayıldım. "Bunca yolu hızlı bir sikiş için mi geldin?" Yukarı doğru her itişimde vücudu yüzeye çarpıyordu. Pas. Pas. Pas. "Bu daracık amcığı yeniden sikmek için kirli gangsterine mi ihtiyacın vardı?"

"Evet," diye miyavladı. "Sana ihtiyacım vardı, Killian."

"Bana sahipsin." Kalçalarını tuttum, onu geriye çektim, böylece sadece avuçlarını cama dayayarak kendini tuttu ve intikam duygusuyla sikimi içine soktum. Ella'nın tüm vücudu derin sarsıldı. "Kendinle oyna. Yakında boşalmanı istiyorum."

Nefes nefese inledi ve ben de inledim, her geri çekilişinde parmakları sikimi okşuyordu.

"İşte bu, bebeğim. İşte bu." Kürek kemiğini ısırdım, sikimin başı G noktasına çarptı. İçini boşaltmaya hazırlanırken omurgamda bir basınç oluştu. "Babanın küçük kızı olmayı bırakıp, bu amcığı yarrakla doldurduğun anda Killian'ın fuckdoll'una dönüşeceksin, ha?" Kıçına bir tokat attım. İki kere. Yarı hıçkırdı, yarı çığlık attı. Amının suları sikimin her tarafına bulaşmıştı. "Merak etme, sırrın benimle güvende. Kimse o amigo eteğinin altında, bu prenses görüntüsünün altında küçük bir porno yıldızı olduğunu bilmek zorunda değil."

"Aman Tanrım. Killian," diye bağırdı, kıçını kucağımda zıplatarak beni daha hızlı becerdi. "Çok, çok yakın."

Hızımız her itiş bir bulanıklık olana kadar arttı ve görevim kendimi bu kızın içine o kadar derine gömmekti ki, asla ayrılmayacaktım. Şımarık bir velet gibi inliyordu ve ben de onu şımarttıktan sonra parmaklarımı saçlarına, boğazına doladım ve onu hayatının baharında siktim.

"Seni çalacağım, seninle evleneceğim ve seni çürüteceğim, Prenses," diye kulağına hırladım. pas. pas. pas. "Ve bu konuda kimsenin yapabileceği bir şey yok. Seni sırt üstü yatırıp bu amcığa iğrenç şeyler yaptığımda günlerini gülerек, gecelerini ağlayarak geçireceksin. Benimle misin, Ella?"

İlk Ella boşaldı ve orgazmı benden çıkardı. En güçlü birini yaşayarak tükenene kadar defalarca amının içine kalın döllер fişkırttım.

"Seni seviyorum. Seni seviyorum. Seni seviyorum." Yumuşamakta olan sikimi içine sokmaya devam ederken, terli boynunun arkasına öpücükler kondurdum.

Ella'nın kendini zorlukla ayakta tutacak gücü vardı. "Te amo, querido."

Benimle kendi dilinde konuştuğunda pelteye döndüm. çekildim.

döllerimin kalçalarından aşağı damlamasını hayranlıkla izledim. Kahretsin, bu biraz fazla hoşuma gitti.

Kollarımı beline dolayarak onu göğsüme yasladım. Başını omzuma yasladı ve ağzında doygun bir gülümseme belirdi. Yüzünün yan tarafını gagaladım ve kokusunu içime çektim. Portakal çiçeği, yasemin ve seks.

Aylarca ev özlemiyle boğuştu. Günlük işlerimi şevksiz bir şekilde yapıyordum. Ella döndü ve aniden yeni bir soluk getirdi.

ilk tanıştığımızda olduğu gibi. Bu kızı kozmik bir seviyede sevdim.

Ona hayatın tüm güzelliklerini yaşatmak ve yanımda onunla birlikte tüm kötülüklerin üstesinden gelmek istedim.

Huzur anımız kısa sürdü. Ella kafasını kaldırdı ve ciyakladı.

sıçradım ve onu doğru çevirdim. "Neyin var?"

Çok mu sert davrandım? İçeri girmeme izin verme konusunda fikrini mi değiştirdi?

Onu mu?

Bana bakmıyordu. Onun yerine pencereyi işaret etti, büyük böbrek havuzu uzanıyordu. "Bunlar Josh ve Layla."

Pencereden dışarı baktım ve gerçekten de Josh ve Layla havuzun kenarında oturuyorlardı, ayaklarını suya ve yüzleri korkuyla bize bakıyordu. Josh'un ağzı açık kalmıştı ve Layla'nın da kızardığından .

"Aman Tanrım. Sanırım az önce onları travmatize ettik." Ella bir kıkırdamayla patladı.

Ella'nın bulaşıcı kahkahasına katılmadan önce Josh'a bakmaları gerekirken bakmadıkları için orta uzattım. Onu geriye doğru yürütüp ikinci raunt için yatağıma atarken saçlarına sııttım. Perdelerimi kapatmak için komodinin üzerindeki düğmeye bastım.

"Cehenneme gideceğiz." Ella parlak bir şekilde gülümsedi, şaşkın bakışları oynaktı.

Bizi bir bezle sildim ve onun üstüne düştüm, yüzünü tuttum ve tutkuyla öptüm. Kaya gibi sertleşmiş sikimi yavaşça bir kez daha onun tatlılığının içine soktum.

İnlemeye başladı.

Dudaklarımı kulağına götürdüm ve onu sevmekten asla vazgeçmeyeceğime yemin ettim. "Görünüşe göre bu cehennem çukurunda sadece sen ve ben varız, tatlım."

EPILOGUE

Las Vegas, Nevada

E a, birkaç yıl ...

Sonundaav tüfeği düğünümü yaptım.

e mekan küçük ve rahattı ve tam da istediğimiz gibiydi. Ailelerimize Montardor'a döndüğümüzde büyük bir kutlama yapacağımıza söz vermiştik ama bunu kendimiz ve yakın arkadaşlarımızla kutlamak istedik.

Cade, uzun ve kaslı vücudunun üzerine dökülen lacivert takım elbisesi içinde şeytani bir yakışıklılığa sahipti; koyu kahverengi saçları geriye taranmış, bebek mavisi gözlerinde saf bir saygı parlıyordu.

Uzun siyah saçlarımı düz bir şekilde, elmas ve incilerden oluşan bir taçla süsledim. Gelinliğim, yakın bir arkadaşımın tasarımcı markası ve Kanadalı bir güç merkezi olan Maison Sereno tarafından yaratıldı. Benim vizyonumu yakaladı ve göğüslerimi harika gösteren muhteşem bir tatlım yaka ile dizlerimin üzerinde biten kısa bir hava tasarladı. Sade, zarif ve zamansızdı. Takımım elmas mücevherler ve yıllar önce gelecekteki unvanım olan Bayan Cade Killian Remington ile süslediğim beyaz deri ceketimle tamamlandı.

Tüm arkadaşlarımız . Darla, Josh, Layla, Nate, Nico, Sam, Shaun ve diğer önemli kişiler. Shaun, Cade'in sağdııcıydı ve en çok alkışlayan ve en yüksek sesle bağırان kişiydi. Eğer yıllar önce Kabul Gecesi'nde bizi bir araya getirmemiş olsaydı, Cade ve ben bugün burada olmayabilirdik.

Darla benim nedimemdi ve evren bizi birbirimize geri getirdiği için çok minnettarım. Son birkaç yıl neşe, kahkaha ve dünya çapında birçok kız gezisi ile doluydu. Onun içinde çok güzel görünüyordu.

Turuncu nedime elbisesi ve sıkı bir chignon'la toplanmış saçları. Gülümsemesinde benim için duyduğu mutluluk ve biraz da hüznü vardı. Buna asla sahip olamayacaktı. Sonsuza dek mutlu olacağı evliliği Montardor'un yetiştirdiği en yozlaşmış adamlardan biriyle ayarlanmıştı. Bunu engellemek için bir şey yapabilseydim, yapardım. Kaç yaşına geldiğimizin bir önemi yoktu. Onu her zaman koruyacaktım.

Elvis Presley -korkunç bir kopyası, dikkatinizi çekerim-o düğünümüze katıldı.

Yeminlerimizi ettik ve yüzüklerimizi . Cade için kurt işlemeli beyaz altın bir yüzük ve benim için de nişan yüzüğümün yanına takılmak üzere Cade'in adının yazılı olduğu sade bir yüzük. Göz alıcı dört karatlık turuncu bir elmas.

Sadece benim için en iyisi, querido'mun sözlerine göre.

"Şimdi gelini öpebilirsin!" Shaun, Elvis fırsat bulamadan bağırdı.

Cade ve ben hariç herkes güldü. Bu anın büyüklüğünün tadını çıkarmakla meşguldük. Nihayet evlenmiştik. Öyle hissettirmiyordu. Hayatımızın büyük bir bölümünü birlikte geçirmiştik. Bizi karı koca olarak gösteren bir kağıt parçası hiçbir şeyi değiştirmiyordu.

Ruh eşleri kâğıt üzerinde değil, yıldızlarda yazılıydı. Cade yüzümü kavradı ve sıcak bir öpücük için ağzını benimkine bastırdı. Arka planda alkışlar ve düğün çanları çalıyordu.

Kollarımı boynuna doladım ve onu daha sert öptüm. Kolları belimi kavradı ve beni yerden kaldırdı.

"Evlilik sözleşmesi imzalamayı unuttuk," diye mırıldandım, alnımı onun.

Cade Killian Remington, kocam, o kötü çocuk tavrıyla sırıttı Gençlik yıllarımızı anımsatan, çok sevdiğim bir şekilde. " Bizim için bir son yok, Ella. Benimle kapana kısıldın. Sonsuza kadar."

Son

AKNOWLEDGEMENTS

Seninle Kapana Kısıldım'ı okuduğunuz için çok teşekkür ederim. Kalbimin bir parçasını bu kitaba döktüm ve umarım zaman ayırdığınıza değmiştir. Bu hikâyeyi tamamlamak bana hiçbir hayalin çok büyük olmadığını öğretti. Eğer ben yapabiliyorsam, siz de yapabilirsiniz. Eğer aklınıza koyarsanız şey mümkün. Güçlüsünüz ve dünyayı ele geçirmek sizin elinizde. Her zaman hatırlayın... Kadınlar yarının liderleridir.

Bununla birlikte, teşekkür etmem gereken bir bayanlar (ve baylar) ordusu var. Bu kitabı okumak için saatlerini harcayan ve bugünkü haline gelmesine yardımcı olan alfa/beta okuyucularımdan başlayarak. Sizi milyon kere seviyorum.

Annie, benim İkizler kraliçem, senden çok şey öğrendim. İçgörün ve detaylara verdiği önem inanılmaz. Bu kitaptaki ortam ve İspanyolca konusunda yardımcı olduğun için teşekkür ederim. Ella'nın karakterine ve Aziz Victoria'ya hayat vermeye gerçekten yardımcı oldun. Kazandığım başarıları her zaman kutladığın ve kişisel danışmanım gibi davrandığın için teşekkür ederim. Onay dammanız benim için çok önemli. Sen tanıdığım en saf ruhsun ve ıslıl ıslıl parlıyorsun. Seninle tanıştığım için çok şanslıyım.

Clara, chérie, dürüst düşüncelerinizi paylaştığınız ve kelimeleri asla küçümsemediğiniz için teşekkür ederim. Her zaman çok becerikli oldun ve senin sayende kitap topluluğu hakkında çok şey öğrendim. Nezaketiniz ve dostluğunuz için sonsuza dek minnettarım. Şüphesiz, önünde harika bir gelecek var ve her şeyin nasıl görmek için heyecanlıyım. Tüm çabalarınızda başarılar dilerim.

Mita, sevgilim, seninle tanışmak kaderdi. Hikayelerimi ve aradaki her küçük konuyu tartışmam gerektiğinde her zaman 7/24 orada için teşekkür ederim. Yaşının ötesinde bilge ve çok bilgilisin... Trapped With You'yu yepyeni bir seviyeye çıkarmamda bana gerçekten yardımcı oldun. Kalbine ve bana her zaman yardım etmeye hazır hayranım. Hayatımı değiştirdin

daha iyi. Lütfen, bunu asla unutmayın.

Alicia, ablam, sana tapıyorum. Wattpad'in bizi bir araya getirebileceğini hiç düşünmemiştim. Yoğun programına rağmen Trapped With You'yu okumayı kabul ettiğin için teşekkür ederim. Tüm bu çile boyunca bana gösterdiğin destek ve moral verici sözlerin benim için çok şey ifade ediyor. Kötü bir gün geçiriyor olabilirim ama senden gelen bir sesli not her şeyi anında daha iyi hale getiriyor. Hayatımda olduğun için çok şanslıyım.

Nicole, tatlım, son iki yılda birbirimize bağlandığımız için çok mutluyum.

Geri bildiriminiz ve benim için yarattığınız tüm güzel estetikler için çok teşekkür ederim. Karakterlerime gösterdiğiniz takdir ve sevginin anlamı benim için çok büyük. Siz olmasaydınız bu hikayeyi tamamlayamazdım.

Sophie ve Tinique'e özel olarak teşekkür ederim. Bana şahsen ulaşan ilk okuyucular sizdiniz ve bana internet üzerinden gösterdiğiniz nezaketi asla unutmayacağım. Her zaman kalbimdesiniz. Ve wattpad'deki tüm OG güzel kapaklarımın arkasındaki harika yetenek Uzzie'ye. teşekkür ederim, teşekkür , teşekkür ederim.

Editörüm Emily, çalışmak büyük bir zevkti. Geribildirimlerinle tüm bu süreci benim için daha da sorunsuz hale getirdin ve sana çok müteşekkirim. Taslağımı sana teslim ederken gergindim ama sözlerin bana bu hikayeyi yayınlamak için ihtiyacım olan son güveni verdi. Sizinle tekrar çalışmayı dört gözle bekliyorum.

Booksandmoods'dan Val, muhteşem kapakla vizyonumu yarattığınız için teşekkür ederim! Qamber Designs'dan Nada, güzel iç mekan için teşekkür ederim!

C., Cade'i daha özgün hale getirebilmem için hokeyle ilgili tüm sorularımı yanıtladığın için teşekkür ederim. Sen bir cevhersin.

J., sen bir insanın isteyebileceği en iyi arkadaşsın, gerçi ben seni daha çok ailemden biri olarak görüyorum. bir yıl boyunca bu kitap hakkında saçmalamamı dinlediğin ve beni her zaman motive ettiğin için teşekkür ederim. her zaman yanımda olduğun için teşekkür ederim, nokta. Beni her zaman rahatlatan bir sakinliğin var. Benim yeryüzündeki meleğim.

K., son iki yılı sensiz atlatamazdım. Trapped With You'yu yeniden yazmaya başlamadan önce bile bu yolculuğun önemli bir parçasıydın. bana inandığın için teşekkür ederim güzelim! Arkadaşlığımıza değer veriyorum,

sohbetlerimiz ve tüm anılarımız. **Sana** değer veriyorum ve hep vereceğim.

Çocukluğumun ve lisemin en iyi arkadaşlarına, kim olduğunuzu biliyorsunuz. A.,

C., N., N., ve H., D., ve P...paylaştığımız dostluk kalbimi ısıtıyor. bu hayalimi desteklediğiniz için teşekkür ederim. Her gün konuşmak zorunda değiliz ama konuştuğumuzda da kaldığımız yerden devam ediyoruz. İşte bunlar en değerli bağlar. Biz sınırsızız.

Anneme ve babama teşekkür ederim! İlk Watty Ödülümü 17 yaşında kazandığım andan itibaren beni desteklediniz. Beni cesaretlendirdiniz ve bana inandınız. Beni her zaman dualarınızda tuttuğunuz için teşekkür ederim. Sizi sevdiğimi bilin ve bu kitap sizin koşulsuz sevginiz ve desteğiniz olmadan gerçekleşemezdi.

Ve son olarak, okuyucularıma teşekkür ederim. Queens, sen olmasaydın bugün burada olamazdık. Seninle Kapana Kısıldım, son on yılda bana, hikâyelerime ve karakterlerime gösterdiğiniz sevgi sayesinde var oldu. Cade ve Ella'nın yeniden yazıldığını sosyal medyada duyurduğum andan itibaren beni durmaksızın desteklediniz. Bu kitabı gerçekten -her etkileşimi, her satırı, her kelimeyi- sizi düşünerek yazdım. Seni ölesiye seviyorum. Bunu biliyorsun.

Trapped With You'yu okumayı bitirdiğinize göre, Amazon ve Goodreads'e yorum bırakmak için biraz zaman ayırırsanız benim için dünyalara bedel olur. Düşüncelerinizi okumak için çok heyecanlıyım <3.

Her zaman sevgiyle,

Margy

CONNECT WITH ME

Trapped With You'yu beğendiniz mi? Gelecek projeler için bağlantıda kaldığınızdan emin olun. Sakladığım çok şey var! Sosyal medya hesaplarım @marzyopal ve beni edebilirsiniz:

[Instagram](#) | [Facebook](#) | [Marzy's Qu eens Okur Grubu](#) | [Pinterest](#) | [TikTok](#) | [Twitter](#) | [Spotify](#) www.marzyopal.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorununuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.